

MIC. 8676 (RAB. 1959)

MAIMONIDES, MOSES,

MISHNEH TORAH, SEFER
ZEMANIM.

משנה תורה, ספר זמנים.

YEMEN: 1493

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

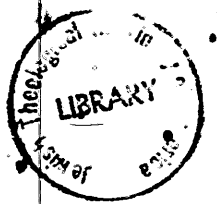
208

12
3

535

לשנה
תולדה
לשנים

1492

בשם יי אלהינו
נחלתנו עזרתך לעולם כי ששון לבי המה

ספר שלישי והוא ספר זמנים

הלכותיו עשר וזה הוא סידורן

הלכות שבת" הלכות עירובין" הלכות שביתת עשור" הלכות שביתת יום
טוב" הלכות חמץ ומצה" הלכות שופר וסוכה ולולב" הלכות שקלים" הלכות
קדוש החדש" הלכות תעניות" הלכות מגילה וחנוכה

הלכות שבת

יש בכללן חמש מצוות שתי מצוות עשה ושלוש מצוות לא תעשה וזה הוא
פרט" א' לשבות בשביעי" ב' שלא לעשות בו מלאכה" ג' שלא לעשות
בשבת" ד' שלא לצאת חוץ לגבול בשבת" ה' לקדש יום השבת בזכירה

הלכות עירובין

מצוות עשה אחת והי מדברי סופרים ואינה מן ה

הלכות שביתת עשור

יש בכללן ארבע מצוות שתי מצוות עשה ושתי מצוות לא תעשה וזה הוא
פרט" א' לשבות בו מלאכה" ב' שלא לעשות בו מלאכה" ג' להחזיק בו" ד' שלא
לאכול ולשתות בו" הלכות שביתת יום טוב

יש בכללן שתי מצוות עשה ושש מצוות לא תעשה וזה
הוא פרט" א' לשבות בדאשן שלבס" ב' שלא לעשות בו מלאכה" ג'
לשבות בשביעי שלבס" ד' שלא לעשות בו מלאכה" ה' לשבות ביום חג
השבועות" ו' שלא לעשות בו מלאכה" ז' לשבות בדאש השנה" ח' שלא
לעשות בו מלאכה" ט' לשבות בדאשן שלח" י' לשבות בדאשן שלח" יא' לשבות בדאשן שלח" יב' לשבות בדאשן שלח" יג' לשבות בדאשן שלח" יד' לשבות בדאשן שלח" יה' לשבות בדאשן שלח" יז' לשבות בדאשן שלח" יח' לשבות בדאשן שלח" יט' לשבות בדאשן שלח" כ' לשבות בדאשן שלח" כא' לשבות בדאשן שלח" כב' לשבות בדאשן שלח" כג' לשבות בדאשן שלח" כד' לשבות בדאשן שלח" כה' לשבות בדאשן שלח" כו' לשבות בדאשן שלח" כז' לשבות בדאשן שלח" כח' לשבות בדאשן שלח" כט' לשבות בדאשן שלח" ל' לשבות בדאשן שלח"

הלכות חמץ ומצה

יש בכללן שתי מצוות עשה ושתי מצוות לא תעשה וזה הוא
פרט" א' לאכול חמץ ביום" ב' לא לחזות היום ומעלה" ג' להשפית שער ירושלים

03814

שאר ג' שלא לאכל חמץ כל שבעה" ו' שלא לאכול תערובת חמץ כל שבעה
שלא יראה חמץ כל שבעה" ו' שלא ימצא חמץ כל שבעה" ג' לאכול מצה בלי
הפסח" ח' לספר ביציאת מצרים באותו הלילה

הלכות שופר וקזכה ולולב

יש בכלל שלש מצוות עשה וזה הו'
א' לשמוע קול שופר באחד בתשרי" ב' לישב בסוכה שבעת ימי החג
ליטול לולב במקדש כל שבעת ימי החג

הלכות שוקלים

מצוות עשה אחת והיא ליתן מחצית השקל בכל שנה

הלכות קידוש החדש

מצוות עשה אחת והיא לחשוב ולקבוע באיזה יום הוא תחלת כל ו'
חדש בחדשי השנה

הלכות תעניות

מצוות עשה אחת והיא להתענות ולזעוק לפני י' בעת כל צרה גדולה ע

הלכות מגלה נחמדה

יש בכלל שתי מצוות עשה מדידרי סוף ואינה מן המצוות נמצאו בל המצוות הן
בספר זה חמש נשים תשע עשרה מהן במצוות עשה ושש עשרה מצוות
ויש בו שלש מצוות מלבד סוף

הלכות שבת

יש בכלל חמש מצוות שבת
ואחרונה ב' א' לשבות בשביעי" ב' שלא לעשות בו מלאכה" ג' שלא לענות

ו' שלא לענות חוץ לגבול בשבת" ה' לקדש היום בזכירה" ו' ביאור מצוות או בפי
פדיק ראשון

שבתה בשביעי מאילא מצוות עשה שנ' וביום ה'
תשבת וכל העשה בו מלאכה ביטול מצוות עשה ועבד עו

תעשה שנ' לא תעשה מלאכה ומה הוא חיוב על עשיית מלאכה אם עשה בדיעבד
חיוב כדת ואם היו שם עדים והתראה נשקל ואם עשה בשגגה מביא קרבן חטאת ו

כל מקום שנ' בהלכות שבת שהעושה דבר זה חייב דבר זה חייב כלת ואם היו
עדים והתראה חייב סלח ואם היו שוגג חייב חטאת

הרי זה כפסוד מן הכרתו ומה הנזק וכן הקרבן אבל אמור לעשות אותו דבר בשקט ואיסורו מן
הדחק מן המלאכה והעושה אותו בזמן מלאכה" ו' כלל מקום שנ' אין עושה כן

אחד לעשות כן וכך בשבת העושה אותו דבר בזמן מלאכה" ו' כלל מקום שנ' וכל מקום ש

אמר לעשות כן וכך בשבת העושה אותו דבר בזמן מלאכה" ו' כלל מקום שנ' וכל מקום ש

[illegible]

[illegible]

ידי גוים חלל על ידי קטנים חלל על ידי עבדים חלל על ידי
נשים כדי שלא תהא שבת קלה בעיניך אלא על ידי גדולי

והיה מהם ואסור להתקדש בה בחלול שבת לחולה שיש בו סכנה ואין ספק
על אשך יעשה אותם האדם וחי בהן ולא שימות בהן הא למדת לנשים
שאינן חלולות התורה נקמה בעולם אלא רוחמים חסד ושלוש דברים
בעולם דברי חיים שאומרים שיהא חלול ואסור עליהם הכתוב

אומר גם את נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא ידון
בהם   החושש בעיניו והוא שיגלה בשבתות או

באחת מהם ציד או שהיו רמעות שנתקנת מיד הבטחון שהיה
ים שנתק מהן או שהיה בהן קרח וכיוצא בחללים אלה הדין
בכל חולם שיש בהן סכנה וחללין עליו את העצות וקטעין לו

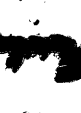
כל צרכי רפואה   וכן אם יש מכה בחלל נספק בין
השפה ולשנים בין בשר בין בעצם בין בכבד וטחול או בשאר

חלקי גוף חללי הדין זה חולה שיש בו סכנה ואינו צריך אחריות
בדין הוא לפי כך מחללין עליו בלא אחריות נכונה שיהא חלל

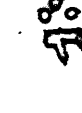

החלל הדין זה כמכה שחלל ואינו צריך אחריות וקטעין לו
את השבת והחום שהצריך את הבשר כמכה שחלל וקטעין לו

ואם שבת וכן כל חלל שהצריך אחרים שיהא ישיב שפה
אחרת או בעוד הבשר מבהיר מחללין עליו את השבת עליו

הבולע נמה שלמים מחללין אותו חסד בעצת ופסוק
כל צרכי רפואה מרע שיהא סכנת נפשות וכן די שני כוונות

דבר אחד מחללין עמו שחללין אותו חסד ספק מחללין
ספק חסד מחללין עמוין לו כל צרכי רפואה

ואם שחללין רמעות להביא לו בגדגדת אחת ורצו עשה
בני אדם שיהא לו עשר גדגדות בבית אחת כולם חסד

מכולם ואפילו הביאו ביה אחד זה ואפילו הביאו בדאמיה
אחד זה ואפילו אחד זה ואפילו אחד זה   חולה שיהא צריך

וְיָגִדוּת וְלֹא מִצְוָה אֵלָּא שְׁתֵּי גִדּוּתוֹת בְּשָׁנִי עֵקֶצִיךְ וְשִׁלְשִׁי גִדּוּתוֹת
 בְּעֵקֶצֶךְ אַחַת כְּוֹדֵתִיךְ הַעֲוֹקֶץ שִׁישׁ בֶּן שָׁלֹשׁ אֶעֱפֹ שְׂאִיךְ צְדִיקִיךְ
 אֵלָּא לְשָׁמַיִם כִּדִּי שֶׁלֹּא יִדְבֹּר בְּבִצְרָה אֵלָּא יִכְדֹּתוּ עֲוֹקֶץ אַחַד
 וְלֹא יִכְדֹּתוּ שָׁנִים וְכֵן כָּל כִּינְצָא בִּזְהָ ^פ ^פ ^פ הַחֲבִיבִי
 לְחֻלָּה בְּשִׁבְתָּ רֹאכֵל הַחֻלָּה וְהוֹתִיךְ אֶסְוֹר לְבִדְיָא לְפָנֶיךָ הַחֻלָּה
 גִּדּוּת שֶׁהָא יִדְבֹּר בְּעִפּוּרֵי אֲבֵל הַשְׁוֹחֵט לְחֻלָּה בְּשִׁבְתָּ מוֹתֵה
 לְבִדְיָא לְאֲכֹל מִדְּמֵי בֶשֶׁר חֵי שְׂאִיךְ בְּרִבְבֵּל תִּסְפֹּת כִּדִּי שֶׁנֶּגְדָה
 שֶׁהָא יִדְבֹּר בְּשִׁבְתָּ וְכֵן כָּל כִּינְצָא בִּזְהָ ^פ ^פ ^פ תִּמְלִי
 שְׂאִיךְ בֶּן סִכְנָה עֲוֹשִׂיךְ לֵךְ כָּל צְדִיקִיךְ עַל יְדִיגוּי כִּדְעִי אֶתְהַדִּיךְ וְלֵךְ
 לְעִשְׁוֹת לֵךְ הוֹא עוֹשֶׂה לְבִשְׁלֵל לֵךְ וְלֹא פִתּוֹת וְלֹא בִי אֶתְהַדִּיךְ מִדְּעוֹת
 לְשִׁוֹת וְכִינְצָא בְּאִיךְ וְכֵן כֹּחַל עֵינֶיךָ שֶׁן הָגִי בְּשִׁבְתָּ אֶעֱפֹ שְׂאִיךְ
 שֶׁסִּכְנָה דָּאִם הֵי צְדִיקִיךְ אִיךְ בִּהֵן מִלְּאֲכָה עֲוֹשִׂיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶפִּי
 וְלֵךְ לְעִכְכֵּךְ הַעֲוֹלִיךְ אֶתְהַדִּיךְ בְּשִׁבְתָּ וְהַעֲוֹלִיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ
 הַסִּכְנָה וְכֵן כָּל כִּינְצָא בִּזְהָ ^פ ^פ ^פ הַחֲבִיבִי
 לְחֻלָּה הֵי הֵי בְּסִכְנָה נִפְשָׁתָה וְהַחֲבִיבִי עֲוֹהֵה אֶת הַשִּׁבְתָּ קוֹדֵאִיךְ לֵךְ
 חֲבִיבִי מִתְהַדִּיךְ לְמִתְהַדִּיךְ וְהַחֲבִיבִיךְ אֶת הַשִּׁבְתָּ וְהַחֲבִיבִיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ
 עֲוֹשִׂיךְ לְעִכְכֵּךְ הַעֲוֹלִיךְ אֶתְהַדִּיךְ בְּשִׁבְתָּ מִדְּעוֹת לֵךְ אֶתְהַדִּיךְ
 וְהַחֲבִיבִי סִכְנָה מִסְכְּנָה מִסְכְּנָה מִסְכְּנָה מִסְכְּנָה מִסְכְּנָה מִסְכְּנָה מִסְכְּנָה
 וְהַחֲבִיבִי רֹאשׁ הַחֲבִיבִי צְדִיקִיךְ לְשִׁוֹת וְכִינְצָא בֶּן מִבִּי אִיךְ לֵךְ וְכֵן שֶׁנֶּגְדָה
 לְשִׁוֹת מִסְכְּנָה בְּשִׁבְתָּ הַחֲבִיבִי כִּנְצָא שְׂאִיךְ לֵךְ חֲבִיבִיךְ כָּל תִּמְלִי
 וְהַחֲבִיבִי אֶתְהַדִּיךְ בְּשִׁבְתָּ וְהַחֲבִיבִיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ
 בְּשִׁבְתָּ וְהַחֲבִיבִיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ
 אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ
 מִחֻלָּה עֲוֹהֵה אֶתְהַדִּיךְ הַחֲבִיבִי ^פ ^פ ^פ חֲבִיבִי מִשִּׁיבְתָּ הַחֲבִיבִי
 לְשִׁוֹת שִׁוֹת עֵר שְׂתֹלֵה וְאֶחָד שְׂתֹלֵה עֵר שִׁלְשָׁה יָמִים מִחֻלָּה
 עֲוֹהֵה אֶתְהַדִּיךְ וְעֲוֹשִׂיךְ לֵךְ כָּל צְדִיקִיךְ בֵּין שְׂאִיךְ צְדִיקִיךְ
 בֵּין שְׂאִיךְ אִינִי צְדִיקִיךְ וְהַחֲבִיבִי עֵר שִׁבְתָּ אֶתְהַדִּיךְ אֶתְהַדִּיךְ

אני צריכה איך מחלליך עליה ואם שתקד ואיך צדיך לה
אמרה צריכה אני מחלליך עליה את השבת והטבעה ענין טעם
הדי היא כחולה שאיך בו סכנה ואפילו אמרה צריכה אני איך עומן
לה מלאכה אלא על ידי גוי ^ה ^ה ^ה עומן מרגה להיה
ואפילו במקלות החמה מוכני מה צנה קשה לחיה הדבה במידות
הקוד אבל איך עומן מרגה לחולה להקדשם ביה הקיד רם ענין
עומן לו מרגה אפילו בתקופת תמיד והדדי צין את הולד בטבת
ביום שכול אחד שחזתכין את טבורו אפילו בחמין שהחזתכין
ומחליין אותו ומחלפין אותו מוכני שסכנה היא לו אם לא עשו לו מה
זה ^ה ^ה ^ה וכך מרחיצין אותו לפני המילה ולאחר המילה וביום
השלישי למילה בחמין שהחזתכין בטבת מוכני הסכנה ^ה ^ה ^ה
האשה שישבה על החטבד ומתה מביאין סכין בטבת אפילו חזק
רשות הדבים וקורעין את כדיסה ומרחיצין את הולד שמה יתכן
הי שספק נפשות רוחה אתה שבת ואפילו לזה שאין חזקת
^ה ^ה ^ה מפחזין פחד נפשות שבת ואיך צדיך לטול גילת
היך והמקדים להציל הנפש הדי זה מה שכתב ביצור דאחז חזקת
לספורס מצודה ומעליהן ואעפ שהיא צד הדגים ענין שמה
ששבעתנוק בוס זפרשם מצודה לה עלות וזה עלה רגל לבנה
פסור מכלום צתכוון לה עלות רגלם והעלה רגלם ותנוק פסור
לא ששע שטבעה ואיל והעלה תנוק עם הדגים פסור ^ה ^ה ^ה
נפל תנוק לבור עוקד חליה ומעלה ואפילו שמה מותקן
מרגה בשעת עמידתה נעלה דלת בכני תנוק שכל אתה הולד
ומרגה ואעפ שהיא מוכני אותה עצים שהיא איך לה אבהא
בעת התנוק וימות נפלה חליה ויש שם אדם שחזתכין
ישרה מוכני אותה להצילו מן האש ואעפ שהיא כותב וידך
ומתקנה בשעת כבדי וכל הקודם להציל הדי זה מה שכתב ואיך
צדיך לטול רשות מבית דין בכל דבר שיש בו סכנה ^ה ^ה ^ה

נפלה עליו חפולת ספק הוא שם ספק שאינו שם חפולת
 עליו מצאנו חי אעפ"י שתדעין ואי אפשר שיבדיל חפולת
 עליו ומוציאין אותו לדי אמתה שעה בדין עד חטמו ולא
 מצאו בו נשיה מניחין אותו שכבד חת פ' פ' בדין
 והצאו עליונים חתים לא יאמרו כבד חתו ותחתונים אלא חפולת
 על הכל שאפשר בחפולת שחיות העליון ויחיה התחתון פ' פ' בדין
פ' פ' בדין היתה חצר שיש גוים וישלך אפילו ישראל אחד
 ואחד גוים ונפלה עליהם חפולת עליהם חפני הישראל פירש
 אחד לחצר אחת ונפלה עליו אותה חצר חפולת עליו שמה
 זה שפרש הוא הישראלי והנשאר גוים פ' פ' בדין נעזרו
 כולן מחצר זו לזו לחצר אחת ובעת עזירתן פירש אחד
 מהם ונכנס לחצר אחת ונפלה עליו ואין ידוע מה הוא איך
 חפולת עליו שכיון שנעזרו כולן אין כאן ישר קבוע וכל
 הפורש מהן כשהן מהלכין הרי הוא בחזקת שפורש מהן הדג
 לפי כך אם היו הרוב ישר אעפ"י שנעזרו כולם ופרש אחד
 מהם לחצר ונפלה עליו חפולת עליו פ' פ' בדין המהלך
 במחבר לא ידע מתי הוא יום העצבת חונה מיום ששעה שעה
 ומקרה שביעי ומקרה בו ברכת היום והבדיל במצאו בשבת
 ובכל יום ויום ואפילו ביום זה שהוא מבדיל בו ומקרה מותו
 לעצמות כדמסתנו בלבד כדי שלא יהיו ואסור לו לעצמות
 יתר על פדנסתו שכל יום ויום ספק שבת הוא ואם ידע שהיום
 שמיני לציאתו או חמשה עשר לציאתו וכיוצא בזה תחנין
 הרי זה חנותר לעצמות כל חלומה באותו היום שהרי הלכד
 וראי שלא יצא בעיניה בשבת וישאר הימים חוץ מיום יד
 עושה כדי פדנסתו בלבד פ' פ' בדין גוים שצדו עד
 עיריות ישראל אם באו על עסקי מחוץ אין מחללין עליהן את
 העצבות ואין עושין עמהן מחלמה ובעיר הסמוכה לספר אפילו

לא באו אלא על עסקי תבין וקש יוצאין עליהן בכלי זיין ומחולין
 עליהן את השבת ובכל חזון אם באו על עסקי נפשות או שיענו
 שיעבדו חלומה או שיערו סתם יוצאין עליהן בכלי זיין ומחולין
 עליהן את השבת והענין על כל ישראל שיכולין לבוא לצאת ולעזוב
 לאחיהם שבמצור ולהעבילם מיד הגוים בשבת ואסור להן להתחשב
 להוציא שבת וכשיעבדו את אחיהן מותר להם לחזור בכלי זיין
 שלהן לחזקתן בשבת כדי שלא להכבידן לעתיד לבוא
 וכך ספינה המטפסת בים או עיר שהקיפה נהר מעורה
 לצאת בשבת להעבילן בכל דבר שיכול להעבילן ואפילו יחיד הנדון
 מפני גוים או מפני שהיא רוחץ אחריהם להדגו מעורה להעבילן ואפילו
 בעשיית כחה מלאכות בשבת ואפילו לתקן כל דבר להעבילו מותר
 ודווקא עליהן מתחננים בשבת ומתדיינין עליהן לעדור אותם
 ואין מתחננים ולא דווקאין על הדבר בשבת
 על עיירות הגוים שלשה ימים קודם לשבת ועושיין עמהן
 מלחמה בכל יום ויום ואפילו בשבת עד שכובשין אותה ואעפ
 שהיא מלחמת הרשות מפיה שמועה לחזק ער דתה ואפול בשבת
 ואין צריך לומר במלחמת מצוה ולא כבש יהושע יריחו
 אלא

פרק עשרה

מותר להתחיל
 שבת אעפ שהיא נקמדת | מאיליה בשבת שלא במסד עלינו
 אלא לעשות מלאכה בעצמו שליוס אבל שתעשה המלאכה
 מעצמה בשבת מותר לנו להנחת בהה שפעשה בשבת מאד
   כיצד מותרין מים וגנה ערב שבת עם חשכה
 והיא מתמלאה והולכת כל היום כוול ומניחין מגמר תחת הכלים
 והן מתגמדין והולכין כל השבת כולה ומניחין קילור על גבי
 העין ואספלונית על גבי המכה ומתדפיין והולכין כל השבת

כולה ושורדי' דיו וסמנ' עם חשכה וה' נשד' ויהולכי' כלהשבת
 כלה ונותנ' צמח ליודה ואני' שלפשת' לתנור וה' משתנ' ונ' ויהולכי' כל השבת כולה ושורדי' מצודות וזהו חלופות ויהולכי'
 עם חשכה וה' צדי' ויהולכי' כל השבת כולה ושורדי' בקודת
 בית ה' ובמגור' הגת עם חשיכה וה' משד' דבי' ויהולכי' כל
 השבת כולה ושורדי' את הנ' או את המורה מבערב
 והיא דולקת והולכת כל השבת כולה מניחין
 קדשה על גב האש או בשד' בתנור או על גבי גחלים וה' מתבטל
 והולכי' כל השבת כולה ואוכלי' אותו בשבת ויש בדבר זה
 דברים שה' אסור' גידה שמה יחנה בגחלים בשבת
 כיצד תבטל שלא בשל כל צרכי' וה' שלא הוחמו כל
 צרכי' או תבטל בשל כל צרכי' וכל דמ' שמצטריך ה' ו
 יפה לו אי' משהי' אותו על גבי האש בשבת א' ע' שהנח מעו
 ים גידה שמה וזהו צדקה כד' חשלים ביטול או כד' לצמח
 לפיכך אם גרף האש או שפסה אש הכייה באפר או בנעמה
 השפת' הדקה או שפסה הגחלים שהדי' ה' כמכוסה
 באפר או שהי' סוף בקש או בגבבה או בגלל' בהמה הקוף
 שהדי' אי' עם גחלים בועדות הדי' זה חזק לשהות עליו
 שהדי' הסוף רענו מזה התבטל ואי' גודל' שמה יחנה
 באש ב' לא בכירה שהבולה מועט א' ב' ד
 התנור א' ע' שגרף האש או חפה באפר או שהי' סוף בקש
 או בגבבה אי' משהי' בתוכו ולא על גבי' ולא סומכ' ר'
 תבטל שלא בשל כל צרכי' או בשל כל צרכי' וה' מעט
 ל' הוחמו והבול' חם ביותר אי' משהי' רענו חזק שיי' שמה
 יחנה בד' האש המעטה א' ע' שהיא אש קט' וגבבה א'
 מכוסה ולמה אסרו לשהות בתנור א' ע' שגרף
 מפני שהגודף אינו גודף אלא דוב האש העצמה ואי אפשר

נחמה דה
 א' ע' ונ'

לגדוק כל האש עד שלא תשאיר ניצוצות אחת והפני שהכל חם
שמה יחדנה כדי לנעם הניצוצות הנשארות $\phi \circ \phi$ הכופה
הכול רב מהכל הכירה והנעם מהכל התנוד לפי כך אם הסיקוהו
בגפת או בעצים הדי הוא כותנוד ואין מההיך בדמסו ולא על
גביו ולא סודיכין לו תבשיל שלא בשל כל צדכו או מהצטמק ויפה
לו אעפ שגדק או כסה באפר ואם הסיקוהו בפיץ או בגבול
הדי הוא ככירה שהוסיקה ביקש ונצטמק ומההיך עליו ומהותו
לסיקו לבידה הצערה ואעפ שאינה גרופה ואין הדיאכירה
ואין היא כופה כירה מקום שפיתות קדירה אחת $\phi \circ \phi$
תבשיל הדי שלא בשל כלל או שבשיל כל צדכו והצטמק ודע
מותד לשהותו עלגבי האש בין בכירה וכופה בין בכותנוד וכך
תבשיל שבשיל ולא בשל כל צדכו או שבשיל כל צדכו והצטמק
ויפה לו אם השליך לתוכו אבד הדי שמוך לבין הדי שפיתות נעשה
הכל כתבשיל הדי והיותו לשהותו על האש אעפ שלא גדק ולא
כסה מפני שכבר הסיקוהו צדו מהם ואינו באחרות בגשמים
 $\phi \circ \phi$ כל תבשיל שאסור לשהותו אם עפר ומההיך
אותו אסור לאכול עד הנעם שבת ומהותו בכדי שיש
חם שבתו אם תבשיל שלא בשל כל צדכו הוא אסור עד חסו
שבת ואם תבשיל שבשיל כל צדכו הוא והצטמק ויפה לו
היותו לאכול בשבת $\phi \circ \phi$ כל שמתד לשהותו
על גבי האש כעצמותו אחת בשבת אסור להחדידו להדיקו
ואין להחדידו לעולם אלא על גבי כירה גרופה או מכוסה
או בכירה וכופה שהוסקו ביקש וגבבה והוא שלא הניחקה
על גבי קדקע אכל מההנעם על גבי קדקע אין מחדידו
אותה ואפילו על גבי גרופה או מכוסה ואין מחדידו חתנה
ולא לכופה שהוסקו בגפת או בעצים אעפ שגדק או כסה
הפני שהכל חם ביותר וכל שאין מחדידו עליו את סודיכין

שתי קדוח
וקפח מק
שפיתות

לו בשבת ^ל ^ה ^ה אסור להכניס מגדפה לקדרה והיא עולה
האש להוציא מהנה בשבת מפני שהמים בה וזה מצדכ
הביטול הוא ונמצא כשעל בשבת והותר להחזיר מכירה
לכירה אפילו מכירה שהבולה מועט לכירה שהבולה
חדונה אבל לא מכירה לטמנה ולא מטמנה לכירה ^ל ^ה ^ה
^ל ^ה ^ה לא יהיה אדם קדרה עם סיוות ותלמודי
אנוחבית שלמים ויתן לתוך התנור עד ששבת עם חשכה
וישהה אותן שאלו וכל כיוצא בהן אעפ שלא בשלל כל עיקר
כתבשיל שלא בשלל כל עדכנהן מפני שאינן צדיכין בשור
הדבה ורענתו עליהן לאכול לא לתר ולפי כך אסור לשהותן
בתנור ואם עבד ושהה אסורין עד מוצאי שבת וימתין בכדי
שיעשו ^ל ^ה ^ה תנור שנתן לתוכו בשר מבעור יום
ושהה אותו בשבת אם בשר גרי הוא וכיוצא בהן מותר
שאם יחנה בגחלים יתחזק הבשר שאינן צדיך לא חלימות
האש בלבד ואם בעד עד או שור הוא אסור שהוא יחזק
בגחלים ולשיל ואם טח פי התנור בטיט מותר שאם ב
לפתוח התנור ולחתול תכנס הדוח ויתקשה הבשר ויפסד
ויצטנן התנור ^ל ^ה ^ה וכך כל רבל שהדוח מעט
אותו איך גודדין עליו שמה יגלה ויחנה ומפני זה נמצא אופן
שלשותן לתוך התנור עם חשיכה שאם גלה יפסד ^ל ^ה ^ה
נתן גדי שלם לתוך התנור הדי זה כבשר העד או בשלל
ואסור לשהותו שהוא יחנה בגחלים אלא אם כן טח התנור
לשיל כל ש הפסח לתנור עם חשכה אעפ שאינו טח ^ל ^ה ^ה
שבני חבירה דדידין ^ל ^ה ^ה איך צולין בשלל
ביצ וביצה על גבי האש אלא כדי שיוצלו מבעור יום וי
ראויין לאכילה ואם נשארו אחד כן על האש בשבת עד
שיצול הדבה מותר מפני שהן כדצטריך ודעל שאם חתנה

זוהי יחידות אותן שעל גוף האש הם ומכל זה מניחין המגמר תחת הכלים
בשמיכה שאם חתה בגחלים ישרוק המוגמר ויעשן הכלים ין
הא למדת שכל דבר שאנו אוסרין בענין זה אינו אסור משום שהוא
עשה בשבת אלא גזירה שמא יחתה בגחלים לפי כך אין נותנין עמר ליורה
אלא אם כן הייתה עקודה מעל האש שמא יחתה בגחלים והוא שיהא פיה טוח
בטיט שמא יגיס בה משחשכה יח
אין נותנין את הפת בתנור
עם ששכה ולא הרדה על גבי הגחלים אלא כדי שיקדמו פנים שאין מדבקין
בתנור או באש ואם נשארו אחר כך עד שיגמור אפייתן מותר שאם יחוש יפסיד
אותן ואם נתן סמוך לחשכה וחשכה ועדיין לא קדמו כעה אם במזיד אסור לזנוז
מה עד מוצאי שבת וימתן בכדי שיעשו ואם בשוגג מותר לו לדרות מטה
מזון שלש סעודות בשבת וכשהוא לודה לא ילדה במדרה בדרך שהיא עושה
בחול אלא בפנין וכיוצא בה יפא עושה אדם מדורה מכל דבר שידעה
בין על גבי קדח בין על גבי מגורה ומדליקה מבעד יום ומשתמש לאורה או
מתחמם כנגדה בשבת וצריך שירליק דוב המדורה קודם חשכה עד שתהא
שלהבת עולה מאיליה קודם השבת ואם לא הרליק דוב אסור להנות בה יענה
גזירה שמא יחתה בה ויניח העצים כדי שתעלה השלהבת ואם הרליק עץ
יחיד צריך להדליק דוב עביו ודוב הקיפו מבעוד יום כ
במ דב אמורים בגבולין אבל במקדש מאחזין את האור בעצים במדורת בית
המוקד עם חשכה ואין חוששין שמא יחתה שהכנים צניחין הן כא
היתה מדורה של קנים או של גזעין אינו צריך להדליק הדוב אלא כיון שהתחיל
בה האש קודם השבת מותר להשתמש בה עמו שהאש נתלה בה במקרה
ואינו צריך לחתות לפי כך אם אגר הקנים או הנח בעצים וצריך שתעלה
בה שלהבת מאיליה קודם השבת כב
מדורה של אפר
או של גפרית או של גב או של קיכא או של קש או של גבזה אינו צריך להדליק
דוב קודם השבת מפני שהאש מולקת אותה במהרה

פרק רביעי

יש דברים שאם טמא בהן התבטל הוא מתחמם ומוסיף בצשולו כענין
האש בגזירתה שכל ומצח וסיד וחול או גוי ומוכין ועשבים בשם שם
ששלושת לחים זאכלו מחמת עצמם ודברים אלו נקראין דבר המוסף
ויש דברים שאם טמא בהם התבטל וישאר בחמימותו בלבד ואינו מוסף
לו בשול אלא מונעין אותו מלהצטנן כגון גוי ומוכין ועשבים יבשים
וכסות ופירות וכנפי יונה ונעורת היטל ונמורת חדשים ושלחין ודג
צמר ודברים אלו נקראין דבר המוסף ויש דברים שאם טמא בהם דתבטל
ישאר בחמימותו בלבד ואינו מוסף לו בשול אלא מונעין אותו מלהצטנן כגון
זוגין ומוכין ועשבים יבשים וכסות ונעורת כנפי יונה ונעורת היטל ונמורת
חדשים ושלחין וגז צמר ודברים אלו נקראין דבר שאינו מוסף

ב

מן הדין היה שטמא בדבר המוסף מבעוד יום וישאר התבטל טמא בשבת
שהדין משהין על גבי האש בשבת אבל אסרו חכמים להטמין בדבר המוסף
מבעוד יום בזה שמה תחת הקדחה בשבת ויצתק לבולתה עד שתנורח
הדתיחה ויחזור ויכסה בשבת ונמצא טמא בדבר המוסף בשבת שהוא
אסור כך מותר לטמון בדבר המוסף בין השמשות שסוף הדורות בין
השמשות כבר דתנו ונחו מבעבוע וכיון שנחו שוב אינן דותרין

ג

וכן מן הדין היה לטמון התבטל בדבר שאינו מוסף בשבת

בשבת אבל אסרו חכמים דבר זה בזה שמה יטמין בדמץ ויהיה צו נצט
שלאש ונמצא חותה בגחלים לפיכך אסרו להטמין דבר חם בשבת ואסרו
בדבר שאינו מוסף

ד

ספק חשכה ספק לא חשכה מותר
לטמון את דבר חם ומותר לטמון דבר הצונן בשבת בדבר שאינו מוסף
כדי שלא יצטנן ביותד או כדי שתפוג צנתן חמין שטמא מערב שבת
ונתקלו בשבת מותר לכסות שהדי אינו מוסף ומותר להחליף הכסוי

בשבת

בשבת כיצד נוטל כסות ומניח כנפי יונה או נוטל כנפי יונה ומניח הכסות
ה' כינה התבטול או המים החמין מכלי לכלי אחר מותר להטמין הכלי
האחר בשבת בדבר שאינו מוסים כמו הדבר העונן שלא אסרו להטמין בשבת
אלא בדבר חם שהוא בכלי ראשון שנתבטל בו אבל אם פנה מותר
מטמין מוחם על גבי מוחם בשבת וקידה על גבי קידה

וקידה על גבי מוחם ומוחם על גבי קידה וטוח פיהם בבצק לא בשביל
שיחמם אלא בשביל שיעמוד על חומם שלא אסרו להטמין בשבת אבל
להניח כלי חם על גבי כלי חם כדי שיהיו עומדין בחמימותן מותר אבל אין להניח
כלי שיש בו דבר צונן על גבי כלי חם בשבת שהיה מונח בו חם בשבת
הנחה מצנעב מותר ואינו כטומן בדבר המוסים

פרק חמישי

הדלקת נר בשבת אינה רשות אם רצה מדליק ואם רצה אינו מדליק
ולא מצוה שאינו חייב להדליק אחריו עד שיעשה כגון עירובי חצרות
אעפ"י שהיה חייב להדליק אלא סובה ואחר נשים ואחר אנשים חייבין
להיות במתהוה נר דלוק בשבת אכלו אין לו מה יאכל שאל על הפתחים
ולוחח שמן ומדליק את הנר עשה בכלל עונג שבת חזק וחייב לבקש
קודם הדלקה אשר ידעם במצותו וצונו להדליק נר של שבת כדרך שצריך
על כל הדברים שהוא חייב בהן מדברי סופרים

מותר להשתמש לנר השבת והוא שלא יהא חצבר צריך עין הדבה
אבל דבר שצריך להיחזק בדאימתו אסור להבחינו לאור הנר : ג

שמא יטוה

ג

המדליק יצרך להדליק מצנור יום קודם

שקיעת החמה ונשים מצוות על דבר זה יתר מן האנשים לפי שהן מצויות
בבתים והן העסיקות במלאכת הבית ואף על פי כן צריך האיש להזהירן ולבדור
אותן על כך ולומר לאנשי ביתו ערב שבת קודם שתחשך הדליקו את הנר
מפני חשיכה וכבנם השבת ספק לא נכנס אין מדליקין

ך

משמשקיע החמה עד שיראו שלשה כוכבים בינונים הוא הזמן הוא הנקרא
בין השמשות בכל מקום והוא סוף מן היום סוף מן הלילה ודעו בו להחמיר
בכל מקום ולפי כך מדליקין בו והעושה מלאכה בין השמשות בליל ערב
שבת ובין השמשות במצוץ שבת בשוגג חייב חטאת מכל מקום
וכוכבים אלו לא גדולים הנראין ביום וליל קטנים שאין נראין אלא בלילה
ומשיראו שלשה כוכבים אלו הבינונים חריזה לילה ודאי

פתילה שמדליקין בה לשבת אין עושין אותה

ה

אחת מדבר שהאר מסכסכת בו כגון צמר ושער ומשי וצמר הארץ
וכשתם שלא נופץ וסוב שולחל ומצי העץ חרשן וכיוצא בהן אלא מדבר
שהאור כתלית בו כגון פשתה כפוצה ובגדי שש וצמר גפן וכיוצא בהן

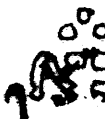

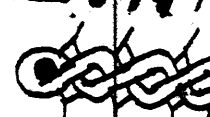

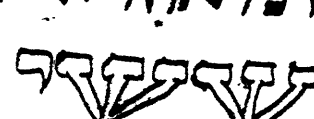
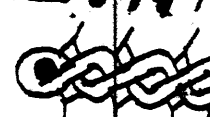
המדליק

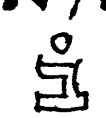
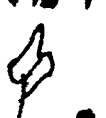

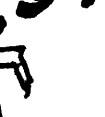
ך

צריך שידליק בדבר חי וצמח הפתילה
בגל דבר שאין מדליקין בו אם להענות הפתילה כדי להוסיף אורה אסור
הפתילה כדי שתחא עומדת שאינה נכח תשת שלשל למטה מותר
נותני דרך שלמלה וגדים שגבול על פי הנג בשבת כדי שיקרא דומה צליל
שבת וכל הפתילות שאין מדליקין בהן עושין מהן מדורה בין להתחמם בגבוה
בין להשתמש לאורה בין על גבי מדורה בין על גבי חרשן נלם אסור אלא לעשות
פתילה לבד צליל ח
שמן שמדליקין בו לשבת צריך שיהא נמשך אחד צליל
אבל שמען שאין נמשך אחד הפתילה כגון זפת ושעווה ושמן קיץ ואמיה וחלב
אין מדליקין בהן ומכאן מזה אין מדליקין בפתילות שאין האור נמשך בהן נלם
בשמים

ש"אין נמשכין אחד הסתילה גדרה שמה יהיה אור הנר אפול וישת
 אגתה בשעה שישתמש לאורה פ פ פ חלב שהתח
 וקדבי רגים שניהוחו נותן לתוכן שחז כל שהוא וחדליק א
 שחנים ש"אין חדליקין בהן אפול ענדן בשחנים שחדליקין בהן
 לא חדליק מספן ש"אין נמשכין פ פ פ אין חדליקין בעיט
 מספן שחדליקין שמה ניחנו ויצא וחובה עליו לטב לאור הנר ולא
 בצד מספן שחדליקין טוב שמה יקח מהנו חז הנר ועוד מספן שהיה
 עק ולא בנפט לבן ואפול בחול מספן שהוא עק ויבוא לדי סכנה פ
פ פ פ מותר להדליק לכתחלה בשאר שחנים כגון שח
 צנון ושח ש"אין ולפת וכל כדצא בהן אין אסור אלא לו שחנו חלב בלבד
פ פ פ לא יתן אדם כל מנוקב מלא שמן על פי הנר בשביל
 שיהא מנפץ ולא יהא קערה שמן ויתענה בצד הנר ויתן ראש
 הסתילה לתוכה בשביל שתהא שואבת גדרה שמה יקח מן השמן
 שכלי שהדי לא נדאס בנר ואסור להנות בשבת מן השמן שהדליק
 בו ואפול כבדה הנר ואפול נפץ מן הנר מספן שהוא מוקדנה מחמת
 אסור ואם חדר הכלי שיש בו השמן אל הנר בסיד ובחכמה וכו'
 בהן מותר פ פ פ אין מותר כלל תחת הנר וקבלו שמן
 בשבת שהדי מכלי הכלי מהיכנו ואם נתנו מבעור יום מותר
 ומותר כלל תחת הנר בשבת לקבל ניצוצות מספן ש"אין בחזקת
 והדי לא בטול מלטלולו ואסור לתת לתוכו מים ואפול מערב שבת
 מספן שהוא מקרב את כבוי הנצוצות פ פ פ אין סליק לאור
 הנר ולא קורין לאור הנר ואפול גבה שתי קוקות ואפול עשה בתי
 זה על גב זה והנר בעלינה לא יקרא ולא יפלה ואמר במחנות
 שמה ישכח ויטה ואם היו שניהן קורין בענין אחד מותרין לקרין
 לפני הנר שכל אחד מהן מזהבד חבירו אם שכח אבל לא בעני
 ענינות שכל אחד מהן טרוד לקרין לפני הנר שכל אחד מהן טרוד
 בענינו פ פ פ התיבוקות קורין לפני דבן לאור הנר מספן

משמך אכל הוא לא יקרא מפני שאין אומות עליה ויש לו להאחז
בספר לאור הנר עד שיראה ראש הפרשה שהוא צריך להקדוח
ואחז כן נותן הספר בידך והן קוראים לפניו
כלים הדומים זה לזה ואינן נכדיין אלא בעיני הדבא אסור להקדוח
לאור הנר ולהבחיין ביניהם שמה ישכח ויטה לפי כך שמש שאינו
קבוע אסור לו לבדוק כוסות וקערות לאור הנר מפני שאינו
מכירן בין בנר שלמים בין בנר שלפני שאורו רב אבל שמש
קבוע מותר לו לבדוק לאור הנר כוסות וקערות מפני שאינו צריך
עיני הדבא ואם היה נר שלמים דית איך מניין לו לבדוק ואעפ
שהוא מותר גזרה שמה יסתפק מהנו   נר שאחורי
הדלת אסור לפתוח חרות ולנעול כדרכן מפני שהוא מכביהן
אלא יזהר בשעה שפותח ובשעה שנועל ואסור לפתוח אותה
הדלת כנגד המדורה בשבת כדי שתהא הדוח מנעבת בור
ואעפ שאין שם אלא דוח המצויה ומניחין הנר שלשבת על גבי
אילן המחובר לקרקע ואינו חושש   כל מדירות
ועיירות שלמים תוקעין בהן שש תקיעות בערב שבת
ובמקום גבוה היו תוקעין כדי להשמיע כל אנשי המדינה וכל
אנשי העיר שיה   תקיעה ראשונה נשמע
העומדין בשדות מלחמות מלחמה ומלחמה מלאכה שבאה
ואין הקורבין דשאין ליכנס לעיר עד שיבואו דחוקים ויכנסו
כולם בבית אחת ועדיין החניות פתוחות והתריסין מונחין שם
התחיל לתקוע שניה בסוף התריסין ונכנסו החניות ועדיין החיות
והקורבין מונחות על גבי כירה התחיל לתקוע תקיעה שלישית
סוף המסוף והטמין המטמין והדליק את הנורות ושהה כו
לילת דג אן כדי להדביק פת בתנור ותוקע ומדיע ותוקע ושבת
תקיעה ראשונה תוקע אותה במנחה והשלישית
תקיעה שנייה וכך תוקעין במנחה שבת אחד צאור

הכוכבים להתיר העם לעשיהן   יום הכפורים
שחל להיות בערב שבת לא היו תוקעין חל להיות בדיוצא
שבת לא תוקעין ולא מבדילין יום טוב שחל להיות בערב שבת
תוקעין ולא מבדילין חל להיות לאחר השבת מבדילין ולא תוקעין

אסור להורג לגוי לעשות לנו מלאכה בשבת אנפ שאנו מצווה
על השבת אנפ שאמר לו מקודם שבת האנפ שאנו צריך לנה
לאותה מלאכה אלא לאחר השבת ודבר זה אסורו מדברי
סופרים כדי שלא תהיה שבת קלה בעיניהן ויבאו לעשות
בעצמם   גוי שעשה מלאכה מעצמו בשבת
אם בשביל ישראל עשה אותה אסור להנות באותה מלאכה
עד מיצאי שבת ויחזיק בכדי שתעשה והוא שלא יהיה הדבר
בפרהסיא עד שידעו בו רבים שדבר זה בשביל כל הוא נעשה
בשבת ואם בשביל עצמו בלבד עשה מותר להנות בה בשבת
  כיצד גוי שהדליק את הנר משתמש לאורו
ישראל ואם בשביל ישראל אסור עשה כבש לידו בן חן הספנה
ידר אחדיו ישראל ואם בשביל ישראל אסור חילא מים להשקות
בהמתו משקה אחדיו ישראל ליקט עשבים להאכיל לבהמתו מנח
ישראל בהמתו לאכול מהן והוא שלא יהיה הגוי מכיר לאותו ישראל
שמה ידבה במלאכתו בשבילו ונמצא עושה בשביל ישראל וכך
בן רבד שאיפשר להדבות בו לא יתנה בו בשבת אלא אם כן אנו
מכירין   אבל רבד שאין בו להדבות ומשמש מן
נר וכבש הואיל ועשה בשביל עצמו פהנה אחדיו ישראל בשבת
ואנפ שהוא מכירין נר הדלק במסיבה בשבת אם רוב ישראל
אסור להשתמש לאורה שהדליק על דעת הדת מרדכי
ואם רוב גוים מותר להשתמש לאורה מרדכי למדעיה אסור

נפלה רליקה בשבת ובאנכדי לכבות איך אומדין לו כבה ואח
ונכבה חפני שאין שבתו עלינו וכך כל כיוצא בזה
הת שישו לו גנים ארון וחפרו לו קבר בשבת או הביאו לו חללין
לספור בהן אם בעיניה יחתיך בכדי שיעשו למוצאי שבת
ויקבר בו ואם היה הקבר בסדסא גרולה והארון על גביו וכל
העובדין והשביין אומדין שזה שהגוים עושין גכשין בשבת
לפניה הוא הדי זה לא יקבר בו אותן ישראל מלמדת חפני שהיא
בפדהסא ומותה וקבורתו בן ישראל אחד והוא שיתחין כדי שיעשו
וכך כל כיוצא בזה   גוי שהביא חללין בשבת ולמדת
אנפ שהביאן מיער החומה יחתיך למוצאי שבת כדי שיבואו
ממקום קרוב ואחד כך יספר בהן שמה בלילה הזביאום ממקום
אחד עד החומה ובבקר נכנסו בהן ואם ידע בודאי שממקום
פלוני הביאום בשבת יחתיך כדי שיבואו מאותה מקום אחד
השבת והוא שלא יהיה הדבר בפדהסא גרולה כמו שאמרו
   עיר שישראל וגנים רדין בתוכה והיתה בה מרחץ
המרחצת בשבת אם רוב גוים מותר לרחוץ בה למוצאי שבת
מיד ואם רוב ישראל יחתיך בכדי שיחמו חמין שבשיל הדוב החמון
מחצה למחצה יחתיך בכדי שיחמו חמין וכך כל כיוצא בזה
   ישראל שאמר לגוי לעשות לו מלאכה דוב שבת אנפ
שעבד ומכין אותן מכות מדרות מותר לו להנות באותה מלאכה
לעבד אחד שיחתיך בכדי שתעשה ולא אסרו בכל מקום עור
שיחתיך בכדי שיעשו אלא חפני רבד זה שאם תאמר יהא מותר
מיד שמה יאמר לגוי לעשות לו וימצא הדבר מוכח מיד וכיון שאסרו
עד שיחתיך בכדי שיעשו לא יאמר לגוי לעשות לו שהדיאנו משתכר
כלום חפני שהוא מתעכב לעבד בכדי שיעשה רבד זה שנעשה
בשבת   רבד שאינו מלאכה ואין אסור לעשותו בשבת
אלא חמין שבות מותר לישראל לומר לגוי לעשותו בשבת והוא שיהיה

שם מקצת חולי או יהיה צריך לבד עורך הדבה או מפע
מפנה ^ה ^ה ^ה כיצד אומר ישרא לגוי בשבת לעלות באות
או לשוט על פני המים כדי להביא לו שופר או סכין למילה או הביא
לו מחצית לחצו שאין ביניהם עירוב מים חמים להרחיץ בהן קטן
או מצטער וכך כל כיוצא בזה הלוקח בית בארץ וישראל מותר לו
לומר לגוי לכתוב לו הטט בשבת שאמורה לגוי אסורה מרבדי
סופרים ומשום יצא ארץ ישר לאגדנו בדבד זה וכך הלוקח בית
מהם בסודיא שסודיא כארץ ישראל לבד זה ^ה ^ה ^ה
פוסק אדם עם הגוי על המלאכה וקוצץ המים והגוי עשה לעצמו
ואעפ שהיא עושה בשבת מותר וכך השוכל את הגוי לשים הדבה
מותר אעפ שהיא עושה בשבת כיצד כגון ששכר הגוי לשנה או
לשנים שיכתוב לו או שיארג לו הדרי זה כותב וארג בשבת ומותר
כאלו קצץ עמו שיכתוב לו ספר או יארג לו בגד שהיא עושה בשבת
ענת שירצה והוא שלא יחשב עמו יום יום ^ה ^ה ^ה ^ה
בצנעה שאין הכל מכירין שזו המלאכה הנעשית בשבת ואם לא
היא אבל אם הייתה ידועה וגלויה וסמך סמך אסורה שזהו
את הגוי עושה אינו יודע שיקצץ ואומר שפלוני שכר הגוי לעשות
בשבת ^ה ^ה ^ה לפי כך הפוסק עם הגוי לבנות לו חצר או כחול
או לקצור את שדהו או ששכר שנה או שנים לבנות לו חצר או לשע
לו כדם אם הייתה המלאכה במדינה או בתוך התחום אסור לו
להניח לעשות בשבת מפני הדואים שאין יודעין שפוסק ואם הייתה
המלאכה חוץ לתחום מותר שאין שם ישראל שיראה את השגולים
כשהם עושין בשבת ^ה ^ה ^ה וכך מותר לאדם להטות
כדמו או שדהו לגוי אעפ שהיא יודעת ונעשית בשבת שהיא יודעת
יודע ששכרין הן או באריות יודע להן ודבר משום ישר צריך
קדוה עליה ואין להך רוב אנשי אותה המקום להטות או לתנו באריות
אסור להטות לגוי מפני שהגוי עושה באותה המקום מלאכה בשבת

והוא נקרא על שם הישרה בעלה   מותר להשאיל
כלים ולהשכירן לגוי ואעפ"י שהיא עושה בהן מלאכה בשבת מפני
שאין אנו מצווין על שבירת הכלים אבל בהסדנו ועבדו אסור
לעבד שאנו מצווין על שבירתה בהסד ועבד   המשתתף
עם הגוי במלאכה או בסחורה בחנות אם התנו בתחלה שיהיה
שכר השבת לגוי לבדו אם מעט אם הדבה ושכר יום אחד כנגד
יום השבת לשרה לבדו מותר ואם לא התנו בתחלה כשיבדו או
לחלק נטל הגוי שכר השבתות כולן לבדו והשאר חולקין אותו
ואינו מוציא לו כלום כנגד יום השבת אלא אם כן התנה בתחלה
וכן אם קבלו שיהיה בשותפות ריב אחד הוא
אם לא התנו ובאו לחלק השכר ולא היה שכר שבת ידוע דאז
שהגוי נטל לבדו שביע השכר והשאר חולקין הנותן מעות לגוי
להתעסק בהן אעפ"י שהגוי נשאר ונותן בשבת חולק עמו שכר
בשעה וכך הודו כל הגאונים   לא יתן אדם בעד
שבת כלים לאומדן גוי לעשותן אעפ"י שפסק עמו אלא בכדי שיצא
בהן מביתו קודם שישיבה וכך לא ימכור אדם חפצו לגוי ואל
ישאלנו ולא ילנו ולא ימשיכנו ולא יתן לו במתנה אלא בכדי
שיצא באומדן חפץ מפתח ביתו קודם השבת שכל דמך שהיה
בביתו אין אדם ידע אומדני נתן לו וכשיצא הגוי מביתו בשבת
וחפץ ישרה בידו יראה כמו שהלוחהו לגוי או משכנו או פסק עמו או
מכר לו בשבת   הנותן אגדת לגוי והולכה לעמ
אחדת אם קצץ עמו שכר הולכה מותר ואפול נתנה לו ערב שבת
עם חשיכה והוא שיצא בה מפתח ביתו קודם השבת ואם לא קצץ
אם יש במדינה אדם קבוע שהוא מקבץ האגדות ושולח אותם
לכל מדינה ומדינה עם שלוהין מותר לתת לגוי האגדת ודאי
שהיה שהות ביום לדי שגיע לבית הסמך לחומה קודם השבת
שהוא שם מקבץ האגדות ושולחן ביתו סמך לחומה הוא ואם

אין שם אדם קבוע לכך אלא הגוי שנותניו לו האגדת והיה
שחוליה ליעד אחדות אסור לשלח ביד גוי האגדת לעולם אלא
אם כן קצץ לזרמים **פ** **פ** **פ** גוי שהביא חפצו בשבת
והכניס לבית ישראל מותר ואפילו אמר לו הנחך בזוית זו הגוי
זה מותר וזה חסנין את הגוי בשבת ונותניו לפעם מידונות לאסור
ואם נטלן ויצא אין נדקדקין לו מפני שאין שבתו עליו וכך נותניו
מידונות לפני הכלב בחדל ואם נטלן ויצא אין נדקדקין לו **פ** **פ** **פ**
מי שהיה בא בדרך וקדש עליו היום והיה עמו מנחה נותן כוס
לנוכרי להוליכו לו ולמנחה שבת לנחמו ממנו ואעפ"י שלא נתן לו
שכר על זה ואעפ"י שנתנו לו מחשיכה מותר מפני שאדם בזה על
מנונו ואי אפשר שיהיה לו לא תתיר לו רבד זה שאין אסור
אלא מנכרי סופרים יבוא להביאו בידו ועובר על מלאכה שלמה
כ **כ** **כ** ב"א בסיון אבל מצינו לא יתן לנוכרי שאלהיה
יות קחות מארבע אמות **פ** **פ** **פ** וישראל שעשה מלאכה בשבת
אם עבד ועשה בזה אסור לו להנות באותה מלאכה **פ** **פ** **פ**
וישראל ישראל מותר להן להתנות בזה למנחה שבת כיון שיש
והמדתם את השבת כי קדש היא קורש ואין מעשה קדש
כיון שיש של שבת במהרה למנחה שבת אבל למנחה
אבל לו לא יאכל עולמית ואם בשל בעגה למנחה שבת ואם
בין הוא בין אחדים מיד וכך כל כיוצא בזה **פ** **פ** **פ**
פירות שייצאו חוץ לתחום וחדלו בשונג יאכל בשבת שהיה
נעשה בגופו מעשה ולא נשתנו במהרה לא יאכל עד מנחה
שבת **פ** **פ** **פ** השוכר את העמל לשימור לו את הקדה
ואת הדנינוק לו יתן לו שכרו שלשבת לפי כך אין אחדות שבת
עליו ואם היה השכיר שכיר שבת או שכיר שנה נותן לו שכר
מנחה לפי כך אחדות שבת עליו ולא יאמר לו נתן לו שכר
שלשבת לא אומר לו נתן לו שכר שלשבת או שלפני שבת

פְּרִיקַת עֲבֵרֵי יֶעֱקֹב

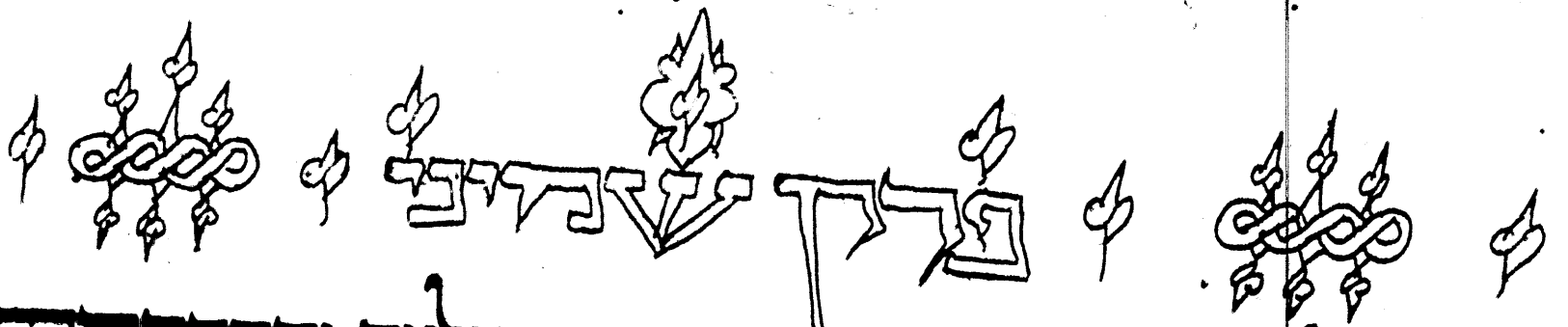
מלאכות שחייבין עליהן סקילה וכרת במזיד או קרבן חטאת
 בשגגה מהן אבות ומהן תולדות ומניין כל אבות שגג
 מלאכות ארבעים וחסר אחת ואחד
 והדישה והדיעה והקצירה והעיון
 והדישה והדיעה והקצירה והעיון
 והדיקה והלישה והאפה והגידה
 והליבון והניפון והצביעה והטויה
 ועשיית הנדן והנסכת המסכה והאריגה והבציעה
 והקצירה וההתלה והתפירה והקדיעה
 וחבנין והסתירה והכיה בפטיש והצירה
 והשיטה וההפטה והעבודה ומחיקת
 העור מחתוכו והכתיבה והמחיקה והשדשט
 וההבעה והפבוי וההוצאה מדשנת לרשתי
 כל אלו המלאכות וכל שהיא מענינם הן הנקראות
 אבות מלאכות כיצד הוא ענינם אחד החורש או החופר או
 העושה חריץ הלי זה אב מלאכה שכל אחת ואחת מהן
 חפירה בקרקע וענין אחד הוא   וכך אחד
 הדורע דלים או הנוטע אילנות או המבדל אילנות או
 המרכיב או הדומד כל אלו אב אחד הן מאבות מלאכות
 וענין אחד הוא שכל אחת מהן לעמח רבד הוא מתכוין
  וכך אחד הקוצר תבואה או קטנית או הבוצר
 עבים או הגורד תמרים או המוסק דגים או האורה תאנים
 כל אלו אב מלאכה אחת הן שכל אחת מהן לעקוד דבר
 מגדולו מתכוין ועל דרך זו שאר האבות   התולדה
 היא המלאכה הדומה לאב מאילו האבות כיצד המוחק את

הידק מעט מעט לבטלן הדי זה חייב שיהי המלאכה תולדות
טחינה שהטוחן ליקח גוף אחד ומחלקו לגופי הרבה וכל
העושה הבר הדומה לזה הדי זה תולדות הטוחן וכל הלוקח
לשון שלמות ושלף אותנו כדי ליקח מעפדו כדרך שיש
צדפי הדי זה תולדות טחינה ϕ η ϕ וכך הלוקח
חלב ונתן בו קיבה כדי לחבצו הדי זה חייב משום תולדות
בולד שהדי הפריש הקום מן החלב ואם גבנו ועשהו גבינה
חייב משום בונה שכל המיקבץ חלק אל חלק ודבק הכל עד
שיעשנו גוף אחד הדי זה דומה לבנין וכך לכל מלאכה ומלאכה
מאלו האבות יש להן תולדות על דרך דן שאמרנו ומגוף המלאכה
הנעשית בשבת תירע מעין איזה אב היא ותולדות איזה אב
היא ϕ η ϕ אחד העושה אב מאבות מלאכות
תולדה מן התולדות במידה חייב כדת ואם באו עדים נסקל
בשינוג חייב חטאת קבועה אם כן מה הפריש יש בין האבות
והתולדות אין ביניהן הפרש אלא לענין הקדש בלבד שהעושה
בשינוג אם עשה אבות הרבה ביעולם אחד חייב חטאת על כל אב
ואב ואם עשה אב ותולדותיו ביעולם אחד אינו חייב אלא
חטאת אחת ϕ η ϕ כיצד הדי שחדש ודע וקצת
בשבת ביעולם אחד חייב שלש חטאות ואם עשה האבות
חסר אחת בשגגה כגון ששכח שאול המלאכות אסורות לעשות
בשבת חייב על כל מלאכה ומלאכה חטאת אחת אבל אם טוחן
וחתך הידק ושלף לשון שלמות ביעולם אחד אינו חייב אלא
חטאת אחת שהדי לא עשה אלא אב אחד ותולדותיו וכך כל כיוצא
בזה ϕ η ϕ העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת ביעולם
אחד אינו חייב לא חטאת אחת כיצד הדי שחדש ונטע והבדק
והדכיס וחדל ביעולם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת
שכולל אב אחד הן וכך כל כיוצא בזה ϕ η ϕ

גל

גדולה
אתן מרגל

התנולש על שנין והמחדד דרדיך אם לאכילה שיעורו כגדוגדת
אם לבהמה שיעורו כמלוא פיגרי ואם להסקה שיעורו כדי
לבשל ביצה ϕ η ϕ המעמד אכליך שיעורו כגדוגדת
ואם עמד לבהמה שיעורו כמלוא פיגרי ואם להסקה שיעורו
כדי לבשל ביצה וביצה האמורה בכל מקום היא ביצה
בינונית של תולדגולך וכל מקום שנ כדי לבשל ביצה הוא כדי
לבשל כגדוגדת מביצה וגדוגדת אחד משלשה בביצה ואיך
עומד לא בגדולי קרקע המקבץ רבילה ועשה מחנה עגול
או שנקב תאנים והכנים החבל בהן עד שנתקבצו גוף אחד
הדי זה תולדת מעמד וחייב וכן כל כיוצא בזה ϕ η ϕ
הדש כגדוגדת חייב ואיך רישה לא בגדולי קרקע והמפרך
הדי הוא תולדת הדש החולב את הבהמה חייב מפני שהוא
מפרך וכן החובל בחי שיש לו עור חייב משום מפרך והוא
שיהיה צריך לדם שיעצא מן החבורה אבל אם נתכוון להדיק
בלבד פטור מפני שהוא מקלקל ואיך חייב עד שיהיה בדם או
בחלב שהוציא כגדוגדת ϕ η ϕ בלא בחובל בבהמה
וחייה וכיוצא בהן אבל החובל בחבירו אעפ שנתכוון להדיק
חייב מפני נחת רוחו שהדי נתקדדה רעתו ושכחה חמתו והדי
הוא כמתקן ואעפ שאינו צריך לדם שהוציא מהנו חייב
 ϕ η ϕ שמנה שרצים האמורים בתורה הן שיש להן עורות
לענין שבת כמו חיה ובהמה ועוף אבל שאל שרצים ודמשים
איך להן עור לפי כן החובל בהן פטור ואחר החובל בבהמה
חייב ועוף או בשמנה שרצים ועשה חבורה ויצא הדם או
שנצטר הדם אעפ שלא יצא חייב ϕ η ϕ הסוחט
את העילות חייב משום מפרך ואינו חייב עד שיהיה במשקין
ששחט כגדוגדת ואיך חייבין מן התורה אלא על דרכות זתים
וענבים בלבד ומותר לסחוט אשכול של ענבים לתוך האוכל
שחטקה הבא לאכילת אהלל שזרקה לים

החורש כל שהוא חייב החשב בעיקרי האילנות והמקדשים
עשבים או המדבר את השמים כדי ליפנות הקרקע הרי זה
תולדת חורש ומשיעשה כל שהוא חייב וכן המעשה פני העדה
כגון שהשפיל התל ודרו או מילא הגיא חייב משום חורש
ושיעורו כל שהוא וכן כל המעשה גמול שיפורו כל שהוא
החורש כל שהוא חייב החומר את האילן כדי
שיצמח הרי זה מעין דורש אבל המעשה צמחין ואילנות
בשבת הרי זה תולדת דורש וחייב בכל שהוא וכן השורה
חטיף ושיעורין וכיוצא בהן במים הרי זה תולדת דורש וחייב
הקוצר כגדווגדת חייב ותולש תולדת קוצר
הוא וכל העוקר רבד מגדולין חייב משום קוצר לפי כך צורק
שעל בו עשבים וכשדות שפלת בסעה ועשבים שצמח ער
גב החבית התולש מהן חייב שזה הוא מקום גמול אפר
התולש מעצין שאינו נקוב פטור מפני שאין זה מקום גמול
ועצין נקוב בכדי שארש קטן הרי הוא כארץ התולש מהן
חייב כל דורש שקצירתו מצמחת אותו והוא
כגון אספסופא וסליקא הקוצריו בשגה חייב שתי חטאות
אחת מפני שהוא קוצר ואחת מפני שהוא נוטע וכך הדומה
והוא צריך לעצים חייב משום קוצר ומשום נוטע גב שיש
שלגמל שעלו בה עשבים הגביהה מעלה הארץ והנחה
על גבי יתדות חייב משום תולש היתה על גבי יתדות והניחה
על הארץ חייב משום דורש תאנים שיבשן באיביהן וכן
אילן שיבשן פירותיו בו התולש מהן בשבת חייב
אף על פי שהן כעקודין לעצן טוהרמה

התולש עלשין והמדר ארץ פילוגה לימאן

שמשקה הבא לאכול הוא ונמצא כמפרק אכול מאוכל
 אבל אם סחט לכלי שאין בו אוכל הרי זה דורך וחייב והחולב
 לתוך האוכל או היונק בפיו פטור ואינו חייב עד שיחלוב לתוך
 הכלי פ"ג פ"ג הזורא או הבורל כגדוגדת חייב והמחבץ
 הרי הוא תולדת הבורל וכך הממחה שמרים מתוך המשקין
 הרי זה תולדת בורל או תולדות מריקד וחייב שהדורה והמריקד
 והבורל דומין עניניהם זה לזה מפני מה מנו אותן בשלש
 שכל מלאכה שהיתה במשכך מונין אותה בפני עצמה פ"ג פ"ג
הבורל אוכל מתוך פסולת או שהיו לפניו שני מיני
 אכלין ובירר מין מהם אחד בנפשה ובכבדה חייב בקנוץ או
 בתמחוני פטור ואם בירר בידו לאכול לאתל מותר פ"ג פ"ג
 והבורל פסולת מתוך האוכל אפילו בידי חייב והבורל תרמוסין
 מתוך פסולת שלהן חייב מפני שהפסולת שלהן כמתקנת אותו
 כשישליק עמה ונמצא כבורל פסולת מתוך אוכל וחייב פ"ג פ"ג
הבורל אוכל מתוך פסולת בידו להניחו אפילו לבו
 ביום נעשה כבורל לאוצר וחייב היו לפניו שני מיני אוכלין
 מעורבין בורל אחד מאחד ומנח לאכול מיד ואם בורל
 והניח לאחד דמין אפילו לבו ביום כגון שבורל בשחדיית לאכול
 בין הערבים חייב פ"ג פ"ג המשמר יין או שכר או
 מים וכך שאר המשקין במשמדת שלהן חייב והוא שישמר
 סגדוגדת אבל מסננין יין שאין בו שמרים או מים צוללין בסודין
 ובקפעה מצדית כדי שיהא צלול ביותר ונותנין מים ערוב
 שמרים בשביל שיצמחו ונותנין ביצה טרופה למסננת שחודל
 כדי שיציל שחודל שלש מערב שבת למחר ממחו בין ביד בין
 בבלי וכך יין מגתו כל דמין שהוא תוסס טורף חבית בשמריה
 ונותן לתוך הסודלין שעה יין לא נפרשו השמדין מן היין יפה
 יפה וכל היין כגוף אחד הוא וכך החדל וכך כדנא בו

אפשיטה
 וכברה
 אכילה
 שראה
 טמא אסור
 אפול אומרי

הַטּוֹחַן כְּגִדּוּגְדַת חַיִּיב וְכָל הַטּוֹחַן תִּבְלִיץ וְסִמְנִיץ שֶׁנֶּאֱמָר
 בְּמִכְתָּשֶׁת הָדִי זֶה טּוֹחַן וְחַיִּיב הַמְּחַתֵּךְ יִדָּן תְּלוּשׁ הָדִי זֶה תְּלוּשָׁת
 טּוֹחַן וְכֵן הַנוֹסֵר עֵצִים לַהֲנוֹת בְּנִסְוֹדֹת שֶׁלֹּהֶן אֵין שֵׁשֶׁף לֹא אֵין
 שְׁלֵמִתְכֶּת חַיִּיב מִשִּׁיעוֹף כָּל שֶׁהוּא אֲבָל הַמְּחַתֵּךְ עֵצִים אֵינוֹ חַיִּיב
 עַל שִׁדְרָקָן כִּדָּן לְבָשֶׁל כְּגִדּוּגְדַת חַיִּיבָה וְהַמְּדַקֵּךְ כְּגִדּוּגְדַת
 חַיִּיב הָדִי זֶה תְּלוּשָׁת לֹא וְכִמְהָ שִׁיעוֹדוֹ כִּדָּן לַעֲשׂוֹת פִּיכּוֹר שֶׁלְּעוֹדֵפִי
 זֶהב וְאֵין גְּבוּל בְּאִפֶּר לֹא בַחּוֹל הַגֶּס וְלֹא בַמְּוֹדֶסֶן וְלֹא בַכִּיּוֹעָא
 בִּהֶן וְהַנּוֹתֵן זֶדַע שׁוֹמֵשֶׁמֶיץ אֵין זֶדַע פְּשִׁתָּן וְכִיּוֹעָא בִּהֶן
 בְּמִים חַיִּיב מִשּׁוֹם לֹא מִשֶּׁנֶּה שֶׁהֵן מִתְּעַרְבִיץ וְנִתְלִיץ זֶה בִּידָה
 פְּלִקָּן תִּבְלִיץ חַיִּיב אֶחָד הָאִפֶּר

הַאִוְפָה כְּגִדּוּגְדַת
 אֶת הַפֶּת אֵין הַמְּבָשֶׁל אֶת הַמֵּאכֹל אֵין אֶת הַסִּמְמִיץ אֵין הַמְּחַתֵּכֶם
 אֶת הַמִּים הַכֹּל מִעֵיץ אֶחָד הוּא שִׁיעוֹד הַמְּחַתֵּכֶם אֶת הַמִּים כִּדָּן
 לְחַוֵּץ בִּהֶן אֲבָד קֶטֶץ וְשִׁיעוֹד הַמְּבָשֶׁל סִמְנֵץ כִּדָּן שִׁיעוֹדוֹ רִאשִׁיץ
 לְבָל שֶׁמְבָשֶׁלִין אוֹתוֹ לֹא הַנּוֹתֵן בִּיעָה בִּיעָה
 הַמִּיחֶם בְּשִׁבִּיל שֶׁתִּגְלֹל וְתִגְלֹלָה חַיִּיב שֶׁהַמְּבָשֶׁל בְּתוֹלָדוֹת הָאֶרֶץ
 כְּמִבְשֶׁל בְּאוֹר עֵצָה וְכֵן הַמְּדִיחַ בְּחִמִּין מִלִּיחַ הַיֵּשֶׁן אֵין קֶלֶס
 הַאִסְפָּנוֹת וְהוּא הַגֶּרֶן וְדָן בְּיוֹתֵר הָדִי זֶה חַיִּיב שֶׁהַדּוֹחֵן בְּחִמִּין
 זֶה הוּא גְּמִי בִישׁוּלָן וְכֵן כָּל כִּיּוֹעָא בִּהֶן הַמְּחַתֵּכֶם חַיִּיב מִשֶּׁנֶּה הַשֵּׁשֶׁף
 אֶת הַבִּיעָה בְּבֶגֶד חֶם אֵין בַּחֹל וְכִאֲבָן רִלְכִים שֶׁהֵן חַמִּין מִשֶּׁנֶּה הַשֵּׁשֶׁף
 אֶפֶס שֶׁנִּצְלָת פְּטוֹר שֶׁתּוֹלָדוֹת חֲמָה אֵין כְּתוֹלָדוֹת הָאֵשׁ אֲבָל גִּדּוּגְדַת
 עֲלִיָּה מִשֶּׁנֶּה תּוֹלָדוֹת הָאֵרֶץ וְכֵן הַמְּבָשֶׁל בְּחִמִּי טְבִידָה וְכִיּוֹעָא בִּהֶן
 פְּטוֹר הַמְּבָשֶׁל עַל הָאֵרֶץ רִבֵּד שֶׁהֵן כָּל צִדּוֹת אוֹ רִבֵּד שֶׁאֵין
 צִדִּיק בְּשׁוֹל כָּל פְּטוֹר אֶחָד נָתַן אֶת הָאֵרֶץ לְאֶחָד
 נָתַן אֶת הָעֵצִים וְאֶחָד נָתַן אֶת הַקֶּרֶדָה וְאֶחָד נָתַן אֶת הַמִּים וְאֶחָד נָתַן
 הַבֶּשֶׁל וְאֶחָד נָתַן אֶת הַתְּבִלִּיץ וְכֵן אֶחָד הָגִיס כּוֹלֵם חַיִּיבִין מִשּׁוֹם

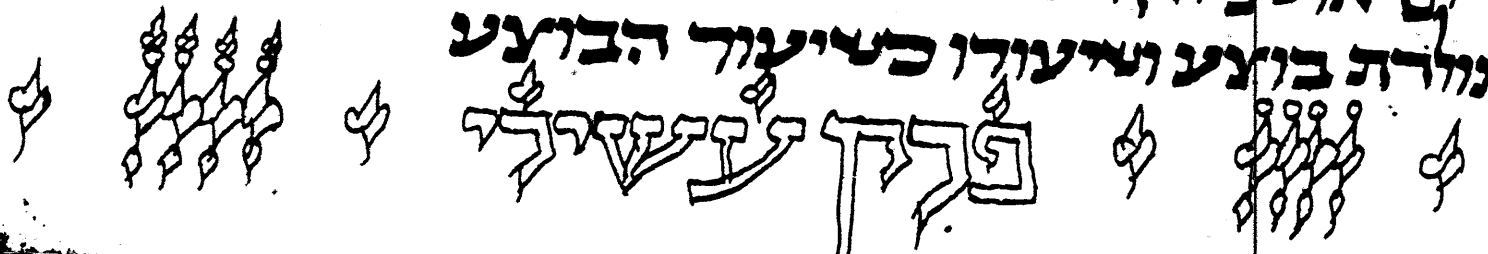
מבשל שכל העושה רבד מצדו הבשל הדי זה מבשל אבל אם
שפת אחד את הקדרה תחלה ובא אחד ונתן את הכדים ובא אחד
ונתן את הבשר ובא אחד ונתן את התבלין ובא אחד ונתן את האמ
ובא אחד ונתן עינים על האור ובא אחד והגיס שנים האחדנים
בלבד חייבין משום מבשל   הנח בשר על גבי
גחלין אם נצלה בו כגדוגדת אפול בשנים שלשה מקומות חייב
לא נצלה בו כגדוגדת אבל נתבשל כולו חצי בשול חייב נתבשל
חצי בשול מצד אחד פטור עד שיהפך בו ויתבשל חצי בשול
ששני צדדין שכח והדביק פת בתנור בשבת ונזכר מותר לו
לדחותה קודם שתיאפה ויבוא לדי מלאכה
המתין אחד מהינע מתכות כל שהוא או המזחלים את המתכות
עד שתעשה גחלת הדי זה תולדת מבשל וכך החסס את הדונ ג
או את החלב או את היפת והכופר והגופרית וכיוצא בהם הדי זה
תולדת מבשל וכך המבשל כלי אדמה עד שיעשה חדר חייב
משום מבשל כולו שולל בין שריפה גוף קשה באש או שהקשה
גוף קשה הדי זה חייב משום מבשל   הגדיד צמוד
או שער בין מן הבהמה בין מן החיה בין מן החי בין מן המין
אפול מן השלח שלהן חייב כמה שיעורו כדי לטוות ממנו חוט
שאריכו כדוחב הסיט כפול וכמה דוחב הסיט כדי למתוח מן בעת
שליד עד האמצע הראשונה כשיסתח ביניהן בכל כוחו והדי
קדוב לטני שלישי דרת התולש כנק מן העוף הדי זה תולדת גיד
הטובה את הצמוד מן החי פטור שאין דרך גדידה בכך ואין דרך
ניסוך בכך ואין דרך טויה בכך   הנמול צפדני
אם שפדא שפדא או דקנו הלל תולדת גודל וחייב והוא שיטור
בכלי אבל אם נטלן בידו בוצ לו בין לאחר פטור וכך החותך גחלת
מגוש בין ביד בין בכלי פטור בין לו בין לאחר ומחמת לחותך יבולת
במקדש ביד אבל לא בכלי ואם היטה יבישה חותכה אפול בכדי

ועבוד ^ל ^פ ^ל הנוטל שעדיו בכול כמה יטול ויהיה חייב שיהיה
שעדות ואם לקח לבנות מתוך שחזקה אפילו אחת חייב ^ל ^ל ^ל
צפודן שפירש רובה וצייצין שלעוד שפירש רובן אם פירש כל
מעלה וקציעדות אותו מותר לטול אותן בידו אבל לא במלואם ואם
נשלך בכול פטור ואם אינן מציעדות אותן אפילו בידו אסור ואם לא
פירש רובן אפילו מציעדות אותן אסור לטול בידו ואם נשלך בכול
חייב ^ל ^ל ^ל המלבן את העמוד או את הפשתן או את השני
וכן כל כיוצא בהן כמה שרדכו להמלכין חייב וכמה שיעדו כו'
למנות מהנו חוט אחד ארכו לוחב ^{במלוא} הסיט כסול שהוא אורך אלבעה
טפחים והמכבס בגדים הדי הוא תולדת המלכין חייב והסולח את
הבגד ^ה ^ו עד שימצא המים שבו הדי זה מכבסו וחייב שהסולח ^ה
מצדכו כבוס היא כמו שההגסה מצדכו הבטול ואין סחיטה בשע
והוא הדין לעור שאין חייבין על סחיטתו ^ל ^ל ^ל התנעף
את העמוד או את הפשתן או את הענין וכיוצא בהן חייב וכמה
שיעמדו כדי למנות מהנו חוט אחד ארכו אלבעה טפחים והתנעף
את הגידים עד שיעשו כעמוד כדי לשנות אותן הדי זה תולדת מנען
חייב ^ל ^ל ^ל העובע חוט שארכו אלבעה טפחים אוכל
שאפסל למנות מהנו חוט כמה חייב ואין העובע חייב עד שיאזה
צבע המתקיים אבל צבע שאינו מתקיים כלל כגון שהעובע שלחן
או שער עלגבי בדיל או נחשת ועבדו שטח שהדי אתה מעבד
לשנתו וזונו צובע כלום וכל שאין מלאכתו מתקיימת בשעת שטח
^ל ^ל ^ל העושה עין העובע הדי זה תולדת צובע וחיוב
כיער כגון שנתן קלחתו לנתן מי עשה שבעה הכל עומד או
שנתן אשפים לנתן מי ברכום ^ל ^ל ^ל המל ידוק וכן כל כיוצא
בזה וכמה שיעמדו כדי לעבוע בו חוט שארכו אלבעה טפחים
^ל ^ל ^ל הטווה ארך אלבעה טפחים מכל יפה הנשמה
חייב אחד הטווה את העמוד או את הפשתן או את העושה או את

הר' הוא תולדות
המולבן

הנוצה או את הגידים וכך כל כירצא בהן העושה את הלבד הדי זה
תולדת טוה וחייב והוא שילבד רבד שאפשר לטוות מהנו ארץ
ארבעה טפחים בעמבי בוננו ^פ ^פ ^פ העושה שני בתי נידין
חייב העושה נפה או כבדה או סל או סבכה או שסלג מטה בחבלים
הדי זה תולדת עושה נידין ומשיעשה שני בתים בוד ^פ ^פ ^פ
כאשר מכל אלו חייב וכך כל העושה שני בתים בוד שיעושי
אחת בתים בתים כגון אלו חייב ^פ ^פ ^פ דרך האורגין
שימנודין החוטיין תחלה כאורך הידיעה וכדוחבה ושנים אחדין
זה מייבן זה מייבן אחד שובט שובט על החוטיין ומתקן אותן ^פ
זה בעד זה עד שתעשה כולה שתי בלא ערב ומתחת החוטיין כדן
האורגין היא הנשכחת המסכה וזה המותח נקרא קיסך וכשכופלין
אותו ומתחיל להכנס הערב בשתי נקרא אורג ^פ ^פ ^פ
הקיסך חייב והיא מלאכה מאבנת מלאכות והעובט על החוטיין
עד שיפרידן ויתקנם הדי זה תולדת מייסך נכמה שיעורדי משיתקן
רחוב שתי אצבעות וכך האורג שני חוטיין בדוחב שתי אצבעות
חייב פין שאורגן בדמלה בין שהיה מקצת הבגד ארוג ואג עד
האורגן שיעשה שני חוטיין ראם אג חוט אחד השלים בו הבגד
חייב אג בשעת הידיעה שני חוטיין בדוחב שלשה בתי נידין חייב
האלמנה וקמה לאורג על צד קטן בדוחב שלשה בתי נידין ^פ
^פ ^פ ^פ חוטיין את החוטיין ומפרידן בעת האריגה
הדי זה תולדת אורג וכך הקולע את הנשים הדי זה תולדת אורג
ועיניהן משיעשה קליעה באורך שתי אצבעות ^פ ^פ ^פ
הבוצע שני חוטיין חייב בצנע הדא המפריד את האורג בין
שתי נשים הערב מן השנים ^פ ^פ ^פ השני מן הערב הדי זה
בוצע וחייב והוא שלא יהא מקלחל אלא יתכוונת לתקן כדן
שעושיין אלו שמאחזין את הבגדים הקלים בעומל שבוצעין ואחד
כך מאחזין וחודדין מאורגין חוטיין שבוצעו עד שיפשו שני

הבגדים או שני הקדעים אחד והסותר את הקליעה לתקן הדי
זה תורת בוצע ועודו כשיעור הבוצע

הקושל קשר שלקיימה והוא מעשה אומן חייב כגון קשר תגמול
וקשר הספנין וקשרי רצועות מנעל וסנדל שקושרין הדפנין
בשעת עשייתן וכך כל כיוצא בזה אבל הקושל קשר שלקיימה
ואינו מעשה אומן פטור וקשר שאינו שלקיימה ואינו מעשה
אומן מותר לקשרו לכתחלה כיצד נפסקו
לו רצועה וקשרה נפסק החבל וקשרו או שקשר חבל בדלי או שקשר
רסן בהמה הדי זה פטור וכך כל כיוצא באלו הקשרים שהם מעשה
הדיוט וכל אדם קושר אותה לקיימה וכל קשר שאינו שלקיימה
אם קשרו קשר אומן הדי זה פטור קשרת אשה
מפתחי החלוק אעפ"י שיש לו סתחים וחוט"י סבכה אעפ"י שהיא פתוחה
ורצועות מנעל וסנדל שקושרין אותן על הדגל בשעת מלחמה ופדות
יין ושמך אעפ"י שיש לו שתי אדנים וקדרה שלבשר אעפ"י שיכולה
להוציא הבשר ולא תזיק הקשר וקושרין דלי במשיחה או
באבנט וכיוצא בן אבל לא בחבל וקושרין לפני בהמה או
בדגלה בשביל שלא תצא אעפ"י שיש לה שני אוסדות דגל
שהיה קשור בפדה קושרו באבוס היה קשור באבוס קושרו
בפדה אבל לא יביא חבל מתוך ביתו ויקשר בפדה ובאבוס
ואם היה חבל גרדי שמותר לטלטלו הדי זה מביא וקושר
בפדה ובאבוס מפני שכל אלו הקשרים מעשה היד
ואינן לקיימה לא פעם קושרים ~~מותר~~ מותר וזה כך מותר לקשר
אותן לכתחלה חותלות שלתמדים ושלגדודות מותר ומסקיע
וחותך ונוטל ואוכל כל שדאני למאכל בהמה מותר
לקשרו אותו בשבת לפי כך אם נפסקה רצועת סנדל בכהחלית

נוטל גמול לח הדאורי למאכל בהמה וכורך עליו וקושר הגכדי
 נשחטה לו רצועות מנעל וסנדל או שנשחט דוב הדגל מותר
 להחזיר הרצועות לחקומו ובלבד שלא יקשר פ ה פ
 הענבה מותרת לפי שאינה מתחלפת בקשיה לפי כך החבל
 שנפסק מקצבן שני קצוותיו וכורך עליו משיחה ועינב ענבה
 מותר לקשר קשר שאינו שלקיימה לדבר פ ה פ
 מצוה כגון שיקשר לחדוד שיעור משיעוריו התורה נכדור
 כנור שנפסקה קושרין אותה במקדש אבל לא במדינה ולא יקשר
 נמה לכתחלה אפילו במקדש פ ה פ כל קשר שחייבין
 על קשר כך חייבין על התירו וכל קשר שהקושר אותו פטור
 כך המתר אותו פטור וכל קשר שמותר לקשרו כך מותר להתירו
 הפותל חבלים מן ההוציא ומן החוף או מחוטי פ ה פ
 צמר או מחוטי פשתן או חוטי שער וכיוצא בהן הדין זה תולת
 קושר וחייב ושיעורו כדי שיעמוד החבל בפתיחתו בלא קשיה
 שמיצא את מלאכתו מתקיימת וכך המפריד את הפתיל הדין זה
 תולת מתיר וחייב והוא שלא יתכוון לקלקל בלבד ושיעורו
 כשיעור הפותל פ ה פ התפיל שתי תפירות חייב והוא
 שיקשר ראשי החוט מיכאן ומיכאן כדי שתעמוד התפירה
 ולא תשחט אבל אם תפר יתר על שתי תפירות אעפ"י ש
 קשר חייב שהדי מתקיימת התפירה והמותח חוט שלתפירה
 בעצבת חייב מספיק שהוא מעבדי התפירה פ ה פ הקודע
 כדי לתפור שתי תפירות על מנת לתפור שתי תפירות חייב
 אבל הקודע להפסדה פטור מספיק שהוא מקלקל הקודע בחמתו
 או על מנת שהוא חייב לקרוע פ ה פ חייב מספיק שמישב את רעתו
 בדבר זה וינוח יצרו והואיל וחמתו שוככת בדבר זה הדין הוא
 כמתקן וחיים והפותר בית העמאר בעצבת חייב פ ה פ
 המדבין נידון או עורות בקלן שלספרים וכיוצא בו הדין זה

אע"פ

תולדת תופר וחייב וכך המספרין נידות דבוקין אע"פ
 בן קיין ולא מתכוון לחלק בלבד הדין תולדת קודע
 הבונה כל שהוא חייב המשה פני הקרקע בבית
 גזק שהשפיל תל או מילא גיא הדין זה בונה וחייב אחד נתן את
 האבן ואחד נתן את הטיט הנותן את הטיט חייב ובנין העליון
 אפילו העלה את האבן והניחה על גבי הטיט חייב שהדין
 מניחין עליו טיט והבונה על גבי כלים פטור
 העושה אוהל קבוע הדין זה תולדת בונה וחייב וכך העושה
 כלי ארזה כגון תנול וחבית קורם שיסדסן הדין זה תולדת
 בונה וחייב וכך המגבן את הגבנה הדין זה תולדת בונה ואינו
 חייב עד שיגבן כגדוגדת המכניס יד הקדרים בתוך העיץ
 שלו הדין זה תולדת בונה וכך כל כיוצא בו וכך כל התוקע עץ
 בעץ בין שתקע בחסמל בין שתקע בעץ עצמו עד שנתאחז
 הדין זה תולדת בונה וחייב
 שהוא בלול של תדנגולין כדי שיכנס להן האור חייב משום בונה
 המחזיק דלת שלבור ושלוות ושל יניע חייב משום בונה
 הסותר כל שהוא חייב והוא שיסתר עולמות
 לבנות אבל אם סתר דרך השחטה פטור הסותר אוהל קבוע
 או שפרק עץ תקוע הדין זה תולדת סותר וחייב והוא שיפרק
 לתקן
 העושה רבד שהוא גמר מלאכה הדין זה תולדת מכה בפטיש
 וחייב כיצד המנסח בכלי דבוכית והצר בכלי צודה אפילו
 מקצת הצודה והמגרד כל שהוא והעושה מקב כל שהוא בין
 בעץ בין בבנין בין במתכת בין בכלים הדין זה תולדת מכה
 בפטיש וחייב וכל פתח שאינו עשוי להכניס ולהוציא
 חייבין על עשייתו
 להדחיק פי המכה כדרך שהדופאין עושים שהן מתכוונות

בדפואה להחייב פי המכה הדי זה חייב משום מכה בפטיש
 שזו היא מלאכת הדופא ואם הפישה להוציא מהנה הדופא
 שבה הדי זה מותר פ ה פ המסתנת את האבן כד
 שהרא חייב משום מכה בפטיש המעיד את האבן ביסוד
 הבנין ותקנה בידו והשיבה במקום הראויה חייב משום
 מכה בפטיש הלוקח יכולת שעל הבגדים בידו כגון אור
 היכולות שכלי צמר חייב משום מכה בפטיש והוא שיקפיד
 עליהם אבל אם הסילו דרך עסק הדי זה פטור המנע טלית
 חדשה שחורה כדי לנאותה ולהסיר הערב הלבן הנמלה בדרך
 כדרך שהאומנות עושים חייב חטאת ואם אינו מקפיד מותר
פ ה פ הצד רבד שדרך מינו לצמד אותו חייב בגזן
 חייה ועופות ורגים והוא שייצמד אותו למקום שאינו מחוסר
 צידה כיצד כגון שדרך אחד צבי עד שהכניסו לבית או לגע
 או לחצר ונעל עליו או שהפריח את העוף עד שהכניסו לסגור
 ונעל עליו או ששלה דג מהמים בתוך ספל שלמים הדי זה חייב
 אבל אם הפריח צפור לבית ונעל עליו או שהפריח דג ועקרו מה
 הים לבדכה שלמים או שדרך אחד צבי עד שנכנס לטריקלין
 רחב ונעל עליו הדי זה פטור שאם זו צידה גמורה ~~ששם~~
 שאם יבוא לקחתו צדיק לדרוך אחדיו ולצוד אותו משם לפי כך
 היצד אדי אינו חייב עד שיכניסנו לכיסה שלו שהוא נאסר בזה
פ פ פ כל מקום שאם ירוץ בו יגיע לחייה בשחיה אחת
 או שהיו הכתלים קרובין זה לזה עד שיפול על שניהם לאסר צע
 כאחד הדי זה מקום קטן ואם הפריח העבי וכיציצא בו לתוכו
 חייב ומקום שהוא גדול מההפריח חיה לתוכו פטור
פ פ פ אחד שחולה שרצים האמורדין בתורה ואחר
 שאר שרצים ודמשים שיש למינן צידה היצד אחד מכולם בין
 לצודך בית שלא לצורך אלא לשחוק בהת חייב הנאיל ונתכסר

ליצור וצד שמלאכה שאינה עדיבה לגופה חייב עליה הצד אדם
 הישן ואת הסגיה חייב **כ"ב** **כ"ג** **כ"ד** **כ"ה** **כ"ו** **כ"ז** **כ"ח** **כ"ט** **ל**
 שיעמוד צביים וארנבים וכיוצא בהן וברח העבי חסני הכלב
 והיה הוא לדרך אחד העבי או שעמד בפניו והבטיח עד
 שהגיע הכלב ותפסן הדי זה תולדת העד וחייב וכן העושה
 כדרך היו בעופות **כ"ג** **כ"ד** **כ"ה** **כ"ו** **כ"ז** **כ"ח** **כ"ט** **ל**
 בסני חייב נעלהו שנים פטורין אם אין אחד יכול לנעור
 ונעלהו שנים חייבין יטב אחד על הפתח ולא מילתו ויטב
 השני ומילתו השני חייב יטב הראשון ומילתו ובא השני ויטב
 ביצרו אנופ' שעמד הראשון והלך לזה ראשון חייב והשני לא
 עשה כלום ומותר לו ליטב במקומו עד הערב ולקח העבי
 למה זה דומה לנו על ביתו לשמרו ונמצא עבי שמר בתוכו
 שלא עשה כלום נכסה לו צפור תחת כנפיו יטב והשומרה
 עד שתחשך ומותר **כ"ד** **כ"ה** **כ"ו** **כ"ז** **כ"ח** **כ"ט** **ל**
 או חולה או קטן פטור המפדן בהמה וחיה ועוף מן המצודה
 פטור הצד חיה ועוף שברשותו כגון אנדית ותרגולין וכו'
 עליה פטור הצד רבד שאין במינו צידה כגון חגבים ודויד
 צדעין ודושיין ופלעושיין וכיוצא באלו הדי הם פטור **כ"ה**
כ"ו **כ"ז** **כ"ח** **כ"ט** **ל**
 במשם המזיקין כגון נחשים ודושיין ופלעושיין וכו'
 בהן אנופ' שאין מזהבין הואל ונושכין מותר ליצור אותן בנצת
 והוא שיתכוון להנצל מנשיכתן כיצד הוא עושה כופה כל עליו
 או מזהב מזהב או חשך כדי שלא יזיק **כ"ה** **כ"ו** **כ"ז** **כ"ח** **כ"ט** **ל**
כ"ה **כ"ו** **כ"ז** **כ"ח** **כ"ט** **ל**
 השוחט חייב ולא שוחט בלבד אלא כל הנוטל נשמה
 לאחד מכל מיני חיה ובהמה ועוף ודג ושרץ בין בשחיטתו
 בין בנחירה או בהכיה חייב החונק את הדדי עד שימות הדי

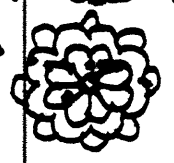
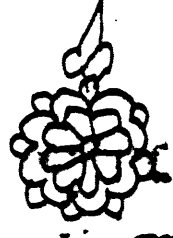
זה תולדת שוחט לפי כך אם העלה מספול שלמים והניחו עד
 שמת חייב משום סונק ולא עד שימות אלא כינץ שיבש בו כסולע
 בין סנפידיו חייב שיעריץ אתו יכול לחיות הושיט ידו ולמעני הלב
 הבהמה ודלדל עובר שבהעיה חייב פ ב פ המשיר
 שהז פליץ ודבין מזכר עקבה או עהיץ מן העפל כמנה פדעושיץ
 ההולג אותן חייב כהולג בהמה וזה אבל למשים שהייתם בין
 הגללים ומן הפירות שהבאשט וכיוצא בהן כגון התולעים ש
 שלבשר ותולעים שבתוך הקטניות ההולגן פטור פ ג פ
 המפלא כליו בשבת מולל את הכנים נאדרקן ומותר להקוג אורז
 הכנים בשבת מפני שהן מן הידיעה פ ה פ חיה ולמש
 שהן נושכין וממיתין וראי כגון יבוב שבמבדלים ונדעיה
 שבנינוה ועקרב שבהדיב ונחש שבארץ ישראל וכלב שומרה
 בכל מקום מותר להדגן בשבת כשידאנו וצאה כל המדיקין
 אם היו רציץ אחדיו מותר להדגן ואם היו יתעביץ במחוקסין
 או בודקין מופנז אסור להדגן ואם דרסן לשי תוחו בשבת
 הילוכו והדגן מותר פ ה פ המפשיט מן העור כדי
 לעשות קמיע חייב וכך המעביד מן העור כדי לעשות קמיע
 אחד חייב ואחד המעביד ואחד המוח שהמליחה מין עיבוד
 היא ואין עיבוד באכלין וכך המוחק מן העור כדי לעשות קמיע
 חייב ואיזה הוא מוחק זה המעביד שער או העמד מעל העור
 אחד מיתנה עד שיחליק פני העור פ ה פ המפדק פ
 ובסססוס מעל הקלף הדי זה תולדת מפשיט וחייב החוסס על
 העור בדגלו עד שיתקשה או המרככו בידו ומושכו ומשנה
 אותו כדרך שהרצענות עושין הדי זה תולדת מעבד וחייב
 המגדט נוצה מן האבלה הדי זה תולדת מוחק וחייב פ
 הממרח לטייה כל שהיא או שעולה או דפת וכיוצא בזה
 מרבדים הממרחין עד שיחליק פנים חייב משום מוחק וכך

השק בידן על העור המתוח בין העמודים חייב משום מוחץ
המחותך מן העור כדי לעשות קמיע חייב והוא
שיכתבונו למדת ארכו ומדת רחבו ויחזק בכוחה הוא שיהיה
מלאכה אבל אם חתך דרך העסד או בלא כוחה למידתו אלא
כמתעסק או כמשחק הרי זה פטור והקולט את הכסף הרי זה
תולדת מחותך וחייב וכך המגיד ראשי כלסוות שלארץ ודייב
משום מחותך וכך כל חתיכה שיחתך חרש העץ מן העצים או
חרש מתכת מן המתכת חייב משום מחותך הנוטל קסם שלעץ
מלפניו וקטמו לחצות בו שיניו או לפתוח בו את הדלת חייב
כל דבר שהוא ראוי למאכל בהמה כגון תבן ועשיר
לחם והוציץ וכיוצא בהן מותר לקטום אותן בעצת מפני שאין
בהן תקון כלים ומותר לקטום עצי בשמים להדליח בהן ואעפ
שהן קשיין ובישיץ ומפסח מהן כל שידענה בין שפסח עץ
גדל בין שפסח עץ קטן
והמחותך כתב על מנת לכתוב במקום המחץ שתי אותות חייב
הכותב אות אחת גדולה בשתיים פטור מחץ אות אחת גדולה
יש במקמה כדי לכתוב שתיים חייב כתב אות אחת והשלים בה
את הספק חייב הכותב על מנת לחלק העור חייב שאין
חיובו על מקום הכתב לא על הכתב אבל המחץ על מנת לחלק
פטור נפלה היו על גבי ספר ומחץ אותה נפלה שצוה על גבי
הפנקס ומחץ אותה אם יש במקומה כדי לכתוב שתי אותות
חייב
הכותב אות בפולה פעמים והיא שכתב
אחד כגון לך תתג חייב והכותב בכל כתב ובכל לשון חייב
ואפלו משני סמיונות הכותב אות אחת סמוך לכתב או כתב
על גבי כתב המתכוון לכתוב חת וכתב שני יונץ ובן כירא
בזה בשאר אותיות הכותב אות אחת בארץ דאית אחרת
בצורה שהי אין נהגין זה עם זה א שכתב שתי אותות

ואם לא כתב

בשני דפי פנקס ואין נהגין זה עם זה פטור כתבן בשני כתל
זיית או בשני דפי פנקס והן נהגין זה עם זה חייב ^{פס"ד} ^{פס"ד}
לקח גויל וכיוצא בו וכתב עליו אות אחת במדינה דין והלך
באותו היום וכתב אות שניה במדינה אחרת במגלה אחרת
חייב שבזמן שהקדבן נהגין זה עם זה ואינן מחוסדין מעשה
לקדיבתן ^{פס"ד} ^{פס"ד} הכותב אות אחת אנפ' שקורדיין
מהנה תיבה שלימה פטור כיער כגון שכתב לו והכל קורדיין
אותה מעשה או שכתבה במקום מניין שהדי הוא כמו שכתב
אלבנים הדי זה פטור המגיה אות אחת ועשה אותה שתיים
כגון שחלק גג החת ונעשית שני דינן חייב וכך כל כיוצא בזה
^{פס"ד} ^{פס"ד} הכותב בשמאלו או לאחד ידו בדגלו בפיו ונמדדן
פטור איטל שכתב בימינו שהיאלו כשסאל כל אדם פטור
ואם כתב בשמאלו חייב והשולט בשתי ידיו בשוה וכתב בין
בימין בין בשמאלו חייב קטן אחד בקלמוס וגדול אחד בידו
וכתב חייב גדול אחד בקלמוס וקטן אחד בזרוע וכתב פטור
^{פס"ד} ^{פס"ד} אין הכותב חייב עד שיכתוב בדבר הדומה
ועומד כגון דין ושחור וסקרא וקלמוס וקלמוס וכיוצא בהן
ויכתוב על דבר שמתקיים הכתב עליו כגון עוד וקול וניח
ועץ וכיוצא בהן אבל הכותב בדבר שאין דמיון עומד כגון
משקין ומי פירות או שכתב בדין וכיוצא בו על עיל דקדור
ועל כל דבר שאינו עומד פטור אינו חייב עד שיכתוב בדבר
העומד ועל דבר העומד וכך אין המוחזק חייב עד שימחוק
כתב העומד מעל דבר העומד ^{פס"ד} ^{פס"ד} הכותב על
בשרו חייב מפני שהוא עוד אנפ' שחמיות בשדיו מעבדות
הכתב לאחר דמן הדי זה דומה לכתב שנמחק אבל המעלה
על בשרו צורת כתב פטור הקלע על העור כתבנית כתב
חייב משום כותב הדומה על העור כתבנית כתב פטור

והעביר דין על גבי סקרא חייב שנים אחדות
 משום מעתה ואחת משום מוחק העביר דין על גבי דין וסקרא
 על גבי סקרא או סקרא על גבי דין פטור פ"ה פ"ה פ"ה
 תולדות כותב הוא כי צד הדיוטם לשמך מצודות בכוחל בששה
 וכיצא בהן כהרף שהעידים מושמך הדין זה חייב משום
 כותב וכך המוחק את הדיוטם לחקן הדין זה תולדות מוחק וחייב
פ"ה פ"ה פ"ה המעידים בדין לכותב שנים אחדות תפסות אחד כן
 שרשון חייב חרשי העדים שהעביר דין חוט של סקרא על גבי
 הקורא כדי שישור בשוה הדין זה תולדות משדשט וכך הגבילים
 שמועין כן באבנים כדי שיפול האבן בשוה ואחד המעידים
 בעבירה בליל צבע הדין זה חייב

פ"ה פ"ה פ"ה

המעיד כל מהנא חייב מהנא שיהיה מברך ומעיד אבן
 אם הבעיר דלת השחור פטור משם שהוא מקלקל והמבצע
 גרשן שלחבירי או השורף הידותו חייב אלף שהדא משחור
 משם שכוונתו להנקם משמוע והדין נתקדדה רצונה ושפכה
 חמתו ונעשה בקורע על חמתו או בחמתו שהוא חייב וכחובל
 בחבירו צעקת מדיבה שכל אן מתקנין הן אמל יצרך הדין
 גכך המדליק את הנר אוראת העצים בין להתחמם בין להאיר
 הדין זה חייב המחמם את הבדיל פה ילצק במים הדין תולדות
 יבעיר חייב פ"ה פ"ה פ"ה המכבה כל שהוא חייב אחד
 המכבה את הנר ואחד המכבה את הגחלת שלעמן אבל המכבה
 הגחלת שלמתכת פטור ואם נתמחק לצדק חייב שכן לוט שיה
 הברדל עושין מחמין את הבדיל פה שיעשה גחלת ומכבין
 אחתו במים כדי לחסכו וזה הוא לצדק שיעשה את הנר
 חייב והוא תולדות המכבה ומותר לכבות גחלת שלמתכת

ברשות הרבים כדכתיב יחזקו בה לבנים הנחתן שמוך ונתן הנד
הדלוק חייב משום מבעיה והשסתפק מן השמן שבנר חייב
משום מכבה ϕ ϕ ϕ דליקה שנפלה צעצוע המכבה
אומרה מפני אבדור הממוך חייב שאין אבדור הממוך דוחה את
השבת אלא אבדור נפשות לפי כך יצאן בני אדם כדכתיב ימותו
ניתחון האש תלהט יאכלו שורפת כלהתדונה כולה ϕ ϕ ϕ
ומותר לעשות ~~הממוך~~ מוחנה בכלי כלים בין מלאים ϕ ϕ
דיקצין כדכתיב תעבדור הדליקה אפלו כלי חרש שארשים מלאים
מים עושין בהן מוחנה אעפ"י שוראי מתבק עין ומכבדן שאדם
כבוי מותר וכופין קערה על גבה הנד בטביל שלא תאחוד בקורה
 ϕ ϕ ϕ תבה שדה ומגדל שאחד בהן האור מבזא עות
גדי וכיבא בו מדברים שאין האור מלהשת אונתן ופודשו ער
הקצה שעדיין לא נשדך כדכתיב תעבדור לו האש ϕ ϕ ϕ
מליח שאחד בה האור פושטה ומתכסה בה האש כבדה בבנה
וכן ספר תורה שאחד בו האור פושט וקורא בו האש כבדה
ונותן מים מן היצר שעדיין לא נמליח בו האור ואם כבדה
בבנה כבדה נר דלוק על גבי השטלה נועד את השטלה והוא
מכל האש כבדה אבול אם הפחו מבערב אעפ"י שבבה אסור
לחלוטלה ϕ ϕ ϕ נבדי שבה לכבדת איך אמרו לך לכה
ואל תכבה מעט שיאין שבתותו עלינו יאכל קשת שבת ϕ ϕ
אין שומעין לזה האש שיתעשה על דעת אביר אבל מדינת עמו
אין בית היין מיעות עליו להפרישן ובדליקה גמורו ולומר
כל המכבה אינו מפסיד ϕ ϕ ϕ ההוצאה מדינת
לשונות מלאכה מאבות המלאכות היא ואעפ"י שדבר זה עמ
כל גופי תורה מפי פשה מסיני נאמרו הרי הוא אומר בתורה
איש ואישה אל יפשו פוח מלאכה לתדמות הקדש ויבדלו
העם מהצירא הא למדת שהוצאה מלאכה קורא אותה וכן

מגיל
כזאנה לאור
שדה
אע"פ
וכי יב
ה' אבות

[illegible]

וכירצא בזה שהוא שמים על הארץ והוא כחיד חייב שכל
הדרך המוציאת נמצאת כמציא על כתיב או בידו או ביד
אם לקח מפך קל כגוד שהיה בגד או סכין או ספר על הארץ
והוציא או הוציא אתו או אחד בידו הגד והפסוק שלא הוציא
כדרך המוציא שאלו הדרך קצב העולם להוציא והפסוק
מוציא על הארץ: המעביר חפץ מתחלת ארבע לסוף
ארבע בדעות הרבים אעפ"י שהעביר להעלה מהאש
חייב ϕ ϕ ϕ מותר לאדם לטלטל בדעות הרבים
בתוך ארבע אמות על ארבע אמות שהוא עומד בצד
משלו לטלטל בכל המרחב הזה ובאמה סוף מורידה
ואם היה נס באיברית נותנין לו ארבע אמות במונות של
אדם ומפיה קבלה אמרו שדה שכן במורה שבו איש תוחדו
שלא יטלטל חוץ למחצית זה לא במרחב זה שהוא כמדת
אדם כשיקטו ידיו והגליל מובלד יש לו לטלטל
 ϕ ϕ ϕ הן שנים מחצית ארבע אמות שלה חנוך ארבע
אמות שלה מביאין ואובלין באמצע ובלבד שלא ידמה קו
חומר שולח חנוך שלה בידו ואם היו שלה והאמצעי מובלד
בבנים הוא מותר עמהן והן מותרין עמו ושנים החיצונות
אסורין זה עם זה ϕ ϕ ϕ לפי כך מותר לאדם לטלטל
חפץ מדעות הרבים וליתנו לחבירו ששמו בתוך ארבע אמות וכן
חבירו לחבירו האחר שביצרו אפילו היו הארבע שהחפץ
הוא כמה מילין בעצבת מותר חפץ שכל אחד מהן לא טלטל
לא בתוך ארבע אמות שלו ϕ ϕ ϕ הוא לא יטלטל
למלא בכל המרחב שהוא ארבע אמות על ארבע אמות
נמצא שטלטל באורך ארבע אמות שלמרחב זה דמשא אחר
ושלשה חמש אמה וכל מקום שאמרו מתחלת ארבע לסוף
ארבע או המעביר ארבע אמות חייב הוא מתחלת הארבע
לפי כך אין המעביר או הדולק בדעות הרבים חייב עד שיעביר חוץ לחמש אמות ושלושה
חמשי אמה וכל

של ארבע אמות עד סוף נאם העבד פחות מזה פסוק
 נמצא כאן שלש מדות כיצד העוקל חפץ מדינות
 הרבים מחקום זה והניחן במקום אחד בדשנות הדבים אם היה
 בין שני המקומות עד ארבע אמות הדי זה מותר היה ביפחן זה
 מארבע אמות ועדיין הנ בתוך חמש אמות ושלשה חמשה
 אמה פסול היה ביניהן חמש אמות ושלשה חמשה אמות
 בשונה הדי זה חייב שהלי העבד החפץ חוץ לכתובת שלושה

ארץ המוציא מדינות לרשות או המעביר בדשנות הדבים
 חוץ לארבע אמות חייב עד שימקור מעל גבי מקום שיש
 בו ארבעה טפחים על ארבעה טפחים או יתר ויניח על גבי
 מקום שיש בו ארבעה על ארבעה
 של אדם חסובה לו כארבעה על ארבעה לפיכך אם עקל
 הקפץ מזה אדם העומד בדשנות זה והניח ביד אדם אחד
 העומד בדשנות שניה נאמר וכן אם היה עומד באחד
 מעשר שנים או מעשר שנים שניה ועקל החפץ משם
 או היה אדם העומד בה והחזיקה ידו אליו חייב ואעפ"י שלא
 הניח החפץ במקום שהוא עומד בו הוחזק והוא ביד הדי
 הוא כמנוח בארץ
 לרשות וחייב להוציא האוכל שבפיו מדינות לרשות חייב
 קטן שחזעבדנו משימה פיו מקום אעפ"י שלא הוציא בידו
 המוציא וכן מי שהיה עומד באחת משתי רשימות או וחסות
 מים או ריקן בדשנות שניה חייב שהדי עקל מדינות והניח
 בדשנות שניה ומחזעבדנו עשה אותו כאלו עקל מעל גבי מקום
 היה עומד בדשנות חוץ אלה בדשנות שניה והשתיה בה פסול
 היה עומד באחת משתי רשימות ופסול ידיו

לשנות שניה נטל משם מים מעל גבי גומא חליאה מים והוציאם
חייב שהמים כולל כלן הן מונחין על הארץ אבל אם היה כלי צר
מעל גבי המים ופירות על גבי הכלי ופשוט ידו ולקח מן הפירות והוציא
פסול שהיה לאנחו הפירות על גבי הארץ ונמצא שלא עמד מעל
גבי מקום ארבעה ואין צריך לומר אם היו הפירות צפין עד
גבי המים והוציאן שהיא פסול וכך אם היה עומד על גבי המים
וקלט מן העומד והוציא פסול ϕ ϕ ϕ ככל אחרנו שאין
המוציא מרשות לשנות חייב עד שיצטרך ויניח אבל אם עמד
ולא הניח או הניח ולא עמד פסול לפי כך מי שהיה עומד באחת
משתי רשות ופשוט ידו לשנות שניה וחפץ בידו ונטל אחד
מהנו או שנתן אחד לידו חפץ והחזיר ידו ליד שניה פסול
מפני שיה עמד וזה הנח ϕ ϕ ϕ בליט בשתיים ידיו
למעלה מעלטה אבל היתה ידו בתוך שלטה סמוך לארץ הדי
זה כחן שהניח בארץ וחייב ϕ ϕ ϕ היה עומד באחת
משתי רשות אלו ופשוט חבירו ידו מרשות שניה ונטל חפץ
מיד יד העומד ברשותו והכניסו אצלו או שהוציא חפץ
מהאצלו והניחו ביד זה העומד זה העומד לא עשה כלום שהיה
חבירו נתן בידו או נטל מידו וחבירו חייב שהיה עמד והנח
 ϕ ϕ ϕ היה עומד באחד משתי רשותו או נטל
חבירו חפץ בידו או על גביו ויצא באותו חפץ לרשות שניה
ועמד שם חייב מפני שעקידת גופו בחפץ שעליו בעקידת
החפץ מאותה רשות ועמידתו באותו חפץ בהנחת החפץ
באופן שיעמד בה ϕ ϕ ϕ לפי כך אם יצא בחפץ שניה
או על גביו ולא עמד ברשות שניה אלא חזר ונכנס והוא בידו
אפילו יצא ונכנס כל היום כולו עד שיצא היום פסול לפי
שעמד ולא הניח ואפילו עמד לתוך החפץ עליו שעדיין עמד
הוא עד שיעמוד לנח ϕ ϕ ϕ וכך מי שהיה חבירו

על כתיבן דין בה אפילו כל היום אינו חייב ענה שיענה ויהי ואם
שיהיה דין בה אבל אם הלה מעט מעט הדין זה כעווקל ומענה
ואסור ^{פ"ה} ^{פ"ה} עקד חפץ מרשות הדברים והלך בו פחות מאסור
אמנות וענה וחדל והלך פחות מאסור אמנות וענה אפילו בה
היום. כולו מנהג ברא בשעמה לנזם אבל אם ענה לתקן משא
הדין זה כעווקל בשעמה חפץ לארבע האמות חייב ויהי
שיעמה חפץ לארבע לנזם אבל אם יגמול לתקן משאו ענין
הוא כמחלף ואינו חייב עד שיעמה לנזם חפץ לארבע האמות
^{פ"ה} ^{פ"ה} היהקנה או דומה וכירצת בו מנהג על הארץ
והגביה הקצבה האחד והיה הקצבה השני מנהג בתרין והשלישי
לפניו וחדל והגביה הקצבה שהיה מנהג והשלישי לפניו על הרך
זו עד שהעביר החפץ כמה מילין פטור לפי שלא עקד החפץ
כולו מעל גבי הארץ ואם משך החפץ נגדו מעל הארץ מתחיל
ארבע לסוף ארבע חייב שהמגל עוקל הוא ^{פ"ה} ^{פ"ה}
עקד חפץ מדותיו זו להניחו בזוית אחת שניצבת זו נעדרת
עקירה המותרת ונחלק בדרך והרציון בדעות שניה שניה
מפני שלא היתה עקירה ראשונה לכך נמצאת כאן העקירה
בדא עקירה וכך העוקל חפץ והנחה על חבירו כשהוא נחלק
ובעת שירצה חבירו לעמוד נשול מעל גבי חבירו הדין זה פטור
שהדין יש כאן עקירה בלא הנחה ^{פ"ה} ^{פ"ה} הנחה חפץ
מרשות לדעות או מתחלת ארבע לסוף ארבע בדעות הדברים
מקורם שינוח קלפו אחד בידו או קלפו כלב או נשקן שטור
מפני שאין זו הנחה שנתקין לה לפי כך אם נמצאת בשטור
דליקה לכך חייב ^{פ"ה} ^{פ"ה} החפץ חפץ מרשות לדעות
היה קטור בחבל ומגדו בידו אם יכול למשך החפץ אצל
פטור שהדין אין כאן הנחה גמולה ונמצא כהן שפיקל ויהי
הנחה ^{פ"ה} ^{פ"ה} החפץ נחה בנתק ידו של חבירו אם נשול

חבירו במקומו קבלה הדומה חייב עקד והניח ואם נעקד
חבירו במקומו וקבלה פטור דרך ודרך הדורק עצמו אחד החפץ
וקבלו בירו בדשות אחדות או חרץ לארבע אחדות פטור כאחד
נעקד אחד וקבלו שאין ההנחה הגמורה אלא שינוח הדורק
במקום שהיה לו לנוח בשעת עקירה ϕ ϕ ϕ הדורק מדשות
היחיד לדשות היחיד ודשות הרבים באמצע אעפ"י שעבד
החפץ באויר דשות הרבים פטור והוא שיעבד לעולה משלשה
אבל אם עבד בשדות משלשה סמוך לארץ ונח על גבי משהוא
אעפ"י שנעקד או שנתגלגל ויצא החפץ לדשות היחיד האחדות
הרי הוא כמי שנשאל עומד בדשות הרבים ולפי כך חייב ϕ
 ϕ ϕ וכך הדורק מדשות הרבים לדשות הרבים
דשות היחיד באמצע פטור ואם עבד החפץ בשדות משלשה
סמוך לארץ ונח על גבי משהוא אעפ"י שחידל ונתגלגל ויצא
לדשות הרבים השמה הרי הוא כמי שנשאל עומד בדשות
היחיד לפי כך חייב ϕ ϕ ϕ המעבד ארבע אחדות
בדשות הרבים זו עם דשות הרבים השניה חייב מפני שארבע
אחדות בשני דשות הרבים מצטרפין מפני שלא נח החפץ
בדשות שביניהן ϕ ϕ ϕ המושיט מדשות היחיד
לדשות היחיד ודשות הרבים באמצע חייב ואפ"ל הושיט
למעלה מאיד דשות הרבים שכן היתה עבודת הלויים במשכן
מושיטין את הקדשים מעגלה לעגלה ודשות הרבים בין שתי
עגלות וכל עגלה ועגלה דשות היחיד היא ϕ ϕ ϕ
בד"א בשהיו שתי דשות היחיד בארץ דשות הרבים כמי
שהעגלות מהלכות בדשות הרבים זו אחד זו אבל אם היו
שתי הדשות בשני צדי דשות הרבים אף המושיט מדשות
היחיד זו לדשות היחיד שכנגדה פטור ϕ ϕ ϕ שכן
נפצט ידן והיא מלאה פירות והוציאה מחצר זו להצטרף

להנה שבעה נחמך קודם שיכניס והלוי ידו תלויה באגוד
 רשות הרבים מותר להחזיקה אליו לחזיקה אבל להכניסה
 לאותה חצר שניה אסור כד' שלא יעשה מחשבתו מחשבת
 בשעת שגגה ואם חרצ'א ידו פסידה הדי זה אסור להחזיקה
 אצלו אלא קנסו אותו שיהא ידו תלויה עד שיתחשך
 פ"ג פ"ג ה' המכחשך לידיון שמחשבתו בלשון הרבים
 ופ"ה החפץ בסוף ארבע חייב שהדי נעשה שיעמד ומהלכה
 תעשה מחשבתו שהרבה ידוע שאין זה החפץ מגיע לסוף
 שמונה עד שיעבור על כל מקום ומקום מכל העמנה אבל
 אם נתכוון לידיון ארבע ונתחפץ בסוף שמונה פטור לפי
 שפ"ב במקום שלא חשב שתעבור בו וכל שכן שתנחו לפסך
 אם חשב בעת דליקה שינחו החפץ בכל מקום שידעה חיה
 פ"ג פ"ג ח' ידיון לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע
 אמות פטור ידיון חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך ארבע
 אמות אם נח על גבי משהוא חוץ לארבע אמות לאחד כ"ד
 נתגלגל ונכנס תיב ואם לא נכנס הדי זה פטור

פ"ד ארבעה עשר

אידן היא רשות הרבים מדברלות ויעלים ושרות וידים
 המפולשין להן בלבד שיהא מחב הרדך שש עשרה אמות
 ולא יחיה עליו ומקלח ואין היא רשות היחיד תל' עגבוח עשה
 טפחים ורחב ארבעה טפחים על ארבעה טפחים או יתק
 על כן וכך ודיון שהוא עמוק עשרה ורחב ארבעה עשר
 ארבעה או יתק על כן וכך מקום שהוא מוקף ארבע מחיצות
 גבה עשרה וביניהן ארבעה על ארבעה או יתק על כן
 אפילו יש בו כמה מילין אם הוקף לידה כגון מדינה
 המוקפת חומה שדלתותיה נעלות בלילה ומבואות שיש

להן שלשה כתלים מחוץ בדוח לביצית וכך חצו וידו וסוד
שהוקצו לידה כולן רעות היחיד גמורה הדף פ
אפילו כלים בגוף ספיה או מגדל שלשן וכוונות וכיוצא בזה
אם יעבדו ארבעה על ארבעה בגובה עשרה אל יתל על ידי
הדיחן רעות היחיד פ ג פ עמדי הכתלים של רעות
היחיד כל רעות היחיד לאחלים עמדה מחדשה לעצמו לא כך
שכן איר ששנת היחיד כל רעות היחיד ורעות היחיד איר
כרעות היחיד עד לקיע אבל איר רעות הדלים אינו כרעות
הדלים אלא עד עשרה טפחים ולמעלה מעשרה באויר
רעות הדלים מקום פטור הוא פ ג פ ארבע רעות
לשבת רעות היחיד רעות הדלים וכדמלית ומקום פטור
איר היא כרמלית תל שיש בו ארבעה על ארבעה או יתר
על כן וגבהו משלשה עד עשרה שהכלמלית אנה תוקפת
אלא עד עשרה ואין רחבה פחות מארבעה על ארבעה או
יתר על כן וכך חדין שיש בו ארבעה על ארבעה ורעות
משלשה עד עשרה וכך מקום פ ג פ בארבע מוחצות גבה
משלשה עד עשרה וביניהן ארבעה על ארבעה או יתר על כן
וכך קרן דוית הסמוכה לרעות הדלים והוא המקום שמחצף
שלש מוחצות והדוח לביצית רעות הדלים כגון סבוי שאין
לו לחי או קורה בדוח לביצית וכך הימים כל שן כלמלית רות
פ ג פ איר הבכרמלית הדיח הוא בכרמלית עד עשרה
טפחים ולמעלה מעשרה באויר הבכרמלית הדיח הוא מקום
פטור לפי כך מעל פני המים שבימים ושבתות עד עשרה
טפחים באויר כלמלית ולמעלה מעשרה מקום פטור אבל
כל העמק המלא מים הדיח הוא כקרקע עמק בול עבר כמלית
הדיח הוא כלמלית אפילו עמק מלא אמה ורחב מאה אמה
פ ג פ רעות הדלים שהיתה עליה תקרה או שאין

בשכחה שש עשרה אמה כלה היא ככל מלית ארבעה שביד
העמודים העמודים בלשונת הדבית הדי היא ככל מלית רעש
רעות הדבית ככל מלית אבל ביד העמודים העמודים הדי
והבית רעשית בצורת הגדיהן רעות הדבית
אידה הדאשקום שגור ששקם שיש בו פחות מארבעה עת
ארבעה נגבהו שלשה עשר לשקופע אבל פחות משלשה הדי היא
כאשר אפילו קומים בדיקום או גללים בדיקום הדבית גדיהן
שלשה וארבע ביד ארבעה על ארבעה הדיהן מקום פטור
וכן חדיין שאין בד ארבעה על ארבעה ועמודן משלשה עת
הדאם זכרונות המוקף שאין בד ארבעה על ארבעה
אפילו הדיהן ככל מלית מיל ורחבו ארבעה פחות שפחות
נגבהו משלשה ופחות הדיהן מקום פטור וכך אודי גדיהן
הדבית או אודי בעמודות למטה מעשרה הדי היא ששקום
פחות ϕ ϕ ϕ ϕ ϕ מקום שיש נגבהו תשעה ששקום
בדיקום רעות לא פחות ולא יותר בלשונת הדבית הדבית
בדיקום הדבית שאין מעגידין על מידת ארבע מידות רחב
בין רחב בין רעם ספט שלבים מכתפין עליו אבל רעם
היה יגד על תשעה או פחות אם היה בג ארבעה על ארבעה
או יותר הדי היא ככל מלית אם אין בו ארבעה על ארבעה
הדי היא מקום פטור גדיהן שמוקף לרעות הדבית בתוך פטור
שפחות חומות גללים מכתפין עליו אפילו לטלול בג עד
שיעשה לו סולם קבוע להחנין ϕ ϕ ϕ ϕ ϕ פחות בדיקום
הדבית גמנה עשרה ורחב ארבעה הדיהן רעות הדיהן
נעין בגבהו יתר כל שהוא אפילו אינה גבוהה שלשה הדיהן
וראות גלילות ביתו ולהשתמש בו הדי זה מופטין ונעמה
ככל מלית שמוקף חדיין לו אלא מידת הדיהן מלשנה ומקדדין
מידת כח אפודות הדי זה נוסע נוסע גמנה שהדי וקדדין

באונתן היותה ונשמתה שייך בהם יי. ה. חזרי לשנות
היחיד הליהן בדעות היחיד אבל חזרי לשנות הרבים
אינן בדעות הרבים אלא הליהן כפי מדתן כנצר דאור
בצר לשנות הרבים אם יש בו ארבעה על ארבעה זגבזה
עשדה הדי זה לשנות היחיד ואם איך גבה עשדה הדי זה
כדמולת ואם איך בן ארבעה על ארבעה הדי זה כדקום
פטר ודוא שגבזה שלשה שכל פחות משלשה הדי הוא כארץ
לשנות היחיד ומקום שטור מותל לטולטל
בבית חפול הדי אורך כל אחת משותפת כנה חזר
משלשה שגבזה אבל לשנות הרבים והכמולת איך משלשה
בזך אלא בארבע אמות ואם העביר ~~הוא שגבזה~~
השניט או דרך חרץ לארבע אמות בדעות הרבים חייב
עכסמולת שטור שיאסור הכלמולת מרבליהם מעט שהם
בזנה לשנות הרבים ששה תתחלק בדעות הרבים לפי כך
אם לאמה אבד לגס ההוצאה כגון שהעביר חרץ בכלחוא
בבג שולח ודקן בו לבים הדי זה מותל ואפול העביר ששה
אסור גבזה כיהשגבזה יי. ה. כשם שמותל וטולטל
בבג מקום שטור כך מותל להצטט מותנה לשנות הרבים או
לשנות היחיד ואין צריך למד לכדמולת ומדעיאנך
מלשנות היחיד ומלשנות הרבים ואין צריך למד לטולטל
כשם שיאסור לטולטל בכל הכלמולת כך אסור
להרביץ מהנה לשנות היחיד או לשנות הרבים או להרביץ
לכדמולת מלשנות היחיד או מלשנות הרבים ואם חזר
או הכנס שטור יי. ה. המוציא מלשנות היחיד
לשנות היחיד או מלשנות הרבים לשנות הרבים וכדמולת
באמצע שטור ובן המושט או הזורק גזו לידו וכדמולת
באמצע שטור המוציא חפץ מלשנות הרבים לכדמולת

[illegible]

[illegible]

וכיוצא בו שיהא יכול ויביאנו אבל כלי חרש וכיוצא בזה
דורק פ פ פ בוד ברשות הלבנים וחלוצ על גביו הבד
וחליתו מצטרפין לעשה ומחליתין מחנו בעבת בדיא בשיהיה
סמוך לכותל בתוך ארבעה טפחים שאין אדם יכול לעבוד
שם אבל אם היה מופלג אין מחליתין מחנו לא אם כן הדם
חליתו גבוהה עשרה עשרה הדלי כשיצא מן החליה יצא
לחזקם פטור פ פ פ אעפא ברשות הדבים גבוהה
עשרה וחלוצ על גבה שופכין לה מים בעבת בדיא באעפא
שלבבים שאין דרכה להתפנות אבל שלחיד אין שופכין
עליה שיהא תתפנה ונמצאו שופכין כדרכן ברשות הדבים
פ פ פ אמת המים שהיא עובדת בחצר אם יש
בגובהה עשרה טפחים ובלחבה ארבעה או יותר עד כן
עד עשר אמות אין מחליתין מחנה בשבת לא אם כן עשו
לה מחנה גבוהה עשרה טפחים בכניסה וביציאה ואם אין
בגובהה עשרה אמשאין בלחבה ארבעה מחליתין מחנה
בלחבה פ פ פ היה בלחבה יותר מעשר אמות
אעפא שאין בגובהה עשרה אין מחליתין מחנה עד שיפלה
לה מחנה שכל יותר על עשר פדצה היא ומפסדתה ופסדת
ומה הוא לטול בכל החצר אם נשאד מיצר הפסדא עשרה
ופס מיכך בכל שהיא אפס רוחם איבעה טפחים שפדח
אחת מחצר לטול בכל החצר ואין אסור לא להאמת סוף
האמה בלבד אבל אם לא נשאד פס כולל אסור לטול בכל
החצר שהדי נפדצה חצר לים שהיא כדמלית פ פ פ
והיאך מעמידין את המחנה במים אם היתה למעלה מן המים
צריך שיהא טפח מן המחנה יורה בתוך המים ואם היתה
המחנה בולה בתוך המים צריך שיהא טפח מעלה מן המים
למעלה מן המים כדי שיהא המים שפדחל מחליתין ואעפ

[illegible]

[illegible]

אם היה בלשונות הרבים חוליו פחות פחות מארבע אמות
 ואם היה בכלמלות חוליו כדרכו אפילו מאה אמה וכן מת
 אהסלח ונתבזה ותלמודי ולא יכלו שבכפם לעמוד עכרן
 מוציאין אותו מדשות היחיד לכלמלות היורד להחץ בים
 כשהוא מלה מנגב עצמו שמה יעביר מים שעליו ארבע
 אמות

פירק עשרה עשר

מקום שלא הוקף לידה לא שיהיה תשמישו לאיד כגון גנות
 ועדסים וכגון המוקף מקום מן הארץ לשמרו וסיוצא בזה
 אם יש בגובה המדינות עשרה טפחים או יתר הק"ה הוא
 מושלם היחיד לדיב המוציא והדורק והמושיט ממנו ולשם
 הרבים או מרשות הרבים להכניסו אין משלשלין במנוח אלא
 אם כך ישיבו בית סאתים או פחות אבל אם היה בו יתר עלבים
 סאתים אסור לשלשל בו אלא בארבע אמות בסדמלית
 וכך עמוד שצורה עשרה ורחב בית סאתים משלשלין על שול
 היה רחב על בית סאתים אין משלשלין בו אלא בארבע אמות
 סלע ששים היה גבה פחות מעשרה משלשלין מהם לים וכן
 הים לתוכו שהכל כדמלות היה גבה עשרה אם רחב מארבעה
 טפחים עד בית סאתים הואיל ומותר לשלשל במנוח
 משלשלין לא מתוכו לים ולא מן הים לתוכו היה יתר ששנים
 סאתים אעפ"י שהוא רשות היחיד הואיל ואסור לשלשל בו
 אלא בארבע אמות בכלמלות הדי זה מותר לשלשל מתוכו
 לים וכן הים לתוכו שדה רבד שאנו מצוה הוא ולא גזר
 בו   כנה הוא בית סאה חמישים אמה
 חמישים אמה נמצא בית סאתים מקום שיש בו שבעה חמשים
 אמות אמה וכל מקום שיש בו פמדה הימנה בין שהיה

מקובל שהיה שבעים ושניים על שבעים ושניים ביד שהיה
עגול בין שאל היצירות הדי זה נקרא בית סאנים ϕ ϕ ϕ
מקום שלא הוקף לידה שיש בו בית סאנים יום היה אלה
כשנים בלחבו כדי שיהיה מאה על חמשים כחצר הלשכין
מותר לטלטל בכולל אצלם היה ארבו יתר על שנים בלחבו
אמר אמה אחת אין מטלטלין בו לא בארבע אמות עליו
עשו בית סאנים שתי מישן לאמר כשאל היצירות אלה
מחצר הלשכין ϕ ϕ ϕ מקום שהוקף שלא לשם ידה
אם פרץ בו פריצה יתר על עשר אמות בגובה עשרה טפחים
וגרדה לשם ידה מותר לטלטל בכולל ואפילו פרץ סביבה
וגרדה לשם ידה עוד שהיה להם להטות מעשר מותר לטלטל
בכולל אפילו שיש בו כמה מילין ϕ ϕ ϕ מקום אחד שיש
סאנים שהוקף לידה אם נדרע קובץ הדי הוא כגובה סאנים
לפניו בכולל נדרע מיעוט אם נדרע מהם בית סאנים
מותר לטלטל בכולל ואם היה המקום הידוע חתום סאנים
סאנים אסור לטלטל בכולל נשען דבן הדי הוא כחצר
ומותר לטלטל בכולל בתחלת מים אפילו היו שם סאנים
אם היו לאיין לתשמיש הדי הקבועים מותר לטלטל
ואם אינן לאיין אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות ϕ
 ϕ ϕ ϕ מקום שהוקף שלא לשם ידה שיש בו סאנים
שלא סוף וקדום בית סוף קדון סתיו שער וסוף ידוע
וסתם ϕ ϕ ϕ נפרץ במלוא לחצר ונפרץ ודק
דצר מותר כשהיה והקדק אסור כשהיה שם סאנים
הדצר מותר ϕ ϕ ϕ היה יתר סביב סאנים קבועים
למעט באילנות אינו מיעוט בנה בו עמוד בצד הכותל
גובה עשרה ורחב עשרה או יתר הדי זה מיעוט שיש
משלשה אינו מיעוט שכל פחות משלשה בלבוש חותם

אם הדחיק מן הכח של שלשה ועשה מחצה מי עושי פחות
משלשה לא עשה כלום פסוק אחד הכותל בטיט
אחרי שאינו יכול לעמוד בפני עצמו הרי זה מי עושי הדחיק
מן הכח שלשה ועשה מחצה הו עיל עשה מחיצה על שפת
התל אבן מועיל שהו עשה מחיצה על גבי מחיצה אחת
מועיל נצלמה מחיצה התחלתה והרי העליתה קיימת הואל
ונעשית העליתה לשם ידעה והרי אין שם נראה לא הוא
הרי זה הו עיל ומותר לטלטל בכולה פסוק אחד רחבה
שאחד בונים יתירה על בית סאתים אין מטלטלין בה
אלא בארבע אמות ואפילו היה פתח הבית פתח לתוכה
ואם פתח הפתח לשם ואחד כך הקיפה הרי זו כמקפת לידה
מותר לטלטל בכולה פסוק אחד רחבה הפתחה לחדונה
מיצר אחד ומיצר אחד פתחה לעביל המגיע לתוך עומקה
לה לדי מיצר המדינה ויהיה מותר לטלטל בכולה ואם
היתה יתר על בית סאתים אין מטלטלין בה פסוק אחד בארבע
אמות וכך אם היו שנים אבל שלשה ושדאלים או יותר
אפילו הם ששבתו בבקעה הרי הם שייקה ומותר להם
לטלטל בכל צורך אפילו כמה מילין והוא שלא ישאר
מן המחיצה שהקיפו בית סאתים פנוי בלא כלים אבל
אם נשארו בית סאתים פנוי בלא כלים ולא היו עליהם
כלי אסורין לטלטל בכל המחיצה שלא בארבע אמות ואין
הקטן משלים לשיירה פסוק אחד שלשה שהקיפו בדי
צדכך וקנו שביתה ואחד כך מן אחד מהן הרי הם מותרין
לטלטל בכולה קנו שנים שביתה ביותר מבית סאתים
ואחד כך בא להם שלישי אסורין לטלטל אלא בארבע
אמות כשהיו קודם שיבנו זה שהעבינה היא תגלה יתר
למטה יתרון פסוק אחד שלשה מקומות המוקפים

וְהָיָה כֹהֵן
 לְמַדְיָנָה
 וּמִן הַמִּדְיָנִים
 לְתוֹכָהּ יִהְיֶה
 יָחִיד שֹׂשֶׁבֶת
 בְּבִקְעָה
 וְעִשָּׂה
 מַחֲיִימָה
 סֹבֵב לֵאמֹר
 יֵשֶׁבֶת עִיר
 בֵּית מַחֲזִיקִים
 מִזִּמְרֵי
 לְטָרְטָה
 בְּכֹלָה

שלא לטעם היזהר זה בעד זה וסתנחום זה לזה שנים החיצונים
 רחביק והאמצעי קצול שנמצאו לשנים החיצונים פסין מהן
 מהיכן היה יחיד בזה ויחיד בזה ^{והיזהר} נעשין כשיירה ונרמז
 להן כל צדכך היה האמצעי רחב ושנים החיצונים קצרים
 שנמצא האמצעי בקצין משני רוחותיו הרי הוא מובדל
 משנים החיצונים לפי כך אם שבת יחיד בזה ויחיד בזה
 ויחיד בזה אין נותנך להן כל צדכך לא כל אחד ואחד יש
 לו בית סאתים במקומה היה יחיד בזה ויחיד בזה ושנים
 באמצעי אשנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי מותפץ
 להן כל צדכך ^{והיזהר} כל מחיצה שאינה יכולה לעמוד
 בדוח מצויה אינה מחיצה וכל מחיצה שאינה עשויה לפחות
 אינה מחיצה וכל מחיצה שאינה עשויה לא לצניעות בלב
 אינה מחיצה וכל מחיצה שאינה בגובה עשויה טעמים וא
 חסר אינה מחיצה גמורה גידול ומטה ומחיצה נמצאה מצד
^{והיזהר} כל מחיצה שיש בה פרוץ מזהב על המטה
 אינה מחיצה אבל אם היה פרוץ כעמוד נגד זה מותר
 ובלבד שלא יהיה באותן הפרצות פריצה שהיא יחידה
 אמות אבל עשר אמות הרי הוא כפתח ואם היה לפחותה זו
 צורת פתח אעפ"י שיש בהוה מעשר אינה מתקדשת החיצו
 והוא שלא יהיה הפרוץ מרובה ^{והיזהר} בלא פריצה
 שהפרצות משלטה טפחים ומעלה אבל אם היו הפרצות סל
 פריצה מהן פחותה משלטה הרי זו מותרת ואעפ"י שהפרוץ
 מרובה על העומד שכל פחות משלטה הרי הוא כפתח ^{והיזהר}
^{והיזהר} כיצד הרי שהקוף בקנים ואין בין קנה לחבול
 שלטה טפחים או שהקוף בחבילים ואין בין חבול לחבול שלטה
 טפחים הרי זו מחיצה גמורה אעפ"י שהגב שתי בלא ערוב
 או שרוב בלא שתי ועדך שיהיה גובה הקנה עשרה אמות

היה הארץ עה סוף עובי החבל העליון עשרה אם הקץ בחבל
שארן שחיצה עשרה עשרה זכר העליון המלך היתה
פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן
היא אפילו שנה וכירצא בריכאננה מיכאן קנה וקנה עלגביהן
גובה שני הלחים עשרה טפחים או יותר והיתה וכירצא בן
שעל גביהן אפס שפסג נגע בשני הלחים לא יש ביניהן כסה
אמורה הואיל וקבה הלחים עשרה הרי זה צורה פסגותיהן
פסגותיהן אפס צריכה שונה בדיחה לקבל הית אפס בן
שלקט פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן
הכיתה עשרה טפחים הרי זה צורה פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן
אמורה מנה צד אינה כלום שאין דרך העשרים להיות צדן
הית לא באמצע פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן
בפסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן
ועתה הרי שיהיה כמותם שלא יתנו פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן
העשרה הרי זה כשרה ומה שיהיה הנעשית בשבת הרי
זה מדינה חסר פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן
היה שחיצה שלא להצטרף המסלול אבל אם נחשב אחדים
לזה המדינה שחיצה בשבת כדי לטלטל בה אפס פסגותיהן
אחיה העשרה בשנה וכך אם נעשית בשבת אפס פסגותיהן
נחשב זה לטלטל בה הרי זה אסור לטלטל בה פסגותיהן פסגותיהן
מחל לעשות מדינה שלבני אדם בשבת שיעמיד זה בזה
ובלבד שלא יתנו אילנה עוקדין שבשביל לעשותן מדינה
העשרה ולא יעמיד אותם אפס שיהיה ליה ליה שחיצה
יו לא יעמיד אותן אחד שלם ליה פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן
מסך על הארץ אם אין נפס גבה מנה ארץ פסגותיהן פסגותיהן
מחלל בין שתי עשרה וקש וכירצא בהן וקש פסגותיהן פסגותיהן
פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן פסגותיהן

כולך והוא שיהיה תחתיו ער בית סאתים אבל אם היה חסר
 בבית סאתים איך מטלילך תחתיו לא יאכלו בע אמות מעט
 שתחתיו מקום שלא הוקח קדשה הוא
 פירוש עבד עבד

מבד שיש לו שלשה בתלים הוא הנקרא מבד סתם וכדברי
 שיש לו שני בתלים בלבד זה כנגד זה והעם נכנסין בדעת
 זו וירצאין בענגדה הוא הנקרא מבד המפולש
 היאך מחדדין מבד הסתם עושה ברוח דביעת לוי אחי
 או עושה עליו קודה ודיו ותחשב אותה קודה או אחת
 באלו סתם רוח דביעת ויעשה רשות היחיד ויהיה סתם
 לטליל בכול שדין תורה בשלש מדינות בלבד מחלף לטליל
 ומדברי סופרים היא הרוח הדביעת לפי כך ר"ל בקדש
 אלה ויהאך מחדדין מבד מפולש עושה לו קודה
 סתם היבך ולוי או קודה היבך ומבד עתם ויהאך כקדש
 מבד שיהא שונה מזה מזה ויהאך לטליל
 או שיהא שונה להטות הדברים ומדדין לתום אדם קדש
 לוי ולא קודה שהיה הוא מוצר שלדעות הדברים
 מבד שיערו אחד כלה לים נפיו אחד כלה לטעם
 אינו צריך כלום שמשפח שלדברים אינה עשויה להטות
 ואין חוששין שיהא יעלה ויפול ויהאך
 משפח שיהא כלה לטעם ויהאך שלדברים אכלם והיה
 מכוון כנגד פתח הדתבה הרי זה כסתם ואין צריך לומר
 הדתבה כלום אבל אם היה כלה לצדדי הדתבה אכלם
 היתה שלדדין אף לא יפול אחר פעמים בונה מזה
 נמצא כלה לים שלדבה ויהאך אף המדין נמצא
 בלוי או קודה ער שיהיו בתים ודדינות פתוחות לטליל

אדכו מאד בע אמת ומעלה יהיה אדכו יתר על לחבד אבל
מבדי מאדכו פסוקי הדי הוא כחצל ואינו נותן לא בשני
לחיים משני פסוקיין כל לחי במה שהוא או בפס לוחב אדכע
מדיח אחת ϕ ϕ ϕ חצל מאדכע יתר על לחבד
הדי היא כמבדי וניתנת בלחי או קורה ומבדי שאין בדנים
חצירות שנוחח לתוכו כגון שלא היה בו סא בית אחד או
חצל אחת וכך מבדי שאין באדכו אדכע אמת אינו ניתך
לא בשני לחיים או בפס אדכע ϕ ϕ ϕ מבדי שאין
בלחבד של ϕ פסחים אינו צריך לא לחי ולא קורה ומותך
לפילטל בכחך שכל פחות משלטה הדי הוא כלבדי ϕ ϕ
שהכחיק בקורה אפס שמותך לפילטל בכחך כדשות היחיד
היורק מתוכו לרשות הדבים או כדשות הדבים לחכו פסוק
שמותך בשם הכל היא עשויה אבל אם הכחיקו בקורה
היורק מתוכו לרשות הדבים או כדשות הדבים לחכו
הדי הוא ϕ ϕ ϕ חצל מאדכע בלוח דביעת ϕ ϕ
שם שמים פסוקי הדבים והעם עובדים ביניהם כיצור
משלם ביניהם עושה רחוקת סיבך ורחוקת סיבך ואחד כן
עשה ביניהם רשות היחיד ואינו צריך לענוה היחיד
אבל צריך שיהיו ראויים להנעל היו משוק ענות בעמד חפס
אחד ומתקנך להנעל אבל צודית פסוק או לחי וקורה אחת
חפסילך בהכחך רשות הדבים ϕ ϕ ϕ חצל מאדכע
לפילטל במבדי תחת הקורה או בק לחיים בדיא בשמה
סמך לרשות הדבים אבל אם היה סמך לכל מלית אסור
לפילטל תחת הקורה או בק לחיים עד שימלא ϕ ϕ
אחד ואחד וכן והפסוק שהדי חפס חפס אחד שני ופסוק
 ϕ ϕ ϕ בכל עמיך לחיים אפילו בדיא ϕ ϕ
רוחמים ואפילו באיסורו הדיה עד עכמה או אפילו

[illegible]

[illegible]

כחצי רחב המבין כשר נדון משום להי אבל אם היה יתק
על חצי רחב המבין נדון משום עומד מלפני על העמוד
קורה שכלם עליה מדגלת להי ביטלה שיהי
אנה נכדת לפי כך אם היתה המדגלת מסולקת מן המדגל
שלשה טפחים או יותר אינה מחיצה נכס שלי יתחלת בשני
כחלי מבין מבדק והנה עליה הקורה לא עשה כלום שיעדיק
להיות הקורה על גבי המבין לא סמך לו פ"ה פ"ה קורה
היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל השני וכך שלי קורות
אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל זה ואין מגיעות
יטלן קורת משלשה אף צדיק להביא קורה אחת הלי
ביניהן שלשה צדיק להביא קורה אחת פ"ה פ"ה וכן
קורות המתאימות לא בדו לקבל אחיח ולא בדו לקבל אחיח אם
יש בשניהן כדי לקבל אחיח אינו צדיק להביא קורה אחת
היו אחת למטה ואחת למעלה לאין את העליונה כאלו היא
למטה ואת התחתונה כאלו היא למעלה ובלבד שלא תהיה עליה
למעלה מעשרים ולא תחתונה למטה מעשרה ולא תהיה בין
שלשה טפחים כשרחין אותן שיעור דו עולה לו בכותל
עד שיגשן דובצר לו פ"ה פ"ה היתה הקורה עומדת
כואין אותה כאלו היא פשוטה עולה דו חין אחת כאלו היא
מרבעת אם היה בהקפה שלשה טפחים יש בה דוחק טעם
היתה הקורה בתוך המבין ועקומה חוץ למבין או שהיה
עקומה למעלה מעשרים או למטה מעשרה דחין כל שאין
נשל העיקום ישארו שני ראשיה אין בין זה להי שגלגלה
אין צדיק להביא קורה אחת ואם לאו צדיק להביא קורה
אחת פ"ה פ"ה באר שפשה לה שמונה פסין מארבע
גדות שני פסין רובקין בכל דת להי אן במחיצה ואם
היה פסין מרובה עליו עומד בכל דת ודוח דו חין וארבע

לאין

החיות עומדות הרי זה מותר למלאות מן הבאר ולהשקות
לבהמה וכמה יהיה גובה כל פס סהך עשרה טפחים ורחב
ששה טפחים ביין כל פס ופס כחול שתי גבקות של ארבע מא
ארבע בקד אחת נבנעל ואחת יוצאה שיעור רחב זה איך יתל
על שלש עשרה אמה ושלוש פס פס היה במקום אחד
מז החיות או בכל דיוק מארבעות אבן גדולה או אילן או תל
מחולק עשרה מתוך ארבע אמות או חבלה של קנים דומין
כל שאיל יחלק יש בו אמה לכך ואמה לכך בגובה עשרה נדון
משום דיוק שיש בו ענין פסין ומה שיה קנים ואין ביין זה לזה
שלשה ויש בהן ששה טפחים לכך וששה טפחים לזה ויש
משום דיוק שיש בה ענין פסין פסין מותר להקליב
אחד החיות השל לבאר והוא שתהיה פדה ראשה ורחבה
בפנים מז הפסין ושונה אפס שלא יאחד ראשה ובהמה עבם
הכל שיש בו המים הוא וראשה וקובה בפנים מותר ואפילו
לגמל היו קדנבים יתל מזה אסור להשקות מהן אפילו לדי שחמ
כולו נכנס לפנים ומותר להרחיק כל שהוא ובלבד שיתברר
בפסין פשוטין שיתחייב אותן בכל רוח ורוח כדו שלא יתחייב
ביין פס להפידו יתל על שלש עשרה אמה ושלוש פס פס
לא יתידו הפסין השלאלא בארץ ישל קלבהנת עולי הגלילים
בליד זהו שיהיה באר מים חיים של רבים אבל אדם ודו
לביאר וישתה או יעשה לו מוצה מוקפת לבאר גבוהה עשרה
טפחים ויעמוד בתוכה וירלה וישתה ואם היה הבאר רחב
הרב שאת אדם יכול לירד בו הרי זה ירלה וישתה בין העשן
פס פס וכך בוד הדבים ובאר היחיד נבול היחיד
אפילו בארץ ישל איך מחולאין מהן לא אם כך עשו לזה
מחיצה גבוהה עשרה טפחים פס פס המחולא לבהמות
ביין הפסין מחולא ונותן בכלי לפניה ואם היה אבוס ראש

נכנס לבית הפסיד היה גבוה עשירה ורחב ארבעה לא מלא ונתן
לפניה שמה יתקלקל האבוס וניצא הרלי לאבוס ונתן האבוס
לקדקע רשות הדבים לא מלא וניצא ונתן שונה מלא ונתן
החורק מרשות הדבים לבית הפסיד ונתן
הואיל ויש בכל דוית ודוית מחיצה גמורה שיש בה גמורה
ויתר מארבעה על ארבעה והלי הדב עבד ונר ארבעה
כל שבניהן רשות היחיד ואפילו היה בבניהן ואין שם ביניהן
באר שהדי בכל דוח ודוח פס שכן וסם שכן ואפילו היו רבים
בוקעין ונכדין בין הפסיד לא מלא המהצות והדי ונתן
בחדר שם בים בוקעין בה והחורק לתוכן ויש ונתן
למשקת הבהמה ביניהן אם היה שם ביניהן באר
חצר של אשה אחד נכנס לבין הפסיד מותר לטלטל מותר
לבין הפסיד ושבין הפסיד לתוכה היו שתי חצרות אסורין
עד שיעברו יבשו המים בשבת אסור לטלטל בין הפסיד שלא
מחצבו מחיצה לטלטל בתוכן לא משום המים באחד מים
בשבת מותר לטלטל ביניהן שכל מחיצה שבעצות בשבת
שמה מחיצה מבין שטלה קודמת לא לחיו בשבת אסור לטלטל
בד אעפ שפדן וכדמילת   אכסוריה בבניהן
מותר לטלטל בכלה אעפ שהיא על מחיצות ותקנות
דואר כאלו פי תקרא יד וסתר דוח רביעיות והחורק מרשות
הדבים ולתוכה פטור כחורק לתביו סתם שיש לו קורה בית
או חצר שפדן קרן דוית שלה בעשר אמות הדי זה המנהג
לטלטל בכל אעפ שכל פדנה שהיא עד עשר אמות
כפתח אין עושין פתח בקרן דוית ואם הייתה שם קורה
מחיצה על אורך הפדנה דואר אמה שירדה וסותרה
מותר לטלטל בכלה   האמצע שמשקל
בכל מקום היא רחב הגדל שלה והטפח ארבע אצבעות

וכל אמה האמה בכל מקום ביד בשבת ביד בסוכה וכל אדם
 היא אמה בת שש טפחים ופעמים מעט ליד באמה בת
 שש טפחים החוקות דליו ופעמים מעט ליד באמה בת שש
 טפחים שחוקות ודחוקות וזה להחמיר כיצור מעט מבני
 באלבטאות שחוקות קבהו עשרים אמה עציבות לוחות
 הפריכה עשר אמות עציבות וכירצאזה לענין סוכה וכלאין
 פירוש ערדונה ערדנה

המוציא דבר מרשות היחיד לרשות הרבים או מרשות
 הרבים לרשות היחיד אנו חייב עד שיצא מהנו שיעור
 שמועיל כלום ואלו הם שיעורי ההוצאות המוציא וכל אדם
 כגדגדת ומצטרפין זה עם זה והוא שאלוהי כגדגדת כדן
 האוכל עצמן וזהו מה הקלפין והגלפין וההוצאות והסוכות
 והסודסן וידן כדגדגדת לביעתה וזהו אדם היחיד
 קדוש כדגדגדת חלבה מה שהגדה כדי גמילה חלבה שמה
 כדגדגדת עין אחת חלבה אשה ולבן ביצה כדגדגדת חלבה
 עין כדי לסוך אצבע קטנה שלגל קטן בין יסע שכל פני
 לצדקת הקדושת וקדושת כדגדגדת במים ומים כדגדגדת
 פל מרובה דבש כדי לתוך על כל ראש הכתובת דגדגדת
 כל המעקין וכל המעקין כדי לביעתה
 תבן תבואה כמלוא פיסה תבן קטניות כמלוא פיסה
 וזהו המוציא תבן קטניות להאכילו ללכה כמלוא פיסה
 ליד שהוא כמלוא של יד הדוחק שמה אכילה עמוד כמלוא
 פיסה עשבים כמלוא פיסה עלי שום ועלי ביצים אדם
 היו לוחים כגדגדת מעט שהן אכלו אדם ובעים כמלוא
 ענין זה מצטרפין זה עם זה להחמיר שיהיה אדם
 מצטרפין לקל שבהן כיצור המוציא תבן תבואה וקטניות

אם ישב שניהם כחלוא פי פדה פטור כחלוא פי גיל חמש
כל כחלוא בזה לענין השבת ϕ η ϕ השבת ענינם
כדי לזכור כגדולות מבינות התלמידים שרשם בשבת ונמצא
בזלם המוציא קנה כדי לעשות קולמוס השניג ללוח
אנבנותיו ואם היה עבה או חרוסם שיעורו שבת ϕ
 ϕ η ϕ המוציא תבלין כדי לזכור שיעורו שבת
זה עם זה פלגות כל שהוא עיטור כל שהוא דיו טוב כל
שהוא דיו כל שהוא מיני בשמים כל שהן ארומה טוב כל
שהוא בתולת הוודי אחת מיני מתכות הקשים כגון נחשת
ובדיל כל שהן מעפר המזביח ומאבני החזבית ומחוק ספרים
ומחוק מטפותיהן כל שהן מפני שהצניעין אותן לגמלה
גדולת כל שהוא המוציא שלהבת פטור ϕ η ϕ המוציא
דיונו גנה שאינן נאכלין לאדם שיעורו פחות מכל עדות
מידע קטנים שנים ומידע הדלועים שנים מידע פטור
המוציא שנים המוציא שובין כדי ליתן על פ כור שיעורו
זה המוציא סורסן אם לאכילה שיעורו כגדולות לבחנה
שיעורו כחלוא פיגרי לעבועה כדי לעבוע בגי קטן לחי
דדין והחורבין עדי שלא ימחקו כגדולות גמליהם
כחלוא פיגרי אבל הלוח והחורבין והחורבין ושאר כל
הנכבשין בין שימתיקו בין שלא ימתיקו כגדולות ϕ η ϕ
המוציא גרענין אם לאכילה חמש ואם להסקה הדין
בעצים ואם לחצבון שנים ואם לזריעה שנים המוציא
אדוב לאכלים כגדולות לבחנה כחלוא פיגרי לעצים פטור
המוציא לזיה כשיעורו ϕ η ϕ המוציא
קילי אגדין וקילפי למתנים אפטיס ופואה ושאר
הצוב עין כדי לעבוע בהן בגי קטן בשבת שיעורו
בנות על לאשה ופך המוציא מי רגלים בן ארבע

נעמן אבנן

[illegible]

[illegible]

טפילה לשתוק אבל אם הוציא את הגדול אעפ"י שהוא מלבוש
בביתו נעביעו ויבדלו פטור שהכל טפילה לו היחבול מחזקת
על כחפז הנושא אותו חייב ϕ ϕ ϕ והוציא חגב חי בה
עליונותו כגדולות צפודות כלמים בין חזק פתח מיתח כל
שהוא מעט שמדעני פתח אותה לרפואה וכך כל כיוצא בה
הסוד שהכלה שהשני כשיעור טומאתו כך שיעור הדמיון
מחזקתה בכדית ושלך מעדשה ϕ ϕ ϕ היה עם כדית
מחזקתם והוציא מחזקת כחצי דית חייב שהיה הנגיל במעט
מחזקתו שיעור מלשמה אבל אם הוציא בלחצי דית משה
מחזקתה פטור דמך כל כיוצא בה בשיאר הטומאת ϕ ϕ ϕ
בכיוצא מחזקת חייב לא על הדמיון כשיעור במחזקתה
אבל המחזקת לזרע אלה פנאה אלה דמיון מחזקתה
לכל כיוצא בה חייב בכל שהוא ϕ ϕ ϕ המחזקת רב
לדמיון או לרפואה או לרפואה ושבח ליה הצנע המחזקת
סוף חייב עליו בכל שהוא שכל דעות מחזקתה לאשמה
המחזקת שאל אדם איך חייבך עליו לאשמה ודך ידך זה
מחזקתה שכל לזרע מחזקת אעפ"י שמחזקתו בכל גוף שיהיה
מחזקתו הרפואה לפיכך אם חזק והכניסו אינו חייב
שיכנס כשיעור ϕ ϕ ϕ ובכל שאין דרך פס אדם
להצניעו ואינו דאוי להצניע כגוף דם הדם אם הצניעו אחד
מהוציא חייב ושאר האדם פטור דך עליו שאין מחזקתו
על הנפשות רב הכשר להצניע והצניע ϕ ϕ ϕ
המחזקת חייב שיעור פטור וכך כל העושה מלשמה מחזקתו
דך שיעור פטור הוציא דך שיעור והניח מחזקתה
בדך והאחר חייב ואם קדם והצניע המחזקת קדם
הנחת המחזקת השני נעשה כמי שישלך פטור המחזקת
שיעור והנחת מחזקת המחזקת אחד מחזקתו על הד

כל כלי המלכות איך יוצאין בהן בשבת ואם יצא אם הן
כלים שהן דרך מלכות כגון שריון וכובע ומגפיים שעל
הרגלים הרי זה פסול ואם יצא בכלים שאינן דרך מלכות
כגון רומח וסיף וקשת ואלה ותריס והליו זה חייב פ ז ה
איך יוצאין בסעיל מסומך שסמלולו ודקו ואפילו ביום טוב
גדרו שלא יצא בו ומונח לצאת באבנט שיש עליו חתיכות
קבועות של כסף ושל זהב כמו שהמלכים עושים ופני שהוא
תכשיט וכל שהוא תכשיט מותר והוא שלא יהא רפיו שהוא
יכול בדעות הדברים ויבוא להביאו פ ז ה טבעת שיש
עליה חותם מתכשיט האיש ואינה מתכשיט אשה ושאין
עליה חותם מתכשיט אשה ואינה מתכשיט האשה לפי כך
אשה שיצאת בטבעת שיש עליה חותם ואיש שיצא בטבעת
שאין עליה חותם חייבין ומפני מה הן חייבין והוא שהוציא
אותם שלא כדרך המוציאין שאין דרך האשה לצאת שם
באבנט ולא טבעת הראויה לו וכך האשה אין לה צורך להוציא
באבנט ולא טבעת הראויה לה מפני שפעם אחת האיש
טובצתו לאשתו להצניעה בפניו וסודות אמונה בזה ענין
בעת הנולדה וכך האשה נותנת טבעתה לבעלה להצניעה
אצל האמון ומניח אותה באצבעו עד חנוכה האמון ומצאנו
שהוציאו אותה כדרך שדרך להוציאן ולפי כך חייבין
לאתצא אשה בטבעת שאין עליה חותם פ ז ה
אנפ' שהיא מתכשיט גדרה עמה תוציאה בלשון
הדברים להראות להפדותה בדרך שהנשים עושות תמיד
ואם יצאת בה פטודה אבל האיש מותר לצאת בטבעת
שעליו חותם מפני שהוא תכשיט ואין דרכו להצניעה
שהוא כל העם שלא יצאו בטבעת בל פ ז ה
שיצאת ממנו נקמה חייבת ואיש פטור ואיש שיהיה

אנה צורה יק מ
צד אומן ורע
ישראל בן אמה

לשנות הדברים אשר לעשותם אצלך שישפיע עליהם
ואין להם כח ופועל על שפיר שיהיה לך צדקה וחסד
שלא תתקנה על בעלה והיו צאת בעלותיהם של כל אדם
בה בושם כלל חיות ϕ ϕ ϕ יצאה אשה ברחמי
שער הקטן ויהי על ראשה מפני שהמים באין בהם ואין
היוצאין אנה תול צותאם איהם לה טובלה עד שנגזלה
שמה ונביאם ברשות הדברים בין שהיו חסידים שלה בין
שלא היו לה בין שלבה סיה ולא תצא הדקנה בשלילה ששבה
הזלה ושמה תחולץ ותראם להבדלה אבל ילדה יוצאה
בחוט יקנה וכל שהיא ארץ יצאה בו על ראשה ϕ ϕ ϕ
יצאה אשה בחוטין שבעה אלה מפני שאינה חונקת בעצמה
שהיא אינה חונקת ואם היו צבועין אסורין שמה נראו
אותה ונבדלה ויצאה אשה בכליל שלהב בראשה שאין
יצאה אלא אשה חסובה שאין רכה לחולץ ולהראות
והיוצאין ענין נבדלים שלהב בדקין שהם תפודין בשבה
שפיר אשה שמה שלם על נסח כל היוצאיה ϕ ϕ ϕ
יצאה אשה בערך שבעה והוא שיהיה קטן שיהיה שפיר
שבסעיה והוא שיהיה קטן בסעיה נבדל שיהיה קטן
חונק שיהיה קטן ואפילו בשעה לו ביות יד שמה נבדלה
שפיר אותה מפני שהיו ϕ ϕ ϕ יוצאה בעלה
ובגדל שלה ובכל דבר שדמיון להק פיה מפני לידה שהיא
ומין גלגלה בעבותה וצאתה הנשים בקטנים שבהם
נבדלה שבהם או שבהם נבדלה ויהיה קטן שיהיה קטן
שפיר שבהם שפיר שפיר נבדלה ויהיה קטן שפיר שפיר
חמור שפיר שפיר שפיר שפיר שפיר שפיר שפיר שפיר
על הנשים שפיר שפיר שפיר שפיר שפיר שפיר שפיר שפיר
בן ϕ ϕ ϕ יצא אדם בקטן שבהם ושפיר שפיר

[illegible]

[illegible]

היה שיצא בביטולו חייב מביטולו שאתן רדך צייט ליה להוציא
לא כדרך הדת האלף שיצאו עליך לגוף והוצאתו אל ארץ
שלהם וכלי בגדי שהמלאכה שאתה צריך לך ולקח וזה
עליה   המוציא תפלין בשבת בלשון תפלין
כיצד הוא עושה ולבשן כדרך כן מניח תפלין אשתו
ביומנוס וחולצת בבית וחורד ויוצא ולבש שני וחולצת
עם שיכנס את חולצת ואם היה לבדה ולא נשאר מן הימים
כדי להכנס רדך מלבדן הדין מה שיש עליה ומה שיש
במוצאי שבת ואם היה בימי השחר שמלילתו לא
ולשחר עד הערב מעט הגויים מכסן במקומן ומעורר
חולץ   כד היה מתירא להחשיך עליהן מעט
הלסטים נוטל את כולך כאחת ומוליכך פחות פחות מאבן
אמות או נדנך לחבדו בתוך ארבע אמות וחבדו לחבדו
ענה שמגיע לחצר החיצונה ביום בשעה שהן רצונות
והיו מקושדים קטל תפלין שחראי ותפלין הן אבל אם לא
היו רצונותיהן מקושדות אינו נדון להן
המוצא ספר תורה יושב ומשחרו ומחליף עליהן ובשבת
מניחו והולך לו ואם היו גמלים יורדין מתעטף בעור חורג
ומכסה אותו ונכנס בו   כד לא יצא החיט במחשך
בירו ולא הלבלל בקולמוסו ערב שבת סמך לחשיכה
שמה יטבח ויוצא וחייב אדם להשמש בבגדיו ערב שבת
עם חשיכה שמה יהיה עם דבר שבו ויוצא בו בשבת
ומחשך לצאת בתפלין ערב שבת עם חשיכה הואל וחייב
אדם להשמש בתפלין בכל עת אינו מוכחך שם ויצא
בדיו לחשת ואצבים ונדבר שיש לו תפלין בלשון שבת
ראש עד שהגיע לביתו או לביתו החדש

אסור להוציא משא על בהמה בשבת שנלמעץ ינווד
שודך וחמך אחד שור ואחד חמור ואחד כל בהמה וחיה
גנוף ואם הוציא על בהמה אעפ שהיא מצוה על
שבתונה אתו לזקק לפי שאסורו בא מכלל עשה לפי כך
והחמור אחד בהמה בשבת והיה עליה משא פטור
והוא לאו מצד שבתוה שנלא תעשה כל מלאכה
אותו ובתך ובתך ובתך ובהמותך שלא יחדוש בה
וכיצא בחדושה ונמצא לאו שניתן לאזהרת מיתנת בית
הין ואין לוקין עליו   אסור לישלל להשאיל
להשכיר בהמה גסה לגוי שלא יעשה בה מלאכה בשבת והרי
הוא מצוה על שבתוה בהמות ואסורו חכ למכור בהמה גסה
לגוי גסה שמה שאל או ישכיר ואם מכר קונסין אותו עד
עשה ברמיה ומחזירה ואפלו שבתוה אין מוכרין ומזנות
ללמכור על ידי סדרסור שהסדרסור אינו משאיל ואינו משכיר
  ומותר למכור להן סוס שאין הסוס סל לרכיבת
אדם לא למשני והוא נשא את עצמו וכדרך שאסור למכור
לגוי בן אסור למכור לישלל החמה למכור לגוי ומותר למכור
להם חמה לשימוש ושימוש אותה בפניו ולא יחמור סתם
אפילו שור שלפסם שמה ושהה אותה גיעצו בו
מקום שנהגו למכור להם בהמה רקה מוכרין מקום שנהגו
שלא למכור אין מוכרין ובכל מקום אין מוכרין להן חיה
גסה כסו שאין מוכרין להן בהמה גסה ואם לאו סדרסור
   מי שהחשיך בדרך ולא היה עמו שותף
לו כיסו והיתה עמו בהמה מניח כיסו עליה בשבת
ומחזירה למחזיר מוטל מעליה כדי שלא יחמור סתם
עליה עד שלא תהיה שם לא עקירה ולא תנחה ומותר
להחגיגה ואפול צקול כל דמך שהכיס עליה כדי שלא יחמור

מחזק בציבת עזרת חכ היא שלא יניח כיסו על גבו בזה אלא
אם אין שם בכדי ϕ ϕ ϕ בזה גמול חרש שימנע וימנע
מסד כיסו על החזק ואצלו מתנו לאחר מהך מסע שפני אדם
מי שרש היה עמו חרש שיטה ואין עמו בזה נותנו למטה
שיטה וקטן נותנו לשיטה חרש וקטן נותנו לשיטה חרש
שיטה לא היתה עמו בזה ולא נבדל אלא אחד מכל אלו
מהלך בו פחות פחות מאד בע אמת ואפילו מציאות אמת
ליו מהלך בה פחות פחות מאד בע אמת אבל אלו
שתבדל ליו אם יכול להחשיך עליה מחשיך ואם לאו מוליכה
פחות פחות מאד בע אמת ϕ ϕ ϕ מותר למשיך את
הבהמה במתק מסך שלה לרשות בדבים והיא שתבדל
ראויה לאותו הדס כגון שיד לסוס ואפסד לגמל וכו'
לזה וסוגר לכלב אבל ϕ הוציא בהמה במתק שאין שיטה
בו כגון שקט חבל בפי הסוס או במתק שאינה עדיפה בזה
לא משתמדת בפחות מינו כגון שהוציא חמור בשיד שלסוס
או חמור בסוגר הדי זה משוי שכל שמירה מענין אמת
פחותה משוי הוא לה ϕ ϕ ϕ לא יקטור גמלים שפניה
יחשיך אפלו הן קטנות במעלה שבת אפן במשיך בשבת
אבל מיכנס הוא חבלים לתוך ידו והוא שלא יוצא וכו'
מתחת ידו טפח וצריך שיהיה החבל שספן הבהמה עמו
גבוה מן הארץ טפח ארבעה גמפני שיה לא יחשיך וכו'
הקטורים זה בזה מסע שהוא נראה כמו שמולבן לעין
שמולבדיו בן הבהמות או שמחזקין בזה שם ומסע זה לא
תצא בהמה בידו שבצנאדה ואפלו היה פקוק שאין לו יד
לא תצא בהמה בידו שבצנאדה ולא בזה
שבצנאדה ולא בזה שבצנאדה ולא בזה שבצנאדה
אם בידו שבצנאדה ואין חומר יצא במידה עתה
אם כן היתה קטנה לו מעלה שבת ולא יצא הגמל במעלה

התלויה לו בדבשות או בדבשו לא אם כן הינה קטנה בדבשו
והקטנה ולא יוצא הגמול עקור יד ולא עקור דגל וכך שאר
כל הבהמה פ"ט פ"ט פ"ט איך התולד נמליך יוצאין בחוטין
ולא בדבשות שבדגליהן ואיך הכבשים יוצאין בעגלה
שזחת האליה ואיך הכבשות יוצאות בעצים שמניחין להן
בחוטין כדי שיתעטשו התולעים שבחוטין ואיך העגלה
יציאת בעגלה קצת שמניחין לו על צווארו כדי שיכנע ויהיה
נוח לחריטה ולא תצא בהמה בעבכה שמניחין לה בפיה
כדי שלא תשך או לא תאכל תצא הפדה בעור הקופר
שמניחין לה על רגליה כדי שלא ינק ממנה הערץ פשהיא
ישינה ולא תצא בדבשות שביך קדניה ביך לנחלי בית לשמך
עד שחזק לה בקדניה יוצאה באפסל הקשור בחזק בשבת
ואם תחבנו בדקנה אסור שמה תפסחנו ויביאנו בידו בדשנה
הרבים וכך כל כיוצא בזה פ"ט פ"ט פ"ט הזכרים יוצאים
בעור הקשור להן על זכרונות כדי שלא יעלו על הנקבות
ובעור הקשור להן על לביהן כדי שלא יפלו עליהם זאבים
ובמטלנות השדוקמות שמיפין אותן בהם והדחלים יוצאות
ומאליה שלהן קשורה למעלה על גבן כדי שיפלו עליהן
דפלים אם קשורה למטה כדי שלא יעלו עליהן הדפלים
ויוצאות מלחפפת במטלנות כדי שיהיה הצמח עליהן נקי
מהפלים יוצאות ודחיות קשורות כדי שיבש מהן החלב
אבל אם קשרן כדי שלא יצא החלב עד שיחלוב אותו
לעבד הדין לא יצא פ"ט פ"ט פ"ט איך חמור יוצא
באונקס אונקס קשורה לו מערב שבת ולא הסוס בזב שנה
ולא בזהודיות שביך פניו ולא תצא בהמה בקלצטר שפיה
ולא בסנרל שבגלה ולא בקמיע שאינו מנוחה לבהמה א
יוצאה היא באגר שעל גביה מכה ובכבשי שיש שעל ג

ללחבל מצוה כגון שיכנס בן אורחים או קובצו בן מדרש
לא יגמור את כל הארץ שמה יבוא להשיג בארץ שיש
שעל גביהו מן חזו בכנותו או בקורה אבל לא בקדקע
שמה יבוא להשיגות הגמנות לא ילחץ בקדקע וישק בדגון
שמה ישווה גמנות ומותר לידוס הלחץ שעל גבי הקדקע
והולך לפי תוכו ϕ ϕ ϕ נשים המשיחות באוגדות
ושקדים וכינצא בהן אסורות לשחוק בהן בשבת שמה
יבוא להשיגות הגמנות ואסור לכבד את הקדקע שמה
ישווה גמנות אלא אם כן היה רצוף באבנים ומותר לחץ
מים על גבי הקדקע ואינו חושש שמה ישווה גמנות
שהרי אינו מתכוונן לסך איך סכין את הקדקע ואפילו
היה רצוף באבנים איך נופחין אותו ואיך מדיחין אותו
אפילו ביום טוב קל וחומר בשבת שלא יעשה כדרך
שהוא עושה בעול ויבוא להשיגות הגמנות בזמן שהוא
עושה כך במקום שאינו רצוף ϕ ϕ ϕ חצר
שנתקללה בימי גשמים מביא תבן ומדדה בה וסווא
מדדה לא ידדה לא בסל ולא בקופה לא בשולל הקופה
שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול ויבוא להשיגות
גמנות ϕ ϕ ϕ המשיקה את הדלעים חייב משום
דורע לפי כך אסור לטאוב בין הבול בגלגל גדדה
שמה יחלל לגמול ולתבן וספני זה אם היה הבול
שגלגל בודצל מותר למלאות מלכנו בגלגל ϕ ϕ ϕ
הוא חייב משום קוצר לפי כך אסור לטאוב וצב
מכורתו בשבת ספני שהוא כסולטן איך עליו באידין
בין לח בין יבש ואיך נתלח באידין ואיך נשחך באידין
ולא יעלה מבעור יום ליטב שם כל היום מזה ואיך
משתמשין במחבל לקדקע כלל גדדה שמה יחלל

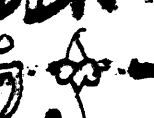
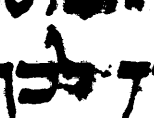
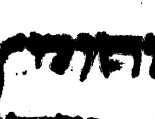
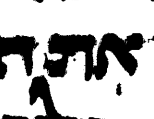

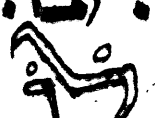

פירוש שכתבו בשבת אסור לאכול עד חוצה
 שבת גידה שמה יתלש הרס המחובל מותר להדיח בו שאין
 הניחה לא להדיח בו חזקו מיני אבל אפרו חסדו וכו'
 הרמז לאכילה אסור להדיח בו במחובל גידה שמה יתלש
 אותו לאכול פ' ה' פ' א' אלה שהיו שרשית גמליהם כדן
 הארץ שלשה טפחים אסור ליטב עליהן ואם אתם גבוהין
 שלשה הדיחם מארץ היו בארץ מלמעלה משלשה הדיחם
 שלשה מותר להשתמש בהן היו גבוהין שלשה אגפם שרש
 אחד שונה לארץ או שיט חלל תחתיהן שלשה אסור ליטב
 עליהן פ' ט' פ' א' אין דוכבין על גבי בהמה בשבד
 גידה שמה יתלש דמורה להצדקה ואין נטלין בבהמה
 ולא יעלה מבצד יום ליטב עליה בשבת ואין נסמכין
 לצדי בהמה וצדי צדדין מותרין עלה בארץ בשבת אגפם
 מותר להדיחם אסור ליטב ובבהמה אפילו במחיד גיד
 משום צער בעל חיים וכך פריך הימני מעל הבהמה
 בשבת משום צער בעל חיים פ' ה' פ' א' כיצד היתה
 בהמות טעונה שליה שלחבואה מכנים לאש תחזו נסמך
 לצד אחד והוא נופל מאליה וזה בא בדרך בליל שבת
 ובהמות טעונה כשיגיע לחצר החיצונה נוטל את המלים
 הניטלין בשבת ושאינן ניטלין מותר החבלין העשויים
 נוסלין והיו בשקים רבדים המשתבדין אם היו שקים קטנים
 מבייא כדים וכסמנת ומניח תחתיהן והשקים נופלים על
 הכדים שהדי אם ירצה לשלוח הכל שולח מפני שהשקים
 קטנים וקלים ונמצא שלא בטל כלי היתה טעונה עשונת
 שלחבואה מותר העשוי והן נוסלין שאגפם שרש ארץ
 כך הסוד גמול שהדי הכל להחבוא עומד ולהפוך מועט
 וזהו שישו היו השקים צדלים ומלאם בלי חכמית נכדא

[illegible]

הכנסתו לחדשן משקין שידעו מהן אסורין עד חלואי שבת
והם זענבים של יסקן מערב שבת ויצא מהן
משקין מעצמן מותרין וכך חלות דבש של יסקן מערב שבת
משקין היוצאין מהן בשבת מותרין שאין כאן מקורם וזה
שבת יסקן מערב ^ל ^ל ^ל חלה ובדרך מאבות מלאכה
הדלף כך אעפ"י שמותר לחלוף מלילות בלילה אחד אעפ"י
שזהו מנפח מנפח בידו אחת בכל מנפח אבל לא בידו
ולא בתמחור גדלה שמה נפח בנפח ובכבדה שהוא וזה
והמשמר שמרים תולדת בודד או מרקד הוא לפי כך אעפ"י
שמותר לסנך יין עלול או מים עלולין בסודרין או בקערות
מצריות לא יעשה גומות בסודר שלא יעשה פדך שיהיה
עושה בחול ויבוא לשמר במשמרת וכיון אסור לתלות אדם
המשמרת פדך שהוא עושה בחול שמה יבוא לשמר ופך
המחצץ תולדת במידה הוא לפי כך אעפ"י שנתעצ שמשמר
ואגדים לביש לא יחבץ בידו ^ל ^ל ^ל המחוץ אחת
הידן דין דין כרי לבשל הרי זה תולדת סודן וחייב לשפך
אין מדיסקין לא את השחת ולא את החפץ ופין לשע בהמה
בין רקה בין גסה מסע שנראה כשחפץ אבל מחתכין אחת
הדלועין לשע בהמה ואת הנבלה לשע הכלבים שאין
טחינה בפירות ומותרין אלהות של עמוד לשע בידו
ומפספס בידו אלהות קטנות אבל לא אלהות גדולות מסע
הטוחה שבת ^ל ^ל ^ל חבלי סיאה ואידוב וקטנות
וכיוצא בהן שהכניסן למאכל בהמה מותרין מהן וקטנות
ואוכל בראשי אעפ"י אכל לא בידו הרבה שלא יעשה
פדך שהוא עושה בחול ויבוא לדון ^ל ^ל ^ל היצדן
דן סלילין וביצא בהן לתוך לתוך המאכל בשבת הרי
כוח בידו הסכין ובקערות אבל במפתחות ויב מסע

שחא טוחז לפי כך אסור לבריא להתרפות בשבת גזירה
שחא יחזק סמנין פ"א פ"ב כיצור לא יאכל אדם
רבים שאינן מאכל בריאים כגון אויבין ופואה ורשע
רבים המשלשין כגון לענה וכיוצא בה וכך לא יאכל
רבים שאין דרך הבריאים לשתות כגון מים שבשל בן
סמנין ועשבים פ"ב פ"ג אכל אדם אסור ומשקין
דרך הבריאים לאוכל ולשתות כגון הכסבל והכשית
והאיוב אע"פ שהן מדפאין ואכלין כדי להתרפות בדרך
מוחל הנאיל והן מאכל בריאים שנה חלחית מקורם העצב
והרי הוא שונה והולך מוחל לשתות בשבת במקומו
שנהגו הבריאים לשתות החלחית ושתיין חנוס הסוחר
בכל מקום פ"ג פ"ד וכך שמעם שדרך הבריאים
לסעוד בהן מוחל לסוד בהן בשבת ואע"פ שנוסחון לפואה
ושיאין הבריאים סכין בהן אסורין החושש במחנה ר"ה
יסוד יין וחומץ אבל סך הוא אור השמך ולא שמך ור"ה
במקום שהבריאים סכין אותו ומוחל לסעוד שמך ומחל
בכל מקום נגפה ידו או רגלו עומדה ביין ואינו צנוח
בחומץ ואם היה ענוג אף ביין אסור פ"ד פ"ה החושש
בשיביו לא יגמע בהן את החומץ ויפלוט אבל מנחם הדא
ובולע החושש בגדונו לא יערעדנו בשמך אבל בולע הוא
שמך הדבה ואם נתרפא נתרפא אין לעשין הסוחר שמך
שפיש את השנים בסם בשבת בדמך שמתכוון לעשות
נכחון לריח הפיך מוחל פ"ה פ"ו אסור מוחל יין
לסעוד העין אבל נוחך הוא על גב העין ורוח ונעל אפ"ה
על גב העין אסור קיולד ששדה אותה מעלים שבת העין
על גב עינו בשבת ואינו חושש שיש ליה בראשית
בדק פלוגתא כדי ללכתו ולא ירחקנו בידו

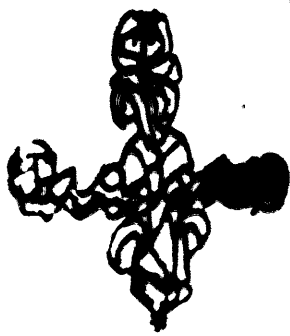
מונחם איך מונחין תמיד וצריך על גבי המזבח
 ולא על גבי מוקד שעל המזבח ולא על גבי מוקד לידנו על המזבח
 בשבת אבל נותן הוא תמיד למכה ושמות וידור למכה מונחין
 מוקד יבש על גבי המזבח ואם היה עתיד אסור מפני אשדא
 כדטויה לטויה שפירשה על גבי כלי חוהדיין
 אנה ואם פירשה על גבי קרקע אסור להחזירה ומפני
 לטויה על גבי המזבח לכתחלה במקדש שאין אסור שבות
 במקדש בכל מקום מקנהין כי המכה ואין מקנהין אנה
 כי הדטויה שמה ימרו סכין ומחטוין בדם
 מעים בשבת והוא שיקור וימשיך בשבת אחת כדי שלא
 יבשה כדרך שהוא עושה בחול ואין מתעמלין בשבת
 איה מתעמל זה שדורסין על גופו בכוח עד שיגיע וידע
 אן שיהלך עד שיגיע וידע ואסור ליגע את עצמו כד
 שזיע בשבת מפני שהוא דפואה וכך אסור לשמור בצדק
 דימוס שבת ארץ ישראל מפני שהעמלות ומדפאה
 אין דוחצין בהים שהשלשליך ולא בטיט שטובעין בהם
 ולא בהי המזקה הבאשים ולא בים סיום ולא במי
 הרעים שבים הגדול מפני שכל אלה עשרה וכתוב וקראת
 לעצמך יונג לפי כך אם לא נשתנה בהם לא עלה מיר אנה
 ששלו חטטין בדאשו מותר אין מתגדל
 בשבת ואם היו ידיו מלוכלכות בצדא או בטיט גורד
 פדכו ואינו חושש סכין ומפרכין לאדם לענגו אבל לא
 לבהמה ואם היה לה עפר מותר להסיר ענדה בסיד
 ועדך בהמה שאכלה בדשניך הדבה מדיצין אותה
 בחצי בשביל ששתדפא ואם אחיה דם מעמדין אנה
 בים בשביל ששתדפא ואין חוששין שמה ושחך
 ביד אין מדיאין את האוכל בשבת בדא

בשם אבות ואבותינו יתברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
מותר לאסור להחזיק בדין של תנאים כהו להוציא אדם אחד
לפניו וזהו להשיקו ונתן סמך להחזיקו ונתן להחזיקו כח
על השבועה בשבת כדי להעלותו וכך נקרא להחזיקו ולפניו אדם
החזיקו ולהעלותו אדם בין ביד בין בכלי ולהעלותו אדם
שכח ופירשנו בהדף אדם עומד אדם בסמך פירשנו להחזיקו
יש לרצונו מהך המהדר מאבות מלאכות לפי
כד אין כוונתו אתה תבין בכבדה לא ינח הכבדה שיש בה
תבין במהות גבוה בשביל שיהי המין מופע שהוא כמדיק
אבל צטל התבין בכבדה ומליך לאדם אעפ שיהי המין
בשעת הולכה שהיה אדם מתכוון לכך   מוגבל
חייב משום לא לפי כך אין מוגבל קמח קלי הדבה שהוא יבוא
ללש קמח שאינו קלי ומותר לגבל את הקלי מעט מעט אבל
תבואה שלא הביאה שליש שקלו אונתה ואחד סך עד תבואה
טחיתה גסה שהדי היא כחול והיא הנקראת שתית פתור
לגבל מהנה בחומץ וכיוצא בו הדבה בבת אחת וזהו
שחיה שיהי אסור דעתו שנסאה כדלש דעתו וזהו
כיצד נותן את השתית ואחד כך נותן את החומץ
המורסן אעפ שאינו ראוי לגבול אדם גבול אדם שחיה
לגבל העפר וכיוצא בו ונותנים חיים על גבי התקנות והחזיק
בו התדוור שתי ועדב אבל אינו מורסן ביד שלא ירד
כלש אם לא נתעדים מנעין מכלי לכלי ער שנתעדים מנעין
לפני התקנות או לפני השורים ומותר להעביר מנעין ער
דלך יד בכלי אחד גמולין אונתו בכלים הדבה צומח חסם
מלבהמה ובהמה וסערה בכלי אחד מפני כוונתו
מורסן   אין מוקדל בזה חסם
בשבת כדלך שהוא מוכר בחול שהוא יבוא לידו כוונתו

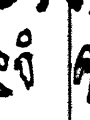

קטניות או להי' לישתקחה וכיוצא בו פיצר לא יאכיל הגדול
 בשבת מאכל שלשה ארבעה ימים ולא ירביץ עגל וכיוצא
 בו ויסתח פיו ויתק לתוכו כדענין ומים בבת אחת וכך לא יתק
 לתוך פי יונים ותרגולת להקום שאינן יכולת להחזיק אכיל
 מאכיל הוא את הבהמה מעומד ומשקה אותה מעומד און
 נותק לתוך פיה מים בפני ענין וכדענין בפני ענין במקום
 שיכולה להחזיק וכך מאכיל העוף פניו במקום שיכול להחזיק
 ואין צריך לומר שיתק לפניהם והן אוכלין * * * * *
 במי שמדונותיו עליו כגון בהמתו וחיותו ויוצא הבית ואון יין
 ותרגולת אבל מי שאין מדונותיו עליו כגון חזיר ויוני שובן
 ודבורים לא יתק לפניהם לא מדונן ולא מים ומדונן לאדם והענין
 בהמתו על גבי עשבים והיא אוכלת אבל לא יעמיד אותה
 על גבי רבך שהוקצה ונגמרה בפניה כדו שתחזיק סעודה
 לרבך המוקצה ותאכל מהנך וכך בינם טוב

פירוש ענינים שיש להם * * * * *

דייית הסת אעפ' שאינה מלאכה אמרנו אותה חכ שיהיה
 יבוא לאמנות המדביק פניו בתנוד מבעור יום וקדש עמליו
 היום מציל מהנך מדונן שלש סעודות ואחד לאחדים בזמן
 והצילו לכם ואעפ' שהדדיות אינה מלאכה פשהוא מציל
 לא ידדה במדרה לא בסבת כדו לשנות * * * * *
 מסע מה אמרו חכ להכנס למרחץ בשבת מסע המרחץ
 שהיו מחזיקין חזיון בשבת ואמרין מערב שבת המרחץ
 לפי כך גזרו שלא יכנס אדם למרחץ בשבת אפילו להיטע
 קידוש שלא ישתטח כל גופו בחזיון ואפילו בחזיון שהמרחץ
 שבת אבל פניו ידיו ורגליו מותר ברא' בחזיון האדם
 מה שנים מרחץ אבל בחזיון שבתיה וכיוצא בזה מותר

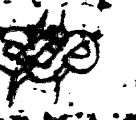
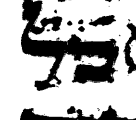

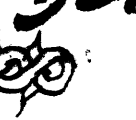

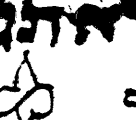
להשתטף בחד כל גופו ואסור לחוץ במים חמין שבמערות
 מפני שהמטה ישיבה הבל ויבוא ליה ייעה ונמצאת כחלחץ
 מחדשים אדם כנגד המטה ויוצא ומטה נטף
 כל גופו בצונן אבל אינו משתטף כל גופו בצונן ובאגדת חסדים
 כנגד המטה מפני שהפסול מים שעליו ונמצא כלוחץ כל
 גופו בחמין המביא סלוח של צונן בתוך מים חמין אפילו בתוך
 חמין טבילה הרי אן בחמין שהוחמו בשבת אסורין ברחיצה
 ובשתייה   מביא אדם קיתוק שלמים וחינוך
 כנגד המטה לא בשביל שיחמו לא כדי שתפוג ציתתו וכך
 מנח פך שלמים כנגד המטה כדי שיפטר לא שיחם וסך
 אדם ידיו במים או בשמן ושותתם כנגד המטה והוא שלא
 יחמם שפלידו ער שתהא כריסו של חנוך נבזזת בהן
 ויחמם   על גבי מעין בשבת   אגביו
 של חמין שהיא מלאה מים חמין אצל מותנע לה מים צונן
 שהיה מחמם הדבא וכך לא יתן לתוכה פך שלמים מפני
 שהוא כמבשלו אבל נותן הוא מים חמין לתוך אתבטי שיוצא
 מים   שפינה ממנו מים מותר ליתן לתוכו
 מים צונן כדי להפחית ומותר לצוק מים חמין לתוך מים
 צונן או צונן לתוך החמין והוא שלא יתן בכלי ראשון מפני
 שהם מחמם הדבא וכך קדשה לוחות אגפם שהגדירה מעל
 האגף לא יתן לתוכה תבלין אבל נותן לתוכה שלמה שהמורה
 אינו מבשיל אלא על גבי אש גדולה ואם צק התבשיל
 מתקדשה לקדשה אגפם שהוא דוחה בקדשה מותר לו לתת
 לתוך הקדשה תבלין שכל שני אינו מבשיל
 איך שורין את החלותות בית בפושדין בית בצונן אבל
 שורה אותם בתוך החומין ואם שתה יום חמין נשטף
 דה שורה בשבת בצונן ומניחו בחמה עד שיחם ושתה

בדי שלא יחלה אם פסק הלשונות   רבד שנתבטל
אדם השבת אונשה בחמיץ מלפני השבת אעפ שהיא עכשיו
צונן מותר לשדנו בחמיץ בשבת ורבד שהיא צונן מעיקרו
ולא בא בחמיץ מעולם מריחין אותו בחמיץ בשבת אם לא
היתה הרחוק גסה מלאכתו אבל אין שורדין אותו בחמיץ
  מותר להחם בחמה אעפ שאסור להחם בחמה
חמה שאנו בא לטענות מחמה לאש לפי כך מותר ליתן מים
צונן בשמש כדי שיהיו וכך נותנין מים יפים לתוך מים דעם
בשכיל שיצנו ונותנין תבשיל לתוך הבור בשכיל שיהיה שמו
מערב אדם מים ומלח ושמן וטובל בו פתו או
נחתנו לתוך התבשיל והוא שיעשה מעט אבל הרבה אסור
ממעט שגמא כעושה מלאכה ממלאכת התבשיל וכך לא
יעשה מי מלח עדיין והן שני שלישי מלח ושליש מים מעט
שגמא כעושה מורדים ומותר למלוח ביצה אבל צנן ופסול
בז אסור מפני שגמא ככובש כבשין בשבת והכובש אסור
מפני שהוא כחבשיל ומותר לטבול צנן וכיוצא בו במהלח
ואכל   מותר לערב יין ורביש ועלפולן בים
לאכל אבל יין ומים ושמן אפססות אסור שאין להם
לאכילת בריאים וכך כל כיוצא בזה   ומהלח
שלשן מערב שבת למחר ממחו בין ביר בין בכלי ומהלח
לתנבן רביש ולא יטרוק לא מערב שחלים שטרפו מערב
שבת למחר מותר לטבול שמן וחומץ מתבלין ולא יטרוק
מערב שם שדיסקן מערב שבת למחר נותנו לתוך הגר
אלא ישחוק לא מערבים   הנזיל שער כהן
כאדם חסידים גודל לפי כך אסור לקחון את הידים
בד שחסידיהם שער וראי כגון אהל לא וכיוצא בו
מותר לקחון את הידים בעפר לבינה ועפר פלפלין ועפר

וְסִימָתָם וְכִיּוּצָא בְהֵן וְאִינוּ חֲנוּשָׁה שֶׁמֵּא יִשְׁיֶה שִׁעֲרֵי סִפְרֵי יָדָן
שֶׁהֵי אִינוּ מִתְפַּגֵּג עַלֵּב דְּבִלְגִימֵי שִׁיר אֶת הַשִּׁפְרָה וְהַאֲדָעָם
דְּבִל שֶׁאִינוּ מִשִּׁיר וְאִי אִם הָאֵל הָדוּב מְדַבֵּל שֶׁאִינוּ מִשִּׁיר
מִוֹתֵה לְחֻקָּה בִּין וְאִם לֹא אִסּוּר ^{אסור} ^{אסור} ^{אסור} לְהֵאֵר בְּחֵדָה
שֶׁלֹּא מִתְנַכֵּת בְּשִׁבְתָּה גְדֵלָה שֶׁמֵּא יִשְׁיֶה בֵּה נִימִיךְ הַמִּדְרָשׁ לְיָדָן מִן
הַשִּׁפְרָה וְאִפְּרִיךְ קְבוּעָה בְּכֹוֹהֵל אֲבָל מִדָּא שֶׁאִינוּ שֶׁלֹּא מִתְנַכֵּת
מִוֹתֵה לְהֵאֵר בֵּה אִפְּרִיךְ אִינוּ קְבוּעָה ^{אסור} ^{אסור} ^{אסור} הַמִּדְרָשׁ
וְיִיב חֲשֵׁם מִלְּבָן וְהַסּוּחָט כְּסוּת חֵיב מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִכְּבֹּס
לֵפִי כֵךְ אִסּוּר לְחֻקָּה מִשְׁלֹחַ אוּ מִן מִן וְכִיּוּצָא בְהֵן בְּפִנֵּי
הַאֲשִׁמָּה וְכִיּוּצָא בֵּה כְּדִי לְסַתְמָה שֶׁמֵּא יִבּוֹא לִידֵי סְחִיטָה
וְאִין מִקְנָחִין בְּסַפֵּג אִלּוּ אִם כֵּן יִשְׁלֹחַ בֵּית אַחִידָה שֶׁלֹּא יִסְחֹט
וְאִין מִכְּסִין חֲבִית שֶׁלֹּא יִסְחֹט וְכִיּוּצָא בֵּה בְּבִגְדֵי שֶׁאִינוּ מִכְּסִין
גְּדֵלָה שֶׁמֵּא יִסְחֹט ^{אסור} ^{אסור} ^{אסור} בְּשִׁבְתָּה לֵךְ חֲסִידָה עֲלֵה עֲלֵה עֲלֵה
בְּשִׁבְתָּה מִצִּיל מִמֶּנָּה מֵהָ שֶׁהוּא צְדִיקָה לְעִבְרָתָהּ וְלִשְׁמִירָתָהּ
וְלִאֲדָרְתָּהּ וְלִבְלִי שֶׁלֹּא יִסְפֹּג בֵּין אִי יִשְׁפֹּחַ בְּשִׁמְךָ שֶׁאִינוּ
עֲשֵׂה טִדָּק שֶׁהוּא עֲשֵׂה בְּחֹל שֶׁמֵּא יִבּוֹא לִידֵי סְחִיטָה
וְכִיּוּצָא מִצִּיל מִמֶּנָּה מִנֶּחַ כֹּלִי תִּבְיָא תַּחְתִּיהָ וְלֹא יִבְדָּא
כֹּלִי אֶחָד וְיִקְלֹט כֹּלִי אֶחָד וְיִצְדִּיק גְּדֵלָה שֶׁמֵּא יִבְיָא שֶׁמֵּא
כֹּלִי דִּדָּק דְּשׁוֹת הַדְּבָרִים נִדְרִיכֵן לֵךְ אֲדָרְתָּהּ מִבִּיָּא שֶׁמֵּא
מִבִּיָּא כֹלִי אֶחָד וְיִצְדִּיק לְהֵאֵר שׁוֹן וְלֹא יִקְלֹט וְאֶחָד כֵּךְ יִתֵּן
לֹא יִתֵּן וְאֶחָד כֵּךְ יִקְלֹט וְאִם הָעֲדִים בְּדָבָר דֵּה סוּחָט
^{אסור} ^{אסור} ^{אסור} ^{אסור} טִיט שֶׁעַל בְּגָדֵן מִכְּסִינֵן מִכְּסִינֵן וְאִינוּ
מִכְּסִינֵן מִבְּחוּץ גְּדֵלָה שֶׁמֵּא יִכְבֵּס וְמוֹתֵה לְגָדֵן בְּצִמְדֵן
וְאִינוּ חֲנוּשָׁה שֶׁמֵּא יִלְבֵּן הַמִּכְּסִינֵן אֶת הַסּוּחָט אִסּוּר
מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִלְּבָן אֲבָל הַחֲלוּקָה מִוֹתֵה שֶׁאִין כְּנֻטָה אִלּוּ
לְכֹוֹן ^{אסור} ^{אסור} ^{אסור} מִנְעֵל אוּ סְנַדֵּל שֶׁמֵּא יִכְבֵּס בְּשִׁיטָה
מִוֹתֵה לְכֵשֶׁט בְּמִים אֲבָל לְכֵשֶׁט אִסּוּר וְאִין מִגְדִּידֵן

מספרים ולא סגורים אבל סכין ומקצותין את הימים כד
אוכלת שמה עליהן צואה או טנוק מקצותן בסוף שנה ואם
היה עליהן טנוק נותנים עליה מים עד שתכלה פ פ פ
מי שנתלשמה ירוב טיט מקננה בינו הסוס וביתו הסנה
ובקצה הקצה העשויה לאחוז בה הקוצים אבל לא תשנה
עמקנותיה בה את הידים שלא יעשה כדרך שהיא עושה
בחול ויבוא לכבס את הלשנה פ פ פ מי שלחץ בפי
מסתפג בלונטיותו ומביאה בידו ואין חוששין שמה יסחוט
וכן מי שנשדו כליו בדרך מהלך בהן ואין חוששין שמה
יסחוט יאסור לו לשפוח ואפילו בתוך ביתו שמה יאסור
הרואה הרי זה כבס כסותו בשבת ושפוח ליבשה וכד
מקום שאסרו חכמינו מלאות העין אפילו בחדרי חדרים
אסור פ פ פ שתי מטהרות זו על גב זו נטל אחד
הפקק מבתים ומשיקן ומחזיר את הפקק למקומו מפני
שאינו בא לידי סחיטה שהרי רעותו שיצאו המים ופוקחין
את הביב בסודרין ובכל רבד המטלטל כד שלא יאסרו
המים על האכלים ועל הכלים אבל אין פוקחין את הביב
כד שיורדו המים לבד שמה יסחוט בעת שדוחק שולי
הפקק שחי במים פ פ פ אסור להקח ביתו שלבגדים
ולטבדים שברים שברים כדרך שמתקנת בחול הבגדים
שמתבסין אותן וכך אין מקפלין את הכלים בשבת כדרך
שמשיין בחול בבגדים שיכבסו אותן ואם לא היה להם
אחד להחליפן מותר להפיל ולשטוף ולהתכסות בו כד
מיתבסותו בו בשבת והוא שיהיה בגד חדש לבד שהרי
הוא מתמעך והתלכלך מיד וכשיקפיל לא יקפיל אלא
אחד אבל לקפיל בשנים אסור פ פ פ היחיד
המתכסות לו כך אסור לאשה להעביר סדין ע

פניה מפני שהיא מצובעת והתופר מאבות סלאכות לפי
כך אסור למלאות הכל והכסת הארשים במספיק גזרה
שם איתפול אבל מוכיך שיש להן חזק הכר או חזק הכסוד
מחדידין אותן בשבת פ"ה פ"ה פ"ה הקורע מאבות מלאכות
לפי כך שיש שבתבכו בגדין בקווצים מפדישן שצנעו
והתחזקה פרי שלח יקדעו ואם יקדעו אינו חייב כהלום
שהדי לא נתכונן ומותר ללבוש כלים חדשים ואם נקדעו
נקדעו פ"ה פ"ה פ"ה את האגוז במטלה ואין חוששין שיהא
תקדע פ"ה פ"ה פ"ה התוקע חייב משום בונה לפי כך כל
הדלתות המחוברות לקרקע לא נוטלין אותן ולא מחדידין
גזרה שמה יתקע אבל דלת שירה תיבה וגמגול ושאר דלתות
הבולם נוטלין ולא מחדידין ואם נשמש ציר התחברו
שלהן דוחקין אותן למקומן ובמקדע מחדידין אותן אבל
ציר העליון שנשמש אסור להחדידו בכל מקום גזרה
שמה יתקע פ"ה פ"ה פ"ה אין גורלין את שער הדאש ואין
פושטין אותו מפני שנהאה כבונה ואין מחדידין שפורה
שלהיה ואלא כסא המסנעל ולא שולחן המסנעל ופיומנא
בהן מפני שנהאה כבונה ואם החדיר פטור מאין בניה
בכלים ואין סתירה בכלים ואם היה דשן מותר להחדידו
ואין מתקנין חליות שלשדרה שלקטע דג בצד יד מפני
שנהאה כבונה פ"ה פ"ה פ"ה העושה אוהל קבוע חייב משום
בונה לפי כך אין עושין אוהל ערואי לכתחלה ולא סותרין
אוהל ערואי גזרה שמה יעשה או יסתר אוהל קבוע ואם
יעשה או סתר אוהל ערואי פטור ומותר להוסיף אוהל ערואי
בשבת כיצד מליה שהיתה פרוסה על העמודים או על
הכתלים ודיתה כדוכה קורם השבת אם נשאר מזה
שפיר מתוח הדיו זה מותר את כולה בשבת ע"י שיש

אמר גרול וכך כל כדצא בזה איך תלך אותך
הכילה שהיה נעשה תחתיה אהל עדאי וחותר להנדה
כטא וכסא ושרסקל ואעפ שיעשה תחתיה אהל שאין
זה דרך עשיית אהל לא קבעו לא צדאי
אהל משופע שאין בגו טפח ולא פסחות משלשה סדוק
לגו רוחב טפח הרי זה אהל עדאי והעושה אותו להנדה
בשבת פטור טלית כפולה שהיו עליה חוטיך שהיה
תלויה בהן מערב שבת מותר לנטותה וכך הפל וכו'
מותר לנטותה וחותר לפדוקה כלת חתנים
שאיך בגגה טפח ואין בפחות משלשה סמוך לגגה דאם
טפח הנאיל והיא מתקנת לכך מותר לנטותה וחותר
לפדוקה והוא שלא תהיה משולשלת מעלה חטה טפח
פסח החלץ בזמן שהוא מתקן לכך ואעפ שאין קוץ
ואינו תלוי מותר לפקוק בן החולץ   כותב
שעושיך על הדאש ויש לו שפה מקפת שהוא צו שיהיה
על כסו אהל על לובשין מזה ללובשין אם הוציא חוץ
הבגדים סביב לדאשין או כנגד פניו כסו אהל וזה מותר
על הדאש והיתה השפה שהוציא קשה ביותר כדלוג
אסור חסני שהוא עושה אהל עדאי   הנשע
פדוכת וכדצא בה צריך להזהר כדי שלא יעשה אהל
בשעה שנוטה לפי כך אם היתה פדוכת גדולה תורח
אותה שנים אבל אחד אסור ואם היתה כילה שיש להג
אין מותרין אותה ואפול עשירה שאי אפשר שלא תגש
העש מעל הארץ ותיעשה אהל עדאי
פג שחכסה בו פי החבית לא יכסה בו את כולה חסני
עשה אהל אבל שחכסה הוא מקצת פיה היסוד בקפה
לדית לא יגביה קרף ענות הקפיעה מן הכלי טפח כד

שלא תעשה
 פקדון של ענין ופיקדון
 אזהרה

העושה נקב שהוא עשוי להכניס ולהוציא כגון נקב
 שלחל התדנגלית שהוא עשוי להכניס האורה ולהוציא החל
 הדיחה תיב משום מכה בפטיש לפי כך גזרו על כל נקב
 אפילו היה עשוי להוציא בלבד אולהכניס בלבד שהיה
 יבוא לעשות נקב שחייבין עליו ומפני זה איך נוקבין בזה
 נקב חדש ואיך מוסיפין בו אבל פותחין נקב ישן והוא שלא
 יהיה הנקב למטה מן השחרים שאם היה למטה כדרך
 השחרים הרי זה עשוי לחזק ואסור לפתחו
 נוקבין מגופה שלחבית להוציא ממנה יין ובלבד שיצבנה
 למעלה אבל מצדה אסור מפני שהוא כמתקן כלי שובד
 אדם את החבית לאכול ממנה גרוגרות ובלבד שלא
 יתכוון לעשות כלי ומביא אדם חבית שליין ומתיב את
 ראשה בסייף לפע האורחין ואינו חושש שאיך כוננו לא
 להראות נדיבות לבו וכשם שאסור לפתוח
 כל נקב כך אסור לסתום כל נקב לפי כך אסור לסתום
 נקב החבית ואפילו ברב שאינו מתמלח ואינו בא לדי
 סחיטה כגון שיסתום בקיסם או בצדוד קטן אבל אם
 הניח שם אוכל כדי להצניעו ונמצא הנקב נסותם שם
 ומותר להערים בדבר זה כל רבד שהוא
 גמר מלאכה חייב עליו משום מכה בפטיש ומפני זה
 הגורד כל שהוא או המתקן כלי באיזה דבר שיהיה
 חייב לפי כך אסור להשמיע קול שלשיר בעומק
 בכל יד כגון כנורות ונבלים ביין בשאר דבר
 אפילו להכות באצבע על הקרקע או על הלוח או

כנגד אחת כדרך המסודרים או לקדש את האמה לתען
או לשחק לו בדג פרישיתו כל זה וכיוצא בו אסור
גדלה שמה יתקן כלי שיר פ' ה' פ' איך מספיקין
ולא מדקדקין ואיך מספיקין בשבת גזירה שמה יתקן
כלי שיר ולספק לאחד ידו חותך איך שטיף על פניו
גדלה שמה יתקן חבית של שייטין בדיקה שבת
חותך לשוט בה שאינו בא לעשות בה חבית של שייטין
והוא שיהיה שפה מוקפת שלא יעקל חבית
המים כדי שיהיה הבד והפרש בינה ובין הים פ' ה' פ'
איך חותכים שפופרת של קנה מפני שהוא כחיתוך
כלי היתה חתוכה אעפ שאינה מתקנת חותך להכניס
בנקב החבית בשבת להוציא מהנה יין ואיך חותכים
שמה מקיץ אסור להניח עולה שלהרס וכיוצא בו
בתוך הנקב של חבית כדי שיקלח את היין הנסב
שהוא כעושה מלח בשבת ואיך שובדין את
החדש ואיך קורעין את הנייר מפני שהוא כחיתוך
כלי פ' ה' פ' דמורה שהיא קשורה בטפית המלאה
בה בשבת אם אינה קשורה איך ממלאים בה גידה
שמה יקטום אותה ויתקנה פ' ה' פ' אסור לחק
כלי כסף בגלגלון מפני שהוא מלבנז כדרך שהאמה
עושים ונמצא בחיתוך כלי נגמרה מלאכתו בשבת אם
חוספין אותו בחול ובנתר וכך כל הכלים חוספין
בכל דבר ואסור להדיח קערות ולפסידן וכיוצא בהן
מפני שהוא כחיתוך לא אם כן הדיחן לאכילת בשר
שעורה אחרת באותה שבת אבל כלי שתייה כגון
מסננת וקיתנות מותר להדיחן בכל עת שאיך קבע
שתייה ואיך מציצים את המטות בשבת כדי לישן

עליהן להוציא שבת אבל חציונין חלילי שבת לשבת
אסור להטביל כלים שחמים בשבת חתני
שהוא כהתקן כלי אבל אדם שהוא חותן וטביל חסני
שנראה כסיקל ואין מדונג עליו בשבת החטביל כלים
בשבת בשוגג ושתמש בהדב חדיד לא ושתמש בזה
על להוציא שבת וחותר להטביל את המים הטמאים
בשבת כיצד יעשה מותר בכלי שאינו מקבל טומאה
כגון כלי אבנים ושהטביל הכל במקוה שם שיעלה כדי
המקוה עליהן ויטהרו ואין מגביהין תרומות ומעשרות
בשבת חסני שנראה כהתקן דבר שלא היה מתקן
מעבד מאבות חלאתות הוא והמדרב
עורב שחזן כדרך שהעבדנין עושין הרי זה מעבד
וחייב לפיכך לאיסור אדם את הגלוי שמך והוא בזה
המקור או בזה הסגור החודשים אבל סך הוא את דבר
שחזן ורוב שחזן או סגור אעפ"י שהן חודשים וסך שחזן
גם שחזן ושהעגל על גב קטבוליא חדשה ואינו חושש
בזה בשעה שהשמן חועט כרי שישחא העור מזה
אבל אם היה בשליו שמן הדב כרי שידכך העור
הרי זה אסור חסני שהוא כמעבד והכל בתרומות
אבל ביטנים חותר ^{שם} ^{שם} ^{שם} המזרח דמיוה חיוני
שמים מחזק אתה עור לפי כך אין סותרין נקב ששמו
וכיוצא בה שהוא ימחה ואפלו בשומן אין סותרין
את הנקב גדלה משום שעה ^{שם} ^{שם} ^{שם} כותב
מאבות חלאתות לפי כך אסור לכתול בפוך ופירוש
בגשבת חסני שהוא ככותב ואסור ללות ולחלות
שחזן יסתר וכך אסור לקנות ולמכור ולשכור ולשכור
שחזן וכתוב לא ישכור אדם פועליו בשבת ולא

הוא אמת אתי
תכונת פילאסיה
וירקן עליה

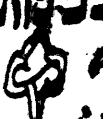
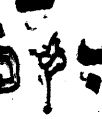

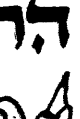

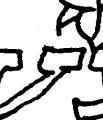
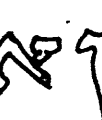
להבדיל בין לשכור לו פתעלין אבל לשאול ולהשאיל חזקה
 שאל אדם מחבירו כדאי יין וכדי שיהיה בלבוש שלא יאמר
 לו הלוי ^ל ^ל ^ל אחרי המכירה בפה או במעלה אסור
 בין במאכלים בין שלא במאכלים וכשם שאסור לשאול כן
 אסור להנות ולהדור בין בפלי מרה בין בער בין בחבד
^ל ^ל ^ל אין הניח בשבת ולא חולצין ולא מביינין ולא
 מקדישין גזרה שהיא יתובה ואין מקדישין ולא מעדיכין
 ולא מחדישין מפני שהוא כמקח וממכר ואין מגביהין תרומה
 ומעשרות שדה דומה למקדיש אותן פירות שהפדיש ועוד
 מפני שהוא כמתקן אותן בשבת ואין מעשדין את הבהמה
 גזרה שהיא ידעם בסקדא ומקדיש אדם פסחן בשבת
 וחגיגתו ביום טוב שכן מצות היום וכשם שאין מקדישין
 כך אין מקדישין מי חטאת ^ל ^ל ^ל הקבוצה והדומה
 ומעשרות בשבת אוביום טוב בשנג יאכל כמה שחוקק
 במדור לא יאכל עד מוצאי שבת ובין כך ובין כך תיפול את
 חסדיות וכך אם הקדיש את העדין או החלים בשבת צריך
 בשנג בין בידיון מה שעשה עשוי ואין צריך להחליש
 טוב וכך המקנה לחבירו בשבת קנה ^ל ^ל ^ל מעשרות
 את הרמאי בין השמשות אבל לא את הוראי מי שקדש
 שם לתרומה מעשר שלחמאי או למעשר ענב שלחמאי
 לא יטלם בשבת ואעפ"י שיחד חזקתם בשבת והרמי
 הן ידעין ומנדיין בצור הפירות ואם היה כהן אעפ"י
 להודים לאכול אצלו יבואו ויאכלו ובלבד שיודיע לכהן
 משני שאני מאכילך ומניח מעשר ויודיע לעצמו שיהיה
 שאני מאכילך מעשר ענב ^ל ^ל ^ל אסור להפיק
 מחזק בקוביא בשבת מפני שהוא כמקח וממכר ומצוי
 עם בני יעם בני ביתו על מנה גדולה כנגד חסדיות

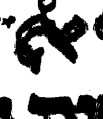

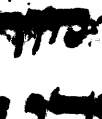
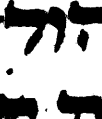
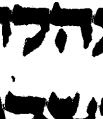
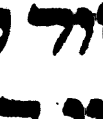
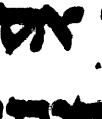
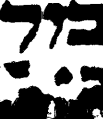

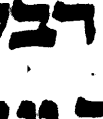

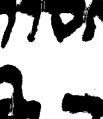

והם ופדות
 הנלקחים מעם
 הארץ שהם
 חסד שלא לעשר

למכור

[illegible]

והיה לא אותה שניה היא שאיך מעייל לא מה שהיא צריך לה
אבל אם היוצא כלי אחד היוצא אחת אעפ"י שיש בו כמה
סעודות מותר פ"ג פ"ג כיצד מעייל סל מלא במלכות
אעפ"י שיש בו כמה סעודות ועגול שלובילה וחבית שליו
וכן אם קדש שליו וחבץ בה כל שכולל להוציא והוציאה
מליאה בבת אחת מותר פ"ג פ"ג אמר לאחדים בוא
הענין לכם כל אחד ואחד מעייל חזק שהיא צריך לו אוכל
אחד שמחזיק אפילו רבד גדול והרי הוא שלמענין אם לא
רצה הענין לקחתו ונתנו לבעליו מותר לו ליטול מהנו אחד
השבת שכל עמלו ואיך זה שכל שבת שהרי איך עם האכזר
ולא אסור שלא הוציאו לא במקום מעורב פ"ג פ"ג
הענין פת נקיה אינו חוזר ומענין פת שאינה נקיה אבל אם
הענין פת שאינה נקיה בתחלה חוזר ומענין פת נקיה ומענין
ביום הכפורים מה שהוא צריך לשבת אם היה יום המעלות
בערב שבת אבל איסור מענין בשבת ליום הכפורים ואיך חזק
לומר ליום טוב ולא לשבת דולשבת הבאה פ"ג פ"ג
הוא מענין ללבוש לבוש כל שהוא יכול ללבוש תעטף בלבוש
יכול לעטוף והוציא ואומר לאחדים בואו והענין לכם וכל אחד
ואחד לבוש ומתעטף ויכולו והוציא והרי הוא עליו כמחשבתו
שהרי מן ההפקד דוכיץ פ"ג פ"ג מותר להענין פ"ג פ"ג
סתמי הקדש שיש בחצר להצד אחדת שבאותו המבולחש
שלא ערביו ובלבד שיהיה לחביו שלש מחציתת ודאי שיהיה
והוא שהיו בתוכם אשורדי ובלשון הקדש אבל אם היו
בתוכם סתמיים לא יאכל אחד אחד מענין אוכלת
ממנו היה שם עידוב ובהחל אסור לקדוה בהן לא מנודת
הקדש התורף והן מתאבדין מאליהן פ"ג פ"ג והיו
במים בסם ובסקר אעפ"י שאינו כתב שליו והוא

והז כתובין אשורין ובלשון הקדש מצילין אותן הגדולים
של ספרים שלמה ושלמה ושבין פדשה ופדשה ושבין
רש לרש ושבחלות הספר ושבסוף הספר אין מצילין אותן
הבדלות והקדמיות אעפ שיט בהן אותיות שלש ומענות
הגבה של תורה אין מצילין אותן מפני הדלקה
ספר תורה שיש בו ללקט שמותם וחמש אותיות שמות תבוא
שלימות ואפילו בכלל יגר שהדמות וכך אם היתה בו פדשה
שאין בה שמותם וחמש אותיות מתוך תבואות שלימות ויש
בהן הזכרות כגון ויהי בנסוע הארץ מצילין אותן מפני
הדלקה ומצילין תיק הספר עם הספר ותיק תפילין עם
התפילין אעפ שיט

יש רבדים שהן אסורין בשבת אעפ שאינן זכרין
למלאכה ואינן מביאין לידי מלאכה ומפני מה נאסרו משום
שנאם תשיב השבת דגליך עשות חפציו ביום קדשי ונא
זכורו מעשות דרכיך מהצוה חפציהם דבר לפי סדר
אסור לאדם להלך בחפציו בשבת ואפילו לדבר בהזכרון
שירבד עם שותפו מה יחבור לחול או מה יקנה את היד
במל בית זה ובאידה סחורה ילך למקום פלוג כל זה ופירא
בז אסור שנודבד רבד רבד אסור וההוד מההוד
אסור לאדם לעמוד גנות ופירותיו בשבת כדי לראות מה
הן צדיכין או היאך הן פירותיהן שהדי זה מהלך לעשות
חפציו וכך אסור לאדם שיצא בשבת ער סוף הנהגות
ישב שם ער שחפץ כדי שיהיה קדים לעשות חפציו
בדיצאי שבת שהדי נהגה הלכך בשבת לעשות חפציו
בדא בשחפץ על התחום לעשות חפציו

שאסור לעשותו בשבת אבל אם החשיך לעשות רב—
שמותר לעשותו בשבת הדין זה מותר פיער אין מחשיבין
על התחום להביא פירות מחובדין או לטכור פועליהן אבל
מחשיך הוא לטכור פירות שהדין מותר לטכור בשבת ומחשיך
להביא בהמה או פירות תלושין שהבהמה קנא לה והיא
באה אצל שהיא חוץ לתחום ופירות תלושין אלו היה שם
מחצית היה מותר להביאן בשבת וכך אמר אדם לחבירו
לכרך פלוני אנהולך למחר שאם היו שם בודגית היה הולך
לשם בשבת וכך כל כיוצא בזה   מותר לאדם
לומר לפועל הנראה שנתעמר עמי לערב אבל לא יאמר
לנ היה נכונ לי לערב שנתעמר עושה חפצו בשבת ואסור
לרוץ ולהלך בשבת שנתעמר רדכין שלא יהיה היחלוק
בשבת כהלכות שלחול ויורד אדם בור ושיח ומערה אפילו
הן מאה אמה ומטפס ויורד ושונה ומטפס ועולה ואסור
להגבות בסיחה בטמאה בשבת שנובב רבך שלא יהיה
רבוך שלחול כדמסדך שלשבת   מותר לרוץ
בשבת לרוב מצינו בגזת שידוך לבית הכנסת או לביצה
המדרש ומחשיבין חשבונות של מצוה ומורדין מר יהיה
של מצוה כגון מקוה לירעאם יש בו כשיעור אגד לירע
אם מקבל טומאה ופוסקין צדקה לעניים והולכין לבית
כנסיות ולבתי מדרשות ואפילו לתרטיאות ושלחין שלמים
לפיקח על עסקי רבים בשבת שידכין על התינוקת לומר
ועל התינוק ללמדו ספר וללמדו אוסנות ומבקרין חולים
גשמיים אבלים והנכנס לבקר את החולה אמר שבת
היא מרעיון ורפואה קרובה לבית המדרש על ידי
פיקח על עסקי כלה ועל עסקי הכות להביא ללמדו
בדיכין ואומר לו כך למקום פלוני לא מצאנו שם הבא

מחזקום פלוגי לא מצאתה במנה הבא במאמרים ובלבד שלא
יזכור לו סכום מחזק שכל לו וכיצא בהז מצוה הז ונא עשו
חפצך וכן חפצך אסורין חפצי שמים מותרין * * *
מפליגין בים הגדול בערב שבת לרבך מצוה ופוסק עכ"ל
לעבנות ואינו שבת ומפידין נדרים בשבת בין לצורך שבת
בין שלא לצורך שבת ונשאליך לחכם על נדרים שהם
לצורך השבת ומתירין אעפ"י שהם פנאי להתיבן קודם
השבת שדברים לא רבוי מצוה הז אין עונשין בשבת אעפ"י
שהעונש מצות עשה אינה רוחה שבת כיצא הרי שנתחייב
בבית דין מלקות או מיתה אין מלקין אותו ואין מחזירין
אותו בשבת שם לא תבעול אש בכל מושבותיכם ביום
השבת זו אזהרה לבית דין שלא ישרפו בשבת מי שנתחייב
שדיפה והוא הדין לשאר עונשין * * * מותר לאדם
לשחול פירוקו בשבת בין תלושין בין מחזירין ואם בא
אדם לטול מהן או בהמה וחיה לאכול מהן גועל בהן
ומכה ומרדחין והלא רב זה מחפצין הוא ולמה הוא מותר
חפצו שלא נאסר לא להקנות לעצמו חפצים שאינם עתה
מצויים או להשתכר ולהרויח ולהטפל בהנאה שחפצו לידן
אבל לשחול מחזקו שכבוד בא לידן עד שיעמוד כחור
שהוא מותר הא למה זה רומה לנועל ביתו מפני הגשמים
* * * * * החפצו דרעיו מפני העופות ומקצתן
מחזקו מפני החיה לא יספק ולא ידקד בדרכי שיעור
בחול גילה שם יטול צדור וידדוק ארבע אמות בדשן ידיו
* * * * * כלהרברים שהן אסורין מהם שבות רשע
גדלי עולה בין השמשות לא בעצמו שלום הוא שהן
אסורין אבל בין השמשות מותרין והוא שיהיה עם רשע
הנהגה מותר כיצד מותר לו ביצה שחיה לעלות בארץ

בטורא
סמי לאכב אבחר
מפלג

או לשוט על פני המים להביא לחלב או שופך וכך מדייר
מז האילץ או מוציא מז הכדמלית ערוב שעשה וכך אם
היה מדור ונחפז ונצרך לדבר שהוא משום שבות בדין
השמיטת הדי זה מותר אבל אם לא היה שם דוחק ואלא
דבר מצוה אסור לפי כך איך מעשידיך את הודאי בדין
השמיטת אעפ"י שאיסור העדשות המעשיר בשבות משום
שבות אבל מעשידיך את הרמאי ^פ ^ט ^ז קטן שעשה
בשבות דבר שהוא משום שבות כגון שתלש מעצין שאין
נקוב או שילטל בכדמלית איך בית דין מצווין להפדישן
וכך אם הניחו אביו איך ממחין בידו ^פ ^ט ^ז אסרו חכ
לשילטל מקצת דברים בשבות כדרך שהוא עושה בחול
ומפני מה נגעו באסור זה אמרו ומה אם הזהירו נביאים
וצווי שלא יהיה הלוקח בשבת כהלכך בחול ולא שיהיה
השבת כשיחת החול שנ' ודבר רבד קל וחומר שלא ילמד
טלטול בשבת כטלטול בחול כדי שלא יהיה כיום חול
בעיניו ויבוא להגביה ולתקן כלים מפניו לפיכך אמר
לבית או להצניע אבנים וכיוצא בהן שהדי הוא בשבת
ויושב בביתו ויפקש דבר שיתעסוק בו ונמצא שהשבת
ובטל הטעם שנ' בתורה למען ינוח ^פ ^ט ^ז וענין
כשבקד ויטלטל כלים שמלאכתן לאיסור אפשר שיתעסק
בהן מעט ויבוא לידי מלאכה ועוד מפני שמקצת העם
אין בעלי אומניות לא בטלין כל ימיהן בגון העיוולת
וינשבי קדנות שכל ימיהן הן שנותנין מהלאסר ואם
היה מותר להלך ולדבר ולטלטל כשאר הימים נמצא
שלא שבת שבתה הנכבדת לפי כך שבתה לדברים לו
היא שבתה השווה בכל אדם ומפני דברים לו נגעו
המלכות ואסרו שלא יטלטל כלים הצריך להם כלן שיתבאר

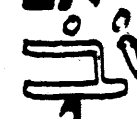

יש כלי שמלאכתו להתר והוא כלי שמותר לעשות בו
 בשבת דבר שנעשה לו כגון כוס לשמות בו וקערה לאכול
 בה וסכין לחתוך בו בשל ופת וקדרהם לפיכך בו אגודים
 וכיוצא בהם   ויש כלי שמלאכתו לאסור והוא
 הכלי שאסור לעשות בו בשבת דבר שנעשה לו כגון חתול
 ורחים וכיוצא בהם שאסור לכתוש ולטחוח בשבת
 כל כלי שמלאכתו להתר ביד שהיה שלפני או שלחרי
 או שלאבד או שלמתכת מותר לטלטלו בשבת ביד בשביל
 עיניו שלכלי ביד לצורך מקומו ביד לצורך גופו וכדל' כל
 שמלאכתו לאסור ביד היה שלפני או שלחרי או שלאבנים
 או שלמתכת מותר לטלטלו בשבת ביד לצורך גופו ביד
 לצורך מקומו אבל בשביל עיניו שלכלי אסור
 כיצד מטלטל הוא את הקערה שלפני לאכול בה או את
 במקומה או כדי שלא תגב וזה הוא בשביל עיניו וכך
 אם מטלטל אותה מן החמה כדי שלא תיבש ותעשה או
 הגשמים כדי שלא תתפח ותפסד הדין שלפני בשביל
 עיניו ומותר מפני שמלאכתה להתר   וכך
 מטלטל הוא הרחים או החתכות לשביל עליה אגודים
 או לעלות עליה למטה וזה הוא לצורך גופו או לצורך
 במקומה אבל אינו מטלטלה כדי שלא תעשה נזק וזה
 תגב וכך כל כיוצא בזה   וכדל' שאינו כדי קצת
 אבנים ודעות וקנים וקדרות וכיוצא בהם אסור לטחוח
 אפן גרולה או קורה גרולה אעפ' שהיא נטולת בעיני
 בני אדם אם יש תורת כלי עליה מטלטלין אמה וזה
 הבית אעפ' שהם כלים לא הזכנו לטלטול לפיכך נאמר

אפילו בשבת איך מטלילין אותה וכך העפד והחול והסת
איך מדידין אותה מחזקתה כד שמונה חי הדי הוא כאבן
נאסור לטלילין * * * מותר לטלילי הכול אסור
שלא לנודד ונשיטין לא לעשות בנחלאכה עתה
נעשה לשמשה כיצד נטל אדם קדש לפעמים
קדשם לחתוך בן רבילה מגדה לגוד ביה אסור
לגזות ביה הגדולות את הדחות ואותה חזק לומר
לקטץ את הכוש ואת הכרבר לרדוף בן מחט עלשון
לפתוח בן את הדלת את המכתשת לשב עליה וכך
כיוצא בזה * * * ומה לטליל אדם מחט שיהיה
השלימה לטול בה את הקוץ אבל אם נטל הקצה הנקנה
שלה או הקצה החד איך מטלילין אותה ואם היונה
גולם ועדיין לא נקבה מותר לטלילה * * * כל
שמקפיד עליה שיהא יסודו ימים כגוף כלים המוקצין
לסחורה וכלים היקרים ביותר שמקפיד עליהן שיהא יסוד
אסור לטלילם בשבת וזה הוא הנקרא מוקצין מחסור
חסרון כיון כגוף הקסד הגדול ויתיד של מחסור וקסד
של טבחים וחלב של אשכנים וחצין החרשים וקור
הבסמים וכיוצא בהן * * * כל כלי שהוקצו
מחמת האסור אסור לטלילין כגוף נד שהדליקו בני
והמנודה שהיה הנד עליה ושלחן שהיו עליו מעות אעפ
שבתה הנד או שנסול המעות אסור לטלילין שכל כלי
שהיה אסור לטלילין ביד השמחה נאסר לטלילין ביד
בשבת כולה אלא שהלך הבר שגדל לו האסור אבל כלי
וקווצה מחמת שיהא כגוף נד יסך שלנפט וכלי היצוא
וכיוצא בהן מותר לטלילין בשבת אם הוציאו להן * *
כל הכלים הנסוין בשבת שנסוין או ילחשן

מכאן אמרו רש"י
והי אסורה

למנוח סבין

כגון דליתות תיבה וסגורל ביץ שנתפסקו בשבת ביץ שנתפסקו
קודם השבת מותר לטלטל אותה ולתות נכח כל הכלים
הניטליץ בשבת ששבתו ביץ קודם שבת ביץ בשבת שבתו
ניטליץ והנא שיהיו עושין מעין מלאכה כיצד שבת
על יבנה לכסות בהך את פי החבית שברי דכוכית לכסות
בהך את פי הפך וכך כל כיוצא בזה אבל אם איך השבדים
לאויץ למלאכה כלל אסור לטלטל כל כסוי
הכלים ניטליץ בשבת והוא שיש תורת כלי עליהן היה
כלי מחובר בקדקד כגון חבית שהונה בארץ אם יש
לכסוי שלה בית אחיזה מטלטלין אותו ואם לאו איך מטלטלין
אותו וכך כסוי הקרקעות כגון בורות וחדרי ציץ איך מטלטלין
כסוי שלהן אלא אם כן יש לו בית אחיזה כסוי התנור אעפ
שאין לו בית אחיזה מותר לטלטל שני דברים
אחד אסור לטלטלו ואחר מותר לטלטלו והן סמוכים זה
לזה או זה על זה או זה בזה ובדמך שחשטל אחד מהם
יטלטל השני אם היה צריך לרובד שחשטל לטלטלו
ואעפ שרובד האסור מטלטל עמו ואם היה צריך לטלטל
רובד האסור לא יטלטלו באותו רובד החותר
כיצד פנה שהיתה טמונה בתוך חדרה שהיתה עגולה
הגדלים תוחבץ בכוש או בכדסר תוטלץ ואעפ שחשטל
והגדלים ננערים בשעת נטילה וכך לפת או צננות שהיה
טמונים בעפר ומצקת העליון תגולץ שחשטל בשבת הינה
שלהן ואעפ שהעפל נער אבל אם היה ספק אם יטלטל
על גבי האבן או על גבי הקורה לא יטלטל
הקורה בכד או בתנן שיש עליה נכח כל שיש בה
 נוטל אדם את בנו שיש לו געגועיך צדקה
והאבן בידו אבל לא רינד שיש יפול הדינד יטלטל

נפד

חגב

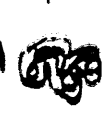

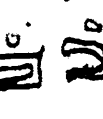
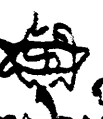
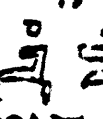
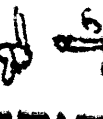

אמהל

סב מן קד ט"ז
כבוד על סלולת

בירוי כלכלה שהיתה נקובה וסתם נקב שלה בחבץ מותר לטלטלה
שהרי החבץ נעשית כדומקן היתה הכלכלה מלחה פירות והחבץ
בתוך הפירות חס היו הפירות רטובין כגון ענבים ותותים נוטל
אותה כמות שהיה שחם ינער הפירות ויטעם בעפר ובמקום הפסד
לא גזרו ^ל ^י ^ל חבית ששבה חבץ על פיה מטה על צדה והיה
נופלת היתה ביץ החביות מגביהה למקום אחר והחבץ עליה נפצה
ומטה על צדה שם והחבץ נופלת וכך ה שוכח מעות על הכר וצנך
לכר נועד את הכר והן נופלות ואם צריך למקום אחר נועד
את הכר והמעות עליו חבלתם הניח המעות מערב שבת על
הכר או הניח החבץ על פה החבית הרי לו חסודין לטלטלן ואפלו
נפלן המעות והחבץ שהרי נעשו בסיס לרבר החסוד

מזה מן פבור יסמך
בהא למע
ושרח לעני
לאזהר

החבץ שבקדויה חס ממלאין בה וחיבה נופלת הרי היא במקצת
הקדויה ומותר למלאות בה ואם לאו חין ממלאין בה בגר שעל
הקנה שומטו מן הקנה ^ל ^י ^ל פירות שאסור לאכלן כגון
פירות שאינן מעושין אפלו הן חייבין במעשר מרבדיהם
או מעשר דאשון שלא ניטלה תרומתו או תרומה טמאה חן
מעשר שני והקדש שלא נסדן כה לכתן אסור לטלטלן חבל
הדמאי הואיל ודחוי לעניים וכך מעשר שני והקדש שפריון אעפ
שלא נתן החומר שמוותר לטלטלן ^ל ^י ^ל מטלטלין של תרומה
אעפ שאינה דחוייה לו ומטלטל תרומה טמאה עם הטהורה חן עם
החולין חס היו שניהם בפלי אחר בלחבשהיתה הטמאה
למטה והיו פירות המתנפץ בקרקע שחם ינער אותן יסדון
חבל חס היו איגוזים ושקדים וכיוצא בהן נועד הכלי ונוטל
הטהורה או החולין ומניח הטמאה ואם היה צריך למקום הסלי
ביץ שהטהורה למעלה ביץ שהיתה למטה מטלטלה כל כחיה
^ל ^י ^ל מרבך של אבנים שחושב עליו מבעור יום חס למרום
מותר לישב עליהן למחר ואם לאו אסור חידות של דקל סגדון

לעצמם ונמלך עליהם מערב שבת לשיבה מותר לטלטלן ופזאם
ושב עליהם מערב שבת מותר לטלטלן. דקש שערי
המטה לא ינענעו בידו אבל מנענעו בגופו ואם היה מחלפהמה
מותר לטלטלן ופזאם היה עליו כר או סדין וכיוצא בהן מנענעו
בידו שהדי נעשה כמי שישב עליו מבעור יום המכניס קופה
של עפר לביתו אם ייחד לה קרן זווית מערב שבת מטלטלן
בשבת ועושה בו כל צרכיו. חסור לבטל כלי מהכיוון
ממנו שהוא בסותר. בידו לא יתן כלי תחת הנד בשבת לקבל
חת השמן הנוטף שהשמן שבנר חסור לטלטלן וכשיפול לכלי
יחסר טלטולה כלי שהיה מותר ופזאם כל כיוצא בזה. לשיכך חזן
נותנין כלי תחת התורנגולת לקבל ביצתה אבל כופה הוחה כלי
עליה ופזאם כופה כלי על כל דבר שחסור לטלטלן שהדי לא בטל
שחם וחסוך וטלנו. נותנין כלי תחת הדלף ואם נתמלה
הכלי שופך ושונה ואינו נמנע והוא שיהיה הדלף דחוי לדחינה
אבל אם אינו דחוי אינו נותן ואם נתן מותר לטלטלן במים
המחוסין שבו שחץ עושיז גרף שלדעי בתחלה.
חבית של שמן שנשברה מביח כלי ומניח תחתיה הואיל ואם
עבר ותיקנו מתוקן הדי הוא כמתוקן ונותנין כלי תחת הנד
לקבל ניצוצות ממנו שחץ בהן ממש מותר לטלטל הכלי
קורה שנשברה חזן סומכין אותה בספל חן בארובות המטה
לא אם כן היו דווחים וכל זמן שיחפוך וטלם כדי שלא יבעול
כלי מהכיוון ופורקין מחצלת על גבי אבנים בשבת חן על גבי
כוורות רבודים בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים
ובלבד שלא יתכוון לצור שהדי נוטלה בכל עת שידעה וכופין
חת הסל בשבת על האפרוחים בשביל שיעלו עליו וידרו שהדי
מותר לטלטלן בשידרו מעליו ופזאם כל כיוצא בזה.
בהמה שנפלה לבור חן לאמת המים אם יכול ליתן לה פרנסה

ליב

ואפלו היא גדולה וְ הָיָה לַפְּנִי צָרוֹר וְחָדָשׁ מִקְנָה בְּצָרוֹר
וְחָדָשׁ הָיָה הַחֲדָשׁ מִחֲגֵנֵי כָלִים מִקְנָה בְּחָדָשׁ הָיָה לַפְּנִי צָרוֹר
וְעֹשִׁים אִם הָיָה עֹשִׁים דָּכִים מִקְנָה בָּהֶן וְחָדָשׁ מִקְנָה בִּי
בְּצָרוֹר וְ הָיָה שִׁירֵי מִחֲצֵלוֹת שֶׁבִּלְחָה הָיָה כִּסְלוֹ שֶׁמִּלְחָכָתָן
לְהִתֵּר מִפְּנֵי שֶׁרָחוּיִין לְכִסּוֹת בָּהֶן הָטִינוּקָה חֲבֵל שִׁירֵי בָּגָדִים
שֶׁהָיָה בָּהֶן שֶׁלֹּשׁ עַל שֶׁלֹּשׁ אֲסוּר לֹטְלָן שֶׁהָיָה רָחוּיִין לָהּ
לְעֵנִיִּים וְלֹא לְעֹשִׂיִּים שֶׁבְּרִי תִנּוֹר מוֹתֵר לֹטְלָן וְהָיָה כִּסְלוֹ
הַכָּלִים שֶׁמִּלְחָכָתָן לְהִתֵּר בִּירָה שֶׁנִּשְׁמָמָה אַחַת מִיְּרִיבוֹתֶיהָ
אֲסוּר לֹטְלָהּ שֶׁמֵּאִתָּקֵעִי וְ הָיָה סוֹלֵם שֶׁלְעֻלִּיָּה אֲסוּר
לֹטְלָן שֶׁהָיָה עֲלוֹן תּוֹרַת כָּלִי וְשֶׁלֹּשׁ בְּדָם מוֹתֵר לְהִסְתָּנוֹ חֲבֵל
לֹא יוֹלִיכוֹ מִשׁוּבָךְ לְשׁוּבָךְ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה כִּדְרָךְ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
בְּחֹל וַיָּבֹא לְצוּרֵי קָנָה שֶׁמִּוֹסְקִין בּוֹ הָיָה אִם יֵשׁ עֲלוֹן תּוֹרַת
כָּלִי הָרִי הוּא כָּלִי שֶׁמִּלְחָכָתָן לְאִיֶּסוּרֵי קָנָה שֶׁהִתְקִינוּ בְּעַל
הַבַּיִת לְהִיָּת כּוֹתֵחַ וְנוֹעֲלָבֵן אִם יֵשׁ תּוֹרַת כָּלִי עֲלוֹן הָרִי הוּא
כָּלִי שֶׁמִּלְחָכָתָן לְהִתֵּר וְ הָיָה דֹלֵת שֶׁהִיא לֹא צוּר אֲעֵפֹ
שֶׁהָיָה לָהּ עֵתָה צִיר שֶׁהִכִּינָה לְסִתּוֹם בָּהּ מִקּוֹם מוֹקֵצָה וְהִיא
בְּגִדְרָת שֶׁנוֹטְלִין אֹתָהּ וְסוֹתֵמִין בָּהּ יוֹכֵז חֲדָקִים שֶׁסּוֹתֵמִין
בָּהֶן הַפְּרָצָה וְכֵן מִחֲצֵלוֹת הַנִּגְדֵּרֶת בְּזִמָּן שֶׁקְשׁוּרִין וְתִלְנִיִּין
בְּכֹזֶת לְסוֹתֵמִין בָּהֶן וְחָדָשׁ לֵאמֹר אִין סוֹתֵמִין בָּהֶן וְחָדָשׁ הַיּוֹגֵבֹהִין
מֵעַל הָאֲדָרֶךְ נוֹעֲלִין בָּהֶן וְ הָיָה דֹלֵת שֶׁהִיא לֹא חֲדָר
שֶׁשׁוֹמְטִין אֹתָהּ וְנוֹעֲלִין בָּהּ אִם לֹא הִיא לִמְטָה כֵּן כִּמּוֹן
הַסְּקוּפָה שֶׁמּוֹכִיחַ עֲלֶיהָ שֶׁהִיא כָּלִי מוֹכֵן לְנִעְוִלָה אִין נוֹעֲלִין
בָּהּ וְכֵן נִגְדֵּר שֶׁיֵּשׁ בְּרָחֶשׁ קְלוֹסְטֵרָח שֶׁמּוֹכַחַת עֲלוֹן שֶׁהוּא
כָּלִי מוֹכֵן לְנִעְוִלָה וְחִינּוֹ קוֹרָה בְּשֵׁם הַקּוֹדֶשׁ נוֹעֲלִין בּוֹ
בְּשֶׁבֶת וְ הָיָה נִגְדֵּר שֶׁהָיָה בְּרָחֶשׁ קְלוֹסְטֵרָח אִם הִיא קְשׁוּרָה
וְתִלּוּי בְּדִלָת נוֹעֲלִין בּוֹ וְכֵן אִם הִיא נִטְלָה עִמּוֹ וְחִינּוֹ עִמּוֹ חֲבֵל
אִם הִיא חֲגִדָּה קָבוֹעַ בְּדִלָת וְהִיא הַנִּגְדֵּר נִשְׁמָט כִּמּוֹן קוֹדֶה וּמִנִּיחִין

חותן בזוית וחורדין ונו עליו בן בעת שדוסיין הדיזה חסור
לנעולבן שחין עליו תודת כלי ואינן חגור ואיין בן חגר להוכיח
עליו. § מנורה שלחליות ביז גדולה ביז קטנה חין מטלטלין
חותה שמתיחזירה בשבת היו בה חדקים והיא נדחית כבעלת
חליות חס היתה גדולה הניטלת בשתי ידי חסור לטללה
היתה קטנה מזן מותר לטללה. § מנעל שעלגבי
החמום שומטיין חותן בשבת. מכבש שלבעלי בתים מתידין
הב ללא שומטיין ושלכובסיין לה יגע בן מפני שהוא מוקצה
מחמת חסרון כיס. וכן גידי צמר חין מטלטלין חותן מפני
שהוא מקפיד עליהן לפיכך חס ייחדן לתשמיש מותרין. והשלחן
מותר לטלטל ביז היו שלבעל הבית חן שלחומן מפני שהינו
מקפיד עליהן. § כל דבר מטונף בגון דאי וקיה וצוחה
וכיוצא בהן חס היו בחצר שיושבין בה מותר להוציאן לחצר
חן לבית הכסא וזה הוה הנקדח גרף שלרעי. ואם היו בחצר
אחדות כופין עליהן כלי כדן שלחוצה קטן ויתלכלך בהן.
דוק שעלה קדק עד דוסן לפי תומן והולך. ומטלטלין כנוסח
מפני חסרן אעפ שיש עליו שבדי עצים מפני שהוא בגדן
שלרעי ואיין עוסיין גרף שלרעי לכתחלה בשבת אבל חס
נעשה מחילין חן שעבר ועשה מוציאין חותן. §
שמן שיוצא מתחת הקורה שלבית הבר בשבת וכפן תמרים
ושקרים המוכנין לסחורה מותר לאכלן בשבת ואסרו חוצר
שלתבואה חן תבואה צבורה מתחיל להסתפק ממנה בשבת
שחין שם אוכל שהוא מוקצה בשבת כלל לא הכל מוכן הוא
הוא חוץ מגדוהות וצמוקים שבמוקצה בחמן שמיבשין
חותן הוא חלומס דוחות בנתיים ואינן דחויין לאכילה הדין
חסורין בשבת משום מוקצה. חביות שנתגלתה ואבטיח שנשנה
אעפ שחין דחויין לאכילה נוטלין ומניחן במקום המוצנע כיוצא

בו קמיע שאינו מומחה העפ שחין יוצאין בן מטלטלין אותן.
 מותר השמן שבנך ושכך ערה שהרלין בהן בחותה שבת חסור
 להסתפק ממנו בחותה שבת מפט שהוא מוקצה מחמת חסור.
 סוף אורח שלתבואה חן שלכריין העפ שמותר להסתפק
 ממנו חסור להתחיל בו לפנותו לא לדבר מצוה בגון שפינה
 להכנסת חורחים חן לקבוע בבית המדרש וכיצד מפנין אותן
 בלחור וחרור מהלל חרבעתו חמש זופות ער שגומדין ולא
 יכבדו קרקעיתן שלחורצו כמון שביחדנו לחנכס ויוצא בן
 ועושה שביל בגליו בכניסתו וביציאתו סוף כל שהוא
 רחוי למחל בהמה וחיה ועוף המצויין מטלטלין אותן בשבת.
 כיצד מטלטלין התורמוס היבש מפט שהוא מחל לעצים אבל
 לא את הלחי את החצב מפט שהוא מחל לצבחים את החרדל
 מפט שהוא מחל לצינים את העצמות מפט שהן מחל לכלבים
 וכך כל הקלפים והגרענין הרחויין למחל בהמה מטלטלין אותן
 ושאינן רחויין חול את החולו וזרקו לחורדיו וחסור
 לטלטלין ומטלטלין בשבת פוח מפט שהוא מחל לחיה.
 ומטלטלין בשד חי ביז תפל בין מלוח מפט שד חוי לחורס יתכן רג
 מלוח אבל התפל חסור לטלטלין סוף חין מטלטלין שברי
 חכוכית העפ שהן מחל לנעמיות ולח חבילי חמירות העפ שהן
 מחל לטיילים ולח את הלוח העפ שהוא מחל לעורבים מפט
 שחין אן וכיוצא בהן מצויין חולדוב בני חרם סוף
 חבילי קש וחבילי עצים וחבילי חרדים חם התקין למחל
 בהמה מטלטלין אותן וחם לחו חין מטלטלין אותן חבילי סוזה
 וחורב וקדנית הכנסן לעצים חין מסתפק מהן בשבת למחל
 בהמה מסתפק מהן וכך בחמיתא וכך בפגם וכך בשאר מיני
 תבלין סוף חין גורפין מחל מלפני הפיטם בין בחיבוס
 שלכלי ביז בחיבוס שלקרקע וחין מסלקין לצרדין מפני הדאי

333 אקכר

גזקה שמח ישוה גומות ינוטלין מלפני החמור ומניחין לפני השור
חבל חיצונוטלין מלפני השור ומניחין לפני החמור מפני שהחבל
שלפני השור מטונף בדירן וחיצ דחוי למחלבהמה אחת וכן
עלין שדיחז דע ומדים וחיצ הבהמה חובלתן חסור לטלילין לפי
פך תלי שלרגים חסור לטלילין ושלפני מותר וכן כל כיוצא
בזה. **§** אעפ שאסור לטליל את המת בשבת ספין חותן
ומדיחין חותן ובלבד לא יזיזו בן אבר. ושומטין את הכר מתחתיו
כדי שיהיה מוטל על החול בשביל שימתין ומביחין כלי מיקר
וכלי מתכות ומניחין לו על כדיוסו כדי שלא תפוח וסוקקין את
נקביו כדי שלא תיכנס להז הרוח וקו שדין את הלחי לא שיעלה
לא שלא יוסיף וחיצ מחמטין את עינו בשבת. **§** מת
המוטל בחמה מניח עליו ככר חותנוק ומטלילין וכן אם נפלה
דליקה בחצר שישבה מת מניח עליו ככר חותנוק ואם חץ שם
ככר ולא תינוק מצילין חותן מן הדליקה מכל מקום שמח יבוא
לכבות לפי שהוח בהול על מתן שלא ישרף ולא יתירו לטליל
בככר חותנוק לא למת בלבד מפני שארם בהול על מתן.
§ היה מוטל בחמה וחיצ להז מקום לטלילין חן שלא דנו
לה זיזן ממקומו בחיצ שני בני אדם ויושבין משט צדדיו חם
להם מלמטה זה מביא מטתו ויושב עליה וזה מביא מטתו ויושב
עליה חם להם מלמעלה זה מביא מחצלת ופורס על גביו וזה
מביא מחצלת ופורס על גביו זה חוקף מטתו והולך לו וזה חוקף
מטתו והולך לו ונמצאת מחיצה עשויה מחיליה שהדי מחצלת
זה ומחצלת זה גגיהן סמוכות זו לזו ושטף צותיהם על הקרקע
משני צידי המת. **§** מת שהסדיח בבית ונמצא מתבזה
בין החיים והז מתבזין ממנו מותר להוציחו לכדמלית גרור
כבוד הבדיות שרוחה את לא תעשה שבתודה שהוח לא תסור מן
הדבר חשד יגירו לך ואם היה להם מקום אחר לזאת לו חיצ מ

ואין אומדין הואיל וכלתה מרתו בסוף דשותה יחיד: מחלך סוד
 כולה ב' א' בשכלתה מרתו. **ב**מחלך את העד חן במחלך את המערה
 אבל אם היתה אותה העד מנעלעת בתוך לפים אחת ויחשב לו כל
 אותה הדשות בחדבע חמות ואם שליוץ לו את השאר. **ג**
 כיצד יהי שהיה חלף אחת ממקום שבנותו חן מחלך לעד עי
 מדינה חן מעדה שיש בחדבע חלף אחת חן פחות מחלף מחלך את
 כל המדינה חן המעדה שפגעה ומהלך חוצה לה חלף חסיה
 פחות חדבע חמות. אבל אם היה במדינה חן במעדה שפגעה
 בתוך מרתו חלף אחת וחמה חיונן מהלך בה לא חן אחת בלפני
 שהוחת שלום לפים שיש לך **ד** **ה** מי שכלתה מרתו בחדי
 העד אעפ שחיונן מהלך לא ער סוף מדינן מותר לטלל בלה עד
 על ידי דריקה יוסן מי ששבת בבקעה והדיקוהו גוים מחי יד בשבת
 חיונן מהלך בה חלף חלפים אחת לכל דוח אעפ שהוח בתוך חמות
 ומותר לו לטלל בכלה מחינה על ידי דריקה חס דיקוהו גוים
 דיקה **ו** מי שהיה בחדבע דרך ליסנס למדינה בין שדיה בח
 בים בין שהיה בחדבע חס נכנס בתוך חלפים אחת קדוה לעד
 קורם שיכנס השבת אעפ שלח הגיע למדינה לא בשבת חס יכנס
 ויהלך את כולה וחוצה לה חלפים אחת לסלוח **ז** **ח** היה בח
 למדינה וישן בדרך ולחנעוד לא בשבת וכשנעוד מציא עיכמן
 בתוך התחום הדי זה יכנס לה ויהלך את כולה וחוצה לה חלפים
 אחת לכל דוח ממני שרעותו היתה לתלך למדינה חן לסיכך קנה
 שביתה עם בני המדינה דמותן שהדי נכנס עמהן בתחום
ט **י** מי שיצא חוץ לתחום חסלו אחת חחת לא יכנס שדי
 שהחדבע חמות שיש לו לאדם תחלתן ממקום שהוא עומד בין
 לסיכך פיון שיצא חוץ מתחומן אחת חן יתר ישב במקומו וחזן ל
 להלך לא בתוך חדבע חמות מעמידת דגליו ולסוף יוסן מי שחשך
 חוץ לתחום המדינה חסלו אחת חחת הדי זה לא יכנס לה חלף יהלך

[illegible]

פ'ק' היה יוצא בדשות ואמרו לו והוא הולך בדרך סבך מצעות
 המצות שיצאתה לעשותה יש לו מקומן חלפים אמה לכל אחד ואם
 היה מקצת תחום שיצא ממנו בדשות מובלע בתוך לפים שיש לו
 ממקומן הרי זה חורק למקומן וכחילו לא יצא וכל היוצאים להציל
 נפשות ישראל מירגומים און מן המנהר און מן המפולת יש להן לפים אמה
 לכל דוח ממקום שהצילו בו ואם היתה יד הגומים תפיסה והיו מקצתין
 לשבות במקום שהצילו הרי אלו חורדין בשבת למקומן ובכלי דיין
 שלהן **פ'ק' ע'מ' ח' פ'ק' ע'מ' ח' פ'ק' ע'מ' ח'**

בית ריקה **פ'ק' ע'מ' ח' פ'ק' ע'מ' ח' פ'ק' ע'מ' ח'**
 המדינה אם היה בינו וביץ המדינה שבעים אמה ושני שלישי אמה
 שהיא על עבית סאתים המדובעות און פחות מזה הרי זה מצטרף
 למדינה ונחשב ממנה וכשמודרין לה חלפים אמה לכל דוח מודרין
 חוץ מבית ריקה זה
 אמה ובית שש קרוב לבית דאשון בשבעים אמה ובית שלש קרוב
 לשני בשבעים אמה ופז עד מהלך כמה ימים הרי הם כל המדינה
 אחת וכשמודרין מודרין חוץ לבית דאח דאח והוא שיהיה בית ריקה
 זה ארבע אמות על ארבע אמות און יותר
 שיש בו ריקה לחצין ובית עבודה אמה שיש בו ריקה לכומקדין
 וביאורו שיש בהן בית ריקה והגשד זה קמך שיש בהן בית ריקה
 ושלש מחיצות שאין עליהן תקדח ויש בהן ארבע אמות על ארבע
 אמות והבולגטן והבית הבנוי בים ושתי מחיצות שיש עליון תקדח
 והמעה שיש בלון על פיה ויש בה בית ריקה כל און מצטרפין עמה
 אם היו בתוך שבעים אמה ושירים ומהותו הבית דאח דאח
 בחיל חוט מתנת על פני כל המדינה ומודרין חוץ לאותו החוט
 חלפים אמה **פ'ק' ע'מ' ח' פ'ק' ע'מ' ח' פ'ק' ע'מ' ח'**
 שאין עליהן תקדח אלא שרדין ביניהן והגשד והקבד ובית הבנוי
 ובית עזי והחיצות שאין בהן בית ריקה והבולגטן והמעה

והעומד בבית שבספרה כל לו ופיוצח ביהן איך מצטרפין עמה
 הן שתי עיירות זו סמוכה לזו חם יש בניהן מהם וארבעים
 ואחת ושלש כרי שיהיה שבעים חמה ושירים לזו שבעים חמה
 ושירים לזו חמשבין שתייהן בעיר אחת ונמצאת כל אחת מהן
 מהלכת אחת כלה עיר השנייה וחורבה לה לפי חמה לכל דוחי הן
 שלשה כפרים משולשים חם יש בין האמצעי ובין כל אחד מהן
 החיצונים חלפים חמה חן סחות מכאן ובין השנים החיצונים חתים
 שלש ושמונים פחות חומש כרי שיהיה בין כל אחד מהן ובין האמצעי
 כשתהיה אותן בחילן הוא ביניהם חמה חמה וארבעים ואחת ושלש
 הרי שלשתן כמרינה אחת ומורדין להן לפי חמה לכל דוח מחוץ
 לשלשתן עד שהוקפה ולבסוף יושבה מורדין לה מי שיבנה יושבה
 ולבסוף הוקפה מורדין לה מחומותיה עיר שהיתה
 חרוכה חן מדובעת החיל ויש לה ארבע חיות שוות מניחין אותה
 כמות שהיא ומורדין לה לפי חמה לכל דוח מארבע דוחותיה
 היתה עגולה עושין לה חיות ודוחין אותה בחילן היא בתוך מדובע
 ומורדין חוץ מדלעות אותן מדובע חלפים חמה לכל דוח שנמצא
 משתכר החיות וכן חם היתה משולשת חן שיש לה
 דלעות דבחת מדבעין אותה ואחר כך מורדין חוץ למדובע לפי
 חמה לכל דוח יופשה חן מדבעה מדבעה כריבוע העולם כרי ששה
 כל דוח ממנה משוכה כנגד דוח מדוחות העולם ומכוחות כנגדה
 היתה דחבה מיצר אחר וקצרה מיצר אחר דוחין אותה בחילן היא
 כולה דחבה היתה עשויה כמיזגם חן שהיתה עשויה כקשת חם יש
 בין שני דחשיה פחות מארבעת לפי חמה מורדין לה מן האחד
 ודוחין את כל הדוח שבין היות והן שתי בחילן הוא מלא בותים
 וחם היה בין שני דחשיה ארבעת לפי חן מורדין לה אלא מן
 חן שתי עד שיושבת על שפת הנחל חם יש לפניה דקה
 דוחב ארבע חמות על שפת הנחל כרי שיעמוד עליה וישתמש

הנה
 פ

בנחל נחמה הנחל בכלל עיר ומורדין לה לפי אמת נחמה נחל
ה שני וייעשה הנחל כולו בכלל המדינה מפני הדקס דבניה חדרו
וחס חץ שם דקה חץ מורדין להן לא מפתח בתיחן ונמצא הנחל
נמרד מן החלפים שלהן ונשבי צדיקין חץ מורדין להן
לא מפתח בתיחן וחסיש שם של חצירות שלשני שני בתיחן
הוקבעו כולם ומדבעין אותה ונותנין להם לפי חמה לכל כורא
בשאר העירות חץ מורדין לא בחבל שלחמשים חס
לא פחות ולא יתר ובחבל שלפשתן כרי שלתימשי יתר הגיע לגיא
חס היה לחבו חמשים חמה שיכול להבליעו בחבל החמה מבלועו
ודוח שיהיה בעומקן פחות מדבעת חלפים בורא
בשהיה חוט המשקולת יורד כנגדו שחי חפשי להשתמש בו חבל
חס חץ חוט המשקולת יורד כנגדו חינו מבליען לא חס סן היה
עומקן לפי חמה חן פחות מבחן היה הגית מעוקם מקור
ועולה מקרר ויורד היה חצי דחב מחמשים שחונ יכול להבליעו
הולך למקום שהוא יכול להבליעו וחפשי כנגד מורדין
וחוזר הגיע לבית חץ חומדין יקוב חת חבול לא חס
דחבן והולך לו חס חפשי להשתמש בן מורדין מדידה יפה וחס
היה חוט המשקולת יורד כנגד דחבן מורדין מדידה יפה
הגיע להך חס היה חר המולקט ממנו גובה עשדה טפחים באורך
חמש אמות מבליעו וחוזר למדתו וחס היה גבוהה דבב ער
שיתלקט ממנו עשדה טפחים מתוך משך הדבע חמות חומדין
והולך לו חס חינו יכול להבליעו כגון שהיה דחבן יתר מחמשים
מקרר מעט מעט וזה הוא שחמדן מקררין בהדים
פינר מקררין בהדים חו בגיחיות שחונ יכול להבליען חנדין
שטס חבל שלחבע חמות העליון חוזר מקצתו כנגד מדגלוטון
והתחתון חוזר בקצה השני כנגד לבן וחוזר העליון למקום התחתון
והתחתון יורד ומדחיק ממנו מרת חבל וכן מתגלגלין וחוזרין עד

שְׁמֵרָה בְּחַתְּמוֹתַי וּפְשִׁילָךְ הַמּוֹרָר לְהַבְלִיעַ חַתְּמוֹתֶיךָ חַתְּמוֹתֶיךָ
לְחַדְוָה חוֹץ לְחֶסֶם שֶׁלֹא יִרְחוּ חֲנֻתוֹ הַעֲבֹדִים וַיִּחַמְדוּ מִדַּת תְּנוּמָן
בְּחַתְּמוֹתַי חֲסִידֵי סוֹמְכִין שֶׁלֹא עָלְמוּ דַת חֲרָס מִיָּמֶה שֶׁבֹה
וְהִיעַ מִדַּת הַקְּדִקָּע יֵהִי לְנֹת חוֹמֵי שַׁבָּת מִוַּחֲזִיקִין וּבִחַ מִוַּחֲזִיקֵי
וְחִדְרֵי לִיבָה בְּתַחֲסֵם מִדָּן וּמִיַּעַט בְּתַחֲסֵם שׁוֹמְעִין לֵן בְּתַחֲסֵם שְׁלִיבָה
וְכֵן חֲסֵם בְּחֵן שְׁנִים מִוַּחֲזִיקִין וְחִדְרֵי חֲסֵם חֲחֵר לִיבָה וְחִדְרֵי מִיַּעַט
שׁוֹמְעִין לְחִדְבָּה וּבְלִבָּר שֶׁלֹא יִדְבָּה יִתֵּר מִמֶּרֶת אֶפְסוֹנָה שֶׁלֹּא עִידִי
כִּי־נִרְיָבַעַת שׁוֹלְבָה זֶה וְחִדְרֵי שְׁחֵם חֲחֵר לִיבָה

אכסון של עיר מדר הלפים ולפיכך מיעט מדותיו ונמצא כלל התחום
בינו ובין המדינה פחות מחלפים וזה החחרון מדר לפים מדלע
המדינה וחץ ~~החחרון~~ על הדתשון שטעה ביתר עלזה לפיכך
חס דיבה זה החחרון יתר על הדתשון חסלן בהמש מחות ושמונים
בקידוב שומעיו לו ביתר עלזה חץ שומעיו לו חסלן

עבד אפרו שפחד נחמנין לומר עד סוף תחום השבת ונחמנין הגדול
לומר חסור אני שער סוף היינו בחי' שבת כשקיימי קטן ונחמנין
על ערותו ברבד זה שלח חמיו חכמים מרצל להחמיר לו להקדל
מסני ששיעור לפי מרבדיהם

וְעַשְׂרִים
 פָּקֶד
 תַּעֲשֶׂה

החזרה לקרש יום השבת בדרים שנחזק
 יום השבת לקרשן כלומר זכריהו זכירת שבת וזכריהו זכיר
 לזכריהו בכניסתו וביציאתו בכניסתו בקירוש חורב וביציאתו
 בהבדלה וזה הוא נוסח קירוש היום בדרך חזק
 חלהינו מלך העולם אשר קרשנו במצותו ולזה נזכר
 בחהבה ובדבון הנחילנו זכרון למעשה גדולתו
 קרש זכר ליציאת מדרים כי בנבחרת ונתחנן קרש
 העמים ושבתי קרשך בחהבה ובדבון הנחילנו
 השבת וזה הוא נוסח ההבדלה

في ذلك
النقطة
هذه
الطوره
١٤١٤
٦٥
٢٠٦٧
فاذا
نقل
الفير
خروج
الحساب

קיומם של דברי תורה בדרך פרי הגפן בלבד ושונה ואחד כך יעלה
ויורו יסעור וחסור לו לאדם שיטעום כלום קורם שיקד שוגם קיומם
זה לא יהיה לא במקום סעודה
יש לו לאדם לקדש ער
המסעדים שבת אבצור יום חלף שלא נכנסה השבת וכך מבריל
על הכוס מבעור חם חלף שער יין היא שבת שמצות זבידה לחמה
בין בשעת כניסתו ויציאתו בין קורם לשעה זו במעט
מי שהיה חוסל בערב שבת וקדש עליו היום והוא בתוך הסעודה
טורם מטה על השלחן ומקדש וגומר סעודתו ואחר כך מבדק בדעת
המזון היה חוסל בשבת ויצא השבת והוא בתוך סעודתו גומר
סעודתו ונוטל ירד ומבדק ברכת המזון על הכוס ואחר כך מבריל
עליו ואם היה בתוך השתייה פוסק ומבריל ואחר כך חוזק לשתייתו
היה חוסל וגמר חכילותו פס הכנסת השבת מבדק ברכת
המזון תחלה ואחר כך מקדש על כוס שני ולא יבדק ויקדש ער
כוס אחר שאין עושין שום מצות בכוס אחר שמצות קידוש
ומצות ברכת המזון שתי מצוות שלמות הן אין מקדשין
לא על היין הדליל לכסף על גבי המזבח לפיכך אם מבערב בורכש
או שאחר אכלו כטיפות חדרל בחבית גדולה אין מקדשין עליו
בין ארבע אורים בכל המערה יוש מי שמתיך לקדש שני מצוות לא
נאמר ויין הדליל לכסף על גבי המזבח לא להוציא יין שריחן
דע או מגולה או מבוסס של שאין מקדשין עליו ואין
יין שטעמו טעם חומץ חלף שריחו ריח יין אין מקדשין עליו
וסן שמרומ שנתן עליהם מים חלף שיש בהן טעם יין אין מקדשין
עליהן בלוי בשנתן עליהם שמרים שלשה מים והוציא שחור
מחבצה אבל אם הוציא מחבצה קדי זה יין מזוג ומקדשין
עליו כלי שהיה מלא יין אפילו מחזיק שמה עבירות חס
שונה ממנו מעט הרי זה פגמו ונפסל ואין מקדשין עליו ואין
מפני שהוא בשידרי כוסות יין שריחו ריח חומץ ואין

[illegible]

וְאַחֲרֵי כֵן מִקֳדֶשׁ קָדוֹשׁ יוֹם טוֹב וְאַחֲרֵי כֵן מִבֶּדֶךְ עַל הַמִּזְבֵּחַ זָחָד מִן
 מִבְדִּיל וְחֻמֹּת בְּהַבְרִילָה הַמְבַרֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ וְאַחֲרֵי כֵן מִבֶּדֶךְ
 שֶׁהַחֵינוּ כֻלָּלִי יוֹסֵטוֹב וּבְלִיל הַכַּסּוּדִים חֻמֵּי שֶׁהַחֵינוּ
 וּבִסְבִיעֵי שְׁלֶסֶשׁ חֵץ מִבְּדִכִּין שֶׁהַחֵינוּ מִפְּנֵי שֶׁהַחֵינוּ לֹא בִפְנֵי
 עֲצָמוֹ וְכַפֵּר בִּידֵךְ עַל הַזֶּמֶן בְּתַחֲלֹת הַפֶּסַח סֵדֶר הַבְּרִילָה
 בְּמַחֲצֵה שַׁבָּת סִימָן עַל הַיּוֹץ וְאַחֲרֵי כֵן עַל הַבְּשָׂמִים וְאַחֲרֵי כֵן עַל
 הַנֶּר וְכִי יִבְרַח הַבֶּדֶךְ עַל הַנֶּר בּוֹרַח מֵחֹרֵי הָאֵשׁ וְאַחֲרֵי כֵן מִבְדִּיל
 חֵץ מִבְּדִכִּין עַל הַנֶּר עַד שִׁחֻתוֹ לְחֹלּוֹ כִּדְרֵי שִׁיכּוֹר בֵּין
 מִטְבַּע מֵינֵה יָד לְמִטְבַּע מֵינֵה אַחֲרֵי וְחֵץ מִבְּדִכִּין עַל הַנֶּר
 שְׁלֹשִׁים שְׁסֹתִים מִסִּיבֹתָן לַעֲדֵי וְחֵץ מִבְּדִכִּין לֹא עַל הַנֶּר שְׁלֹשִׁים וְלֹא
 עַל הַנֶּר שְׁלֹשִׁים יִשְׁדֹּשׁ שֶׁהַדְּרִילִין מֵאֵי חֹגֵי מִי שֶׁהַדְּרִילִין
 מִבְּדִכִּין עַל־יָד מֵאֵי חֵץ מִבְּדִכִּין עַל־יָד הִיא מֵהַלֵּךְ חֹץ לְסֶדֶךְ
 וְכֵן אֵדֶה אֵשׁ דּוֹב אֲנִשִּׁי הַבֶּדֶךְ גּוֹיִם חֵץ מִבְּדִכִּין וְחֵץ דּוֹב יִשְׁדֹּשׁ
 מִבְּדִכִּין אֵדֶה שְׁלֹשִׁים וְשִׁלְתָּנוֹר וְשִׁלְתָּנוֹר לְכַתֵּחַ לֹא אֵדֶה עַל־יָד
 הַגִּזְלִים אֲנִשִּׁי שִׁיכָנוֹס קִיסָם בִּינֵיהֶן וְיִלְכֵן מֵהַלֵּךְ חֹץ מֵאֵי חֹץ
 וְאַחֲרֵי כֵן שְׁלֹשִׁים הַמִּדְרָשׁ חֵץ מֵאֵי חֹץ חֵץ מֵאֵי חֹץ חֵץ מֵאֵי חֹץ
 מִבְּדִכִּין עַל־יָד שְׁלֹשִׁים הַכַּסּוּת אֵשׁ שֶׁשֶּׁם חֵץ שֶׁהַחֵץ מֵאֵי חֹץ
 עַל־יָד וְאַחֲרֵי כֵן הַבְּרִילָה מִדּוֹה מִן הַמִּזְבֵּחַ וְאַחֲרֵי כֵן עַל
 הַחֹר כִּדְרֵךְ שֶׁמֵּחֲדִילִין עַל כָּל הַמִּדּוֹת לֹא אֵשׁ מִבְּדִכִּין
 עַל־יָד חֹר שֶׁהַדְּרִילִין בְּשַׁבָּת לְחֹלּוֹ לְחֵץ מֵאֵי חֹץ מֵאֵי חֹץ
 בְּמִוִּצְחֵי שַׁבָּת חֹר שֶׁהַדְּרִילִין מִן הַעֲצָמִים וְחֵץ הַחֲבָטָה מִבְּדִכִּין
 עַל־יָד בְּמִוִּצְחֵי שַׁבָּת שֶׁהִיא הִיטָה תַּחֲלֹת בְּרִיתָן בִּינֵיהֶן וְחֵץ מֵאֵי חֹץ
 חֵץ מִבְּדִכִּין עַל־יָד בְּמִוִּצְחֵי יוֹם הַכַּסּוּדִים לֹא עַל חֹר שֶׁהַחֵץ
 אֵשׁ שֶׁהַדְּרִילִין לְחֹלּוֹ חֹר לְחֵץ מֵאֵי חֹץ מִבְּדִכִּין עַל־יָד
 שֶׁהִיא שַׁבָּת מִעֲבוּרָה יוֹסֵטוֹב שֶׁחֹל לְחֵץ מֵאֵי חֹץ מֵאֵי חֹץ
 שַׁבָּת אֵדֶה בְּהַבְרִילָה הַמְבַרֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ וְאַחֲרֵי כֵן מִבְּדִכִּין
 וּבֵין יִשְׁלֹשׁ לְגֹוִים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשַׁבָּת יִשְׁלֹשׁ לְגֹוִים וְחֵץ מֵאֵי חֹץ

שמואל במדבר שבת שסדר הבדלות הוא מוצאנו צריך
לבדוק עליו שמים ולא על הנד' וכך אינו צריך לבדוק על השמים
במוצאי יום הכיפורים ולמה מבדלים על השמים
במוצאי שבת מכאן שהנפטרות הן ליציאת השבת משמים
אותה ומי שבין אותה

פירוש שבת
נחמיה

מרבדי סופרים וכן מסודרים על ידי הנביאים שבתות זכור
ושמור' ושתהיה על ידי הנביאים כיבור ועינוה שני צדדיה
לשבת ענג לקרוא שם הכבוד' § חזקה הוא כיבור' זה
שחמרה חס שמינות על תחיתם לחוץ פניו ירין ורגליו בחמק' ענג
שבת מסני כבוד שבת ומה ענג מצריות ויושב בכבוד דאש
מיוחד להקבלת פני השבתות שהיו צריכים לקבל את המלך יחזק
הדאשונים הן מקדשם ויהם בערב שבת ומה ענגיהם
ומה ענגיהם ומה ענגיהם ומה ענגיהם ומה ענגיהם
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת
השבתות שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת
מלבן שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת
בתמימי מסני כבוד שבת § אסור לקבוע עבודה
ומשנה בערב שבת מסני כבוד שבת ומה ענגיהם
ער שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת
ומה ענגיהם שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת
לחמול' § חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
שחזקו צריך להם לידות וכן מסודר שלחנו במדבר שבת וחלפ
שחזקו צריך להם לידות פני לבדן בכט סתו ופני חזקו צריך
לחזקו חזקו חזקו חזקו חזקו חזקו חזקו חזקו חזקו חזקו
עזר חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה

שיהיה אדם חשוב ביותר וחיז רכנו ליקח רבדים מזה שוק גלח
 להתעסק במלכות שבבית חייב לעשות רבדים מזה שוק גלח
 השבת בגותו שזה הוא כבודו חכמים הדא שונים מהן מי שהיה
 מפלה פעמים לבשלהן ומהן מי שהיה מבשל און מולח בשך
 און גורל פתילות און מר לוי נדות ומהן מי שהיה יום און וקונה
 רבדים שהיה צריך לשבת ממחבל ומשקה אעפ שחין רכנו
 בכך וכל המכשך ברבך זה הדי זה משובח $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ חידה הדא
 עונג זה שחמרו חכ שצריך להקץ תבשיל שמן ביותר ומשקה
 מבושם הכל לשבת הכל לפי ממונו של אדם וכלה מרבה
 בהוצאת שבת ובתיקון מחכלים דביום טובים הדי זה משובח
 ואם חין ירין משגת אפלו עשה שלק ופיוצח בן משום כבוד
 השבת הדי זה עונג שבת וחינו חייב להדיר לעצמו ולשחול
 מחכרים כדי להדבות במחבל שבת אומדן חכמים הדא שונים
 עשה שבתך בחול ואל תצטרך לפדיות $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ מי שהיה
 עונג ועשיר ודרי כל ימיו כשבת צריך לישנות מחבל שבת
 מחבל החול ואם אי אפשר לישנות משנה אומדן חכמים
 היה דגיל להקדים מאחר יחם היה דגיל לאחר מאדרי $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$
 חייב אדם לאכול שלש סעודות בשבת אחד ערבי ואחת
 שחרית ואחת במנחה וצריך להזהר בשלש סעודות אדון
 שלא יפחות מהן כלל ואפלו עני המתפלל מן הצדקה סוער
 שלש סעודות יחם היה חולה מדוב החילה און שיהיה מונע
 פטור משלש סעודות וצריך לקבוע כל סעודה משלש
 על היין ולבדוע על שתי בכרות ואם בימים טובים
 אכילת בשר ושתיות יין בשבת עונג הוחלה והוא שחיה
 ירו משגת ואסור לקבוע סעודה על היין בשבת ובמדינת
 טובים בשעת בית המדרש לא כך הוא המתפלל יין וסעודה
 יתפלל אדם בשבת שחיה ואסור בבית הכנסת ויחם ויחם

[illegible]

בטח סיוח הדי הוא עמך עד שיהיה כגוים לכל רבדיהם
לפיכך משבח הנביא ויחזק אשרי חנוש יעשה זאת
ובן ארם יחזיק בה שומר שבת מחללו בו וכל המעמך את
השבת מהלכותה ומעברה וזמנה כפי כוחו כבד מקורש
בבבל שפתי בגולם היה יתד על השבת הצפון לעולם הבא
חזקת עמך עלייך דכבודך על במותי ארץ ודאכלותיך
נחלת יעקב חביר כי פיי וירבד

ברוך דאמנח דסייען בהדי

על קרבן

הלכות

מצות עשה זאת והיה מדברי

סופדים וחנה מן המטין וביחוד מצוה זו בסדקים חלון

פירוש הדבר דאשר קראו חז"ל שחט בה שבתם
כל אחד מהן בבית לעצמו

דיוטתה הוא שיהיו בולן מותרין לטלטל בכל חצות ומבנים
לחצר ומה חצר לבתים מעט שכל החצר שותף לה ומה
שמותה לטלטל בכלה והוא המצוי במבני שיש לו חצר חזקה
שהיא כלבני המצוי מותרין לטלטל בכלה ומה המצוי
והמבני לחצות המצוי ששותף היחיד והוא המצוי
במדינה ששותף חזקה גמולה עשרה טפחים שיש לו
דלחות נכעלות בלילה שפולה דשותף היחיד ומה המצוי
חבל מדברי סופדים חסוד לשכנים לטלטל במי שותף
היחיד שיש בה חלוקה לריוודין עד שיערבן כל השכנים כולם
מעלה שבת אחד חצר ואחר המבני ואחר המדינה ומה
תקנת שלמה ובית דין הדין וכן יושבי חצר ומה
סוכות חוץ מחנה שהקיפוהו מחיצה איך מטלטלין מחצית
לחול עד שיערבם כולן חבל שייך שחצית מחצית חצר
דמיין לערב לא מצינו חצר מחצית לחול מצד עירוב

[illegible]

אין מערבין בה' היתה שלימה והיא באיסקר מערבין בה' וכשם
שמערבין בפת תבואה כך מערבין בפת אורז ובפת עדשים
חבל לא בפת רוחן וזו שיתוף בין בפת בין בשאר חרכלים בכל אונל
משתתפין חוץ מן המים בפני עצמן או מלח בפני עצמן וכך
כמה יצ' ופטריות חץ משתתפין בהן שחינן חשובין בארכלין
עורב מים עם מלה נעשה במוריס ומשתתפין בו' וכמה
שיעור האוכל משתתפין בו בגדוגדת לכל אחר ואחר מבני
המבוי או מבני המדינה והוא שיהיו שמונה עשר או פחות חבל
אם היו מערבין על זה שיעור שתי סעודות שהן כשמונה עשר
גדוגדות שהן כשש ביצים ביטוניות חסלו היו משתתפין לפי
ולבבות שתי סעודות לכולן כל אולם שהוא נאכל
כמות שהוא בגוף פת ומיני רגן ובשר חי אסי שיתפן בו שיעורו
מדון שתי סעודות וכל שהוא לפתן ודרך העם לאכול בו פיתן
בגוף יין מבוסל ובשר צלי וחומץ ומוריס וזתים ואמה נגה ש
שלבכלים שיעורו כדי לאכול בו שתי סעודות' ולשתתפן
בין חי שיעורו שתי דביעיות לכולן וכן בשכך שתי דביעיות
ביצים שתיים ומשתתפין בהן וחסלו הן חיות דמונים שתיים
חתלוג אחר חמשה חגוזים חמשה חפרסקין ליטרא ירק בין
חי בין שלוק ואם היה בשלולא בשל חץ מערבין בו לפי שחינו
דחוי לאכילה עוכלא תבלין קבתמרים קבגדוגדות ימנה דבולה
קבתפוחין בשות כמלוא היר' פולין לחין כמלוא היר' ח' חין
ליטרא והתדרין הריהן בכלל הירק ומערבין בהן' עלי בצללים
חין מערבין בהן לא חם הבצילן ונעשה אורז כל עלה מהן זרת
חבל פחות מכאן אינו אוכל וכל אלה רבדים האמורין בלשתן
הן ולפיכך נתנו בהן שיעורין ארוכין כל כיוצא בהן וכל האוכלים
מצטרפין לשיעור השיתוף' לטרא חמשה בשר
מקום מלוא שתי דביעיות ועוכלא ח' דביעיות ומהן החמשה

בכל מקום מאה דינר והדינר שש מעין והמעה משקל שש עשרה
שעורות והסלע ארבעה דינרין והדביעיות מחזקת מן המים
אין מן היין משקל שבעה עשר דינרין וחצי דינר בקירוב במצאת
הלטרך משקל חמשה ושלשים דינר והעוכלה משקל תשעה
דינרין פחות דביעי
סחה האמורה בכל מקום ששת קבין
והקב ארבעת לוגין והלוג ארבעת דביעיות ונכבד ביחדנן מרת
הדביעיות ומשקלה יואל השיעורין שארם צריך לזכור אורח
אוכל שהוא מותר באכולה אעפ שתוא חסוד לזה
תמירי
המערב הדי זה מערב בן ומשתתף ביצרי משתתף הוא הנזיר
ביין וישלבתרומה ופך הנזיר מאוכל זה אין שנשבע שלא
יאכלו מערב בן ומשתתף בן שאם חיינו דחוי לזה הדי הנה
אבל רבד באסור לכל בגוף טבול אסלקטל
דחוי לאחד
שלדבי סופרים ופך מעשר שלא נטלה תרומתו בהוגן וכן מעשר
שני והקדש שלא נטרנו בהלכה חייז מעדבין ומשתתפין בהן
ומשתתפין ברמחי מעט שדחוי לעניים ובמעשר שני והקדש
שנפרו אעפ שלא נתן את החומש שאין החומש מעכב ומעבין
במעשר שני בירושלם מעט שהחשש דחוי לאכולה אבל לא
בגבולין
ביצרי מעדבין בחצירות גובין סלה אחת
שלימה מכל בית ובית ומניחין הכל בכלי אחר בבית אחר מבתי
החצר אפלו בבית התבן או בבית הבקר או בית החורב אבל
אם נתנו בבית שער אפלו בית שער שליח או באכסדרתו
במרפסת או בבית שחין בן ארבע אמות על ארבע אמות חצו
עידוב וכשמקבץ העידוב מדרך באווי אמה חשד קרשנו
במצותיו ויזנו על מצות עידוב ויחומק בעידוב זה יהיה מותר
לכלבני החצר להוציא ולהכניס מבית לבית בשבת ויש לקטן
בצבות עידובי חצירות ובית שמניחין בו עידוב חסו צריך לזון
תמורתו ואם היו דגילת להטח בו חין משנין אותו מטביר דבי

שלוש

וכיצד משתתפין במבוי גובה חופל כגודלת מנ
אחד ואחר אן פחות מגודלת חסדין מרובין נמניח הכל בכלי
אחר בחצר מחצירות המבוי אן בבית מן הבתים אטלן בית
קטן אן אבסר דת אן מרפסת הדי זה שיתוף חבל אס הניח ב
בחויר מבוי חינו שינבט ואס הניח הכלו בחצר צריך להגביה
הכלי מן הקרקע טמא כרי שיהיה ניכר ומבכר על מצות עידוב
ואגמר בזה השיתוף יהיה מותר לכלבני המבוי להוציאו ולהכניס
מחצירות למבוי בשבת חלקו את העידוב אן את השיתוף
אלפ שהוצא בבית אחר חינו עידוב חבל אס מילאן את הכלי
מן העידוב ונשאר ממנו מעט והניחוהו בכלי אחר מותר
המשתתפין במבוי צריכין לערב בחצירות כרי שלח
לשכח את התינוקות תורת ערב שהדי חין התינוקות מכירין
מה נעשה במבוי לפיכך אס נשתתפן במבוי בפת סומכין עליו
וחין צריכין לערב בחצירות שהדי התינוקות מכירין בפת
בני קבולה שהיו מסובין בבית וקדש עליהן היום פת שעל
השלתן סומכין עליה משום שרובי חצירות ואס דען לסמוך
עליה משום שיתוף סומכין אלפ שהן מסובין בחצר
לח אחד מבני החצר פת אחת ואמר הדי זה לכלבני החצר
אן חופל בשתי סעודות ואמר הדי זה לכלבני המבוי חנו צריך
לגבות מכל אחד ואחד חבל צריך לחכות להן עלירי בנו ובתן
הגדולים ועלירי עברן העבדי ועלירי חשתן חבל לח עלירי ובני
ובתן הקטנים ולח עלירי עברן ושפחתן הכנענים מסני שירין
כירין וכפן יש לו לחכות להן עלירי שפחתו העבדי אעפ
שהיא קטנה שהקטן זוכה לאחדים ברב שהוא מדברי סופרים
וחינו צריך להודיע לבני החצר אן לבני המבוי שהדי זוכה להן
ועידב להן שזכותה להן וזכין לארס שלא בפניו
מערבין ולא משתתפין בשבת לח מב עור יוס ומערבין ערב

חצירות ושיתופי מבואות בין השמשות העל שהוח ספק מן היום
ספק מן הלילה ולעולם צריך שיהיה העידוב מצוי ואפשר לכל
כלבין השמשות לפיכך אם נפל עליו גל חן חבר חו נשדף חן
שהיתה תרומה ונטמאת מבפור יום חינו עידוב משחשיכה
הרי זה עידוב ואם ספק הרי זה עידוב שספק העידוב כשר
נתן העידוב חן השיתוף במגדל על עליון וחבר המעלה
קורם שחשיכה אם אי אפשר לו להוציא העידוב לא אם כן עשה
מלחכה בין השמשות הרי זה כמי שחבר וחונן עידוב שהרי אי
אפשר לכל הפדיש תרומה עד שתחשך חן מערבין בה
שעריין היו טבל כלבין השמשות וצריך שתהיה סעודה הדחוייה
מבעור יום **פסק** **ענין** **מהן** **שלא עירב עמהן בין**
כולן חן מחדד **מהן** **שלא עירב עמהן בין**
מזיר בין שוכח הרי זה חוסר עליהן ואסור לכולן להוציא
מבתייהם לחצר חן מחדד לבתייהם ביטל להן זה שלא עירב
דשות חצירן בלבד הרי אן מותרין להוציא ולהכניס מבתייהם
לחצר ומחצר לבתייהם אבל לביתן חסור ביטל להן דשות ביתן
ודשות חצירן הרי כולן מותרין חן מותרין מסני שערבן והרי
ביטל להן דשות ביתן וחצירן וגם הוח מותר מסני שלא נשחך
דשות והרי הוח כאורה חבלם והאורה חונן חוסר
המבטל דשותן סתם דשות חצירן ביטל דשות ביתן לא ביטל
והמבטל דשותן לבני חצר צריך לבטל לכל אחר ואחר בפידוש
ואומר דשותי מבטלת לך ולך ולך והיודש מבטל דשות העל
שמת מורישו בשבת שהיודש תחת מורישו הוח קם לסל רבדי
וביטול דשות בשבת מותר לכתחלה **ביטלן אן המעבין**
שחזר **לזה** **שלא עירב הוח מותר** **שהדי נשחך** **לבדן והן חסורין**
שלא נשחך **להם דשות** **וחן חסורין והוח כאורחין חבלן שחן**
חבלן חסורין **אכל אחר** **היו אן שלא עירבן שחן**

יתד חסביטלן דשותם למעדבים המעדבים מותדין ואלן שלח עיובן
חסורדין וחסר המעדבין יכולין לבטל דשותן לשנים שלח עירבן
שכל אחר מהן חוסר על חבירן ואפלו אחר האחר שלח עירב
וביטל דשותן לשני שלח עירב די זה חסור שבשעה שביטלן
לו המעדבין חסור היה חסר ש עירב אינו מבטל דשותן לאחר
שלח עירב אבל האחר שלח עירב מבטל דשותן לאחר ש עירב
בעם שבעל בית זה מבטל לבעל בית זה דשותן בחצר
אחת כך מבטלין מחצר לחצר ומבטלין וחוזרין ומבטלין כיצור
שנים ששדוין בחצר ולח עירבן אחר מהן מבטל דשותן לשני
ונמצא השני מילט לבד דשותן שביטלן חבירן ער שיעשה
צדכין וחוזר השני ומבטל דשותן לדחשון ומטלטל להדחשון
בדשותן שביטלן ובן כמה כעמים ויש ביטול דשות בחודקה
כדרך שהוחבצר מי שביטל דשותן וחצר וטלטל
בדשות שביטלן חסר במזיר הוציא זה חוסר עליהן שהדין לה
עמר בביטולן ואם בשוגג הוציא אינו חוסר שהדין הוא עומד
בביטולן ב"ה שלח קרמו והחזיקן והוציאן חסר חצר הוציא
והוציא בין בשוגג בין במזיר אינו חוסר עליהם שני
בתים בשני צדי דשות הדבים והקיפוס גויס מחיצה בשבת חין
מבטלין זה לזה הואיל ואי אפשר להם לערב מאמשי אחר מבני
חצר שמת והניח דשותן לאחר מן השוק אם מת מבעור יוסהדי
היודש ש אינו מבני החצר חוסר עליהן ואם מת משחשיבה
אינו חוסר עליהן אחר מן השוק שמת והניח דשותן לאחר
מבני החצר אם מת מבעור יוס אינו חוסר שהדין כולם מעדבין
ואם מת משחשיבה חוסר עליהן ער שיבטל להן דשות מודישן
ישלג וגר ששדוין במעדה אחת ומת הגר מבעור
ח"ע שלח החזיק ישלג אחר בנכסיו עד שחשיבה הדין
חוסר עד שיבטל שהדין הוא כיוצא ש' ואם מת הגר משחשיבה

[illegible]

וגוי הרדין בחצר אחת ושפרו מן הגוי בשבת חוזה האחר זמבטל
דשתגלשני מותק וכך חם מתגוי בשבת זמבטל השדל לישדל
החזק וזהו מותק לטלל
גוי שה שכיר מגוי חם חזק הגוי
הדשון יכול להוציא הגוי השני עד שישלים זמן שכיחותו שוכדק
מזה הגוי השני שהפינסתת התבעלים ואם יש דעות לדשון
להוציא את הגוי השני מהמנהג כל עת שידעה חם לחיה השני
עומד שכל השדלים מן הדשון הדין לו מותקין חזק
שישדלם וגוי שדשם בה והיו חלונות פתוחות בדין שדל זה לבית
ישדל זה ועשו עידוב דרך חלונות אלפ שקף מותקין להוציא מבית
לבית הדרך חלונות הדיהם אסורים להוציא מבית לבית הדרך פתחים
מגוי הגוי עד שישכיר שאין דבים נעשים בעידוב כיחיד במקום
הגוי וישדל שהוא מחלל שבת בקדה סיה חן שהוא עובר
על הדין הוא בגוי לכל דברין ואין מעדבין עמו ואינו מבטלוחבנ
שוכדק ממנו בגוי אבל חם היה מזה המינים שאין עוברין על
ואין מחללין שבת בגון צדוקין וביתוסין וכל הפוסדין בתורה
שבעל פה כללן שלדבר כלמי שאינו מורה במצות עידוב אין
מעדבין עמו לפי שאינו מורה בעידוב ואין שוכדק ממנו לפי
שאינו בגוי אבל מבטלוחבנ דשותן לישדל הכשר וזן היא תקנתו
וכן אם היה ישדל אחר כשר וזה הצדוקי בחצר הדינה חוסר
עליו עד שיבטללן

חזירות פקדן חם יש עשרה עשרה חלון שבין שדי
בן חדבעה טפחים על חדבעה טפחים על
חדבעה טפחים חזיתו עליה והיה קרוב מן הדרך בתוך עשרה
טפחים אפלו כולו למעלה מעשדה טפחים ומקצתו בתוך עשרה
חן כולו בתוך עשדה ומקצתו למעלה מעשדה חם דבין
שתי חזירות לעב כולן עידוב אחר הדשות בירך ויחזק
אחת ויטללן מחללן ואם דין מעדבין שם עידוב

ואן לעצמא דיה החלון פחות מארבעה חן שהיה למעלה מעשרה
מעדבין שני עירובין אן לעצמא ואן לעצמא ב"ר אבהו
שבין שתי חצירות אבל שבין שני בתים אפלו היה למעלה מעשרה
וכן חלון שבין בית לעליה חס דצן מעדבין עירוב אחד ח"ע שחין
ביניהן סולם והוא שיהיה בן ארבעה על ארבעה היה חלון אגול חס
ושבן כרי לרבעה ארבעה על ארבעה הרי הוא כמרובע
כותל שבין שתי חצירות חן מתבין שבין שתי חצירות פחות
מעשרה טפחים מעדבין עירוב אחד ח"ע מעדבין שנים היתה גבוהה
עשרה חן יתר עלכן מעדבין שני עירובין אן לעצמא ואן לעצמא וגם
היה ביניהן סולם מבין וסולם מבין הרי הם כסתח נחם דצן מעדבין
אחד ואפלו היה הסולם זקוף וסמך לכותל שהרי ח"ע יבגלן לעלות
בן ער שימשר ויתרחק מתחתיו מן הכותל הרי זה מתיר וחסל
לחיה מגיע דאשה סולם לרחש הכותל חס נשחק ביניהן פחות
משלשה הרי זה מתיר ומעדבין אחד חס דצן היתה פחותה
רחב ארבעה ועשרה סולם מבין וסולם מבין ח"ע שהסולמות מן
מדוחקות זה מזה חס דצן מעדבין אחד ח"ע בלוחב הכותל ארבעה
חן ח"ע סולמות שלשה מעדבין שנים בנה משבצת
גבי מצבה בצד הכותל חס שבתחתונה ארבעה ממעט ח"ע
פחותונה ארבעה וח"ע בינה לבין העלינה שלשה ממעט וח"ע
דצן מעדבין אחד ופן במרדיות שלעף שסמך לכותל
כותל גבוה שבין שתי חצירות וח"ע יתר חס נשחק מן הדין
ער דאש הכותל פחות מעשרה מניה סולם למני ח"ע ומעדבין אחד
חס דצן אבל חס הניח הסולם בצד הדין חסן ממעט היה הכותל
הוא תשעה עשר טפה מן צד אחד באמצע מעדבין אחד חס דצן
ח"ע ח"ע עד החדץ פחות מעשרה ומן הדין עד דאש הכותל
סולמות היה הכותל גבוה עשרים טפה צד שני ח"ע
על הכותל עד שיהיה בין הדין התחתון ובין החדץ פחות מעשרה

ובין החיזה עליו ובין ראש הכותל פחות מעשרה ומערבין אחד
אם רצו. רצו לשחתכו וסמכו על ראש הכותל ועל החפץ
מערבין אחד. אם רצו גחיון צדיק לחבנו בבנין וכך הסולם כוונתו
קובעו וחיון צדיק לחבנו בבנין היו קשיין מברילין בן שתי החצי
נות וסולם מסמך וסולם מבחן חץ מערבין אחד. שהיו חץ קף קדנ
עולה בסולם לטעם חפץ עלמה יסמוך יהיה הסולם בחמץ עוקשין
מכחן וקשיין מבחן חפץ מערבין שנים. ביה חילן בשר
הכותל ועשהו סולם לכותל אם רצו מערבין אחד. הוצילו וחסור
שבות הוצו שגרים לה שלח יעלה בחילן. עשה חשכה סולם לכותל
חץ מערבין אחד. מפני שחסור לעלות עליה מן התורה שהיה היא
חסודה בהנייה. כותל שגבנה עשרה ובח למעטו כדי לערב
עירוב אחד. אם נש צדוקך המיעוט ארבעה טפחים מערבין אחד.
סתם מקצת הכותל עב שנתמעט מעשרה צדוקך הקצת נותבין
חותג לחצו שחך הכותל הגבוה לבין שתי החצרות
כפרך הכותל הגבוה שביניהן אם היתה הפרצה ער עשה חמות
מערבין שני עירובין ואם רצו מערבין אחד. מפני שהיה חסות
ואם היתה יתר מעשה מערבין עירוב אחד וחץ מערבין שני
עירובין. היתה הפרצה פחות מעשר ובח לה שלימה ליתר
מעשר חוקך בכותל גובה עשרה טפחים ומערבין עירוב אחד
ואם בח למרוץ לכתחלה פרצה יתר מעשר בכל הכותל צדיק
להיות גובה הפרצה מלוח קומתו. חרוץ שבין שתי
חצרות עמוק עשרה ורחב ארבעה חו יתר מערבין שני עירובין
פחות מבחן מערבין אחד וחץ מערבין שנים ואם מיעט עומק
בעפר חו בצדונות מערבין אחד וחץ מערבין שנים שסתם
עפר וצדונות בחריץ מובטליון חץ אבל אם מילתו חסות
חיון ממעטין עב שובטל. וקץ אם מיעט דוחף חו
בקנה שהושיטו באורך כל החריץ מערבין אחד וחץ מערבין

שנים וכל הרבה הניטל בשבת כלן סל והסמל חזק מהענין בן אה
 הם כן חזקו צדק חיבור שמי חפשי לטעמו עד שיחפזו בדין
 גותן לוח שרחב חרבעה טפחים על רוחב חריץ לעלמין
 אחד ואם דיון מערבין שני עירובין יוסף שתי גזירות חספון
 ין אם הוסיף לוח שרחב חרבעה טפחים מזהו לזון מערבין שגוב
 אחד ואם דיון מערבין שני עירובין מן העירובין ולא לעירובין
 היו דוב צד ין וחיון בשווה לא חחת למעלה מחבולתה חס
 יש ביניהן פחות משלשה טפחים הריהן סגור צד אחד חחת ין
 יש ביניהן שלשה אף יותר מערבין לן לעצמן ולעצמן
 כותל שבין שתי חצירות שהיא רחב והיה גבוה מעשרה טפחים
 מחצר ין ושווה לקרקע חצר שנייה כותלן רחבו לבני החצר
 שהיא שווה להן ויחשב מחציתן הואיל ותשמישו בנחת לעלן
 ותשמישו בקשה לן כותלן חותל לן שתשמישו להן בנחת יוכן
 חריץ שבין שתי חצירות עמוק עשרה טפחים מזה חצר ין ושווה
 לקרקע חצר שנייה כותלן רחבו לחצר שהיא שווה לה ממש שתשמישו
 נחת ליה וקשה ליה כותלן חותל לן שתשמישו להן בנחת
 היה הכותל שבין שתי החצירות נמוך מחצר העליונה
 וגבוה מחצר התחתונה שנמצא חבט העליונה משתמשין בעצמן
 על ירי שלשול ובני התחתונה משתמשין בעצמן על ירי חריקה
 שניהן חסודין בן ער שיערבון שניהן עידוב אחרי חבלתם ליה
 עירבון חזק מכניסין מעובי כותל ליה לבתים ואין מוציאין מחבתם
 לעבין גט בתים שבניהן חקבה שהיא דשות היחיד אם
 עלין שניהן לה שתמש בחקבה על ירי חריקה חסודין זה על זה
 והיה תשמישה לזה בנחת והאחר חסודין יכול ללחוק לה מפני
 חריקה ממנה הדי זה שהיא לו בנחת משתמשה עליה
 בלגנותה עיר חפץ שזה גבוה וזה נמוך עס כן
 חסודין כל הקד פירות שהוקטן שלא לשפיר דה שחזן בן

אחד מהן תר על בית סחתיס עם עזבי הכתלים שבין החצירות עם
 המבואות שיגלה להן חן קורה כולן לשות היחיד לן ומטלטלן
 בלא עידוב כלים ששבתו בתוכן חבללא כלים ששבתו בתוך הבית
 אחס כן עירבון כיצד כלו ששבת בתוך החצר בין עירבון
 חנסי חצר בין לא עירבון מותר לה עלותו מן החצר לגג או לראש הכותל
 ומן הגג לגג אחר הסתמך לן חסלו היה גבוה ממנו כל שהוא חן כמור
 ומן הגג לחצר שנייה ואחצד שנייה לגג שלישי שלחצר שלישית
 ומגג שלישי למבוי ומן המבוי לגג רביעי עד שיעבירנו כל המרינה
 כולה לדר גגות וחצירות אוד לדר גגות וקדפירות חודרך חצירות
 וקדפירות חודרך שלשתן מזה לזה ומזה לזה ובמבוי שלח יבנס
 בכלי זה לבית מן הבתים אחס עירבון כל חנסי המקומות החלן
 עירוב אחד וכך חס שבת הכלי בבית והוציאו לחצר — לא
 יעבירנו לחצר אחרת או לגג אחר או לראש הכותל או לקדפיה לא
 חס כן עירבון כל חנסי המקומות שמעבירין בהן כלי זה עירוב
 אחד בזר שבין שתי חצירות אין ממליצין ממנו בשבת לא
 חס כן עשן לן מחיצה גבוהה עשדה טפחים כדי שיהיה כל אחד
 ואחר רולה מן שותן וזה יכן מעמידין את המחיצה חס היתה
 למעלה מן המים צריך שיהיה טפח ממנה יוצא למעלה מן המים
 כדי שתהיה ניכרת לשות זה מן שות זה וכך חס עשן
 על עיבור קורה רחבה חרבעה טפחים זה ממלא מצד הקורה
 וזה ממלא מצד השני וכאילו הברילה חלק זה מחלק זה חרעפ
 שהמים מעורבין מלמטה קלהות שהיקילן חכמים במים
 באר שבחמצעה שביל בין שני כתלי חצירות חף על
 שהיית מופלגת מכותל זה חרבעה טפחים שניהם ממליצין
 ואין צריך להוציא חיצון על גבה שחין חרס חוסר
 רצך חודי חצר קטנה שנפרצה במלואה לחצר אחרת
 מבעור יום חנסי גרולה מערבין לעצמן ומותרין

מן המצצה יורד
 בתוך המים ואם
 ביצה היתה
 כגון בתוך
 המים צריך
 שהיה טפח
 ממי

להזמין מכתב ומכתב ונחש קטנה חסודין להוציא מכתב
לחבר שלהם עד שיעלה עם בני הגדולה עירוב אחד שהיה
של גדולה חסודין בקטנה ונחש קטנה חסודין בגדולה
שתי חסודות שיעלה עירוב אחד רכד הסתח שבניהן חס
דרך החלון ונסתח הסתח חס החלון בשבת כל חסות וחסות מוסת
לעצמה הוחיל והותרה מקצת שבת הותרה כולה וכן שתי חסודות
שעירבה חס לעצמה וחס לעצמה ונסל כותל שביניהן בשבת חס
מוסדין לעצמן ומוסדין מכתביהם ומטלטלין עד עיקר החסידה
ואן מטלטלין כחן עד עיקר החסידה הוחיל והותרה מקצת שבת
הותרה כולה חס שנתוססנה ריוקין שהריוקין הבאין בשבת
חוסין חוסדין נסתח החלון ונעשה הסתח בשגגה חס שעשוגים
לרעתן חסדו להתיקין וכן שתי ספירות שהיו קשולות חס
בחו ועירבו ונסקו חסוד לטלטל חס לחס וחסלו היו מוססות
מחיצה חסדו ונסק שדן בשוגג חסדו להתיקין

מחיצה חדר ונכנס אליו ונשכר לו חדר
פרק יד **על** **דבר** **ענין**
 חנושי חדר שהיו כולם
 שלחן אחד תמיד אעפ"י שכל
 אחד ואחד יש לו בית בפני עצמו חיצונית עירוב מלכא
 כחנשי בית אחד וכשם שחיצונית של אחדם ובניו ובני ביתו
 ועבדיו חוסרין עליו חינו צריך לערב עמהם כך לו כולל כחנשי
 בית אחד מהם מפני שהם כולל קומבין על שלחן אחד
 הם צרכין לעשות עירוב עם חנשי חדר אחרת עירוב אחר לכולן
 את אחת בלבד מוליכין לחותם מקום שמעלבים עמו ואם היה
 עירוב בא חצלה חנוש צריך לערב כמו הבית שממחין בו העירוב
 שצריך ליתן את הסתם שכללן הבתים בבית אחד הם חסובין
 כן חנשי חדר שצרכין נעשו כולל בבית אחד ואם צרכין
 לערב שנייה בכל אחד בלבד הוא שמעלובין על ידו כולל
 לבין בו אם היה עירוב בא חצלה חנוש צריך ליתן את

שפעה שגמו חתה הערוב להוליכו למקום שמוציא בו עירוב
כשהן מוליכין חינוך צדיכין להגליך על ידיהם שגמו אל כבד אחת
שביון אגבו בולן מעשה הנשים בית אחר. העבד גבנו וקרב
ותלמודו שהן ערויך בחצר חינוך צדיכין לערב חסני שדן בבית
אחד ואלפי שפעמים חוסלן על גלחן אחד ופעמים חינוך חוסלן
הריהן בבית אחר. התמים שכל אחד מהן יש לו בגת בפני
עצמו וחיון סומך על שלם אבותם וכך הנשים חן העבדים שגמו
סומכין על גלחן בעלן אחד בן תמיד אבל חוסלן הם על שלדן
בשכר מלחמה שעשין לו חן בטובה ימוסידו עים כמן שסוער אצל
חבירו שפוע חן חש חס חן עמה דיוולין אחדים בחצר חינוך
צדיכין לערב וחם עירבן עם חצר אחת עירוב אחד לכולן וחם
בחה עירוב אצלן חיון כותנץ פת: וחם היו ריולין עמהן בחצר
צדיכין פת לכל אחד ואחד כשהן חנושיה חצר מפני שחיון סומכין
על גלחן אחד תמיד.
חמש חבורות ששבתן בטרק לין
אחד חם היה מפסיק בין כל חבורה וחבורה מחיצה המגיעת לתקנה
הרי כל חבורה מהן כחילו היא בחצר בפני עצמו חן בעליה בפני
עצמה לפיכך צדיכין פת מכל חבורה וחבורה וחם חן המתינות
מגיעות לתקרה ככר אחד לכולן שכולן בחנושיה בית חסנין.
מי שיש לו בחצר חבירו בית שער שהדבס רוקסין בן חן
חכסררה חן מדפסת חן בית הבקר חן בית התבן חן בית העצים
חן חוצרה די זה חינוך חוסר עליו ער שיהיה לו עמן בחצר מקום
רידה שהיה סומך עליו לחבול בו פתן ואחד כך יהיה חוסר עליה
ער שיערב עמן אבל מקום לינה חינוך חוסר לפיכך חס קבע
מקום גלחן בבית שער חן בחסרה ומדפסת חינוך
עליו לפי שחיון מקום לרידה עשדה בתים חסרה
זה לפי מה שהיה חסרה שטן לו הם שנותנין חתה עירוב
בתים החיצונים חינוך נותנין חסרה עירוב חסרה ודגל חסרה

[illegible]

חוץ מן ציחא בציחאם לחצו ולא מחצו לבתים חבליהם לטלין
 הן בלי ששבתן בהנהגה בכלהם ובכלה הנחשב עם החצר ואם
 היצה שם מרפסתהו עלייה ועימבן אנשי החצר לעצמן ואנשי
 המרפסת לעצמן אנשי המרפסת ואנשי עלייה מטלטלין כלם
 ששבתו בבתיהן בכל המרפסת ובכל הנחשב עמה או בכל לוחב
 העלייה ובכל הנחשב עמה וזהו חצר החצר מטלטלין בכל החצר
 ובכל הנחשב עמה יוכן אם היה חצר דרך בחצר ויחיר דרך בעלייה
 ושפתו ולא עירבן זה מטלטל בכל העלייה והנחשב עמה וזה
 מטלטל בכל החצר והנחשב עמה כיוצא הסלע חותל
 וסוף חבן שבתוך החצר אם חסן גבוהין עשרה טפחים הרי סוף
 נחשבים בין החצר ובין המרפסת ושניהן חסודין להוציא שם כלם
 שבבתיים ואם גבוהים עשרה והיה ביניהן ובין המרפסת פסוק
 מחבצה טפחים הרי סוף נחשבים עם המרפסת שהרי הן שוויין לה
 ובני המרפסת מותרין בהן ואם היו דחוקים מן המרפסת אלבעו
 טפחים או יתר על כן אעפ שגבוהם עשרה הרי חלו בכלל החצר
 והמרפסת לפי ששניהם חפשי להם להשתמש בהן על ידי דקה
 לפיכך שניהן חסודין להוציא שם כלי הבתים ע"י שיערבון היתה
 מצבה רחבה חבצה טפחים לפני המרפסת איך המרפסת
 חוסמת על בני החצר שהרי נחלקה מהן זיזין היוצאין
 מן הכתלים כלשהן למשה מעשרה בדי זה נחשב מן החצר
 ובני החצר משתמשים בו וכל שהוה בתוך עשרה טפחים
 העליונים הסמוכים לעלייה אנשי עלייה משתמשים בו והנשים
 בין עשרה התחתונים עד תחלת עשרה העליונים מן החצר
 היוצאין שם שניהם חסודין וזיזין משתמשים בהן בפי
 שבתים סוף כן עירבן בור שבחצר חסודין
 פירות טבולים שחסוד לטלטלן בשבת וכיוצא בהן חסודין
 וחליותן כסלע חותל שבחצר אם היה גבוה עשרה טפחים

[illegible]

זה הכלל דגלה חסודה במקומה חוסרת שלח במקומה מפני שעונות
עליהן. שתי בצורצטיות זו למעלה מדן שהן למעלה

מן המים העל שפעת כל אחת מהן מחיצה גבוהה עשרה טמחים
יורדת מכל אחת ואחת אם היו שתי גצוצטיות בתוך עשרה
טמחים היו לו חסדות למלאות עד שיערבן שתיהן עירוב אחד
מפני שהן בגצוצטמה אחת ואם היה ביין העליונה והתחתונה
יתר על עשרה טמחים ועירבה לו לעצמה וזו לעצמה שתיהן
מותרות למלאות. לזה עשתה העליונה מחיצה ועשתה

התחתונה חף התחתונה חסודה למלאות מפני דלי שלבב
העליונה שהן חסודין שפכת עליה עשתה העליונה מחיצה
ולא עשתה התחתונה העליונה מותרת למלאות והתחתונה חסונה
ואם נשתתפן בני התחתונה עם בני העליונה במחיצה שעשן
שתיהן חסודות למלאות עד שיערבן עירוב אחד.

שלש דיחטות זו למעלה מדן העליונה ותחתונה של אחד ודמ
ואחצעות של אחד לא ישלם מזה העליונה לתחתונה דרך
אמצעות שחין משלשלין משותף לדשות דרך דשות חבל
משלשלהוה מזה העליונה לתחתונה של דרך אמצעות

שתי דיחטות זוכגד זו וחצר אחת תחתיהן ששן
פכין לתוכה המים לא ישפכו לתוכה עד שיערבן שתיהן עירוב
אחר. עשן מקצות עוקה בחצר לשפוך בה המים ומקצות
לא עשו. לו שעשו עוקה שופכין לעוקה שלהן יולן שלא עשו
לא ישפכו לחצר עד שיערבן ואם עשו לו עוקה ועשו לו
עוקה כל אחת ואחת משתיהן שופכות לעוקה שלהן
שלא עירבן.

פרק חמשה עשר
מבוי שהיה ביניהן שיתוף
אחד לענין סחודה כגון שקנו יין בשותפות חמשה עשר
וכיוצא בהן חייבין שיתוף אחד לענין

על
חצי

על שיתוף של חורה ודודא שיהיה המין שהן שותפין בן מין
אחר ובכל אחד אחד חלק מהן שיתוף לאה בן ונאחר
בשמן און שהיה הפליין והיה בשני כלום היו און נדיכין להשתתף
לענין שבת
אחר מבט המבוי שביקש מחבירן יין
און שמן קורם השבת ולא כותב לו בטלה שיתוף שהדי גילה
רעתו שחיתן בולן שותפין שחיתן מק פיריז זה על זה ואחר
מבני המבוי שגיל להשתתף עם בט המבוי ולא נשתתף בט מבוי
כפנסין לתוך ביתו וכוטלין ממנו שיתוף בעל כרהו ואחר מבני
המבוי שחיתן דוניה להשתתף כלל עם בט המבוי כותפין אותו
להשתתף עמהן
אחר מבני מבוי שהיה לו חורר שליין און שמן
וכינח בהן הדי זה מחכה ממנו מעט לכלבני המבוי להשתתף בו
ומעלה בו עליהן זאעץ שלא הפרישו ולא ייחדו לא הדי הוא מעורב
באור הדי זה שיתוף
אחר שיש לה שני פתחים לשני מבואות
אם נשתתפה עם אחד מהן בלבד נאסרה במבוי שני חנינה מרצאה
ומכניסה זה לפיכך אם יצא אחד בשיתוף לכלבני המבוי ושיתוף
עליון נדיך להודיע לאנשי חצר זו שחיתן משתתפין לא מרעותן
שהינה זכות להן שמח במבוי שני דו כיון להשתתף לא בזה
אשתו של אחר מערבת לו שלא מרעותן והוא שלא יחסור
על שכניו אבל אם היה תוסר חנינה מערבת עליו ולא משתתפת
עליו לא מרעותן כיצד תוסר כגון שאמר חניני מעלב עמכם און חני
נשתתף עמכם
נשתתף אנשי חצר זו עם אחד משני
החנות אם במין אחד נשתתפו חפלו כלל אותן המין הדי זה
גורם שיתוף אחד ומחכה להן וחיתן נדיך להודיע עם פעם שמינה
ואם מינין נשתתפו כותמעט האוכל מוסיף ומחכה וחיתן נדיך
להודיע עלו מחכה ונדיך להודיע עם יתוספו שכנים בחצר זו
מחכה להודיעם
נשתתפה חצר זו עם בני מבוי
זה משהו מבני המבוי הדי מן הפתח האחר מותרת עם ששהן

והן מותרין עמה וסני המבואות הסורין זה עם זה לא עירבה עם
 אחר מהן אולם על שניהן היתה חצויה בגילה בסתח אחד
 והסתח שני אינה רגילה בו זה שרגילה להבנס ולצאתה אחר
 ושיאנה רגילה בו אינן חוסר עירבה עם המבוי שיאנה רגילה בו
 הותר המבוי האחר לעצמן ואין צריך לערב עמה עירבון
 בני המבוי שהיה רגילה בו לעצמן והיה לה עירבה עמן ולת עם המבוי
 האחר שיאנה רגילה בו וגם לא עירבון בני המבוי שיאנה רגילה בו
 רוחין אותה אצל זה המבוי שיאנה רגילה בו מפני שלא עירב החול
 והיה לה עירבה והוא לא עירב רוחין אותה אצלן כדי שלא תחסר
 על מבוי זה שעירב לעצמן חצר שיש לה קטח למבוי חצות
 אחד לבק עתה חוץ לפי יתר מבואות סתחין חסור לטלטר
 מחצר לאותו קלפין אינן סומך לא על קטח שבמבוי לסיכך חוסר
 על בני המבוי שעלה סתח המיוחד לו סומך הוא לאותו חסור לטלטר
 אחד מבני מבוי שהלך לשבות במקום אחר
 עתה סתחין חסור עליהן וכן אחר מבני מבוי שבנה מצבה דחבה
 חרבה טפחים על פתחו אינן חוסר עליהן שהדי הפרדיש עירבון
 מהן וחלק דשותבן אנשי מבוי שנשתתפו מק צד צד
 ושכחו מק צדן ולא נשתתפו מבטלין דשותבן לטן שנשתתפו
 ודינן לענין ביטול דשותבן בדין אנשי חצר ששכח אחר מהן חו
 שנים ולא עירבון וכבר המדנן שכל אחד עם אנשי ביתו הסמוכין
 על שלחנו באיש אחר הן שובין בין לעירובי חציות בין לשותב
 מבוי שעותבון כל חציות שבו כל חצר אצל
 בפני עצמה ואחר כך נשתתפו כולן במבוי ישכח אחר מבוי
 חצר ולא עירב עם בני חצר לא הפסיד כלום שהדי כשתתפו
 ועלה שיתוף סומכין ולתה צדיכון לערב בחציות שיתוף
 לא שלא לשכח התינוקת והדי עירבון בחציות שיתוף
 אחד מבני המבוי ולא נשתתף חסורין במבוי אחר

עד שיצא
 עמה אצל
 היה הקלפין בית
 שאתו סתחין חסור
 אצל חוסר עלבני
 המבוי

תצדק לעלעל צידק שיה מבוי לח צירות כח צד לביתים
נשתתקן במבוי נשכח כולן לערב בח צירות אם חונן מן פירא על
פרוסתן סומכין עלה שיתוק בשבת הרה שונה בלבד ואין מתעב
להן בברכה לית מדוחק מבוי שלא נשתתקן בו חסד
עורבן צירות עם הבתים חין מטלילין בג חלח בארבע חתנת
בכרמלית מחסר ש עירבון תצירות עם הבתים נעשה המבוי בלא
חין פתוח לו לית בתים בלבד בלח צירות נלפיכר חין מטלילין
בבולוי ואם לא עירבון הנשי הח צירות מטלילין בכחל כלום
ששבתו בתוכן כח צד שלא עירבבה גוי חן מדוחק
השדרו בח צד שבמבוי ריבון עם בני המבוי כריבון עם בני התצד
ש שוכין מן הגוי חן מחסר מב על ביתו דשנתו שבמבוי חן
מבטל להן הצדוקי ואם היה במבוי גוי ויש צדאי אחר חונן צד
שנתן וריץ ישראל אחד וריץ רבים שהן סומכין על שלחן חסד
ריץ חתבתו גוי אשה רד במבוי חס יס לו בח צד
פתח חסד לבקעה חונן חסד עלבני המבוי חסלו היה פתח חסד
צדבנה על ארבעה וארבע שמוציא גמלים וקדמות רך הפתח
שבמבוי חונן חסד עליהן שחיצר עתן לא על פתח החסד חסד
שהוא לבקעה וכך חסד היה פתוח לצדפת גשהוא יתר עלבנה
סאתים הרי זה פתוח לבקעה וחונן חסד עליהן היה בירד
סאתים חן פחות חונן סומך עליו ואוסר עליהן עד שישכרו ממנו
מבוי שצדו אחד גוים וצדו אחר ישראלים והיו חלונות
חלונות מח צד לחצר שלושדל ועירבב בולק דקד חלונות וארבע
ששון כחנשי בית אחר ומותדין להוציא ולהכניס דקד חלונות
הצד חסודין להשתמש במבוי דקד פתחים עד שישכרו מן
הגוים חסודין נעשין כוחיר במקום גוי כיצד
נעשה חסודין כל צד וחצר מעדבת לעצמה שלא לעבד
ביתו חסודין כך משתתקין כל חנשי המדינה בדרך שמשבתין

מן המבוי וחס המדינה קנין ליתיד חסלו נעשית שלדבים
 משתתפים בולן שיתוף אחר ויטלטלו בכל המדינה וכן חס היתה
 שלדבים ויש לה פתח אחר משתתפים בולן שיתוף אחר
 אבל חס היתה שלדבים ויש לה שני פתחים שהעם נכנסים בהם
 ויוצאים בהם אפלו נעשית שלדבים חס מערבין את כולה חלילה
 מן חסין מן המדינה אחר חסלו בית אחר בהיכל אחת ומשתתפים
 השחר ויהיו לו משתתפים בולן מותרין בכל המדינה חוץ מאחת
 מקום ששיקן יהיו חותן הנשואין מותרין במקומן בשיתוף
 שעושים לעצמן חס היו המשוארין דבים ואסורין לטלטל בשאר
 בל המדינה ורבה זה משום הכר הוח כדי שיענו שהענינו
 התיב להם לטלטל במדינה חס שלדבים בוקעין בה שהדי המקום
 שגשג ולא נשתתף עמהן חסין מטלטלין בו לא לו לעצמן חסין
 לעצמן מדינה שלדבים שיש לה פתח אחד וסולם במקום
 אחר מערבין את כולה ואינה מדינה שער שחין הסולם שבמקום
 חסוב כפתח הבתים שמניחין חותן שיר אעפ"י חסין פתוחין
 לעיר לא אחוריהן לעיר ופניהן לחוץ עושים חותן שיר ומעבירין
 את השאר המדינה בשיתוף לבני המדינה חס עירבין
 בולן עירוב אחר חסין צריך להודיען שיכונת היח להן ודין מי
 ששכח ולא נשתתף עם בני המדינה חסין מי שהלך לשבות בעיר
 אחרת חסין גוי שהיה עמהן במדינה ריץ הכל כדינם בחצר ובמבוי
 מדינה שנשתתפו כליו שביה חוץ ממבוי אחר בדי
 זה חוסר על בולן וחס בנן מצבה על פתח המבוי חסין
 עליהן לפיכך חסין מערבין מדינה לחציין לא חס כולה חסין
 מבוי ובונה כל מבוי מצבה על פתחו חס דנה לחלוק מן המבוי
 מהן כרי שלח חסור על שחר המבואות

מי שירצה מן המבוי חסין
 מחזן שתי שערות חסין
 פתח והניח

המרינה בתוך התחום וקבע שביתותן עם חלל שיהיה ליהודים
ולבביתאנח שוב חותן סלו שבת במקום שהיה בו שתי חתנות
וזיה הוח הצקרה עירובי תחומין ויש לו להלך במקום שיהיו
לפים אחת לכל רוח לפיכך כשהוא מהלך ממקום עירובו למקום
לפים אחת בנגד המרינה חינו מהלך במרינה לא עדי סוף מדרגו
זחם הטה המרינה מובלעת בתוך מדרגו ותיחשף המרינה כולה
בחדבע חמות ויש לים מדרגו חוצה לה כיצד יהיה שהיה
חת עירובו ברחוק אף אחת מביתו שבמרינה לרוח מזרח נתינת
מהלך למחר במקום עירובו לפים אחת למזרח ומהלך ממקום
עירובו לפים אחת לרוח מערב חלק שמן העירוב עד ביתו ולא אחת
מביתו בתוך המרינה וחינו מהלך במרינה לא עד סוף חלק יהיה
מביתו עד סוף המרינה פחות מאף חפלו אחת אחת שנמצאת
מדרגו כלה חוץ למרינה תיחשב המרינה כולה בחדבע חמות ומהלך
חוצה לה תשע מאות ששה ותשעים אחת תשלום החלפים
לפיכך חסגנוח עירובו בחוק לפים מביתו שבמרינה
המסיר את כלה המרינה כולה ונמצא מהלך מביתו עד עירובו לפים
אחת ומעירובו לפים עד ביתו וחינו מהלך מביתו במרינה לרוח
מערב חפלו אחת אחת המרינה אחת עירובו ברשות יחוד
חפלו היתה מרינה גדולה בנינה וחפלו עיר חרבה חן מענה הדחיה
לריוקין מהלך את כולה וחוצה לה לפים אחת לכל רוח המניח
עירובו בתוך המרינה ששבת בה לא עשה כלום וחין מורדין לו
למקום עירובו לא הדי הוא כבני המרינה כולן שיש להן לפים
חפלו לכל רוח חוץ למרינה ובן חם נתן עירובו במקומות המצטרפות
לשאר מורדין התחום חוץ מהן הדי זה כמותו בתוך העיר נסן
עירובו לתחום חינו עירובי
חין מערבין עירובי תחומין
לא לרוב המרינה בארץ שהיה דומה לילך לבית החבל חן למשורה
שלוש מאות חלקים לעי רבו חן חבירו שבח חן הדרך וכחצו

חן מפני הדין והצדקה שהיה לו זה לבדו מן הגוים חן ורחמים
 וכיוצא בזה הם עיקר שלח לאחד מכללן לא לדבריהם וזה
 ענינו. כלל שיהיה בין מערבין בין עירובין וזהו שיהיה
 שיש עירובין ביניהם וזהו שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 למה כהן לאכול מצות עורות כמוה שיהיה. וזהו שיהיה
 הוא עירובין ביניהם שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 למה כהן לאכול מצות עורות כמוה שיהיה. וזהו שיהיה
 חן מפני שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 לו להגיד מה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 אבל חן מפני שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 והנה עירובין שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 בדעות היחיד חן בדעות הדביוס הדי זה עירובין שיהיה שיהיה
 שהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 לכדמליות לדבר מצוה שכלל רב שהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 בין השמשות במקום שיהיה חן שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 ונעלו חבד המנהג חן יכול להיות שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 עירובין שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 נתנו כדמליות שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 המניח עירובין במקום שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 המניח עירובין במקום שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 לתחום יתוך שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 וחם יתוך חוץ לשתי חמות חן עירובין שיהיה שיהיה שיהיה
 והמניח עירובין חן לתחום חן עירובין שיהיה שיהיה שיהיה
 חן עירובין. כדמליות עירובין ויהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 חן חבד חן שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 משח שיהיה חן עירובין שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה

הרי זה עידוב שספק ה פירוב כשר לטיכך חס נחמל לה עירובין ה
השמש ובהרי זה עירובין חמרו לו שנים יח ועירובין עליהם
אחד עירובין עליו מבעור יום ואחד עירובין עליו ביח השמשות יחרי
שעירובין עליו מבעור יום נחמל עירובין ביח השמשות יחרי שעירובין
עליו ביח השמשות נחמל עירובין משח שיבה שניהם קנו עירובין שבין
השמשות ספק הוא וספק ה עירובין כשר ויא ערש ספק נחמל ספק
לח שיבה חיי מערבין עירובין וחומין לכתחלה וחם עירובין הרי זה
עירובין נפל עלה עירובין גל מבעור יום יחם יכול לאוציחו בלא
עשויות מלאכה הרי זה כשר לפי שמותר להוציחו ביח השמשות
שהוא שעת קנייתו עירובין וחם נפל עליו גל משח שיבה חרי זה עירובין
ואעפ שאי אפשר להוציחו לא בעשויות מלאכה ספק מבעור יום
נפל חן משח שיבה הרי זה כשר שספק ה עירובין כשר
חם עירובין בטרומה שהיא ספק טמאה חינו עירובין שחינה סעודה
הרחויה ובן חם היו לפניו שתי כבדות של תרומה אחת טהורה
ואחת טמאה וחינו יודיע חיו היא משתיהן וחמר עירובין בטהרה
בכל מקום שהיא חינו עירובין שחין כחן סעודה הרחויה לאכילה
חמר בכרזה היום חול ולמחר קרש ועירובין בה עירובין
עירובין שביח השמשות עירובין לא נתקד שהורחי ורחוקה היתה
מבעור יום אבל חם חמר היום קרש ולמחר חול חין מערבין בזה
שאין רחויה עד שתחשך ובן חם הכריש תרומה והתנה עליה
שלח תהיה רחויה עד שתחשך חין מערבין בה שהרי היא טבל בל
בן השמשות וצריך שתהיה סעודה רחויה מבעור יום
חמין עירובין בבית הקבדות חינו עירובין לפי שבית הקבדות חסונין
באכילה וכיון שרצה בקיום העירובין שם אחד קנייה הרי מהנה בן
נתחבב בית הקדש הרי זה עירובין וחמלו היה כהן מכני שיכול לנכס
לשם עירובין סעודה חן שינסח והולך רבים ערבו לא עתותם
בשם עירובין חין מקבצין חול עירובין שתי סעודות לכל אחד

ואחר ומניחין אותו בכלי אחר במקום שירצו ואם עשה אחר
עירוב על ידי כולן צריך ליכנס להן על ידי אחר וצריך להזריעם
שאיך מערבין לו לאחר עירובי תחומין לא לרעתו שמה חינו דונה
לערב בהותה הדוח שרצה בה זה ואם הוריעו מבעור יום א' על
שלא רצה לא משתחשך הרי זה עירוב ואם לא הוריעו ער ששיבה
חינו יוצא בו שאיך מערבין משתחשך בלה זוכה בעירובי
חצירות מזכין על ידו בעירובי תחומין וכלמי שאיך מזכין על ידו
עירובי חצירות איך מערבין על ידו עירובי תחומין כותב
חרם מעה לבעל הבית כדי שיקח לובה מת ויערב לו בה עירובי
תחומין אבל אם נתן לחנוני או לנחתום ואמר לו זכה לי במעה זן
הרי זה לוקח בה סת' או חובל מן האופלים ומערב עליו ואם נתן לו
כלי ואמר לו תן לי בזה חובל וזכה לו בו הרי זה לוקח חובל ומערב
עליו בן מערב חרם עירובי תחומין על ידי בן ובתו הקטנים
ועל ידי עבדו ושפחתו הכנענים ביץ מרעתם ביץ שלח מרעתם ילמי
בך אם עירב עליהן ועירבו לעצמן יוצאין בשלל בן אבל חינו מערב
לא על ידי בן ובתו הגדולים ולא על ידי עבדו ושפחתו העבדים
ולא על ידי אשתו לא מרעתן אע"פ שהן חובלין על שלחן וואם
עירב עליהן שמעו ושתקו ולא מיחו יוצאין בעירובו עירב על
אחר מהן ועירבוהן לעצמן איך לך מה זה גדולה מזן ויוצאין
בעירוב עצמן יק טז בן שש שנים או פחות יוצא בעירוב חמו וחין
צריך להניח עליו מזון שתי סעודות לעצמו הרוצה
לשלח עירובו ביד אחר להניחו לו במקום שהוא דונה לקבוע שם
ותהן שם הדשות בירו ~~הוא~~ משלחו אינו משלחו ביד אחר
שוטה וקטן ולא ביד מי שאינו מורה במצות עירוב ואם שלח
עירוב ואם שלח ביד אחר מלוה ססולין להוליכו לאחר כשהוא
שוליו הכשר ויניחו במקום העירוב הרי זה כשר ואם שלח
הקוף או על פלוגה ויהיה עומד מדחוק עד שיהיה ~~הוא~~

אינו עירוב
ואם אמר לו
עדיב עלי
במעה דן

[illegible]

קנה שהדי חזק שם שיעור שני מקומות והדי מקצת מקומות מסוים
 היו שם שנים באים בדרך אחד מהן מכיר חילין חזקתו
 מקום שהיו קובעו שבינה זה שני חינו מכיר זה שאינו מכיר
 מוסר שבינתו למכיר והמכיר מתבונן לשבחה הוה וחבירו במקום
 שהוה מכיר אנשי העיר ששלחו אחד מהן להוליד להם
 עירובין למקום ידוע והחזיק בדרך והחזיקה בדרך ולא הוליד ציבור
 הן לא קנו שבינה בחנותו מקום שהדי לא הונח שם עירובין ואין להן
 להלך ממרינות לא לפי חמה לכל דוח זהו חמה שם עירובין שהדי
 הוה בדרך ונתבונן לשבחה שם והחזיק בדרך לפיכך יש לו למכור
 להלך לחותו מקום ולהלך ממנו לפי חמה לסלוח זה
 שאמרו שצריך הקונה שבינה ברחוק מקום שיהיה בדרך לא
 שיצא וילך בשרה לא תפלו ידו מן העלייה לילך לחותו מקום
 וקורס שיצא מפתח החצר החזיקו חבירו הדי זה החזיק וקצו
 שבינה יוכן כל הקונה שבינה ברחוק מקום חינו צריך לו סמך
 שבינתו במקום סלח לחביון שגמר בלבו והחזיק בדרך כל שהוא
 קנה שם שבינה וחזק צריך לו סמך מן שוהב בגליו ועמד במקום
 שקנה בו שבינה שחיו צריך לו סמך כלום לא חיון שגמר בלבו קנה
 התלמידים שהולכין וחובלין בליל שבת בעריות
 ובכרמים חזל בעלי הבתים שפיתו מצוה לעומד ירדבים הבית
 שם ובחזק ולכין בבית המדרש מהלכין לפי חמה לכל דוח מבית
 המדרש לא ממקום האכילה שחילו מפתח עוריהן בבית המדרש
 לתהיו יוצאין לשרה וחזק רעותן קומות לרידה לא על בית מדרש
 חזק מניחין שני עירובין אחד

פרק **עירובין**

ואחר במעגב כדי שיהלך
 בחצות היום על אחד משני העירובין ובשאר היום עלה עירוב
 השני עירובין שני עירובין ליום אחד יעשה ועירוב לשני
 לחותו ומה הוה שבעירובין לשתי דוחות חזק שחמך לעצם צמח

להגן

וערבון על אחר עירוב עליו לצפון אחר עירוב עליו לדרום אחר
כדגלי שניהם כיצר מה לך כדגלי שניהם שחיינו יכול לחלץ
במקום שיש להן להלדבן בתן ה אחד עירובו בדחוק אף חמה לרוח
מזרח ובהנחה שני מהן עירובו בדחוק חמש מאות חמה לרוח
מערב חין חמש עירובו עליו מה לך במעגם אף אף חמה כדגלי זה
שעירוב עליו במזרח ולהלך במזרח אף וחמש מאות כדגלי
מזרח עירוב עליו במערב לפיכך אם עירובו עירובו עליו שני עירובו
או בדחוק אפיס למזרח ואחר בדחוק אפיס למערב דרי זה לא יחזק
ממקומן מערב ארס שני עירובין בשתי דוחות ומתנה
וחומר אם אירע לירבד מזרח חן נלחצתי למחד ונצרכתי לרוח
זו עירוב הוא שחני סומך עליו וה עירוב שבדוח השנית חין
כלום ואם נצרכתי לרוח זוה שנית זה העירוב הוא שחני סומך
עליו ושבדוח הרחשונה חינו כלום ואם נצרכתי לשתי הדוחות
יש לי לסמוך על אחיזה עירוב שחציה ולאחיה שחציה אלה ואם
לא אלה ולא אירע לי דבר ולא נצרכתי לרוח משתייהן חין שני
העירובין או עירוב ואחני סומך על אחר מהן לא הדוני בבני עירוב
שיש לי אפיס חמה לסל דוח מחוץ לחומה בשם שחסורה
לצאת חוץ לתחום בשבת כך חסור ביום טוב וביום הכפורים
ובשם שהמוציא מדשות לדשות בשבת חייב בכך המוציא בתום
הכפורים חייב אבל ביום טוב מותר להוציא מדשות לדשות
לפיכך מערבין עירובי חצירות ומשתתסין במבואות ליום
הכפורים בשבת ומערבין עירובי תחומין ליום הכפורים וליומים
טובים בדרך שמערבין לשבת יום טוב שחל להיות
סמוך לשבת בין מלפניה בין מלאחדיה חן משני ימים טובים
שלגליות יש לו לערב שני עירובין לשתי דוחות וסומך על אחת
מהן שירצה ליום הרחשון ועל העירוב שבדוח השנית
חן מערב עירוב אחר לרוח אחת וסומך עליו לאחד

וביום השני יהיה כבני העיר וכחילו לא עשה עירוב ויש לשלם אמה
 לכל רוח יבד'ח בשני ימים טובים שלגליות חבל בשני ימים טובים
 של ראש השנה הרי הן כיום אחר וזמנו מערב לשני ימים חלל
 לרוח אחת וכן מתנה ארס על עירוב וזמנו לשבת חן
 חבל לא לשבת אחרת לשבת אחרת חבל לא לחן לשבתות לא ל
 לימים טובים לימים טובים לח לשבתות חמר לח משא העני
 מערב על איזה מכס שחרצה רציתי ולך לא רציתי לח לך ח'עפ
 שרצה משח שיכה ולך רב שהוא מדברי סופרים ישבו ברירה
 ובן המערב לשבתות שלכל שנה וחמר רציתי חלך לא רציתי
 לח חלך לא חיה כבני עירי כל שבת שירצה ולך ח'עפ שרצה
 משתחשך המערב לשני ימים טובים שלגליות חן לשבת
 ויום טוב ח'עפ שהוא עירוב אחד לרוח אחת לשני הימים צריך
 שיהיה העירוב במקומו מצוי בליל ראשון ובליל שני כל ביצה
 השמעות כי צד הוח ערשה מולוכן בערב יום טוב חן בערב
 השבת ומחשך עליו ונוטלו בידו ובחלון חסדיה ליל שבת חן מביתו
 חסדיה יום טוב מפני שהן שתי קרושות ואינן באים אחד בד' ו
 שנחמר מלילה רחשון קנה העירוב לשני ימים נחב
 העירוב ברחשון קנה העירוב לרחשון וזמנו עירוב לשני ימים
 בגליון ברחשון צריך לערב בגליון בשני והוא שילך ויעמוד
 באותו מקום ויחשב בלבן שיקנה שם שביתה יערב בסת ברחשון
 חסדיה לערב בגליון בשני חדיזה עירוב וחם דצה לערב בסת
 צריך לערב באותה הפת עצמה שעירב בה ברחשון יום
 ובסודים שחל להיתערב שבת חן לאחר שבת בזמן שמקד שיץ
 עירוב ידחה לנשה ביום אחר וקדושה אחת הם זה
 שיש לו לחם לערב שני עירובין בשתי דוחות לשני ימים
 וזמנו חסדיה לנשה לכל אחד משני העירובין ביום הראשון
 חסדיה לנשה לעירוב שני ימים חסדיה ביום הראשון חן

יום טוב ולאחד
 מולוכן לאותו מקום
 וזמנו שם עירוב
 שד וזמנו אסדיה

וְסֵטוֹבִי
הַלְכוֹת עֲשֵׂב־יִתְּתָה עֵשְׂשֹׁק
בְּכֹל
שְׁתֵּי מִצְוֹת עֲשֶׂה וְשְׁתֵּי מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וְזֶה הוּא פֶלֶא
לְשִׁבוֹת בּוֹ מִמַּלְחָמָה בְּ שִׁלַּח לַעֲשׂוֹת בּוֹ מִלְחָמָה

בין ה' שלא לחול ולשתות בו וביחוד כלה מצותה חלק

במקום א' פדק בעשור **למען** מצות עשה
לשבות מלחכה לתרש השביע

שנ שבת שבתון הוא לכם וכל עושה במלחכה ביטל מצותה
עשה ועבר על לא תעשה שנ ובעשור סו כל מלחכה לא תעשה
הוא חייב על עשיית מלחכה ביום זה אם עשה ברצונו בזמן חייב
כדת וחס עשה בשגגה חייב קרבן חטאת קבא עב' כל

מלחכה שחייבין על ארובה בשבת סקלה חייבין על ארובה בשבת
כדת וכל שחייבין עליו קרבן חטאת בשבת חייבין עליו קרבן

חטאת ביום הכפורים וכל רבב שחסור לעשות בשבת אפס חייב
מלחכה חסור לעשות ביום הכפורים ואם עשה מכין חטאת בשבת

מדרות בדרך שמכין אותו על השבת וכל שחסור לשלול בשבת
חסור לשלול ביום הכפורים וכל שחסור לחמור או לעשותו לכתחילה

בשבת כך חסור ביום הכפורים כללן של רבב חסר ביום שבת ליום
הכפורים בעניינם שחור מלחכה בשבת בסקלה וביום

הכפורים בכרת ומוט לקנב חטאת ביום הכפורים חסר
המנחה ולמעלה ומה הוא חסור שישיר חטאת עליו המעופפות

ויקרבן השחר ויסקן אותו לחבילה וכן מנענע בחגגים ומקדשים
בדמונים מן המנחה ומעלה מנענע עגמות נפש ויום הכפורים שחל

לחיות בשבת חסור בקניית ירק ובקניית איגוזים ובקדירת דמונים
כל היום וכמה בהגן חסר בשנע ובמערב שלא יעשו אחר מכל

ביום הצום שחורדי הוא בשבת לכלי מצות עשה אחרת
שבינו הכפורים והיא לשבות בו מחבילה ושתיה שנתענו את

נפשיכם מפי השמעה למדן ענוי שהיה לנפש זה צום וכל
הצום קיים מצות עשה וכל החובל בה שותה בן ביטל מצות עשה

ואם לא תעשה שני בלה נפש חסר לא תענה ונכרתה מחסר
שחורדי חסר למי שלא נתענה למדנו שמוזהרין חנו על

חבילה ושתיה וכלי אוכל וכלי שותה בן בשוגג חייבין קרבן חטאת
קבועה. וכך למדו מפי השמועה שחוקר לרחוק בן חולסוך
אין לנעול אחת סנדליו לבדו ומהוה לשבות מכללן בדרך שטובת
מחבילה ושתיה שנ שבת שבתון שבת לענין מלאכה ושבתון
לענינים אחרים וחיוב חייבין בדת חוק קרבן אף על חבילה ושתיה בלבד
חבילה דחץ חוסך חונק פלג חונק על מכין אותן מבת מדרות
כשם ששבות מלאכה בן בין ביום בין בלילה כך שבות שני
של ענוי בן ביום בין בלילה וידיך להוסיף מחול על קדש בכניסתו
וביציאתו שני ועניות אחת נפשתיכם בתשעה לחדש בערב כלומר
התחיל לצום ולהתענות מערב תשעה הסמוך לעשירי וכן ביציאתה
שונה בענוי מעט מלילה אחר עשר הסמוך לעשירי שני מערב
ער ערב תשבתו שבתכם. גשים שאין כלות וסודות ער
שחשיבה והן חינוך יורעות שמתנה להוסיף מחול על קדש חיוני
ממחין בידן שלא יבואו לעשות בזדון שהדין אי אפשר שיהיה
שוטר בבית כל אחד ואחד להזהיר נשיו ויהנה להן שיהיו שוגגין
וחליהן מזירין וכך כלה רומה לזה. **פרק עשירי**
האובל ביום הכסודים מחבילים הדחויין
כמות בת הגסה שהיא פחות מכביצה במעט הריזה חייבין וכל
האובל ביום הכסודים לשיעור זה וכך השותה משקין הדחויין
לשתיה אדם במלוא לוגמיו שלשותה כל אחד ואחד לפי לוגמיו
חייבין ובהם מלוא לוגמיו כדי שישלקם לצד אחד ויילאח מלוא
ושיעור זה בארס בינוני פחות מדביעות וכל המשקין מתעוררין
לשיעור זה וחבילה ושתיה חיון מיצטרפין לשיעור אחד
אחר האובל חבילין המותדין אין שחבילין בדים האובל
כגון פגול וכו' וטבלות וטריקות וחלב חורם האובל
חבילין הדחויין לארס הדין זה חייב כדת משום אובל ביום
אכלתו שבת פחות משיעור זה חייבין חייבין

[illegible]

חותני לא אמרה חולה שהיא צריך ונחלקוה דופחים והיבולש
בקיהים ואלן שאמרו צריך כמין שאמרו חינו צדק מהפילין חותני
עברה שהדיחה לוח שיף לה בהחנה שיאם ממונים חזה
חס נתקברה רעה בזכרון זה מוטב ואם לאן מהפילין חותנה ער
שהתושב נפשה וכך מי שחחין בולמוס מהפילין חותני ער
שיחירו ענין ואפלו נבלות ושקצים מהפילין חותני מיר יחין
משהיין עד שימסחן דבריהם חותנין קטן כן תשע
שנים ובן עשר שנים מהכנין חותנין שעות יבדל היה דגיל לאסון
בשתי שעות ביום מהפילין חותנין בשלש היה דגיל בשלש מהפילין
חותנין בארבע לפי כח הבן מוסיפין לענות בשעות בן אחת עשרה
שנה בין זכר בין נקבה מתענה ומשלים מדברי סופרים כדי
לחנכו במצוות בת שתיים עשרה שנה גיוס אחר ובן שלש
עשרה שנה גיוס אחר שהביאן שתי שעות הדין גדול לפי
המצוות ומשלומין מצד התורה חבל אדם לא הביאן שתי שעות
עדיון קטנים הן וחונן משלומין אף מדברי סופרים קטן שהוא
פחות מבן תשע חיות מענין חותני ביום
כדי שלא יבוא לוי ססנה
חסור לחוץ ביום חספודים
בין בדונן בין כלגומן בין חבר אחר חפלו חבבען טנה חסור
להו שוטה במים והמלך והכלה דוח בין את פניגן כלה כדי
שלא תתגנה על בעלה והמלך כדי שיוצאה ביטון שכלל ביתן
תחזינה עינין ועד כמה היא נקדחת כלה עד שלשים יום
מו שהיה מלך כלך בצוחה חוטיט דוחץ מקום הטנוס
כדרכן וחונן חושש ומריחה חשה ירה אחת במים ונותנת
לבנה והחולה דוחץ כדרכן חפץ שחונן מקובץ וכל חיות
טוב לין כדרכן בין בתשעה בחבבין ביום חספודים
מי שדחה קדי בזמן הזה ביום חספודים חספודים

פסקין
שער השני
באמין

וראיהם יבשהוהוה חו שנתלכלך דוחץ מקומות המלכין מלכ
ומתפללו חסוד לו ללחוד כל גופו חו לטבול שחץ הטובל בזמן חו
טוהור מפתגמה וחיץ הרחיבה מקרי לתפלה בזמן הזה חלה
מנהג וחץ מנהגה לבטל דבר האסור לא לחסור דבר המותר חלה
אמרן שהרוחה קרי בליליוס הכפודים טובל לא כשתקנו טבילה
לבעלי קדחין וכבר ביארנו שבטלה תקמה חו טוט שחיה
לה ביותר כרי שיניח ארס ידו עליו תעלה בה לחלוחית שחם
החביק חותה לורן האחדת תרבק בה לחלוחית חסוד לישב עליו
לה ימלה ארס כלו חרש מים ויניח בן ששה מים כוזלים מרפנן
חמל כלו מתכות חסוד שחם יביתו מים עלבשרו ומותר להצטנן
בפירות' לוקח ארס מטפתת מערב יוס הכפודים ושולה
אותה במים ומגבה מעט ומניחה תחת הבגרים ולמחר מעפלה
על צוץ ואונן חושש ואעפ שיסבה קור הדבה' חמה לך
לה קביל פנידבן חו פטי חבין חו פטי מי שהוחגרול ממנו בחכמה
חו לקחת בבית מדרש עובר במים עד צאתו וחיוסו שש
ועושב מצוה שהלך לעשותה וחורב במים למקומו שחם ללא
תביר לו לחזור חיוסו דולך ונמצא נכשל מן המצוה ונכח הדולך
לשחור פירותיו עובר במים עד צאתו ואחרי חושש ובלבד
שלא יניח ידיו ממתחת שוליו בגדיהם כדרך שעושין בחולי
חסוד לנעול מנעלוסטרל חסלו בדגלו אחת' ומותר
לנחת בסנדל שלש עס ושלגומח וכיוצא בהן' ובוקר ארס בגר
על דגליו ויניח בו שחרי קושי הארץ מגיע לדגליו ומרגיש
שהוא יחף' התינוקות אעפ שהן מותרין בחבילה ושתייה
ומינה וסיבה מונעין חותן ממנעל וסנדל' מותר
לנחת על חות וסנדל מחמת עקרב וכיוצא בה כרי שלא
והח' והח' מותר לנעול את הסנדל משום צנה כר
והח' והח' כיוצא בה אעפ שחין שם סכנה

אסור לסוך מקצת גופן ככל גופן בין סיכה שלתענוג בין סיכה
 שלהינה תענוג ואם היה חולה אלץ שחיון בו סכנה הן שיש לו
 חטטין ברחשו סך כדרכו ואינו חושש
 שנהגו להרליק אתהנר בליל יום הכפורים כדי שתהיה לו בושט
 פנים מחשתן ולת יבוא לירי תשמיש מנה יוש מקומות שנהגו
 שלא להרליק שמח יראה אתהשתן ותשחחז בעיניו ויבוא
 לירי תשמיש ואם חל יום הכפורים להיות בשבת חייבין הכל
 להרליק בכל מקום
 שהרליק נל בשבת חובה
 בריך דחמנח דסיוען

הלכות ועשייתן
 יום טוב
 בכלל

שתיים עשרה מצוות יש מצוות עשה ושש מצוות לא תעשה
 וזה הוא פרטין ה' לשבות ברחשון שלפסח ב' שלא
 לעשות בן מלאכה ג' לשבות בשביעי שלפסח ד' שלא
 לעשות בן מלאכה ה' לשבות ביום חג השבועות ו'
 שלא לעשות בן מלאכה ז' לשבות ברחשון שנה ח'
 שלא לעשות בן מלאכה ט' לשבות ברחשון של חג הסוכות י'
 שלא לעשות בן מלאכה יא' לשבות בשמיני של חג יב'
 שלא לעשות בן מלאכה יג' וביחור שבית ימים סך בקדקיס סוף

ששת ימי חמץ חלון
 פרק ראשון
 שחמץ חמץ בעשיות
 מלאכה שהן רחשון ושביעי שלפסח ורחשון שבועות
 הסכות וביום חג השבועות ובחור לחדש חמץ חמץ חמץ
 ימים טובים ושביתת כולן שוה שהן חמץ חמץ חמץ
 עבודה חוץ ממלאכה שהיא ליכורך חמץ חמץ חמץ
 לכל כפס הוא לבדן יעשה לכם
 עבודה בחור מהן הרי קיים מצוות עשה שהרי נחמץ חמץ

כלומר שבות וכלה עושה באחד מהן מלאכה שחובה לצורך אכילה
בגוף שבנה חוץ דקחן אדג וכיוצא באלו הדי ביטול מצות עשה
ועבר על לא תעשה שנכלל מלאכת עברה לחת עשו כל מלאכה
לתי עשה בהם ואם עשה בעדים והתקחה לוקה מן התורה
העושה אבות מלאכות רבה ביום טוב בהתקחה אחת
בגוף שזרע נבנה וסתר ואחג בהתקחה אחת חינו לוקה לא אחת
חילוק מלאכות לשבת וחין חילוק מלאכות ביום טוב
כל מלאכה שחייבין עליה בשבת אם עשה חותה ביום טוב שלא
לצורך אכילה לוקה חוץ מההוצאה מרשות לרשות וההבערה
שמותר שהותרה הוצאה ביום טוב לצורך אכילה הותרה שלא
לצורך אכילה לפיכך מותר ביום טוב להוציא קטן או ספר
תורה או מפתח וכיוצא באלו מדשות לרשות וכך מותר
להבעיר אעפ"י שחייב לצורך אכילה ויש אחר מלאכות כלשישבו
צורך אכילה מותר בגוף שחיטה ואסירה ולישה וכיוצא בהן
וכל שחיו בהן צורך אכילה תסור בגוף אריגה וכתובה ובכ"ץ
כל מלאכה שאפשר לה לעשות מערב
וכיוצא בהן
יום טוב ולא יהיה בת הסדר ולא חסרון אם נעשה מבערב חסרון
חכמים לעשות אותו יום טוב אעפ"י שהיה לצורך אכילה ולמה
חסרון זה זה גזירה שחייבים אדם מלאכות שאפשר לעשותן
מבערב ליום טוב ואם לא היה צורך הולך בעשיית אורח
מלאכות ויש אחרות שאם לא היה לו פטאי לתבנר
ולעשותן ואם לא היה צורך לא חסרון ההוצאה ביום
טוב אעפ"י שחייבין את מלאכה שאפשר לעשותה מערב
ויש אחרות שאם לא היה צורך לא חסרון יום טוב ויולך
אחרות שאם לא היה צורך לא חסרון יום טוב ויולך
אחרות שאם לא היה צורך לא חסרון יום טוב ויולך
אחרות שאם לא היה צורך לא חסרון יום טוב ויולך
אחרות שאם לא היה צורך לא חסרון יום טוב ויולך

ולא רשיו ולא חורין ולא בורדיו ולא טוחנין את החטים ולא מנדין
ביום טוב שכללן וכיוצא בהן אפשר לעשותן מבערב ואין בכך
הפסד ולא חסדון
אבל לשיין ואופין ושוחטין ומבשלין
ביום טוב שאם עשה לו מבערב יש בכך הפסד או חסדון שאין
לחם חם אנתבשיל שבשלהיום כלחם שנאמר מאמס ונתבשיל
שנתבשל מאמס ולא בשך שנשחט היום בשך שנשחט מאמס
וכן כל כיוצא באלו וכך מכשירי חובל נפש שיש בהן חסדון אם
נעשו מבערב עושין אותן ביום טוב כגון שחיקת תבליים וכיוצא
בהן
אין אופין ומבשלין ביום טוב מה שיאכל בחוליו ולא
הותרה מלחמה שהיא לצורך אכילה לא כדי ליהנות בה ביום
טוב עשה כדי לאכול ביום טוב והותר מותר לאכול המותר
בחול
ממלחה חשה קרידה בשך אלעף שאינה צריכה
לא לחתיכה אחת וממלא נחתום חבית שלמים אלעף שתינוך
צריך לא לקיתון אחר וממלחה חשה תנוד פת אלעף שאינה
צריכה לא לכבד אחר שבזמן שהפת מקובה היא נאספת ופה
ומולח אדם כמה חתיכות בבב אחת אלעף שתינוך צריך לא
לחתיכה אחת ופז כל כיוצא בזה
המבשל את החטה
ביום טוב כדי לאכול ביום טוב או שזמן חורמים ולא בזמן
ונשאר התבשיל והפת הרי זה מותר לאכול למחרת בחול
בין בשבת ובלבד שלא יערים ואם הערים הרי זה אסור
ואפילו בשבת שאחר יום טוב מפני שהחמיק במעשים יותר
גלה המזיד
מי שהיתה לו בהמה מסוכנת לא ישחוט
אותה ביום טוב לא אם כן יורע שיכול לאכול ממנה
מבעור יום כדי שלא ישחוט ביום טוב מה שיאכל ממנה
כל כיוצא בזה
אין אופין ומבשלין ביום טוב כדי
להחיל גוים או כלבים שנהוג לברוא יעשה להם ולבנותיהם
לחם ולא לבהמה לפיכך מחמנין את הגוי בשבת ואין מחמנין

חותם חב ערב ויחשב עליהן לאכילה יאכל בשבת הכל מוכן אצל
שבת ואינו צריך הכנה וכשם שהמוקדח חסור ביום טוב כך המול
חסור. חול מבין לשבת וחול מבין ליום טוב אבל אין יום טוב
מבין לשבת ולא שבת מכילה ליום טוב. לפיכך ביצה שנולדה ביום
טוב שאחר שבת חסודה אעפ"י שהתורנגולת עומדת לאכילה הוחיל
ומחמשים נגמרה הביצה נמצאה שבת מבין חותה ליום טוב ואחסרה
בכל יום טוב גזרה משום יום טוב שאחר שבת וכן ביצה שנולדה
בכל שבת חסודה גזרה משום שבת שאחר יום טוב. וכשם
שאסור לאוכלה כך אסור לטלטלה אפילו כתעבדה בחלק כולל
חסודות שהדין למחר יותרו הכלי וכל רבך שיש לו מתידין אפילו באף
לפיס אינו בטלי השוחט תורנגולת ביום טוב ומצאבה ביצים גמורות
הדין לו שבתות שאין זה רבך מצוי תמיד ורבך שאינו מצוי תמיד
לא קדי לחגדרובין. זה שאנו עושין בחוצה לארץ כל יום
טוב מחלו שני ימים מנהג הוח ויום טוב שני מרבדי סופרים הוח
ומרבדים שנתחדש בליל וחיץ עושין בני ארץ ישראל שני
ימים לא בדחש השנה בלבר. ובהלכות קירוש החדש מספר זה
נבחר עיקר מנהג זה ומחיצה טעם עושין דחש השנה שני ימים
בכל מקום. יום טוב שני אעפ"י שהוא מרבדי סופרים כל
שאסור בדחשון אסור בשני וכל המחללים יום טוב שני מחללים שלחש
השנה בין ברבך שהוא משום שבות בין במלחמה בין בדחשון
ליתחום מבין חותו מפת מדרות או מנרין חותו אם לא יהיה מן
התלמידים וכשם שהדחשון אסור בספר ותענית וחייב בשמחה
סך השני וחיץ ביניהם הפדש לא לעצם הדמות בלבד. פירוש
המת ביום טוב דחשון ותעסקו בקבורתו הגוים וחייב בשמחה
ותעסקו בו ישלחו עושין לו כל צרכין בגוף עשייתו משהיה
התפדיכין וקציצת הבשרים וכל כיוצא בזה שום גמול
המת כחול הוח חשב ואפילו בשני ימים טובים שלחשון

שני ימים טובים לו שלג לילות שתי קדושות הן וחמץ כיום אחד
לפיכך רבד שהיה מוקצה ביום טוב רחשון חן שנולד ברחשון חס
הבין חותנו לשני הדי זה מותר כיצד ביצה שנולדה

ברך שון תיח כלב שני חיה ועוף שנצודו ברח שון ויח כלו בשני
 רב המחובד לקרקע שנעקד ברח שון ויח כלב שני וכן מותר לבחול
 חת העיז ביום טוב שני העפ שאין שם חולי ברח בשני

ימים טובים שלגליות חבל שני ימים טובים שלרחש השנה קרושה
 אחת הן וכיום אחר חשוביך לכללן הרבדים אה לענין המת בלבד
 חבל ביצה שנולדה ברחשון שלרחש השנה חסודה בשני וכך כל
 כונת בזה שבת הסמוכה ליום טוב ונולדה ביצה באחד

מהרר חסודה בשני ובז כל כיוצא בבינה ואכלו מולדה ביום טוב שני
לח תאכל בשבת הסמוכה לך

חכמה שכולל ביום טוב חסד ומנוחה
ועגל שכולל ביום טוב חם הייתה חמון עומדת לחבילה מותר מסכי
שהיה מושן על גבי חמון וחילו שחט חמון היה זה שבמעיה מותר
ביום טוב וזהו כולל

[illegible][illegible][illegible]

חותן ואת בנו שנמללו לבוך מעלה את הדאשון על מנת לשחטו וחינו
 שוחטו ומעדים ומעלה את השני על מנת לשחטו ושוחט את חיה
 מהן שירצה משום צעד בעלי חיים הותרו לה עדים בהמת חולין
 שנפלה מן הגג והרי היא צריכה בריקה שוחטין אותה ביום טוב
 ותיבדק הפסד שתימצא בשדה ותיאכל
 חוזין ותורכגלין
 ויטע שבבית הרי לו מוכנין ואינן צריכין חימוץ אבל יוני שובך
 ויוני עליה וציפרים שקיננו בטפחים או בבירה הרי לו מוקצה
 וצריך לזמן מבערב ולומר לו ואלו חבי נוטל וחינו צריך לענע
 זימן שחורים ולבנים ומצא שחורים במקום לבנים ולבנים
 במקום שחורים הרי לו חסודין שחני חומר שמה חותן שחימן
 פרחו להן ולן אחדים הן וכל סמך מוכן אסור זימן שנים ומצא
 שלשה הכל אסור שלשה ומצא שנים מותרין זימן בתוך הקץ
 ומצא לפניה קץ אם איך קץ לזה וחינו יכולין לסרוח אלף שיש
 שם קץ אחד בקדן חיות בתוך חמשים חמה הרי לו מותרין שחיין
 המדרה מדרה לית בנגר קנב שווה רגים שבביבדין גדולים
 ובן חיה ועוף שבביבדין גדולים כל שהוא מחוסר צירה עד שאומדן
 הבא מצורה ונצורנו הרי זה מוקצה ואין צריך חותן ביום טוב
 ואם צר לית יאכלו וכל שאין צריך מצורה הרי זה מוכן וצריך
 חותן ביום טוב ואוכלין חותן ובן חיה שקיננה בפדס הסמוך
 לעיר ולריה בשהן קטנים שחינו צריכין צירה חין צריכין חימוץ
 מפני שרעתו עליהן מצודות חיה ועופות ורגים שפדסן
 מערב יום טוב לא יטול מהן ביום טוב לא חס כן יודיע שניצור
 מערב יום טוב הסוכר חמתה מים מערב יום טוב ולמחרה שבים
 ומצא בה רגים הרי לו מותרין שכבד נצורו מערב יום טוב והרי
 הן מוכנין בית שהוא מלא פירות מוכנין ונפחת נוטל ממקום
 הפחת העומר על המוקצה מערב יום טוב בשנה השביעית שכל
 הפירות הפקר צריך שירשום ויאמכר מכאן ועד כהן חני נוטל וחם

לא רשם ליטולי גוי שהביא תשורה לישלבו ביום טובי חם
יש מאותו המין במחובר לקדקע חן שהביא חיה חן עופות חן רגים
שאפשר לצורזבו ביום הדי לו חסורין עד לעלב וימתין בכדי שייעשן
וחפלו הרס וכיוצא בן חנו מדיחבו לעלב עד שימתין בכדי שייעשן
וחם חין אותו המין במחובר לקדקע חן שהיתה צורתו מוכחת
עליו שמחתמול נעקד חן ניצור חם הביא חן מתוך התחום מותר
וחם הביא חן מחוץ לתחום הדי זה חסור לו והבא בשבילי של זה
מחור לתחום מותר לישלבו אחד עמים שנשדו מן הרקל
ביום טוב חסור להסיק מפי שהז נולד ווחם נשדו לתוך התנור
מדבא עליהן עמים מוכנין ומסיקין עד ימות התבין וחן צד של עמים
חין מתחילין בהן ביום טוב לא חם בן הכין מבעלב מפי שהן מוקצה
וחם היה התבין מערב בקוצים שהדי חנו דחוי לא לחש הדי זה
מוכן חין מבקעין עמים מצומצם של קורות מפי שהן
מוקצה ולא מן הקוסם שנשבדה ביום טוב מפי שהיא נולד
ובן כלים שנשברו ביום טוב חין מסיקין בהן מפי שהן נולד חבן
מסיקין בכלים שלמים חן בכלים שנשברו מערב יום טוב שהדי
הוכח למלאכה אחרת מבעלב כיוצא בן חגוזים ושקדים
שאכלו מערב יום טוב מסיקין בקלפיהן ביום טוב וחם אכלו ביום
טוב חין מסיקין בקלפיהן חן נוסחחות שיש בהן שחם אכלו
מבעלב חין מסיקין בקלפיהן שהדי חין חן וחם אכלו ביום טוב
מסיקין מפי שהן מוכנין עלגביה חבלי קוד כטוב הדי
הוא מוקצה מפי שחנו דחוי להסקה לפיכך חסור לו לעשותו
כמו שפור לצלותו בשל וכך כל כיוצא בזה בוטלן עמים
הם מוכין לרפא סוכה ומסיקין בהן חבלי חין מביא חן עמים חן
השרה חפלו חין מוכנין שם מבעלב חבלי מגב הוא בשרה מלמון
ומדליק שם מביא חן חן המוכנין שבדשות היחיד וחפלו היתה
מוקפת שלא לשם רידה ובלבד שיהיה לה פותחת ובהיה בתוך

והחוס השבת ואם חסר אחר מכללן הרי ה' מוקצה
 ועלי גפנים אל'פ שה' מכוונסין בקדושה ביו' שה' מכוונסין בקדושה
 כיון שהדוח מפרדת אותן הרי ה' כמקודשין ואסורין ואם הניח
 עליהן כלי כבד מערב יום טוב הרי ה' מוכבין
 ביום טוב אם היתה מסוכנת מערב יום טוב הרי ה' מחתכה ומשליכה
 לבלב'ים ואם לאן הוסיף לולא היתה רעתו עליה הרי ה' מוקצה ולא
 ידוונה ממקומה בהמת קדשים שמתה ותדומה שנטמאת לא
 ידוונה ממקומה
 דגים ועופות וחיה שה' מוקצה ח'ץ
 משקין אותן ביום טוב ואי' נותני' לפניהן מזונות שמח יבוא ליקח
 מה' וכל שחסור לחלו' או להשתמש בו ביום טוב מסני שה' לא
 מוקצה חסור לטלטלו' המכנס עפר מערב יום טוב יחס
 ייחד לו בחצירו קדן חיות הרי זה מוכן ומותר לטלטלו ולעשות
 בו כל צרכיו כן אפר שהוסק מערב יום טוב מוכן ושהוסק ביום
 טוב כל צמץ שהוא חס כרי לצלות בו ביצה מותר לטלטלו שעדיין
 אשה הוא ואם לאן חסור לטלטלו מ' שה' נולד מי שהיה לו רך
 נעוץ מערב יום טוב ונתקו ביום טוב והעלה עפר חס היה אותו
 עפר תוחה הרי זה מכסה בן ומטלטלו' חבל חס העלה ג' עפר
 הרי זה לא יכתוש אותו ביום טוב
 מי שהיה לו עפר מוכן או אפר שמת
 לטלטלו הרי זה שוחט חיה ועוף ומכסה רמס ואם ח'ץ לו עפר
 מוכן או אפר הרי זה לא יכתוש ואם שחט לא יכסה רמס
 ער לערב ובן ברירה שהיה ספק אם חיה היא אם בהמה ח'ץ
 שוחטין אותה ביום טוב ואם שחט לא יכסה רמס ער הערב
 חסלו היה לו עפר מוכן או אפר שמח יאמר הרי זה חיה וראית
 הית' ולפיכך כיסה רמס ביום טוב ויבוא הדוחה להתיר חלבן
 וכף השוחט חיה ועוף מערב יום טוב לא יכסה רמס
 ביום טוב שחט בהמה חיה ועוף ביום טוב ונתערב רמס לא

יבסקה חותן עד לערב וחס היה לו עפר מוכן חן חסד ויכול לפסות
את הכל ברקירה אחת הרי זה יבסיהו. השוחט בהמה
ביום טוב מותר לו לתלוש צמר למקום הסכיזבירן ובלבד שלא
יזיזנו ממקומו אלא ישחק שם מסובך בשחק צמר הצואה אבל
בעוף לא ימרוט מפני שזה דרכו ונמצא תולש ביום טוב
המפשט עור הבהמה ביום טוב לא ימלחנו שזה עיבור
הוא ונמצא עושה מלאכה שלא לצורך אכילה אבל כותנו בפני
בית הדריסה כדי שירדסו עליו ולא יפסד ולא התירו רבד זה
לא מפני שמחת יום טוב כדי שלא ימנע מלשחוט ומותר למלוח
בשר לצלי על גבי העור ומעדימין בדבר זה כיצד מולח מעט
בשר בכחז ומעט בכחז עד שימלוח העור כולו בזה
במולח לצלי שחינו צריך מלח הרבה אבל לצרדה חסור למלוח
על העור וכך חץ מולחין את החלבים וחץ מהפכין בהן וחץ
שוחטין אותן ברוח על גבי יתורות מפני שחינו דחויין לאכילה
המפשיט את הבשר לא יגילביום טוב כיצד הוא
המגיל זה שיוציא כל הבשר מגל אחת כדי שיצא בלה עוק
שלם ולא יתקע מפני שטורח בהפשט זה טורח גדול וחץ בן
צורך למועד וכן חסור לעשות ביתר בבשר והוא שיעשה
בסכיז כדי שלא יעשה בדרך שהוא עושה בחול ומותר לעשות
סימן בבשר. מנגיץ את הדגש ואת הדגלים ומהבהבין
אותן בחול חץ טופלין אותן בחכסיות ולא בארמה וחץ
גויזין אותן במספרים וכך חץ גויזין את הירק בתספורת
של חבל מתקנין את החבל שיש בו קוצים בגז קודנס ועבבין
בתספורת מותר ללוש עיסה גדולה ביום טוב וזהו
עיסה מערב יום טוב חץ מקדיש ממנה חלה ביום טוב וחם לשה
ביום טוב מקדיש ממנה חלה ונותנים לכהן וחם היתה עיסה נמחה
חן שנתמחה החלה לא יבשל את החלה שחץ מבשלין ביום טוב

אלה לאובל וזון לשדיסה עומרת. וכך חץ שורפין חותה ביום
טוב שחץ שורפין קרשים שנטמחן ביום טוב ששליפת קרשים
שנטמחן מדות עשה שבהש תשרי. ועשיית מלחה שחינה
לצורך חבילה וכיוצא בה עשה ולא תעשה וחץ עשה רוחה חת
לא תעשה ועשה.
וישדוף חותה יוחם היה יום טוב שלפסח שחם יניח תחמיץ
לאיפריש את החלה בצק לאיחפה את כלה עיסה הטמחה ואחר
כך יפריש את החלה לחם.
שמה תיפחת ותפסור הלחם וימנע משמחת יום טוב חץ גולפין
תנור וכירים אבל מכבשין אתה חפר שבהן ואם חץ חפסר לאמות
או לצלות בן לא חם כן גוף מותר. וסותמין פי תנור בטיט ודפס
שבקביבות הנהד והוא שדיכון מהמש. אבל לגבל טיט ביום
טוב חסור. ומותר לגבל את החפר לסתום בו פי התנור.
תנור וכירים חרשים חץ סכין חותן בשמן ביום טוב וחץ שטין
חותן במטלית וחץ מקיגין חותן בצונן כדי לחסמן ואם בשביל
לאלות בהן מותר. חץ מלבנין אתה חבנים לצלות חו לאמות
עליהן מפטי שמחסמן. ומסיקין וחופין בפורני הישנה ומחיימין
חמין בחנטיכי.
חץ עושים גבינה ביום טוב שחם גיבן
מעלב יום טוב חץ בזה חסדון טעם. אבל רכין את החבד לין
כדרכן שחם ירוך חותן מעלב יפוג טעמן. אבל מלח חין
נידון ביום טוב לא חם כזה הטה המכתש חו שירוך בק עדה וכיוצא
בה כדי שישנה. שחם שחק המלח מעלב יום טוב לא יפוג טעמן
וחץ שוחקין את הפלפלין ברחיים שלהן אחר חותן במרוכה
ככל התבלין. חץ כותשין את הדיונות במכתשת גדולה
אבל כותשין במכתשת קטנה שזה הוח השני שלה ובהדך
ישדל חפלו בקטנה חסור שהמבונה שלהם טוב ואם כותשין
חותן מערב יום טוב חץ בכך דפסד. הקמה חפסד יקדן.

היא

מערב יום טוב והסיר ממנו הסובין חץ מקריץ חותן פעם שנייה
 ביום טוב לא חס כן כפל לתוכן צדור חו קיסם וכיוצא בהן ואם
 שינה מותר ביצור בגון שריקד מחחורי הכסה חו שריקד על
 גביה שלחן וכיוצא בשנוי זה מוללין מלילות ומפרכין
 קטניות ביום טוב ומנפה עליה עליר בכל כוחו וחוכל וזח פולן
 בקנוץ חו ~~במחוי~~ חבל לח בטבלה ולח בנפה ולא בכבדה וכך
 הבולד קטניות ביום טוב בורד כדרכו בחיקו ובת מחוי חבל לח
 בנפה ולא בטבלה ולא בכבדה ב"ח בשה חוכל מרובה על
 הפסולת חבל חס היתה הפסולת מרובה על החוכל בורד חת החוכל
 ומניח את הפסולת וחס היה טורח בפדירות הפסולת מן החוכל
 יתר מטורח בדירות החוכל מן הפסולת ח"ע שחחוכל מרובה
 בורד את החוכל ומניח את הפסולת חין מסנני חרד
 החדרל במסננת שלן מטט שגדחה כבורד חבל נותן ביצק במסננת
 שלחדרלו והוא מסתנן מחיליו וחס היתה המ שמדת תלויה מותר
 ליתן לה יין ביום טוב חבל לח יתלה כותחלה שלא יעשה כדרך
 שהיה עושה בחוליו מערים ותולה את המ שמדת לתלות בה
 דמוטס וזחור כך מותר לתובה שמדים

חתולה
 רענים

פירק

חץ מוציחין את החס לח מן **העצים** ולא מן החבנים ולא מן המתכות כגון שחוככין
 חותן חובצו חו מכיץ חובצו ער שחצח החס וכך הנפט החד
 ביותר שהוא במים שמנידין חותן ער שיר לק חו כלי חך קשה
 חו חוכית מלחה מים שמניחין חותה בנגר השמש עד שיחזק
 כוגדה לפשתן ויר לק כל זה וכיוצא בו חסור ביום טוב שלא הותר
 ביום טוב ~~לם~~ להבעיר לא מתש מצויה חבל לה מצית חס חסור
 שהדי חפשי לה מצית חותה מערב יום טוב חף על פי
 שהותדה תבעדה ביום טוב שלא לצורך חסור לכבות את החס
 חפלויה ובעתה לצורך חכילה שהכבוי מלחה וחין בו צורך

חבילה כלל וכשם שחיו מכבין את האש כך חיו מכבין את הנר
ואם כיבה לוקה כמו שחג אובנה. חיו מסלקין את פי
הנר למעלה כדי שתכבה וחיו מסירין את השמן ממנה וחיו
חותך את ראש הסתילה בכלי חבלנוסף הוא את ראשה בידיו
אגורה של עצים שהור לקה במדורה כל עץ שלא אחזה בו האש
מותק לשמטון וחיו רומה למסיר שמן מן הנר. חיו מכבין
את הר לוקה כדי להציל ממנו ביום טוב כדרך שחיו מכבין בשבת
חבל מניחה ויוצא וחיו מכבין את הנר מפני תשמיש המטה חבל
כוסה עליו כלי או עושה מהיצה בינו לבין הנר או מוציאו לבית
אחר ואם חיו יכול לעשות אחת מכללן הרי זה חסור לכבוד
ואסור לשמש עד שתכבה מאחילה. מותר לטל את הנר
והוא דולק וחיו גוזרין שמא יכבה ואסור להניח את הנר על גבי
רקל וכיוצא בן ביום טוב שמא יבוא להשתמש במחומר ביום
טוב. חיו מעשנין בקטרת ביום טוב מפני שהוא מכבה
ואסור להדליקה וחיו צריך לומר לגמר את הבית ואת הכלים
שהוא חסור ומותר לעשן את הפירות כדי שיוכשרו לאכילה
כמו שמתקן לצלות בשר על האש וממתקין את החרדל בגחלת
של מתכת חבל לח בגחלת של עץ מפני שהוא מכבה וחיו מכבין
את העץ כדי שלא תתעשן הקרינה חן הבית. חיו
נוסחין במפוח ביום טוב כדי שלא יעשה כדרך שהחומות
עושין חבל נוסחין בשפופרת חיו עושין פחמין וחיו גורלין
את הסתילה וחיו מהבהבין חותה וחיו חותכין חותה לשנים
בכלי חבל ממעכה ביד ושורה חותה בשמן ומניחין חותה בין
שני נרות ומדליק באמצע ונמצאת הסתילה כחלקת בפי שני
נרות. חיו שובדין את החדק וחיו חותכין את הטיור
לצלות עליהן וחיו פוצעין את הקנה לעשותו כמו שסור
לצלות בו מלית. שסור שני דף חתם שהיה יכול לפשטו

בירן חיצ מתקנין אותנו שני כלים שהן מחובדין בתחלת עשייתן
כגון שני נדות חן שני כנסות חיצ פוחתין אותן לשנים מפני
שהוא מתקן כלי חיצ משחיתין אותה סכין במשחית
שלה אבל מחררה עלגבי העץ או עלגבי חרס או חפץ וחיצ מוכן
דבר זה לדבים כדי שלא יבואו לחררה במשחית ^{בד"ה}
בשיכולה לקחור ברוחק או שנפגמה אבל אם חונה יכולה לקחור
כלל חיצ משחיתין אותה אפלו על העץ שמא יבוא להשחיתה
במשחית ומפני זה חסדן לדחות סכין לעם החדץ ביום טוב שמא
תהיה מגומה ויחמר לו או חסור לשחוט בה מפני סגירתה ילך
ויחררה במשחית יחכם שדחה סכין לעצמו הרי זה משחילה
לעם החדץ חיצ מבקעין עצים ביום טוב לא בקודרום
ולא במגלולא במגידה לא בקופים ובצר החר שלו חבל לחבצד
הרחב שלו מפני שהוא כקודרום ולמה חסדן בקודרום וביוצא
בן שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול שהרי אפשר היה לו
לבקע מערב יום טוב ולמה לא נחסר הביקוע כלל מפני שאפשר
שיסג עץ עבה ולא יוכל להבעורו וימנע מלבשל לפיכך התירו
לבקע בשני וכל הרבדים הרומיין לזה מזה הטעם התירו בהן
מה שהתירו וחסדן מה שחסדן לא תכנס האשה לבין
העצים ליטול מהן אור לצלות בו וחיצ סומכין את הקרנה ולה
את הדלת בבקעת שלקודה שלא התירו לטלטל עצים ביום טוב
לא להסקה בלבד מסלקין ודיסי חטות ומחזירין אותן
ביום טוב כדי שיוציא תבלין שהוא צריך להן מן החנות ולא
ימנע משמחת יום טוב בד"ה בשיש להן ציד באמצע חבל אם
יש להן צור מן הצר חסוד גזרה שמא יתקע יושחין להן צור ככל
עיקר חסדן בבית מותר להחזיר כלים שהן מפורצלין כגון מנורה
של חליות וכסא ושלחן שהן חתיכות חתיכות מעמידין אותן ביום
טוב והוא שלא יתקע לפי שחיצ בפני כלים יחבטם שלבית הכסא

מותק לצדק ביום טוב בנין עדי הוא ומשום כבודו להגדרן
העושה מדורה ביום טוב כשהוא עורך העצים היכן
מניח זה עלגבי זה עד שיסדר המערכה מפני שנראה כבונה העפ
שהוא בנין עדי הסור לא שופך העצים בערבוב או עורך בשכני
כיצד מניח עץ למעלה ומניח אחר תחתיו ואחר תחתיו עד שהוא
מגיע לארץ וכך הקדרה אחת חותה ומכניס האבנים
תחתיה אבל לא יניחה עלגבי אבנים וכך המטה אחת התקדשים
למעלה ומכניס את הדגלים תחתיה. חסלן ביצים לא יעמיד חותן
שורה עלגבי שורה עד שיעמדו כמין מגדל לא ישנה ויתחיל
מעלה למטה וכך כל כיוצא בו צריך שנוי
מסירין
אבובין הנתיץ בבהמה אעפ שהן עושין חבורות ואין מילדין
את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין כיצד אחת בולד שלה יכול
לארץ ונוסח לו בחוטמו ונותן דר לתוך פיו היתה בהמה טהורה
ודיחה את הולד מותר לזלף משליתה עליו וליתן בול מלח
ברחמה כדי שתרחם עליו אבל הטמאה אסור לעשות לה כן
לפי שאינה צריכה
כלו שנטמא מערב יום טוב אין
מטבילין חותן ביום טוב גזרה שמה ישהה חותן בטומא חתן
ואם היה צריך להטביל מים שבו מטביל את הכלי במים ואינו
חושש כלי שהיה טמא לתרומה ורצה להטבילו לקדש מותר
להטבילו וכך כל כיוצא בזה מטבילות שחלה מעלות
כלו שנטמא ביום טוב מטבילין חותן ביום טוב נטמא הכלי
במשקין טמאים שהן ולר הטומאה מערב יום טוב מטבילין
חותן ביום טוב מפני שהוא טהור מזה התורה כמין שיתבאר
במקומו ומדליץ ברלי טמא והוא טהור מחילין יורה שחין לה
בגדים להחליף מעדמות וטובלת בבגדיה
דברים רבים
אסדן ביום טוב משום גזירת מקח וממכר כיצד אין פוסקין
דמים לכתחלה על הבהמה ביום טוב לא מביא שתי בהמות

שוות לו ושווה טיף את תחת מה' ומחלקין ביניהן ולמחר
וידעו כמה רמיה שנייה וכל אחד ואחד נותן דמי חלקו וכשה
מחלקין ביניהן לא יחמך זה אני בסלע ואתה בשתיים שחין
מזכירין שם רמים את זה נוטל שלוש וזה נוטל דביעי
כשהן מחלקין לא יחלקו במחזנים שאין משגיחין בכך מחזנים
כל עיקר תכלו ליתן בובשך לשמהן מזה עכברים חסור חס הין
המחזנים תלויין מפני שנתתה בשוקל בכך מחזנים וטבוח
חומץ חסור לשקול לבדו וחסור לשקול לכלי מלח מים וחין מ
מטילין חלשים על המנות. את מטילין חלשים עלבשך הקרשים
ביום טוב כדי לחבב המנוות. לא יאמר אדם לטבח תן
לי ברינה בשך אתה לי חלק חן חצי חלק ולמחר עושה חשבון
על שינוי וכן לא יקח מבעלה חנות במרה חן במשקל חלח
ביצר הוח עושה חומר לחנוני מלא לי בלי זה ולמחר נותן לו
שחין וחפלו היה בלי המיחד למרה ימלחנן והוח שלח יזכור
לו שם המרה. הנחתום מורר תבליים ונותן לקדירה
בשביל שלח יססרית בשילן חבלה חשה לחתמור קמח לעיסתה
וכן לא ימור אדם שעורים לפני בהמתו את משעל ונותן לה
ומותל ליקח מן החנוני ביצים ואגוזים במטין וכל כיוצא בהן
ובלבד שלח יזכור לו שם רמים ולא סבוס מניץ כיצר סבוס
המניץ הדי שהיה נושה בו עשדה דמונים חן עשדה חגוזים
לא יאמר ביום טוב וכן לי עשדה כדי שיהיה לך אצלי עשדים
את לוקח סתם ולמחר עושה חשבון. הולך אדם אצל דועה
הדגיל אצלו חן אצלה פטם הדגיל אצלו ולוקח ממנו בהמה
ועומות כלמה שידעה והוח שלח יזכור לו שם רמים ולא סבוס
מניץ. הלו את יום טוב תובעין אותה ברין שחם תחמך
לא ניתמה להתבע חינו נותן לו כלום ונסצח נמנע משמחת יום
טוב. העפ שתיץ מגביהין תרומה ומעשרות ביום טוב

בשבת חם היו לו תדומות ומעשרות שהגביהן מחמש הרי זה
מוליכין לכהן ביום טוב ואין צריך לומר חלה וחדרע ולחיים וקונה
שמוליכין לכהן ביום טוב וגבאי צדקה גובין מן החצירות ביום
טוב ולא יהיו מכריזין בדרך שמכריזין בחול לא גובין בצנעה
ונותנין לתור חיקן ומחלקין לכל שכונה ושכונה בקני עצמה

פרק ה' מהך עשרה

ה' עפ' שהותנה ההוצאה ביום טוב
אפלו שלא לצורך לא ישתמשא חרות גדולות בדרך שהוצא עושה
בחול לא צריך לשנות ואם אי אפשר לשנות מותר.
כיצד? המביא כריזין ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה
חבל מביא הוצא על כתיפן חול לפטוי' המוליך את התבן לא יפסין
את הקופה לחורדין חבל מוליכה בידן וכך משחרות
שרדכו לישא אותן במוט ישא אותן על גבן מחורדין ושרדכו
לוישא אותן מחורדין ישא אותן על כתיפן ושרדכו להינשא
עלה בתף ישא אותן בידן לפטוי' חן יפרוס עליהן בגד וכך כל
ביוצא בזה משנוי המשא ואם אי אפשר לשנות כושא ומביא
בדרך ב' ברה בנושא עליה חרס חבל על גבי בהמה לא יביא כלל
שלא עשה בדרך שהוצא עושה בחול חין מנהיגין חות
הבהמה במקל ואין הסומה יוצא במקלן ולא הדועה בתור מולן
חין יוצאין בכסף אחר האיש ואת חתשה שלא יעשה בדרך
שהוצא עושה בחול ואיש שהיו דבים צדיכין לו יוצאין בכסף
אחריו ומורידין חותן עליה בתף ואפלו באפריון חין
מוליכין את הסולם של שובך משובך לשובך בדשות הדבים
שמה יאמרו לתקן גגו הוצא מוליכין חבל בדשות היחיד מוליכין
ה' עפ' שכל מקום שאסדן חב מפני מרחות העין אפלו בחרדרי
חדרים אסודי' כחן התידן מפני שמחת יום טוב' מי שהיו
לו פירות על גגו יצרך לפנותם למקום אחר לא יושטם מגג לגג

ואחפלו בגיזה שוויץ ולא ישלם בחבל מן החלונות ולא יודירם
בסולמות שלא יעשה כדרך שהיה עושה בחול חבל מפשילן חפלו
דרך חרובה ממקום למקום בחותנו הגג שחטבהמה בשדה לא
יביחנה לעיר במוט או במטה חבל מביחה חיבדים חיבדים
כל שניחותיו בו חפלו בחול חפס שחין ניחותיו בן
ביום טוב בגוף תפלין מותר לשלחו לחבירו ביום טוב וחין כדרך
לומר רבד שניחותיו בן ביום טוב בגוף ינות ושמינים וסלתות
שמותה לשלחן וכל רבד שחין ניחותיו בן בחול ער שיעשה בן
מעשה שחסור לעשותו ביום טוב חין משלחין אותו ביום טוב
כיצר חין משלחין ביום טוב תבואה לפי שחין ניחותיו
בה בחול לא חס כח טחן ואסור לטחון ביום טוב חבל משלחין
קטניות מפני שמבשלן ביום טוב או קולה חותן ואוכלן ומשנן
בהמה חיה ועוף ואחפלו חיים מפני שמותר לשחוט בינם טוב וכן
כל כיצר חבה כל רבד שמותר לשלחו ביום טוב בשישלחנו
לחבירו תשודה לחי שלחנו בשורה ואין שורה פחותה משלשה
בט חרם כיצר הדי ששילח לחבירו בהמות או ינות ביר שלשה
חדבעה בני חרם באחר זה אחר זה וכולן הולכין בשורה אחת
הדי זה חסור שלא יעשה כדרך שהיה עושה בחול שלח שלשה
מינין ביר שלשה בני חרם באחר הדי זה מותר המערב
עירובי תחומין ביום טוב הדי בהמתו וכליו ופירותיו במקומו וחין
מוליכין חותן לא בתוך אפיס לכל רוח שממקום עירובו
חפצי הסקל הדיהן כרגלי מושבכה בהן וחפצי הגוי קוטן
שביתו במקומן ויש להן אפיס אחת לכל רוח ממקומן גזרה
בעלים גוי משום בעלים ישראל פירות שיצאו חוץ לתחומן וחזרו
חפלו במזיר לחה פסורן חת מקומן מפני שהן בארץ שיצאו
באונס וחזר באונס המוסר בהמתו לבנו הדי היא כרגלי
החב מסרה לדועה חפלו נתנה לו ביום טוב הדי היא כרגלי הדועה

מסרה לשני דועים הרי היא כרגלי בעליה מפני שלא קנה אחד מהן
מו שזימן חצלו אורחים ביום טוב לא יוליכו בידם מנות
למקום שאין בעלהסעודה יכול לילך בן שכל הסעודה כרגלי בעל
הסעודה לא כרגלי האורחים לא אם כן זיכה להן אחד במנות אלו
מערב יום טוב וכן מי שהיו פירותיו מופקדין בעיר
אחרת ועירבנו בני אותה העיר לבוא חצלו לא יביאו לו מפירותיו
שפירותיו כמוהו ח'פ' שהן ביד אן שעירבנו ב'ה' בשייחר להן קדן
זויות אבל אם לא ייחר להן קדן הרי הן כרגלי זה שהן מופקדין
חצלו בור שלוחיר כרגלי בעליו ושלחותה העיר כרגלי
חנשי אותה העיר ושלעולי בבל שהן מסודין לכל כרגלי הממלה
שכל מי שממלא מהן מוליכין למקום שהוא מהלך נהדות המושבין
ומעינות הנובעין כרגלי כל אדם ואם היו באין מחוץ לתחום לתוך
התחום ממלאין מהן בשבת ואין צריך לו מר ביום טוב
שור שלד ע' כרגלי חנשי אותה העיר שלטם כרגלי מי שלקחו
לשחטו ביום טוב מפני שרעת בעליו למכרן לחנשים אחרים
חוץ מחנשי אותה העיר מפני שהוא מפוטם והכל שומעין שמעו
ובאין לקחתו וכן אם שחטו אותו בעליו ביום טוב ומקבשדן
כל אחר ואחר מן הלוחחים מוליך מבתן למקום שהוא הולך מפני
שרעת בעליו מערב יום טוב כך הוא שיקחו ממנו חנשי עוירות
אחרות ונמצא שור זה כבור שלעולי בבל שהוא מסור לכל
הגחלת כרגלי בעליה לא כרגלי שוחלה והשלהבת כרגלי
מי שהיא בירו לפיכך המדליק נד' או עץ מחבירו מוליכו למקום
שהוא הולך השוחל כלו מחבירו מערב יום טוב ח'פ' שלא נתנו
לו לא ביום טוב הרי הוא כרגלי שחלו ממנו ביום טוב ח'פ'
שרדכן תמיד לשחול ממנו כל זה בכל יום טוב הרי הוא כרגלי
המשחול שנים ששחלו חלוק אחד האחר שחלו ממנו
שיתנו לו שחרית והשט שחלו ממנו שיתנו לו ערבית הרי זה כרגלי

שני השואלים וחיץ מוליכין אותן לא למקום ששניהם יכולים להלך
בין כדרך הרי שעיורב הדת שון ברחוק אלף אמה ממקום
החלוק למזרח וערב השני ברחוק חמש מאות אמה ממקום החלוק
למערב כשלוקח הדת שון החלוק אינו מוליכין במזרח לא עד ארץ
וחמש מאות אמה ממקום החלוק שהוא סוף התחום שיכול זה
שעורב במערב להלך בין וכשיקח השני כל זה אינו מוליכין במערב
לא עד ארץ אמה ממקום החלוק שהוא סוף התחום שיכול זה שעורב
במזרח להלך בין לפיכך אם עורב זה ברחוק לפנים אמה במזרח
ועורב זה ברחוק לפנים אמה למערב הריאן לא יחזיקו ממקומן
וכן חשה ששאלה מחברתה מים חן מלה ולשה בהן עיסות
חן בישלה בהן תבשיל הרי העיסה חן התבשיל כדגלי שתיהן
וכן שנים שלקחן בהמה בשותפות ושחטוה ביום טוב אעפ"י שלקח
כל אחד ואחד מנת הדי כלהבשר כדגלי שניהן חבל אם
לקחן חבית בשותפות וחלקן אותה ביום טוב הדי חלקן של כל אחד
כדגליו הוציל ונתן מין מדברי סופרים ושבריה בהן ונחשוב
בחילוק חלק שהגיע לזה היה בדור לו ומובדל בחבית מערב יום
טוב ובחילוק לח היה מעורב וחץ אותה יכול לומר כן בבהמה שחלק
זה שהגיעו אפלו נחשוב אותה שהיה מובדל בבהמה מערב
ובחילוק היה בדור הדי ינק מחלקן של חביריו כשהיתה הבהמה קיימת
שכל חיבדיה ונקיים זה מזה וכמדת כל חבר וחבר מעורב מחלקן
וחלק חביריו לפיכך הן כדגלי שניהן
יום טוב שחלקות ערב שבת חין
ומבשליז ביום טוב מה שהוא חובל למחר בשבת ואיסור זה
מדברי סופרים כרו שלח יבוא לבשל ביום טוב לחולי שקל וחומר
הוא לשבת אינו מבשל של שכן לחולי לפיכך אם עשה תבשיל מערב
יום טוב שיהיה סומך עליו ומבשל ויחוסה ביום טוב לשבת הרי זה
מוותר ותבשיל זה שסומך עליו הוא הנקרא עירובי תבשילין

פריך
שעורב
אוסין

ולמה נקרא עירובי ששם שה עירוב ש עושין בחצירות ור
 ובמבואות ערב שבת משום הכך שלא יעלה על רעתן שמותן
 להוציא משות לרשות שבת כך זה התבטיל משום הכך וזכרון
 כדי שלא ירמו ויחשבון שמותן לחקות ביאם טוב מה שחינו נחכל
 בו ולפיכך נקרא תבטיל זה עירובי תבטילין עירובי תבטילין
 שיעורן אין פחות מבזית בין לאחר בין לחלטים ואין עושין עירוב
 זה לאבסת ולא בדיתות וכיוצא בהן לאבסת שיל שהוה פרפרת
 כגון בשד ורגיס וביצים וכיוצא בהן ואפלו עדשים שבשולל הקרנה
 ואפלו שמנוניות שעלגבי הסכין שחותכין בה הצלי גורדו חס יס
 בו כזית סומך עליו משום עירובי תבטילין תבטיל
 שחמרו לענין עירוב זה אפלו צלי חו שלוק אפלו כבוס חו מעושן
 אפלו רגיס קטנים שהריחן בחמין והרחתן היא בשולן לחטלה
 הרי זה סומך עליהן וצריך שיהיה עירוב זה מצוי ער
 שיחפה כל שהוא צריך לחפות ויבשל כל שהוא צריך לבשר
 ויחם חמין כל שהוא צריך וחס נחכלה עירוב חו חבר חו נשדך
 קורם שיבשל חו יחפה הרי זה חסור לחפות ולבשל ולהחם חלה
 מה שהוא חוכלביום טוב בלבד התחיל בעיסתו חו בתבטילין
 ונחכלה עירוב חו חבר הרי זה גומר המניח עירובי
 תבטילין כדי שישמור עליהן הוה ואחדים צריך לחכות להן
 בדרך שמזכה בעירובי שבת וכל שזוכה בעירוב שבת זוכה
 בעירובי תבטילין וכל שחינו זוכה בחנותו עירוב חינו זוכה
 ואינו צריך להוריע לאלן שזיכה להן מערב יום טוב
 חבלהן צריכין לירע שכבר זוכה להן אחד ועירוב להן ואחד כך
 יסמכו עליו ויבשלו ויחפן אעפ שלא ירעו לא ביום טוב הרי לן
 מותרין וישלן לאחר לערב על כלה עיר ועל כלה קדוש חליה
 בתוך התחום ולמחר מכדי צו חומר כלמי שלא הטח עירובי
 תבטילין יסמוך על עירובי המניח עירובי תבטילין חייב

לבד
 ה"ה

לבדך אשר קרשנו במדותיו וצונו על מצות עירובין אומר בעינינו
 זה יותר לי לאפות ולבשל מיום טוב שלמחר בשבת ואם זוכה בו
 לאחרים אומר יותר לי ולכלוני ולסלון חו לאנשיה עיד כולץ לאפות
 ולבשל מיום טוב לשבת. מי שלא הניח עירובי תבשילין
 ולא הניחו לו אחרים בשם שחסור לו לבשל ולאפות כך קמחו
 ומאכלו חסור ואסור לאחר שהניח לעצמו לבשל ולאפות לזה
 שלא הניח עד שיקנה לו שגמח זה מבשלו ואוסה שלן שהרי קנהו
 ואם רצה יתן אחד כך לזה שלא הניח במתנה. מי שלא
 הניח עירובי תבשילין ובישלו ואפה לאכול ביום והותיר חו
 שזימן אנרחים ולא בחן הרי זה אובל המותר למחר ואם העדים
 הרי זה חסור לאכול. עבר ואפה ובישלו לשבת חו חוסרין עליו
 ולמה החמירו ואסרו על המערים ולא חסרו על המזיר שחם
 תבוא למערים נמצאו הכל מערימין וישתקע שם עירובי תבשילין
 אבל המזיר חסר מצוי ואם יעבור היום לא יעבור פעם אחרת
 שני ימים טובים שחלן בחמישי וערב שבת עושה
 עירובי תבשילין מיום רביעי שהוא ערב יום טוב. שכן ולא הניח
 מניח בראשון ומתנה. כיצד? מניח עירובי תבשילין ביום חמישי
 ואומר חם היום טוב ולמחר חול למחר אבשלו ואוסה לשבת
 וחיני צריך כלום? ואם היום יום חול ולמחר יום טוב בעירוב זה
 תבדל לי לאפות ולבשל למחר מיום טוב לשבת. ביוצא בו
 חו למנין שתי כלכלות שלטבל ביום ראשון אומר חם היום חול
 תהיה חו תרומה עליו ואם היום קדש חו ברבדי כלום וקורא
 עליה שם ומניחה. ולמחר בשני חוזר ואומר חם היום קדש חו
 ברבדי כלום? ואם היום חול תהיה חו תרומה עליו וקורא עליה שם
 ומניחה בדרך שקרא עליה שם בראשון ומניח חו שקרא עליה
 שם תרומה ואוכל את השניה. בראשון בשני ימים טובים
 שללית אכל בשני ימים טובים שלרעה שנה חם שכן ולא הניח

ביום הרביעי שוב אינו מניח לא סומך על אחדים אם עידין עליו
או מקנה למי שעידב אן יהיה אסור לאפות ולבשל לשבת וכך אם
שכח ולא הפריש תרומה מיום רביעי שוב אינו מפריש עד מוצאי
שבת כל הרבדים האלו שחמדנו היו בדמך שהיו בית דין
של ארץ ישראל מקדשין על הרחייה והיו בני הגליות עושין שני ימים
טובים כרי להסתלק מן הספק לפי שלא היו יורעים יום שקור שובן
בני ארץ ישראל אבל היום שבני ארץ ישראל סומכין על הדשבון
ומקדשין עליו חייז יום טוב שני להסתלק מן הספק לא מנהג בלבד
ולפיכך חני אומדן שחייז מערב ארס ומבנה בזמן הזה לא עידובי
תבשילין ולא עידובי חצירות ולא שיתופי מבוחות ואינו מעשך
הטבל על תכחי לא הכל מערב יום טוב בלבד כשם
שמצוה לכבד שבת ולענגה כרימים טובים שנ לקרזס יוי מכבר
וכלימים טובים נחמד בהן מקדח קרש וכבר ביחדנו הכיבוד
והענוג בהלכות שבת וכך דחוי לארס שלא יסעור בערב ימים
טובים מן המנחה ומעלה בערב שבת שרבה זה בכלל הכיבוד
וכל המבזה את המועדות כחילון נטפל לעבודה זרה
שבעת ימי הפסח ושמונת ימי החג עם שאר ימים טובים כולן
אסורות בספר ותענית וחייב ארס להיות בהן שמח וטוב לבהוא
ובנין ואשתו ובני בניו וכל הנלוים חליו שנו שמחת בחגך כן
אעפ שה שמחה האמורה כחן היא קרבן שלמים כמן שחג מנחה
בהלכות חגיגה יש בכלל אותה שמחה לשמח הוא ובטן ובני ביתו
כל אחר ואחר ברחוי לו כיצד הקטנים נותן להם קליחת
ואיגוזים ומגרנות והנשים קונה להן בגדים ותבשיט כפי ממון
והאנשים חובלין בשד ושותין יין שחייז שמחה לא בבשר ובין
וכשהוא חובל ושותה חייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שחך
העניים האמולליז אבל מי שנועל רלות חצירו וחובל ושותה
הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמדי נפש חייזן

שמחת מצוה לא שמחת כדיוסן ועל לן נחמר אבחייהם כלחם חונים
להם בלחם בליו וטמאן כי לחמם לכפסם ושמחה כזן קלון היא להם
שנ ודירתי מרש על פניכם מרש חגיכם
אעפ שחכיב
ושתיה במועדות בכלל מצות עשה לא יהיה אוכלו שותה כל היום
לא כך היא הדת בבקר משכימין כל העם לבתי כנסיות ולבתי
מדרשות ומתפללין וקוראין בתורה בענין היום וחוזרין לבתיהן
ואוכלין והולכין לבתי מדרש שות קורין ושונין עד חצי היום ואחר
חצי היום מתפללין תפלת המנחה וחוזרין לבתיהן לאכול ולשתות
שאר היום עם היום
בשחרם אוכלו שותה ושמייה
בדגל לחימשך ביין ובשחוק ובקלות דחש ויחמר שכל עיוסין בזה
ירבה במצוה שהשכרות והשחוק הרבה וקלות הדחש חנה חלה
הוללות וסכלות ולא נצטונו על ההוללות והסכלות לא עלה שמחה
שיש בה עבורת יוצר הכל שנתחת חשך לא עבדת את יי חלה
בשמחה ובטוב לבב היא למדת שהעבודה בשמחה ואי אפשר
לעבוד את יי לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות דחש ולא מתוך
שכרות
חייבין ביה רין לה עמיר שוטים בדגלים שיהיו
מסבין ומחפזין בגנות ובפרדסים ועל הנהדות כדי שלא יתקבצו
לאכול ולשתות שם אנשים ונשים ויבואו לירי עבירה וכן יזהירו
על דבר זה לילה עם כדי שלא יתעבבו אנשים ונשים לשמחה ולא
ימשכו ביין שמח ויבואו לירי עבירה
ימים שבין דחשון
אם ביעי שלפסח ודחשון ושמני שלחג הסכות והז בגולה חרבה
בתוך הפסח וחמשה בתוך החג הז הנקרא חזן חולן שלמועד ונקרא
מעגל ואת עפ שהז חייבין בשמחה ואסורין בספר ותענית מותר
לענות בהז תלמיד חכם בגנין אבל אחד שיקבר אסור לענות בהז
ואין צריך לומר בדחשי חרשים ובחנוכה ופודים שסורין בהז
תלמיד חכם בגנין אעפ שימים לן אסורין בספר ותענית אבל
לחם קבוצה אסור לספור בהז
אין מנחין מטת הדת

ברחוב במוער שלא להרגיל את הסדר לא מביתו לקברו ויחזיק מ
 מתחבלין במוער ובן איז קור עין ולא מבדוק ולא חולצין בהם
 במוער עלה מת לא קרובין שהן חייבין להתחבל עליו נחם היה
 חכם או אדם כשר או שהיה עומד בשעת נטילת נשמה הרי זה
 קורע עליו במוער אעפ"י שחינו קרובין ואיז קורעין ביום טוב שני
 כלל ואכלו קרובין שלמות
 נשים במוער לפני המת מענות
 אבל לא מטפחות ולא מקוננות נקבר המת אינן מענות ברחשי
 חדשים וחנוכה ופנהים בפני המת מענות ומטפחות אבל לא
 מקוננות חיצה הוצא ענוי שכולן עונות כחצות קינה אחת חומות
 וכולן עונות ואסור לאחר שיעורד על מתו קורס לדגל שלשים
 יום כרי שלא יבוא הדגל והוא נעצב ולבן רואג מזכרון הצער
 לא יסיר הרגה מלבו ויכוין רעתו לשמחה

נחמך **פדיון** **עשרה עשר** חולו שלמוער אעפ"י שלא
 שבתות הוחלו ונקדח מקדח
 קרש והרי הוא זמן חגיגה במקדש אסור בעשיות מלאכה כרי
 שלא יהיה כשאר ימי החול שאיז בהן קדושה כללי זה עושה בן
 מלאכה הסורה מבין חותן מבת מדרות מקני שאיסורו מרבדי
 סופדים ולא כל מלאכה עברה אסורה ביום טוב שסוף הענין
 ברברים שנחסנו בו כרי שלא יהיה כיום חול לכל רבד לפיכך יש
 מלאכות אסורות בו ויש מלאכות מותרות ואן הן
 מלאכה שאם לא יעשה חותה במוער יהיה שם הפסד הדבה כחיד
 משקין ביתה שלהין במוער אבל לא ביתה משקה שאם לא יעשה
 ביתה שלהין והייתה ארץ צמחה יפסדו כל האילנות שבה וכשהוא
 משקה חותה לא ירלה וישקה מן הבריכה או ממימי הגשמים מקני
 שהיה טורח גדול אבל משקה הוצא מן המעין ביץ שהיה ביץ שיצא
 כתחלה ממשיכו ומשקה בו וכפ"ל כיוצא בזה
 חופך
 ארס חת חתיו במוער וטוחז חותם ודורך חותם ומלאה חתיות

עושים אותה וכלבד שלא יהיה זה טורח הדבה

וגף חותם בדרכך שהוצעו שהחול שכל שישבוה פסד חס לח
נעשה עושהו כדרכו ואינו צריך שנוי וכן מבנים חרם שידועין
מכני הגנים ובלבר שיכניסם בצנעה ושולה פשתנו מן המעלה
בשביל שלח תחבד וכן כרם שהגיע זמנו להבצר במועד בוצרין
וחסור לאחר שיתכוון ויחחר מלחכות לו ובירצה
בהן ויניחם כדי לעשותם במועד מעט שהוא פנוי וכל המכוון
מלחכותו וחניחה למן עשר עשה במועד בית דין מחבדין חותה
ומפקידין חותה לפלוחם כוון מלחכותו ומת חץ קונסין במו חחדין
וחץ מחבדין חתמומו וחץ מונעין חתקבן מלעשות חותה
מלחכה במועד שלח תחבד מו שצדך לתפוד לו בגד
חו לבנות לו מקום במועד חס היה הריוט ואינו מהיר בחותה
מלחכה הדי זה עושה חותה כדרכו וחס היה חומץ מהיר עושה
חותה מעשה הריוט ביצר בתפודה מכלב' ובבנין מניח חבנים
וחינו טח בטיט עליהן ושף סרקי הקרקע ומעגלים ביר ודגל
כעין שמעגלים במחצלות וכך כלם יוצא בה מו שהיתה
לו תפוחה מחנכות לקרקע וחץ לו מה יחל במועד לחתמה
חלץ שחץ בחץ הפסד חץ מצריבין חותו לקנות מה יחל במועד
מז השוק עד שיסגור אחד המועד לח קוצר ומעמד ורש נאונה
ובורדוטוחן סוף שהוצע צריך ובלבר שלח ירוש במקדות שכלרבר
שחץ בו חסד צריך לשנות ובן כל כיוצא בזה בבשים
שהוצע יכול לחסול חותם במועד כופשן ושחין דחויין לח לחחר
המועד חסד לבושן יצר חרם דגים כל שיכול לצוד ומולח הפל
במועד שהדי חפסד שנחלסחן במועד חס ושחט חותן בידו
מעמים חפסד עד שיתרכבו מטיילין שכד במועד לצונן
המועד ושלח לצוד המועד חסוד חחר שכד תמרים וחחר
שח שערס חלץ שיש לו יסף מעדיסותה מן החרש שחץ
חפסד חסודת לרוחה וכך כל כיוצא בזה כל מלחכות

שהז לצורך המועד כשעושים חותם חומניהן עושים בצנעה כיצד
הצוירים והטוחנים והבונים למכור בשוק הדי לו עושים בצנעה
לצורך המועד והעושה שלא לצורך המועד חסור ואם עשה
לצורך המועד והותיר הדי זה מותר
הרבים במועד מתקנין את כל קולו המים שברשות הרבים ומתקנין
את הדרכים ואת החובות וחופרין לרבים בורות שיחין ומעלות
ובורין להזנה לזר כרי שישהן מהמיהן ובונסין מים לבורות ומעלות
של רבים ומתקנין את סדקיהן ומסורין הקוצים מן הדרכים ומורדין
את המקוות וכל מקוה שנמצא חסר מגילין לו מים ומשלימין
שיעורן ויוצאין שלוחי בית דין להפקיד את הלחים וסורין
את השבויים ואת העלבים ואת ההקדשות ומשקין את השוטות
ושורפין את הסדה ועורפין את העגלה ורועעין עבר עבדי ומטהין
את המצורע ומצוינים על הקברות שמיחו הגשמים ציונם כרי
שיפרשן מהם הכהנים שכל לו צרכי דביסהן ורנין ריני
ממונות וריני מבלת וריני נפשות במועד ומי שלא קיבל עליו
הדין משמתין אותו במועד וכשם שרנים במועד כן כותבין
מעשה בית דין וכל הדורסיהן כיצד כותבין הרינין חגלות שום
ששמן לבעל חוב ואת חגלות שמכרו בהן למזון חשה והבנות
ושטרי חליצה וכל הדורסיהן מרבדים שצדיכין הרינין
לכתבן כרי שיזכרום בגוף הענות בעל דנין חורבדים שקיבלום
עליהם בגוף חיש פלוני נחמץ עלי חו חיש פלוני ירוץ לי מו שצדך
ללוות במועד ולא החמינו המלוא הדי זה כותב שטר חוב ובן
כותבין גיטי נשים ושוכדים ומתנות שכל לו צרכי דביסהן
ואסור לכתוב במועד חפלו ספרים תפלין ומחזירות
וחין מגיהין חפלו חות אחת בספר העזרה מפני שזו מלחכה
שחינה לצורך המועד אבל כותב הוא חרם תפלין ומחזרה
לעצמן וטוה תכלת לבגדו ואם תפלו מה יחל כותב ומחזר

לחמדים כדרי פדנסתג' ומותר לכתוב חגרות של שחילת
שלם במועד יכותב חשבוניותיו ומחשבי ציחיותיו שכתובות
חין אדם נזהר בתיקונן ונמצאנו כמעשה הדיוט במלכות
עושיין כל צרכי המת במועד גו חין שערו ומכבסין
בקותין ועושיין לו ארון יואם לחה הן להם נסרים מביחין חזרות
ובוסרין להן נסרים בצנעה בתוך הבית יואם היה אדם מפורסם
עושיין לו חפלו בשוק חבל חין בודותיו עץ מן היעד לנסור ממנו
לוחות לארון וחין חורבין חבנים לבנות בהן קבר חין
דוחין חת הנגעים במועד שמח ימח טמא ונמצא חגונדהסך
לחבל יוחין נושחין נשים ולח מיבמין במועד כדרי שלח תשתכח
שמחת החג ששמחת הנשוחין חבל מחזיר הוח חתגדושתו ומ
ומחרסין נשים במועד ובלבד שלא יעשה סעודת חידוסיין ולח
סעודת נשוחין כדרי שלא יעלב שמחה חחרת בשמחת החג
חין מגלחין וחין מכבסין במועד גזרה שמח ישה אדם
עצמו לתוך המועד ויבוצו יום טוב הדחשון והוא מנוול לפי כך
כל מי שחיי חפשי לו לגלח חו לכבס בערב יום טוב הרי זה מותר
לגלח ולכבס כי צר חבל שחל שביעי שלו להיות ביום טוב
חו שחל להיות בערב יום טוב והרי הוא שבת שחיי חפשי לגלח
והבא ממדינת הים והוא שלא יצא להטויל לא לסחורה וכיוצא
בו והיוצא מבית השביה ומבית החסורים ומי שהיה מנורה
ולח חסידוהו לא במועד ומי שנשבע שלא לגלח ולא לכבס ולא
נשחל לחסם והחיד מרדו לא במועד הרי לו מגלחין ומכבסין ב
במועד ובולץ שהיה להן פנחי לגלח קורס האל ולחגילחו
חסורין חבל הנזיר והמנזרע שהגיע ימן תגלחתו ביז בתוך
המועד בין קורס המנזר חפשי שהיה להן פנחי מותרין לגלח במועד
שלא ישתו קרבנותיהן וכלהיוצא מטומאתו לטהרות
מותר לגלח במועד וקטן שכולר בין במועד בין לפני המועד

מותר לגלותו במדבר. ואנשי משמר ששלמה משמרתו בתוך
המדבר מותרין לגלות ממנו אנשי משמר אסורין לגלות בשבת
שלהן. מותר ליתול שפה בחולו שלמדער וליתול צפרנים
אפלו בכלי. ומעבדת החשה השיער מבית השחי ומבית העדנה
ביז ביר ביז בכלי ועושה כלתכשיטיה במדבר. כוחלת ופוקסרת
ומעבדת סדק על פניה וטופלת עצמה בסיר וכיוצא בהן והוא שתוכן
לקלפן במדבר. הזבים והזבות והנרות והיולרות וכדו
העולים מטומאה לטהרה בתוך המדבר הדי אן מותרין לכבס ומי
שחיץ לו לאחלוק אחר הדי זה מכבסן מטפחות הידים ומטפחות
הספרים ומטפחות הספוג הדי אן מותרין לכבס. וכך כלי פשתן מותר
לכבס במדבר מפני שהן צריכין כיבוס תמיד אפלו נתכבסן
ערב יום טוב. איך עושין סחורה במדבר ביז למכור ביז
לקנות יחס היה דבר האכור שחינו מצוי תמיד לאחד המדבר
כגון ספינות חן שיולות שבחו חן שהן מבקשין ליצאת ומכרן
בזול חן לקחו ביוקר הדי זה מותר למכור חן לקנות. וחין לוקחין
בתים ואבנים ועבדים ובהמות אף לצורך המדבר.
מוכרי פירות בקות וכלים מוכדין בצנעה לצורך המדבר כיצור
חס היתה החנות פתוחה לחיות חן למכור פותח ברדכו' וחס
היתה פתוחה לרשות הרבים פותח חנות ומניח חנות. וערב יום
טוב החדון שלחג הסכות מוציא ומעטד חתה שוק בפירות
בשביל כבוד יום טוב. מוכרי תבלין מוכדין כדרכן בפדהסיה
כל שחסור לעשותו במדבר חינו חומד לגוי לעשותו
וכל שחסור לעשותו במדבר חס חין לו מה יאכל הדי זה עושה
כדי פדנסתו וכך עושה סחורה בכרי פדנסתו. ומותר לעשיר
לשכור פועל עני שחיץ לו מה יאכל לעשות מלאכה שהיא חסונה
במדבר כדי שיטול שכרו להתפרנס בו. וכך לוקחין רבדים שחינו
לצורך המדבר מפני צורך המוכר שחיץ לו מה יאכל.

שוכדין את השכיר עלה מלחכה במועד לעשותה לאחר המועד
ובלבד שלא ישקול ולא ימדור ולא ימנה כדרך שהוא עשה בחול
וגוי שקיבל קבולת מישראל אכלו היה חוץ לתחום חינו מניחו ל
לעשות במועד שהכל יורעין שמלחכה חן לישדל ויחשדו חותנו
שמח שכר את הגוי לעשות לו במועד שאין הכל יורעין הפרש
שיש בין השכיר ובין הקבלן ולפיכך חסוד

נהרות המושכין מן

עשרה ימים

פרק

מותר

החגמים

לה שקות מהן בית השלהן

במועד והוא שלא פסקו וכן הנהרות שחמת המים עובדת ביניהן
מותר לה שקות מהן וכך בריכה שנטפה מבית השלהן ועדיין היא
נוטפת מותר לה שקות ממנה בית השלהן אחרת והוא שלא
פסק המעיין המשקה בית השלהן העליונה עדונה

שחציה נמוך וחציה גבוה לא ירלנה ממקום נמוך למקום גבוה
לה שקותו ממנו שהוא טורח גדול יתדי ומותר לרלות מים להשקות
הידקות כדילכלן במועד ואם בשביל צורך חסוד

אין עושיין עובדות בעיקרי הגפנים כדי שיתמלחן מים ואם היו
עשויות ונתקלקלו הרי זה מתקנס במועד וכן חמת הכמים
שנתקלקלה מתקנץ אותה במועד כיצד היתה עמוקה טפה
חומרה עד ששה היתה טפחיים מעמיקה עד שבעה ומושבין
את המים מחילץ לחילץ ובלבד שלא ישקה את כלה שדה ואם
היתה שדה לזה מותר לה שקות את בולה ומדבצין אתה שדה
במועד שכללן הדברים אין בהן טורח יותדי

שלא שתן מלפני המועד לא ישקם במועד ממנו שהן צריכין
מים רבים ויבוח לירי טורח יותדי ומותר להסב את המים ממקום
למקום ולפתוח נהר שנסתם בורות שיחין ומעלות של יחיד חם
היה צריך להן חוטיין חותן ושפיץ את סדקיהן אבל אין חסודין
חותן לכתלה זכונסין לתובן מים חפץ שחינו צריך להן יעושיין

נברכת במועד. עכברים שהן מפסידין את החילנות צדין
אותן במצער. בשרה החילן צר כדכון כיצרי חופר ותולה המצות
ואם היתה שרה הלבן סמוכה לשרה החילן צדין אותן בשרה
הלבן בשנוי כדו שלא יכנסו לשרה החילן ויחריבוה וביצרי צר
בשנוי נועץ שפור בארץ ומכה בקורווס ואחר כך ינתקנו ונמצה
מקומה. כותלגנה שנפל בוניהו מעשה הדיוט חזן
גורד אותן בקנים וגומא וכיוצא בהן. וכך אם עשה מעקה לגג
בונה אותן מעשה הדיוט. אבל כותל חצר שנפל בוניהו כדכון
ואם היה גוהה סותקו מפני הסכנה ובוניהו כדכון. בונה
אדם אצטבה לישב אן לישן עליה. היצור והצנור והקורה והמנעול
והמפתח שנשבלו מתקנין אותן במועד כדכון בין שלבד זל
בין שלעץ שזה הפסד גדול הוא. שאם יניח הפתח פתוח ורלתות
שבורות נמצא מאבד כל שיש בבית. וכבר ביארנו שכל שישבן
הפסד אינו צריך שנוי. חזן חופרין קבר להיות גמובין
למת שימות וחזן בונין אותן. אבל אם היה עשוי הדי זה מתקנן
במועד. כיצרי מוסיק במרתון חו מקצר במרתון כדו שיהיה
נכון לעת שיקבר בו. וחזן מסנין את המת ואת העצמות מקבר
לקבר לא ממכובר לבזוי ולא מבזוי למכובר. ואסור לעשות
כך לעשות בשחרה ימים לא אם כן היה בתוך שלן מסנין
בשחרה ימים אפלו ממכובר לבזוי. חזן מתלעין את
החילנות ולא מזהצין את הנטיעות ולא מגדמין. אבל סנין את
החילנות ואת הפירות שבהן בשמן ועוקרין את הפסטה מסנין
שהיא רחוקה לחפור בה במועד. וקוצרין את הכשות מפני
שהיא רחוקה להטילה לשכר וכך כל כיוצא בזה. חזן
מכניסין את הצחן לדיד כדו שיזבלו את הקרקע שהדי הוזה
מדיד שרהן במועד. ואם באן מחיליה מותר. וחזן מסויעין
אותן וחזן מוסדין להן שומר לנעד צחנם. היה שכיר שבת שש

חדש שכיר שנה שכיר שבוע מסויעין חותן ושוכרין שמה לנער
הצחן ממקום כדי שיחבולו בלה שרה יהחבל שבח צר מסלקין חותן
לצדדין ואם נעשית חצר כדפתבקר מוציאין חותנו לחשדה
המשווה פני הקרקע אם נתכוון לתקן מקום שיעבד
בו כדי שלתבואה חן שירוש בו מותר יואם נתכוון לעבודת הצחן
חסור וכפז המלקט עצים מתוך שדהו אם לצורך העצים מותר
ואם לתקן הקרקע חסור וכפז הפותק מים לשדהו אם נתכוון שי
שיכנסו הרגים מותר ואם להשקות החדך חסור וכפז הקוצץ חרות
שלדקל אם נתכוון להחביל לבהמתו מותר ואם נתכוון לעבודת
החילץ וממעשיו יוכר לחיזה רבך הוח מחביון תנור
וכרים שאפשר שיבשן ויחפה בהזבמוער עושיין חותן ואם
לחן חין עושיין חותן יובין כך ובין כך בונין עלחדש שלתנור
ועלחפיה הטפילה שלהן ומסדגן אתה מטות ונוקדין את
הריחים ופותחין להם עין ומעמידין חותן ובונין אתה הרים
שלריחים חופתיין אתה חבית בוי שלח יפסד ציין וחופתן
אתה בקבוק מפני שחין בו טורח וסותמוצעי החפית שלטנך
כדי שלח תפסיד ומחפין אתה קציעות בקש שלח יחבדו
ומלכבין אתה בגדים בידיים מפני שהוא מעשה הדיוט חבל
חין עושיין קשדי בית היריס מפני שהוא מעשה חומץ וכפז כל
פיוצא בזה קוצצין צפרדני חמור שלריחים ובוגין
חבוס לבהמה וסוס שדוכב עליו מותר לויטול צפרדניו ולסלקן
כדי לירותן ואין מדביעין בהמה במוער חבל חין מקידין לה
רם ואין מונגין ממנה רפוחה ולח מחכלות ומשקין שחין
מחכל בדיחין לחל פוחה מותר לחרס לחוכלן ולשתתק במועד
חין מפטין מחצר לחצר במער גח מכעורה לפחה
ולח מנחה לפעודה לח מפנה הוח מבית לבית בחותה חצר
וחביון כלום שהן לצורך המער מביא חומץ כגון כרים

ובסתנות וכוסות וצלוחות חבל כלים שחינך צדיכין כגון מחרישה
מזה לוטש חן צמר מבית הצבע חין מביחין וחס חין לחומן
מה יחבל כותץ לו שכר ומניחן חצלן וחס חינו מחמינן מניחן
בבית הסמור לן וחס חשש להן שח יגבון מפנן לחצר חחרת
חבל לא יביחם לביתן חסור לעשות מלחמה בערבי ימים
טובים מזה מנחה ולמעלה כמו ערבי שבתות וכל העושה מלחמה
בהן חינו רווחה סימן ברכה לעולם וגועדיז בן ומבטלין חותן
בעל כדהן חבל חין מכין חותן מכת מדרות וחין צדיך לומר שחין
מנדיז חותן חורץ מעדבה פסח חחר חצות שהעושה בו מלחמה
חחר חצות מנדיז חותן וחין צדיך לומר שחין חותן מכת מדרות
חס לא נדוהו לפי שיום חרבעה עשר בניסן חינו כשחר ערבי
ימים טובים מפני שיש בו חגיגה ושהיטת קרבן לטיבן
יום חרבעה עשר חסור בעשויות מלחמה מרברי סנפפס ~~סנפפס~~
חולו שלמוער זהו חקל מחולן שלמוער וחינו חסור לא מחצ
היום ומעלה שהו חסור שחוטת חבל מהנץ החמה ער חצי
היום תלך ~~במקום שנהגין לעשות עושיין ומקום שנהגו~~
שלא לעשות עושיין וחפלו במקום שנהגו לעשות
לא יתחיל כתחלה לעשות מלחמה בחרבעה עשר חסור שהו
יכול לגומרה קורס חצות לא שלש חומניות בלבד הן שמתחילין
במקום שנהגו לעשות ועושיין ער חצות ואלו הן החייטנים והספרים
והכובסין חבל שחר חומניות חס התחיל בה קורס חרבעה
עשר חומניות ער חצות שחין העם צדיכין לשחר חומניות
צורך הדבה ההולך ממקום שעושיין למקום שחין עושיין
לתיעשה בשוב מפני המחלקות חבל עושה הוה במרבי והחולך
ממקום שחין עושיין למקום שעושיין לתיעשה נותנן עליו
חומרי מקום שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם וחלפת
לא יתרחק במנייהם שהוה בעל מפני החיסור לעולם לא יתרחק

השחור שבן מחמין אחר הוחי חינו לוקה משום לה
ירצה ולחיימא לא חס כן קנה חמץ בפסח חו חיימא כרי ש
שיעשה מעשה יחבל חס היה לו חמץ קורס הפסח ובזה פסח
ולא ביערן לא הניחו בד שותן חמץ שעבר על שני לחוץ חינו
לוקה מן התורה מפני שלא עשה מעשה ומכין אותו מכת מוות
חמץ שעבר עליו הפסח חסור בהנטיה לעולם ורבה זה
קנס מרבדי סופדים מפני שעבר על בלי יראה ובלוימא חסדוהו
ואפלו הניחו בשגגה חו באונס כרי שלחיימא ארס חמץ בד שותן
ער שיהנה בו אחר הפסח חמץ שנתעלב ברב אחר
בפסח ביזבמין ביז שלא במינן הרי זה חוסר בכל שהוא
וחמץ שלי של שעבר עליו הפסח חמץ שהוא חסור בהנטיה
חס נתעלב ביזבמין ביז שלא במינן הרי זה מותר לתכר
אחר הפסח שלא קנסו ואסרו לא בחמץ עצמו תכלית
מותרת באכילה לאחר הפסח חמץ חייב חייב כדת לא
על אכילת עצמו של חמץ אבל עירוב חמץ בגזירות הבבלי
ושיבד המדיוכל הרומה להן מרבדים חמץ מעורב בהן
חס חכלץ בפסח לוקה וחייב כדת שני כן מהלכות לא תחטאו
בראש חכלץ חמץ בחור התעורבות בכרי אכילת שלש
ביצים הוא שלוקה מן התורה חס חין בתעורבות כזית
בכרי אכילת שלש ביצים חמץ שחסור לו לאכול חס חכל
חינו לוקה לא מכת מדרות חסור חמץ חמץ עצמו
בפסח כל שהוא הרי זה חסור מן התורה שג לחימא חמץ
ואעפ כן חינו חייב כדת חן קרבן לא על כשיעור שהוא חסות
והאוכל פחות מכזית במזור מכין אותו מכת מדרות
חסור לאכול חמץ ביום ארבעה עשר מחצות
היום ולמעלה שהוא מתחלת שעה שביעית ביום ופחות
בחמץ הזה לוקה מן התורה שג לא תחטאו עליו חמץ חסור

[illegible]

יום שלשה עשר וכך החכם לחיות חיל לקרות בעת זו שמת יצחק
וימנע מבריקה בתחלת זמנה
חייץ בורקין לה לחור
הלבנה ולה לאור החמה ולה לאורה חבוקה לה לאורה נכר ברה
בחורים ובמחבובות חבל אכסדרת שחורה לב חס ברקה לאור
החמה ריון ואמצעה חצר חינוך צריך בריקה מפני שה עוסות
מצויץ שם והן חוכליץ כל חמץ שיפול שם
חור

שבאמצעה בית שבין חרם לחבירו זה בורק עד מקום שידן
מגעת וזה בורק עד מקום שידן מגעת וזה שחר מבטלן בלבן
וכל מקום שחייץ מכניסין לו חמץ חינוך צריך בריקה

חורי הבית התחתונים והעליונים וגגה יציע ודפת הבקר ולולץ
ומתבץ ואוצרות ייץ ואוצרות שמץ שחייץ מסתפק מהן ובית
רגים גדולים חינוך צריך בריקה לה חס כן הכניס להן חמץ
אבל אוצרות שכל ואוצרות ייץ שמסתפק ממנו ובית המלח
ובית השעור ובית רגים קטנים ובית העצים ובית המורים וחורי
הבית האמצעיים וכיוצא באלן צדיכין בריקה שסתמן שמכניסין
להן חמץ ואם ירע בורחיו שלא הכניס שם חמץ חינוך צריך
בריקה וכשבורק המרתף בורק ממנו שתי שורות החיצונות
שהן העליונה ושלמטה ממנה
חייץ חוש שיון שמה

גדרה חלרה חמץ למקום שחייץ מכניסין בו חמץ שחם נחוש
מבית לבית נחוש מעור לעור וחייץ לרבד סוף בורק ליל אחד בעה
עשר והניח עשר חלות ומצחת שעה דיזה חושש וצריך
לברוק פעם שנייה שה דיגדרה חלרה חן עכבר בורחיו

שגכש

וכך חס דחה עכבר לבית וחמץ בעיו אחד בריקה צריך
לברוק פעם שנייה חלפ שמצח פירורין באמצעה בית חייץ
חומרין כבד חבל חותה הפת במקום זה והדי חלורין לה
אש שיון שמה הניחה בחור חן בחלון ואלו הפירורין שם הדין
לפונך חורב ובורק חס לאמצחת כלום הדי זה בורק כל חמץ

אם מצא אותה הפת שנטלה העכבר ונכנס אינו צריך בדיקה
דחה תינוק שנכנס לבית ברוק וביתו ככר ונכנס אחריו
ומצא פירורין אינו צריך בדיקה שחזקתו שחבלה ואלו הפירורין
שנפלו ממנו בשעת חבילה שדרך התינוק לפקד בעת חבילתו
ואין דרך עכבר לפקד אם לא מצא פירורין כלל צריך לברוק
הנחת שעה צבורין שלמה ואחר שלחמץ ובזה
עכבר ונטל ולחיר ענו אם חמץ אם מצא נטל ונכנס לבית ברוק
צריך לברוק שכל הקבוע במחצה על מחצה שני צבורין
אחר חמץ ואחר מצה ושני בתים אחר ברוק ואחר שחלץ
ברוק וביתו שני עכברים זה נטל חמץ וזה נטל מצה ואין ידוע
לאיזה בית נכנס זה שנטל חמץ וכך שני בתים ברוקין וצבור
אחר חמץ ובזה עכבר ונטל ואין ידוע לאיזה בית נכנס אתן
שירע שנכנס לאחר מהן ונכנס אחריו וברק ולא מצא כלום
חו שבדק ומצא בסרי בכל חלון אינו צריך לברוק פעם שנייה
שחזק כחץ קבוע הנחת חמץ בזויות זו ומצאן בזויות
אחדות חן שהנחת שש חלות ומצא עשר חן שהיה תשעה צבות
מצא ואחר חמץ ופירש ככר מהן ואין ידוע אם חמץ אם מצה
ובזה עכבר ונטל הסכר שפירש ונכנס לבית ברוק חן שבת עכבר
ונטל חמץ וספק נכנס לבית זה חן לא נכנס בכלל צריך לברוק
נכנס עכבר לבית וסכר בפיו ויצא עכבר משם וככר
בפיו ואמר הרי הריחשון שנכנס הריחשון שיצא ואינו
צריך לברוק הריחשון שחנך וזה שיצא לבן צריך לברוק
נכנס עכבר וסכר בפיו ויצא משם חלרה וככר בפיה צריך
לברוק יצא חן עכבר וככר בפיה אינו צריך לברוק שזה הככר
הוא שחיה בעי העכבר כחש שנכנס לחור ופת בפיו אינו חייב
להביא חומר לסריחן בזויות חמץ בשמי קורה
שחלץ חובן להביא חולם להורירו שפעמים יפול משמי קורה

היה חמץ בבור חזיז מחייבין אותו לה עלותו לא מבטל לבו ורין
 כיפת שאור שיחרה לוי שובה. אם טח סניה בטיט הדין
 בטילה ומותר לקיימה. כיצד שבסדקי העדיבה אם יש כזית במקום
 אחד חייב לבער ואם לאו אם היה עשוי לחזק בן שבדי העדיבה
 חן לסתום בן נקב בטל במיעוטו ואם לאו חייב לבער. הדין שני חזי
 זיתים בשני מקומות וחוט שלבצק ביניהם דוחיז כל שחילן ינטל
 החוט ניטל. עמו חייב לבער ואם לאו אינו חייב לבער.
 בראי בעדיבה חבל בבית חלפ שחם ינטל החוט אינו ניטל.
 עמו חייב לבער מפני שפעמים מקבץ חותץ. היה חצי זית בבית
 וחצי זית בעליה חצי זית בבית וחצי זית בחסדרה חצי זית
 בבית וחצי זית בבית שלפנים ממנו דוחילין אל החצי זיתים
 רבוקין בבתלים או בקורות חובק דקעות אינו חייב לבער לא
 מבטל לבו ורין. המשכיר בית סתם באחד בעה עשר
 הדין זה בחזקת ברוק ואינו צריך לשחול ואם הוחזק זה המשכיר
 שלא ברוק ואמדה חשה אוקטין חנו ברקנוהו הדין אל נחמדין
 שהכל נחמטין על ביעור חמץ והכל כשרים לבריקה וחפלו נשים
 ועבדים וקטנים והוא שיהיה קטן שיטבור עת לברוק.
 המשכיר בית לחבירו. אם ער שלא מסר המפתח חל אחד בעה
 עשר על המשכיר לברוק. ואם משמסר המפתח חל אחד בעה
 עשר על השוכר לברוק. המשכיר בית בחזקת שיהיה ברוק
 ונמצא שחינו ברוק על השוכר לברוק ואינו מחזק טעות וחפלו
 במקום שבורקין בשכר שהדין מצוה הוא עושה.
 המפרש בים והיו צח בשייכה תוך שלשים יום זקוק לברוק.
 קורם שלשים יום אם רעתו לחזור קורם הפסח צריך לברוק
 ואחר כך יצא שמח וחזר ערב הפסח ביזה שמשות ולא יהיה
 לו פנאי לבער ואם חזר רעתו לחזור אינו צריך לברוק. ובין
 העושה ביתו או צד תוך שלשים יום זקוק לברוק ואחד

חוצקו לתוכן קורס שלשים יום' חסד רעותו לפנותו קורס הפסח
צריך לברוק ויחד כך עושהו חוצקו וחסד חסד רעותו לפנותו
קורס הפסח חינו

ומחפש **פקק** בליל **עשרה עשרה** בשבוע בורק חרס
חובעה עשר מוציא

חזה חמץ מן החורים ומן המחבואות ומן הדורות ומקבץ הכל
ומניח במקום אחד עד תחלת שעה ששית ביום ומבערו וחסד
דצה לבערו בלילי חרבה עשר מבעד. החמץ שמניח
בלילי חרבה עשר ברי שיחבל ממנו למחר עד חרבע שעות
חינו מניח מפורד ומפורד בכל מקום לא מניח בבלילי חו
בזוית יהוה ונזהר בן שחם לא נזהר בו ומצאן חסד צריך
לחפש אחרינו ולברוק פעם אחת שחא גדוהו העכבדים
חל חרבה עשר להיות בשבת בורקין את החמץ בליל
ערב שבת שהיה ליל שלשה עשר ומניח מן החמץ ברי לחבול
ממנו עד חרבע שעות ביום השבת ומניח במקום מוצנע וחסד
מבעדו מלפני השבת וחסד נשאר מן החמץ ביום השבת אחד
חרבע שעות מבטלן וכוסה עליו בלי עד מוצאי יום טוב הוא שון
ומבעדו. היו לו ספרות דבות שלתדומה וצריך לשדפה
ערב שבת לא יערב טחוקה עם הטמאה וישדוף חלל שורק
טחוקה לצבא וטמאה לעצמה ותלויה לעצמה ומניח מן הטחוקה
ברי לחבול עד חרבע שעות ביום השבת בלילי
ששכח או חזיר וחסד בלילי חרבה עשר בורק בחרבה
עשר בשבת לא בורק בשבת בורק בשבת הביעור לא בורק
בשבת הביעור בורק בתוך חג עבד דגלול בורק אחד
חזיר ברי ששכח חסד שיחבול ממנו שער עליו הפסח מניח
ששכח חסד בלילי חרבה עשר בורק חמץ בלילי חרבה
חזיר ברי חרבה עשר חו בבורק הדגל בורק קורס שותחול

לברוך ב' חיי' מ' א' אשר קר שנו במצותיו וצונו על ב' אגודי חמץ
 ובורק ומחטש בכל המקומות שמכניסין להן חמץ כמו שביארנו
 ואם ברק לאחד הרגל אינו מברק. כשגומד לברוך אם ברק
 כליל ארבעה עשר או ביום ארבעה עשר קורס שש שעות צריך
 לבטל כל חמץ שיש ברשותו ולומר כל חמץ שיש ברשותי שלא
 רחיתיו ולא ירעתיו הרי הוא בטל והרי הוא כעפר. אבל אם ברק
 מתחלת שעה ששיתומעלה אינו צריך לבטל שהרי אינו ברשותו
 שכבר נחסר בהנייה. לפיכך אם לא ביטל קורס שש ומשש
 שעות ומעלה ומצא חמץ שהיה רעתו עליו והיה בלבו ושכחו
 בשעת הביעור ולא ביערו הדין זה עבד על לא יראה ולא ימצא
 שהרי לא ביער ולא ביטל ואיך הביטול עתה מועיל כלום לפי ש
 שחינו ברשותו והכתוב עשה כחילון הוה ברשותו לחיוב משום
 לא יראה ולא ימצא וחייב לבעור בכל עת שימצאנו וחס ממצאנו
 ביום טוב כוסה עליו כלי ער לעבד ומבערו וחס שלהקדש הוה
 אינו צריך לכפות שהכל פורשין ממנו. מי שיצא מביתו
 קורס שעת הביעור לעשות מצוה או לאכול בסעודה של מצוה
 בגוף סעודת אידוסין ונשואין ונזכר שיש לו חמץ בתוך ביתו
 אם יכול לחזור ולבער ויחזור לסעודתו ויחזור ואם לאו יבטל
 בלבו ויצא להציל מיר הגויס מן הכהר מן הרליקה ומן המסולת
 ובטל בלבו וריו ויצא לצורך עצמו ונזכר שיש לו חמץ בתוך
 ביתו ויחזור מיר ועד כמה הוא חוזר עד בביצה יהיה פחור
 מכביצה מבטלו בלבו וריו. מי שהצא עיסה מגולגלת
 בתוך ביתו ויצא ונזכר אחד שיצא והוא יושב לפני דבן והוא יצא
 שמחת חמץ קורס שיבוא הדין זה מבטלה בלבו קורס שתחמץ
 אבל אם החמיצה איך הביטול מועיל כלום לא כבד עבד על לא
 יראה ולא ימצא וחייב לבער מיר כשיחזור לביתו
 ביעור חמץ שורפנו או פודד וזורה לזוה או זורק

החמץ
 וית'

הוא ילוי קיבל עליו אחדות נעשה בשלוי ואם לא קיבל אחדות מותר
לקיים מן חצלו ומותר לאכלו אחד הפסח שברשות הגוי הוא
גוי אלם שהפקיר חמיון אצל ישראל' אם יוריע הישראלי
שחם חבר או כגנב מחייבן לשלמו ובוסיהן וחונסו לשלמן ואעפ
שלא קיבל אחדות הרי זה חייב לבעדן שהדי נחשב כחילן הוא של
מסני שמחייבן האנס באחדותן.
אצל הגוי אם אמר לו אם לא הבאתי לך מעות מכאן עד יום פלוני
קנה חמץ זה מעכשיו הרי זה בדרשות הגוי וחונסן החמץ מותר
לאחד הפסח והוא שיהיה החמץ שקבע לו קורס הפסח ואם לא
אמר לו קנה מעכשיו נמצא חונסן החמץ כחילן הוא שקרוץ אצל
הגוי ואסור בהנאה לאחד הפסח.
בספינה והיה החמץ בירי ישראל והגיעה שעה חמישית הרי זה
מוכרו לגוי או כותנו לו במתנה וחוזק ולוקחן ממנו אחד הפסח
ובלבד שיתנו לו מתנה גמורה.
שאתה לוקח במנה בזה וקח במתנים' עד שאתה לוקח מגוי בזה
וקח מישלם שמת אצרך וקח ממך אחד הפסח אבל לא ימכור
לו ולא יתן לו עלתכתי ואם עשה כן הרי זה עובר על בלי ידא ובני
ימצי' תערובת חמץ עובדין עליה משום בלי ידא וכל
ימצי בגוף המורים וכותח הבבלי ושיכר המרי שעושים חונסן
מז הקמח וכל כיוצא באלו מרבדים הנחבליים אבל רבד שיש בו
תערובת חמץ ואינו רחוי לחבילה הרי זה מותר לקיים הפסח.
ביצרי ערובתה עבדנין שנתן לתוכה קמח ועוד רב
ואסלן נתנו שעה אחת קורס שעת הביעור הרי זה מותר לקיים
ואם לא נתן עודות ונתן הקמח קורס שלשה ימים לשעת הביעור
מותר שהדי נפטר והבחישי' תוך שלשה ימים חייב לבער.
וכן הקילור והדטויה והאסלוטית והתריאק שנתן לחמץ
חמץ מותר לקיים בפסח שהדי נפסדה כורת החמץ.

[illegible]

מותר לבשר הרגל את הקמח במי פירות וכן בצק שלש
במי פירות חם בישלו במי פירות חם קלהו על המחבת בשמן הדרי
זה מותר שמי פירות חם ממיצים.
כדמל שמהבהבין
אותו באור וטוחנין אותו איך מבשלין הקמח שלן במים שמה
לא נקלה באור יפה ונמצא מחמיץ בשמבשלין אותו וכן בטוחנין
הקרינות החדשות איך מבשלין בהן לא מצויה חסויה שהדרך
וטוחנו אותה אבל קמח קלי חסור שמה לא קלוהו יפה ויבוא לירי
חימוץ.
איך בוללין את העורים במים בפסח מפט שהן
לפיץ ומחמיצין במהרה ואם בללי חסדמן ברי שאם הניחן על
פי הביב שחופין עליו החלות יתבקעו הדרי אל חסורין ואם לא הגיעו
לרפיון זה הדרי לא מותרין.
החטים מותר לבלול חורבן
במים כדי להסיר סופן וטוחנין אותן מיר בדרך שטוחנין הסלת
וכבר נהגו כלי שרלאם שנעל ובדרך העבי ובספרד ובערי המערב
שלא יבללו החטים במים גזרה שמה ישאן ויחמיצו
הבשיל שנתבשלו ונמצא בו שעורים חטים חם נתבקעו הדרי
כל התבשיל חסור שהדרי נתעלב בו חמץ ואם לא נתבקעו מ
מציחין אותו ושורפין אותו ואוכלין שאר התבשיל שהיך
הרגל שנבלל או נתבשלו לא נתבקע חמץ גמור של תורה ואינו
לא מרבדי סופדים משום שנו שמדתם אתה מצות בלול
הזהרו במצה ועזמנו אותה מכל צד חימוץ.
לפי כך
חמנו חם צריך ארס להזהר ברגל שאוכל ממנו בפסח כדי
שלא יבוא עליו מים אחר שנקצר עד שלא יהיה בו שם חימוץ
רגל שטבעהו שנפל עליו מים בשם שאסור לאכלו כך חסור
לקיימן לא מוכרו לו שרלא ומוריעו כדי שיאכלנו קודם הפסח
ואם מכרו לגוים קודם הפסח מוכר מעט לכל אחד ואחד בזה
שיכלה קודם הפסח שמה יחזור הגוי וימכרנו לו שרלא.
רגל שנפל עליו דלף כל זמן שהוא טוהר טיפה אחר שחם

[illegible]

ויחמיץ. חייך שורדין חת המורסן ומניחין לפני התורנגלין
שמה יחמיץ חבל חולטין להן המורסן ברותחין ומניחין לפני
התורנגלין ופבר כהגן דוב העולם שלא לחלוט גזירה שמה לח
ידתיה תמים יפה. ומותר ללוש לתורנגלין מורסן אוקמה
ומחכילין מיר חו בותן לפנין והוא עומר עליהן עד שלא ישהה
לפניהן כדי הילוך מילי וכל חמץ שהן מנצדין בו או שהיה מהם בן
בירן אינו מחמיץ. וכשיפסקו מלחכול ושתוף הכלי במים וישסוך
במקום מדרון. לחת שדה חשה את המורסן שתוליד בורה
למדחץ חבל שפה היח עלב שדה יבש. ולח ילעוס חרס חטים ויתן
על מבתו מעט שהן מחמיצות. חייך בותנין חת הקמח לתוך החרוסת
וחס בותן ישרף מיר מעט שהן מחמיצות. חייך בותנין חת
הקמח לתוך החרדר לו חס נתן יחבל מיר. מותר לתת התבלין
והשומשמיץ והקצח וכיוצא בהן לתוך הבצק ובין מותר ללוש
העיסה במים ושמן או רבש וחלב או לקטף בהן וביום הרחשון
חסור ללוש ולקטף את המים בלבד לא משום חמץ לא כדי שהיה
לחם עוני. ובדחשון בלבד הוא שצריך להיות לחם עוני.
כלכלי חדש שנשתמש בהן חמץ בצונן מותר להשתמש
בהן מצה בצונן חוץ מכלי שמניחין בו שחור וכלי שמניחין בו
חרוסת מעט שחימוצן קשה. וכך עדיבות שלשין בהן החמץ
ומניחין אותו שם עד שיחמיץ הריהן כבית שחור וחייך משתמ
שין בהן בפסח. ביב שלחדש שחופין עליהן חלת חמץ
כלה שנה חייך חופין עליו מצה בפסח וחם מלחן גחלים והשיק
מקום שהיה מבשל בו החמץ מותר לבשל עליו מצה.
כלי מתכות וכלי חבנים שנשתמש בהן חמץ ברותחין בכללי
רחשון בגון קרירות ולפסין בותן חותן לתוך כלי גרוד ומהלח
עליהן מים ומדתיחן בתוכן ויחד כן שוטף אותן ומשתמין

מדות רבדים הבאים לירי חימוץ הם חבלץ מצה יוצא בהן ירי
חובתו חבל שאר הדברים כגון חורז ורוחץ וקטניות חין בהן
מצה לפי שאין בהן חמץ
ומן החורזים יש בה טעם דגן יוצא בה ירי חובתו עיסת
הכלבים בזמן שהדושים חובלים ממנה יוצא בה ירי חובתו
חין הדושים חובלים ממנה חינו יוצא בה שאין זה משומרת
לשם מצה מצה שלשה במי פירות יוצא בה ירי חובתו
בפסח חבל חין לשין חותה בין חן שמן חן רבש חן חלב משום
לחם עוני כמן שביחדנו וחם לש וחם לל יוצא ירי חובתו וחין
יוצאין לא בפת מורסן ולא בפת סובין חבל לשהוא חתהקמה
בסובין שלו ובמורסן עושהו פת ויוצא בה ירי חובתו
בפסח וחין חומדיו בה חין זה לחם עוני
אחר מצה שנחפית בתנור חן בלפס בין שהרביק הבצק בלפס ואחד כך
הדתיח בין שהדתיח ואחד כך הדביק חסלו חפיה בקדקעהרי
זה יוצא בה ירי חובתו וכך חם לא נחפית חפיה גמורה יוצאין
בה והוא שלא יהיו חוטיין שלבצק נמשכים ממנה בעת שפודלה
ויוצאין בקדקיה שריו והוא שלא נימוח חבל מצה שבישלה
חינו יוצא בה ירי חובתו שהרי חין בה טעם חתה
חרם יוצא ירי חובת חבילת מצה שהיא חסודה לו כגון שחבל
טבל חן מעשר ראשון שלא נטלה תדומתו חן שגולה זה
הכלל כל שמבדכין עליו בדכת המזון יוצא בה ירי חובתו
וכל שאין מבדכין עליו בדכת המזון חין יוצא בה ירי חובתו
הבהני יוצאין בחלה ובתקומה וחלפ שהיא מצה
שחינה דחווה לכל חרם וכך יוצאין למעט שני בידו שלם
חבל חין יוצאין במצה שלביכודים חסלו בידו שלם חסלו
כודים חין בהן התק בבלהמושבות ומעט שני חסלו שלם
ויחבל בכל מקום וכתוב בכל משבת יבם תחבלן מצה

במצה

זה משובח. מצוה להודיע לבנים ואחיהם להשאל שנוהגות
לבצר. לפי דעתן שלבין חביון חלמדי. כי יצא. אם היה קטן או טעם
אומר לו בני כולנו היינו עבדים כמין שפחה זו או כמין עבד זה
במצרים ובלילה הזו פדה אותנו הקב"ה והוציאנו לחירות ואם
היה הבן גדול ואם מאריעו מה שאירע לנו במצרים ונסים
שנעשו לנו עלינו משה רבינו. לפי דעתן שלבין. ויצריך
לעשות שנוי בלילה הזו כדי שיראה הבנים וישאלו ויאמרו מה
נשתנה הלילה הזו מכל הלילות עד שישב להם ויאמר כך וכך
אירע וכך וכך היה. וכיצד משנה. מחלק להן קליות
ואגודים ועוסדין השלחן מלפניהם קודם שיאכלו וחוטפין זה
מזה זה מיד זה וכיוצא בדברים האין אחין לובן אשתו שותלתו
חיו לו חסד שותלן זה חתנה מה נשתנה הלילה הזו ואחיהם
היו כולם חכמים. היה לבדו שותלן לעצמו מה נשתנה הלילה הזו
ויצריך להתחיל בגנות ולסוים בשבח. כי יצא מתחור
ומספר שבתחלה היו חבוינין בימי תרח ומלפניו כוסדין וטועין
אחרי ההבל ורפיץ עבד זה ומסכים בדת התחת שקיבנו
הקב"ה לה והברילנו מן התועים וקידבנו לייחודו. וכך מתחיל
ומודיע שעבדים היינו לפרעה במצרים וכלהדעה שגמלנו
ומסיים בנסים ונפלאות שנעשו לנו ובחירותינו והוצאנו ממצרים
מחרמי חבר חבי עד שיגמור כלה פרשה וכל המוסף ומחלק
ברש פרשה זו הדיחה משובח. כל מי שלא אמר שלשה
רבדים אן בלי לחמשה עשר לא יצא ירי חובתו ואלהן פסגה
מצה ומרורים. פסח על שם שפסח המקום בלור הוא עלבתי
חבוינין במצרים שנאמר ואתם חבתם פסח הוא לוי. מרורים
על שם שמירדו המצרים חתחיי חבוינין במצרים. וכל
על שם שנגחלו ורבדים אן בולז הן הנקראין הגדה
דור ודור חייב אדם להרחות את עצמו באלו הוצא בעצמו

מש עבוד מצרים שנ וחתנו הוציאו משם כן על רכב זה צנה
בתורה וזכרת כי עמך היא כללך כחילך חתך בעצמך הייתה
עבר ויחיתה לחירות ונפדיתה לפיכך בעסו ער חרם
בלילה הזה צריך לחכול ולשתות והוא מיסב בדרך תירוצו ופל
אחד ואחד בין אנשים בין נשים חייב לשתות בלילה הזה חרבעה
כוסות שליון חיצונית מהן ואכלו עני המהפכנס מהן צדקה
לית יפחתו לו מארבעה כוסות שיעור כל כוס מהן לביעות
ואכלו עני שבישרל לא יחל לער שיסבי חסה חובה
צריכה הסובה ואם חסה חסובה היא צריכה הסובה יבין אצל
חביו והשמש בכני רבו צריכין הסובה אכלת למיב במס דבין
חינו מיסב אלא חס כן נתן לו דבין דשותי ותסיבת ימין חונה חסובה
וכן המיסב על עדפן חו על פטן חו חו הסובה ואומתי צריכין
הסובה בשעת חפילת פזות מנה ובשתיית ארבעה כוסות
האן ושאר חפילתו ושתייתו חס היסב הכי זה משובה ואם
לחו חינו צריך ארבעה כוסות האן צריך למזוג חותן
כדי שתהיה שתייה ערובה הכל לפי היין ולפי רעתה שנתה
ולא יסחות במרבעתן מרביעותיין חו שנה ארבעה
כוסות חסן מניין שחמור מזוג יצא ירי חובת ארבעה כוסות ולא
יצא ירי חו חו שנה ארבעה כוסות מזוגין בבת אחת יצא ירי
חגרות ולא יצא ירי ארבעה כוסות ואם שנה מכל כוס מהן
לדבין יצא כל כוס ובוס מארבעה כוסות האן מבדך עליו
בכוס בפני עמנו ובוסך אשון חומר עליו קידוש ביום ובוס
שני חגרת עליו חתה הגדה כוס שלישי מבדך על ברכתה מזון
שני כוס שלישי אומך עליו חתה הגדה ומבדך על ברכתה שיר ובין
חגרת האן חס צדקה לשתות שותה בן שלישי לרביעי חוב
דחלוסת מנה מרבדי סופרים זכר לטעם שהיו
שופרים וכי יצא עושין חנה ללחין תסמכים חו

גרונות חוץ מן קיס וכירכא בהן ורודסין חותן וכו' תנין לתוכן
חומץ נפאפלין חותן בתבליס כמג טוט בתבן ומביחין חותה
עלה שלחן בליליה פסח חכילת מדור חיתה מצוה מין
התורה בפני עצמה לא תלויה היא בחכילת הפסח שמצות עשה
אחת לאכול בשער הפסח על מצה ומדורים ומדברי סופרים
לאכול המדור לברך בלילה זה אפלו חין שם קרבן פסח
מדורים האמורים בתורה הן החזרת והעלשין והתמכה
והחרבונה והמדור כל אחד מהם שם מיני ירק לן נקרא מדור
ואם אכל מאחד מהן חן מחמשתן כזית וצח והוא שיהיו לחים
וירצחין בקלות שלהן אפלו יבש ואם שלחן חן כבשן חן בישלן
חין יוצא בהן **פרק חמשה עשר** סדר עשיית
מצוות ליל **חמשה עשר** עשר כהן
בתחלה מביחין כוס לכל אחד ואחד ומברך בורא פרי הגפן
וחומר עליו קידוש היום וזמן ושותה ואחר כך מברך על כשילת
ידיים ונוטלידין ומביחין שלחן עדן ועליו מדור וירק אחד
ומצה וחרוסת וגופן שלכבש הפסח ובשר חגיגה שליום חרבעה
עשר ובזמן הזה מביחין עלה שלחן שני מיט בשך אחד זכר
לפסח ואחר זכר לחגיגה מתחיל ומברך בורא פרי
החרמה ולוקח ירק ומטבל חותן בחרוסת וחוכל כזית הוא
וכלה מסובין עמן כל אחד ואחד חין פחות מכזית ואחר כך
עוקרין אתה שלחן מלפני קורא ההגדה לברך ומזגין הכוס השש
וכחן הבן וזמן הקורא מה נשתנה הלילה הזה מכל
הלילות שכל הלילות חין חנו מטיבילין אפלו פעם אחת והלילה
הזה שני פעמים שבכל הלילות חנו חובלים חמץ ומצה וחללים
הזה כולו מצה שבכל הלילות חנו חובלים בשך צלי
ומבן של והלילה הזה כולו צלי שבכל הלילות חנו חובלים
ירקנה והלילה הזה מדורים שבכל הלילות חנו חובלים

[illegible]

מה רדכן של עני בסדוסה חף כחץ בפדוסה
 מיצה ומדור כחצו ומטבל בחדוסת ומבדך בא ייט' מלה חשך
 קדש במ' וצו על חכילת מזה ומדוריס וחוכלץ ואם חכלמזה
 בקני עצמה מבדך על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו יחזק
 כך מבדך בא ייט' מלה חשך קדש במ' וצו על חכילת ה זבד
 וחוכלץ מבדך חגיגת חרבנה עשר תחלה ומבדך בא ייט' מלה
 חשך קדש במ' וצו על חכילת הפסח וחוכלץ מגומן שלפסח
 ולא בדבת הפסח פוטרת שלזבח ולא שלזבח פוטרת שלפסח
 בחמץ הזה שחין שם קרבץ אחר שמבדך המוציא
 לחם חוצר ומבדך על חכילת מזה ומטבל מזה בחדוסת
 וחוכלץ וחוצר ומבדך על חכילת מדור ומטבל מדור בחדוסת
 וחוכלץ ולא ישהה חותו בחדוסת שמח יבטל טעמו וזו מצוה
 מדברי סופדים וחוצר וכורך מזה ומדור ומטבל בחדוסת
 וחוכלץ בלא ברכה זכר למקדש
 ואחד כך נמשך
 בסעודה וחוכלץ כל שהוא לו צד לאכול ושותה כל שהוא לו צד
 לשתות ובחחרונה אוכל מבשר הפסח חפלו כזית וחוכלץ טועם
 אחדיו מחכל אחר חללי ובחמץ הזה אוכל כזית מזה וחוכלץ
 טועם אחדיה כלום ברי שיהיה הפסח סעודתו וטעם בשך
 הפסח חובמזה בפני שחכילתו היח המצוה
 ואחר
 כך נוטל חתירין ומבדך ברכות המזון על כוס שליש ושותהו
 ואחר כך מוצג כוס רביעי וגומר עליו את ההלל וחומר עליו
 ברכת השיר והיחלה ללך וייט' מלה חשך קדש במ' וצו על חכילת
 כך כלום כלה לילה חוץ מן המים ויש לו ללכת חסד חסד
 ולומר עליו הלל הגדול והוא מהדרו לוי כי טוב עי' על המים
 בבלי וכוס זה חוכלץ חובה בקי חרבנה הכוסות ויש לו ללכת
 את ההלל בכל מקום שיהיה חלפס חוכלץ מקום חוכלץ
 מקום שמדגן לחכוללילי בלילי פסחים חוכלץ מקום

[illegible]

תלמוד למד ביום ההוא און ביום ההוא יכול מבטור יום תל לול
בעבור זה לא חמדתו לא בשעה שיש מדה ומכור מוכח יז
לפניך מתחלה עובדי ע"היו חבתינו ועכשיו קודב
הקצה לעבורתו שני ויחמד יהושע חל כלה עם כה חמד ויי להי
ישל בעבה הנהד ישבן חבתיכם מעולם תלה חבי חברה
וחבי נחור ויעבדו חלהים חחדים וחקה את חביכם את חברה
מעבד הנהד וחולך חתן בכל ארך כנען וחלה את חלעו וחתן
לו חתי יחקה וחתן לי יחקה חתי יעקב וחתי עשו וחתן לעשו חתי
הר שער לרשת חתן ויעקב ובניו ירדו מצרימה בדרך
שומד הבטחתי לשל עמון ב"ה שהקצה מתחלה חתן לעשות
כמו שחמד לחברה חבתינו ביח חבתינו שני ויחמד לחברה
יד עתה עבידיה חל עך בארך לח להם ועברוס וענן חותם
חלב עמחוב שנה וגם חתה גור חשר יעבדו רן חכמי וחחדים
יבחו בקב שגדולי היא שערמה לחבתינו ולנו שלא
חחר בלבר עמר עליון לא בכל ררך ודור עומדים עליון ללותינו
וחסד מצילנו מידים צח ולמד מה ביקש לבן החרמי
לחם לי עקב חבתינו שפדעה הרשע לא גזר לא על חבתינו
שחבתינו לעקור חת הכל שחבתינו חבד חבי וידר מצרימה
וחסד שחבתינו שחבתינו לה שתקע לא לגד שם שני ויחמדו חל
לעם לגד בארך חתן כי חתן מדעה לחתן חשר לעבדין כי
חשד חתן בארך כנען ועתה ישבן נח עבדך בארך גשן
במחשבתו חתן שחבתינו שחבתינו חבתינו מצרימה
וחסד חתן ויי חתן בכוחי השמים לרב ויהי שם לגוי
וחסד חתן ויחמד חתן שחבתינו שחבתינו שחבתינו שחבתינו
וחסד חתן ויחמד חתן שחבתינו שחבתינו שחבתינו שחבתינו
וחסד חתן ויחמד חתן שחבתינו שחבתינו שחבתינו שחבתינו
וחסד חתן ויחמד חתן שחבתינו שחבתינו שחבתינו שחבתינו

וירצו אתנו מצרים כמו שנ' הבה נתחכמה לו מן ידבה
והיה כיתקדחנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנחננו ונלחם בכך
ועלה מן הדרך ויענונו כמו שנ' וישמח עליו ערי מסים
למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכות לפניהם ויהיה
דעמס' ויתנו עליו עבדה קשה כמו שנ' ויעבדו מצרים את
בני ישראל פחד ונצחק אליוי חלתי חבתינו כמו שנ' ויהי
במים הרבים ההם ויהי מלך מצרים ויחננו בני ישראל עבדה
ויצטוו ותעלשו עתה חלה חלתי מן העבדה וישמעו ויהי
קלנו כמו שנ' וישמע חלתי מן העבדה וישמעו ויהי
את חבדתי ויהי עקב וירח את ענינו זו פרישות
דרך הדרך כמו שנ' וירח חלתי מן בני ישראל וירע חלתי
וחת עמלנו סוהמנים כמו שנ' כלהבן הילור היחדה תשלם
וכל חבתי חיון וחת לחננו זה הרוח כמו שנ' וגם החיות
את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם ויוצאנו ממצרים
לח עליו מלחך לח עליו שרף לח עליו שרף לח הקב"ה
בכבודו כמו שנ' ועבדתי בדרך מצרים בלילה הזה והבית כל
בכור בדרך מצרים מחרס וער בהמה ובכל חלתי מצרים אענה
שפטים חזיוני בור חזקה זה הרב כמו שנ' הנה ידיו יוצא
במקנך חשד בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובחז
רב כבד מחר ובזלוע נטויה זו חלד כמו שנ' וחלד
שלוסה בירן כטויה על ידו שלם ובמרחק רחוק גלוי השמים
כמו שנ' חוה נסה חלתי לבח לקחת לו גוי מקרב גוי במחש
בחתה ובמופתים ובמלחמה וביר חזקה ובזרע נטויה ובח
גרלים ככל אשר עשה לכם יי חלתיכם במצרים לעיני
ובחתה זה המטה כמו שנ' וחת המטה הזה תקח ויהי
תעשה בו חת חתתי ובמופתים זה ארס ויהי חת
מופתים בשמים ובדרך רם וחסות מלכות ויהי חת

את חבתינו ממדברים והביענו ללילה הזה לחבול לבן מדק ומדוריס
 כן יי' חלתינו ואלהי חבתינו יביענו למדברים ולדגלים חחדים
 הבאים לקדחתנו לשלום שמחים בבנין עיך וששים בעבודתך
 ונחבלים מן הזבחים ומן הפסחים שיגיע רמם על קיר מדבחר
 לדיון ונורה לך שיר חדש עלגחולתינו ועל פרות נפשינו בחיי
 גוחלי שדלי... כסדר שמברכין וקוראין ההגדה בליליום טוב
 הדחשון שלפסח בר מדבכים וקוראין בלילה שני שלגליות וכך
 חיובין בלילה שני בארבעה כוסות ובשאר הדברים שנעשו בלילה
 הדחשון.
 בדרך רחמנא דסייעין בהדין

הלקוחה שוועד ושוועד וקלל

יש בכללן שלש מצוות עשה וזה הוא פרטן א' לשמוע קול
 שופר באחד בתשרי ב' לשב בסוכה שבעת ימי החג ג'
 לנטול לולב במקדש כל שבעת ימי החג וביחוד מצוות חלק
 בפרקים אלו **פירוש דאשדן** מצוות עשה
 של תורה
 השופר ברחשה שנה שני יום תרועה יהיה לכם ושופר שתוצע
 בו בין ברחשה שנה בין ביובל הוא קדן הכבשים הכפור וכל
 השופרות חוץ מקדן הכבש פסולים וחלף שלח מתפרש בתוס'
 תרועה ברחשה שנה הרי הוא חומר ביובל והעבדת שופר
 תרועה תעבירו **בשומר** מפי השמועה למדן מה תרועות יצאו
 בשופר אף תרועת **בשומר** שנה בשופר במקדש
 תוקעין ברחשה שנה בשופר אחר ושת חצוצרות מקדש
 השופר מחדיר והחצוצרות מקדש שמיצות הן **בשומר**
 ולמה תוקעין עמו בחצוצרת משום שם בחצוצרת
 הדיענו לפני המלך יי' חבל בשאר מקומות חן

לא
 וב

[illegible]

בשופר יתוקע בתוקף הבורח חובתו המעלה חותם עומד
בתוך הבור והמעלה יצא וזה עומד יצא חותם עומד
יצא וחס קול הצדה שמעו לא יצא יוכף התוקע לתוך החבית
הגדולה וביוצא בה חס קול שומר שמע יצא וחס קול הצדה שמע
לא יצא **פסק** **לויים** הכל תיבין לשמוע קול
שופר בהנים **לויים** וישרלים וגרים ועבריים
משוחררים אבל נשים ועבריים וקטנים פטורים מי שחציו עבר
וחציו בן חורין וטומטום וזכר דגים חייבין כל מי שחציו
חייב ברוב חסונו מוציא את החייב ידי חובתו לפיכך חסונו
קטן שתקע עוב שומע מהן לא יצא ידי חובתו חסר דגים
מוציא את חסונו מוציא את שחציו מוציא טומטום חסונו
מוציא לא את חסונו ולא את שחציו מוציא טומטום שומע
אפשר שימצא זכר ואפשר שימצא נקבה וכן מי שחציו
עבר וחציו בן חורין חסונו מוציא חסלו לעצמו שחציו צד עברות
שכן מוציא חסונו שחציו לא יצא ידי חובתו
שומע למצא חורין שיתקע לו המותעסק בתקיעת שופר
להתלמד לא יצא ידי חובתו וכן השומע מן המותעסק לא יצא
נתכוון לציאת ידי חובתו ולא נתכוון התוקע להוציא חסונו
התוקע להוציא ולא נתכוון השומע לציאת לא יצא ידי חובתו
עד שיתכוון שומע ומשמיע מי שתקע ונתכוון להוציא
כל השומע תקיעה שמע השומע ונתכוון לציאת ידי חובתו
יצא חסונו שחציו חסונו נתכוון לזה פלוגתא שחציו תקיעתו
וחסונו יורעו שהרי נתכוון לכל שחציו שומענו לפיכך חסונו
מהלך בדרך חסונו שב בתוך ביתו ושמע התקיעות חסונו
יצא חסונו נתכוון לציאת שהרי חסונו מוציא חסונו
את הרבים ידי חובתו וחסונו שלדא שחציו חסונו
להיות בשבת חסונו תוקעין בשופר בכל מקום חסונו

שומע

[illegible]

[illegible]

מלכות הוה שנינו חטפ שחין בן זכר מלכות והוה כמון יי
ימלך לעולם ועד ופמון ויהי בישרון מלך
המנהג העשוי
בסדר תקיעות של חש השנה בציבור כך הוה אחד שקורין
בתורה ומחזירין הספר וישבין כלה עם ואחר עומר ומבדק בזה
יי א מלך חש קר בזה ויש לשמוע קול שופר וכל העם עומד
אמן ואחד ומבדק שהחיו וכלה עם עונין אמן ותוקע שלשים
תקיעות שהמדרגה ממני הספן עלה סדר ואחרי קריש ועומדין
ומתפללין תפלת מוסף ואחר שגומר שליו ציבור ברכה רביעית
שהיא מלכות ותוקע תקיעה שלשה שברים תרועה ותקיעה
פעם אחת ומבדק בפסח חמישית שהיא זכרונות ואחר שגומרה
תוקע תקיעה שלשה שברים תקיעה ומבדק ברכה ששית שהיא
שופרות ואחר שגומרה תוקע תקיעה תרועה ותקיעה פעם
אחת ואומר התפלה
שהתוקע על סדר ברכות כשהן עומדין וזמנו מצידין בתקיעות
שמיושב לתקיעות שעלה סדר ואם סח ביניהן חטפ שעבד
זמנו חזר ומבדק
ברין היה שיתקעו על כל ברכה ופרכה
כל בבא מהן שלשה פסוקים כדרך שתקעו בשבין יושבין לח
כיון שיצחו מירי ספק בתקיעות שמיושב אחרי מדיחין על
הציבור לחזור בהן כלל על סדר ברכות לא יתעלהן בפחאות
על כל ברכה כד ישימו עות תקיעות על סדר ברכות וכל חזנים
חלו בציבור חזן אחד שישמע על סדר ברכות בין שלא
שמע על סדר ברכות בין שישמע ואין שם ואין בזה מנהג
התקיעות חיוני ופסוקים חת הברכות ולח הברכות
מעכבות את התקיעות שתי פסוקים בראשית ירע בראשית שיש
שם מי שיבדק להן תשע ברכות ואין שם תוקע על סדר
יש שפתוקע פסק אין שם תוקע לשטירה שהתקיעה
תורה והברכות מרבלי סופרים

[illegible]

פתיק חתום ידע
הסכך של סוכה חינו
מכל וחק מסכים לחבר
שנע קדימין החדץ נוסח מקבל טומחה
וזהו חתום נועד ומובל תמיד - סיכך בדבר שחיו
גדול קדימין חתום חובר לקרקע חובר מקבל טומחה

[illegible]

[illegible]

אגודה בירי שמים וכן כל אגד שאינו עשוי לטלול חיבן אגד
העושה סוכות וסוכות החילן כחילן עשאה בתוך הבית
החלה עליה על החילנות ובריהן וסיכך עלגבן ואחר כך קצצן
אם היה הסיכך הדבה מהן כשרה ואם לא היה הסיכך שהיה
כשר מתהלתן הדבה מהן צריך לנענע אותן אחד קציתן כר
שתהיה עשויה לשם סוכה
עידב רבך שמסכבין בן
רבך שאין מסכבין בן וסיכך בשניהן אעפ"י שהכשר יתקן ער
הפסול פסול סיכך בזה לעצמו וזה לעצמו זה בשר זה חס יס
בסכך פסול שלשה טפחים במקום אחר בין באמצע בין מן
הצר הרי זה פסול בדין צקטא חבל בסוכה גדולה סכך פסול
באמצע פוסל בארבע טפחים טפחים מהות מכאן כשרה ומן הצד
פוסל בארבע אמות ופחות מכאן כשרה כיצד בית
שנפחת באמצעו וסיכך על מקום הפחת ופן הצד שמוקפת
אכסדרה שסיכך עליה ופן סוכה גדולה שהקימה ברבך שאין
מסכבין בן בצד הרקנות מלמעלה חס ושלשה טפחים הנסך
ולכותל ארבע אמות פסול פחות מזה חס ושלשה טפחים הנסך
נעקם וייחשב זה הסכך הפסול וכן הדפנותל וכשרה ורבך
זה הלכה למשה מסיני ואם יח סוכה קטנה בלשחין
בה לא שבעה טפחים על שבעה טפחים וגדולה כל שיטח בה
יתר על הסכך העשול שבע טפחים על שבעה טפחים סכך
כשר סיכך פחות כשר זה בצד זה ואין ב
במקום אחד מן הפסול ארבע טפחים חלה פחות
חס היה כל הסכך הכשרה כל הסכך הפסול כשר ואם היה
זה כמו זה בן ארבע טפחים אחר שלשה הרי זה פסול
מפני שסכך פחות מן המצוי פסול פסול עליו
מלמעלה או פסול פחות מן המצוי פסול פסול כר
כשר ופן חס ושלשה טפחים לכותל זה פסול פסול פסול

[illegible]

[illegible]

במה שזקרה וביץ חוץ לסוכה כדי שתהיה רעתן מיושבת עלין
המתפלל רצה להתפלל בסוכה או חוץ לסוכה ירדן
גשמים הרי זה נכנס לתוך הבית מחימתי מותר לסנות משירון
לתוך הסוכה טיפות שחם יפלו לתוך התבשיל יסדר חסדן
לתבשיל שלפולי היה חוכל בסוכה וירדו גשמים בלילה ונכנס
לביתו ופסקו הגשמים חץ מחויבין אותו לחזור לסוכה עד
שיגמור סעודתו יהיה ישן וירדו גשמים בלילה ונכנס לתוך
הבית ופסקו הגשמים חץ מטריחין אותו לחזור לסוכה כל
אותו הלילה לא יישן בביתו עד שיעלה עמוד השחר
גמר מלאכול ביום השביעי בשחרית לא יתיר סוכתו אבל
מוריד הוחת כליו ומסנה אותו מן המנחה ומעלה יחין לו
מקום לפנות פוחת בה חרבעה על חרבעה ואם הוצרך לסעות
בשחר היום צריך לאכול בסוכה שמצותה כל שבעה
כל זמן שיכנס לישב בסוכה כל שבעה בדרך קורא
שישב חסד קרש במה וצליש ב... יובליו יום טוב
הרחשון מדרך עלה סוכה ו... בדרך עלה זמן ומסדר
כלה ברכות עלה בוסן כמדת... ומבדר לישב
בסוכה ויושב וחרחר כהן... ובה מנהג לבנות
ודבי ספרד לקרש מ... שלחם הספות כמין
שביחדנו... עושין שני ימים יושבין
בסוכה שמה... שהיו יום טוב רחשון
שלשמיני על... לישב בסוכה וכן
טומטון... לישב בסוכה מעט
שהזקיק... מספק
ביום... חותן יחין לו מקום לחורר
חת כליו... מנורה ואם היתה
מכניס... ערות זכר כדי להפיל פסולת

במסר לאיש בדלתאנים קטנים עד מאד במן טימגל קצין זה
בשריו כל אלה בדברים מפי השמועה ממש דבין כהן שן
תבנה מוצין לו מצוה אחת הן ומעצבין זה את זה
וכולץ נקדחין מצות לולב ואין פוחתין מהן ואין מוסקין עליהן
ואם לא נמצא אחד מהן אין מביאין תחתיו מין אחר הדומה
לו מצוה סף מובחר לאגור לולב והרס וערבה ולעשות
שלשה חגורה אחת וכשהוא נוטלן לצאת בהן מבקר תחלה
על גילת לולב הרחיל וכולץ סמוכין ואחד כך נוטל החגורה
האחת בימין ואחד רוג בשמאל ונוטלן רך גרילתן שיהיו
עין ריהן למטה לארץ ודחשיהן למעלה לאויר ואם לא חגור
ונוטלן אחד אחד יצא והוא שיהיו ארבעתן מצויין אצליו אצל
אם היה לו לא מין אחר או שחסרן מין אחד לא יטול עד שיהיו
השאר כמה נוטל מהן לולב אחד ואחד רוג אחד ושני
ערבה ושלשה ברי הרס ואם רצה להוסיף ארבע ברי שיהיה
חגורה גדולה מוסיף ונוחי מצוה האחרת שחגור המיטין אין
מוסיפין על מינון ואין גורעין ואין חגור אגור עסל
כמה שיעור אורך כל חגור לולב אין פחות מארבע
טפחים ואם היה חלוקה אחרת מצייתו משדרן בלבד
לא מראש העלין והפחות משלשה טפחים ואם
היו ארוכין כל חגורין בכלבר ובד לא שלשה
עלין לחין בזה חגורין ואם חגור הלולב דק
שיהיה שדרו חגורין וארבעה טפח או יותר
ושיעור חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין
כשרי חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין
בין חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין
גרילתן חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין
חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין חגורין

בכל דוח ודוח
כיצד מוליד
ומנע נעדר
ה' רב שלשה
פעמים ומ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מחזור
(למנצח)

המנצרות מצוה לשמחה בה' בחג הסוכות היתה שם במקדש שמחה
יתירה שגו שמתם לפני יי אלהיכם שבעת ימים בירדהו עושי
ערב יום טוב הרחשו היו מתקנין במקדש מקום לנשים מלמעלה
ולאנשים מלמטה כדי שלא יתערבו אדם אף ומהחילין לשמחה
ממנו ימים טוב הרחשו ופז בכל יום ויום מימי חולו של המועד
מהחילין מאחד שיקרם תמיד שלבין מעדבים לשמחה שחר היום
עם כל הלילה והיחך היתה שמה זון החלילה ומהגטן
בפגור ובמתות וכל אחד ואחד בכל שנה שהיה יורע לנגז' ומה
שיוריע בפה בפה ודקדקין ומספקין ומטפחין ומסדדין ומכדכדין
כל אחד ואחד כמי שיוריע ואומדין רברי שיר ותושבחות
ושמחה זון חופה רוחה לא חתה שבת ולת את יום טוב

וּמִצְוָה לְהִרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה זוֹ וּלְהֵאָדָּר עוֹשֵׁי אֲוֹתָהּ עִמָּה אֶחָדָךְ וְהַ
מִי שִׁירָהָ לֹא גָדוֹל חֲכָמִיו שֶׁסָּלְדוּ אֶת הַשִּׁיבּוֹת וְהַסְנֵד וְהַ
וְהַחֲסִידִים וְהַחֲקָנִים וְהַנָּשִׁי מַעֲשֵׂה הֵם שֶׁהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי
וּמִכְנִיזֵי שִׂמְחָה בְּמִקְרֵשׁ בִּימֵי חַג הַשִּׁיבּוֹת עִם הַחֲמִישִׁים
וְהַשִּׁשִּׁים בּוֹלָן בַּחֵץ לְרֵחוֹת וְלֵבָבָם לְרֵחוֹת שֶׁנֶּעֱשֶׂה
אֲדָם בַּעֲשִׂיַת הַמִּצְוֹת וְהַחֲסִידִים שֶׁהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי
הֵיוּ וּפְלֵה מוֹנֵעַ עֲצָתָם מִלִּיכָא מִלִּיכָא שֶׁנֶּעֱשֶׂה
אֲשֶׁר לֹא עָבְדָה אֶת הַמִּצְוֹת וְהַחֲסִידִים שֶׁהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי
רַעְתּוֹ וְחוֹלְקֵי הַמִּצְוֹת וְהַחֲסִידִים שֶׁהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי
וְשׁוֹטֵה וְעַלֵּי הַמִּצְוֹת וְהַחֲסִידִים שֶׁהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי
וּפְלֵה מוֹנֵעַ עֲצָתָם מִלִּיכָא מִלִּיכָא שֶׁנֶּעֱשֶׂה
הַעוֹבֵד שֶׁנֶּעֱשֶׂה בְּמִסְקִינֵי הַמִּצְוֹת וְהַחֲסִידִים שֶׁהֵיוּ
וְהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי הַמִּצְוֹת וְהַחֲסִידִים שֶׁהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי
וְהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי הַמִּצְוֹת וְהַחֲסִידִים שֶׁהֵיוּ בְּמִסְקִינֵי

- ७१ नमः

מזנות עשה אחת והיא ליתן כל איש מישראל מחצית השקל בכסף
שנה ובמחצית מנה

מזנות עשה אחד
איש מישראל מחצית

פסק דין

התורה ליתן

השקל בכל שנה ושנה ואכלו עניי המדבר מן הצדקה ושוט
מחצית חן מוכר כסות שעל כתיסן ונותן מחצית השקל כסף
שנה עשיר לא ירבה והר ללא ימעיט לו וחיו נותנא בפעמים
רבות היום מעט ולמחר מעט לא נותנן כולן אחת פעם אחת

מניין כסף המורה בתורה באונס ובמפתה ומוריצי שם
דע והולג עבר הוא כסף הוא שקל הנאמר בכל מקום בתורה
ומשקלן של מחצית ופסחים שעורה וכבר הוסיפו חכמים עלן
משקלן כמשקל המטבע הנקרא סלע בזמן בית שני ובה
משקל סלע שלש מחצית ארבע ושמונים שעורה בינוניות
עשר דינרין והדינר שש מעין ומנה היתה

המטבע היתה עשר פונדיון ופונדיון
היה חצי סלע נמנה משקל המטבע
היה חצי סלע ארבע שעורות
היה מטבע אחד היה
היה ואל המטבעות
היה שעריה בהן
היה מטבע משקלם
היה חצי סלע וכן חצי סלע מטבע
היה חצי סלע וכן חצי סלע מטבע
היה חצי סלע וכן חצי סלע מטבע
היה חצי סלע וכן חצי סלע מטבע

היה חצי סלע וכן חצי סלע מטבע
היה חצי סלע וכן חצי סלע מטבע
היה חצי סלע וכן חצי סלע מטבע
היה חצי סלע וכן חצי סלע מטבע

ריגריץ. ובזמן שהיה המטבע חצי הסלע היה כל אחר ואחר נותן
במחצית השקל חותנו חצי הסלע. ומעולם לא שקלו ישראלים
במחצית השקל נחות מחצי שקל שלהודה. הכל חייבין
ליתן מחצית השקל כהנים לויים וישראלים גרים ועבדים משוחררים
אבל לא נשים ועבדים ולא קטנים ואם נתנו מקבלין מהן. אבל
הגוים שנתנו מחצית השקל חין מקבלין מהן. קטן שהתחיל
חבין ליתן עליו מחצית השקל שוב חינו יכול לסווק לא נותן עליו
בכל שנה ושנה עד שיגדילו ויתן על עצמו. השקלים חונן
נוהגין לא בפני הבית ובזמן שהמקדש קיים נותנין את השקלים
בין בדרך בין בחוצה לארץ. ובזמן שהיה חרב אפלו בדרך
ישראל חונן נהגין. באחד בדרך משמעין על השקלים

כדי שיביא כל אחד ואחד מחצית השקל שלו ויהיה עתה ליתן
בחמשה עשר בן ישבו השלחניין בכל מדרגה ומדרגה ושוב
בנחת כל מי שיתן להם יקבלו ממנו נתינתו וסוף אחרון
ליתן. בחמשה ועשרים בן ישבו בדרגה אחת וסוף אחרון
בוסין את מי שלח נתן עד שישלם כל אחד מהם חובו
ולוקחין עבטו בעל כדחה וסוף אחרון שיתן
חייב בשקלים ח' ע' ש' ליתן חובו וסוף אחרון
חותן וחין ממנו וסוף אחרון שיתן חובו וסוף אחרון
לא כשיתנו יסוף אחרון וסוף אחרון שיתן חובו

פרק שש

השק
שתי תיבות וסוף אחרון שיתן חובו וסוף אחרון
במין וסוף אחרון שיתן חובו וסוף אחרון
בנה וסוף אחרון שיתן חובו וסוף אחרון
של וסוף אחרון שיתן חובו וסוף אחרון
של וסוף אחרון שיתן חובו וסוף אחרון

שלש עשרה תיבות כלתיבה כמין שומר רחשונה לשלש עשרה
זו. שנייה לשלש עשרה שנייה שנייה שנייה שנייה שנייה שנייה
שתי תיבות זו שנייה שנייה שנייה שנייה שנייה שנייה שנייה
לתיבה זו. רביעית לכלמי שיש עליו עולת העוף בלבר משלך
רמיה לתיבה זו. חמישית למי שהתנרב מעות לקנות בהם עצים
למערכה ששית למי שהתנרב מעות ללבושה שביעית למי ש
שהתנרב זהב לכפרת שמינית למותק חטאת פגון שהקריש מעות
לחטאתו ולקח חטאת והותיר מן המעות שלך חטאת לתיבה
תשיעית למותק חטאת עשירית למותק קני חטים וזבוח ויולדות
חטאת עשרה למותק קרבנות נזיר ששים עשרה למותק חטאת מצות
שלש עשרה למי שהתנרב מעות לעולת בהמה ושם כל

ה שיקיו מעותיו בתורה התיבה בתוב עלהתיבה מבחור' והנח
ד יתן על כל המדות שיקדכו עולת בהמה נחמדות למי
הבשם דתמותה המדות לעולת בהמה
לתיבות ושלש עשרה שבת יבה
ולות וחטיף חטאת ושבוביעית
בה ומדינה כשגובין הש
ש ויש להם לצדק תהן
למקדש ומניחין
הלכותיה
לה ששקלים
שענה ששקלים ששקלים
הקוסמת
פיש
שקלים
ששקלים ששקלים ששקלים
ששקלים ששקלים ששקלים
ששקלים ששקלים ששקלים

ותורמין אותה אחד נכנס לפניו מן הלשכה והוא שומדין עומדין
בחוץ והוא אומר להם אתרום והן אומדין לו תרום תרום שלשה
סעמים ואחר כך ממלא שלש קופות קטנות כל קופה מהן מבילה
שלש סחין מאותן השלש קופות הגדולות ומצייחן לחוץ כדי
להסתפק מהן עד שיסלחו וחוזר וממלא אותן השלש

קופות הקטנות מן שלש הגדולות פעם שנייה קורם עיגרת ומסת
סקין מהן עד שיסלחו וחוזר וממלא אותן פעם שלישית מן שלש
קופות הגדולות בתשד' ומסתפקין מהן עד שיסלחו עד דתשחדש
ניסן וברחש חדש ניסן תורמין מתרומה חדשה לא הספיקין
להם השקלים שבשלש קופות הגדולות וכלו עד שלא הגיע ניסן
חוזרין ותורמין משאר הלשכה שלש קופות הקטנות

שהוא תורם בהן ומצייחן לחוץ כתוב עליהן אף בזה גמל כור
שיסתפקו מן הראשונה עד שתכלה ואחר כך יסתפקו מן
ואחר כך יסתפקו מן שלשית וקובעין אותה וקובעין אותה
החזת הגדולה ומחפה אותה החזת הגדולה ומחפה אותה
הגדולה השנייה ומחפה אותה מה קופה הגדולה של
ניכרת שבה סיים ויתן קורם עיגרת ומסתפקין מהן
ומחפה אותה ומסתפקין מהן ומחפה אותה ומסתפקין מהן
ותחלה ומחפה אותה ומסתפקין מהן ומחפה אותה ומסתפקין מהן
לה וחינוכ' פעם אחת ביום שלש קופות קטנות כל קופה מהן
מבילה שלש סחין מאותן השלש קופות הגדולות ומצייחן לחוץ כדי
להסתפק מהן עד שיסלחו וחוזר וממלא אותן פעם שלישית מן שלש
קופות הגדולות בתשד' ומסתפקין מהן עד שיסלחו עד דתשחדש
ניסן וברחש חדש ניסן תורמין מתרומה חדשה לא הספיקין
להם השקלים שבשלש קופות הגדולות וכלו עד שלא הגיע ניסן
חוזרין ותורמין משאר הלשכה שלש קופות הקטנות

[illegible]

[illegible]

והשחר חתולך שמונת ה שח לים חתולין
תביה שלשם לים לתיבה עלרבה יקדוב לשח לים יסוף לשח לים
לרבה יסוף לרבה יסוף לרבה יסוף לרבה יסוף לרבה יסוף
כולה עולה לאשים זה שח לים מסתפקין מהן לעולות ולרבים
חחדים זכך כלה מעות הנמצאות בין בלתיבה ותיבה
יסוף לקרוב נמצאן מהנה למחנה חם בין עמים ללבונה נמצאן
יסוף ללבונה בין קנים לגוף עולה יסוף לגוף עולה זה הכלל
הולכין חלה קרוב כולן מהנה למחנה להחמיר וכלה מעות
הנמצאות חלה הבית חולין שהין הגזבר מוציא מעות מתרומת
הלשכה עד שהיה מחללן עלהבה מות שלוקיח לקרבות

פרק דב יערי

בה לוקחין במנן תמירין שלב לים ות
וכל קרבות ה צבור ונס כיהן והמלה שם
וכן העמים חם לחה ביהן עמים ולת
ושכר עושה ולחם הפנים ושם
ושתו הלחם ופלה חרמה ושם
שקושרין בין קרניו כל
שלה וכל תחת בנין ע
חבר פ
להן וחונן ב
הן עשויות ו
הבית ה
וכלי של
והע
מיות
גרונ
מתרומת

[illegible]

זו תהיה מסורה לכם
 בדרך שמה שבין החרטום
 ומה לכם והחריץ ומה חריץ
 הירח והחריץ ומה חריץ
 שחר חריץ ומה חריץ
 בחר עדים ורד שום
 חותו וחם להנר
 החרש מעובדיו
 יושביו ושלשום
 בורחיו שהן עירי
 ואינה הלבנה

ר'ן שיהשבו וירענו חס וירחה הירח חסן לא יירחה ושייר
 חת העדים עד שיקרשן את החרש ויחלסו ויחלסו
 העם בחיזה יום הוחלש החרש חס
 המעלות שחשך תקראן חס
 חת החקה הזאת למועדי חס
 ומעברין שנים לחבד חס
 ויי מירושלם יוחס חס
 ויחל לחורבה חס
 וקובע חרש חס
 שנעשה חס
 ממנו חס
 וקבע חס

[illegible]

[illegible]

אמר במה חתם אגמורא חזק מדבר פסוק וספרך ה' אלהי מלך
עד שני שיועיד במותו חזק יהיה בידיך קומה חזק

[illegible]

מקבלין גדותהחדש כלמי שכאוי להענין שרד
בא לביתדין וביתדין מכניסין אותו
להן שצמרת גדולה כדרי שוקי
ביתדין אותו ראשון בבית
ושראין אותו נמצא חסידו
חבירו נמצא רבדין ערוכה קיימת
שולין אותו ראשון לא שכלי
בפחי נפש כחיה גדולה לבית

שתתקיים סוד דאש בית דין חזקתו וד שפירא וד
 חזקתו כד שפירא וד חזקתו שפירא חזקתו שפירא
 וד חזקתו שפירא וד חזקתו שפירא חזקתו שפירא
 וד חזקתו שפירא וד חזקתו שפירא חזקתו שפירא
 וד חזקתו שפירא וד חזקתו שפירא חזקתו שפירא
 וד חזקתו שפירא וד חזקתו שפירא חזקתו שפירא
 וד חזקתו שפירא וד חזקתו שפירא חזקתו שפירא

חדשים
יולי

[illegible]

[illegible]

ויש שם רבנים וסוחרים שיהיו בית דין מעבדים בשבילן מכני
העורר ולא היה מכני הדרכים שהיו מתוקנים ואין העם יסודין
לעלות מעבדים את השנה עד שיפסקו הגשמים ויתקנו הדרכים
מכני הגשמים שנה דסו ונמצא הנהרות מכסיקין ומנעין את
העם חן מלכנין בעצמן ומתים מעבדים את השנה עד שיתקנו
הגשמים ומכני תנודי פסחים שאברו בגשמים ואין להן מקום
לילוח את פסחיהן מעבדים השנה עד שיבנו התנודים ויובשו
מכני גליות שכל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו לרושלים
מעבדים את השנה כדי שיהיה להן פנאי להגיע אבל אין
מעבדים את השנה לא מכני השלג ולא מכני השנה ולא מכני
גליות שכל שערין לא נעקרו ממקומן ולא מכני הטומאה כדי
שהיו לוב הקהל חן רוב הכהנים טמאים אין מעבדים את השנה
כדי שיהיה להן פנאי לטהר ויעשו בטהרה לא יעשו
ואם עיבדו את השנה מכני הטומאה הרבה
סוחרים שחיו מעבדים את השנה וכל השנה חסר ענין
אותן סער לשנה שצריכה להיות חסרת חן מכני חסר
וכירות יהא חסר ואלו הם חסרי חן חסרי חן חסרי חן
חו שהן מעט ומכני חסר חן חסר חן חסר חן חסר חן
כדי שיהיו חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן
לחיות חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן
לשנה חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן
צריכה חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן
החיל חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן
חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן
חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן
חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן חסרי חן

[illegible]

ה'תשנ"ח שנה י"ז שמיניס דינאברת אינה מעוברת באה"ק ד'.

[illegible]

[illegible]

טוב ויחידה ללכת שם ה' יודע עין וחס שם ענובו בית דין חתה חדש
שחזק שלוחין יודעין ביחס טעם ולא ענה לא חסד פיה של
שמה שחזק מקום בית דין כעמים רבות היו עושים יחס טוב שלחש
השנה שש ימים טובים שחזק לא באו עדים כלום שלשים נוהגין היו
באותו היום שחזק קרש ודמח קרש הותילו והיו עושים חתה שני
ימים חסד בזמן הדמחיה התקינו שיהיו עושים חסד בני חסד ויחיד
חזק חסד שני ימים בזמן הזה שקובעין עלהה שבין הנה למרת
שחזק חסד שני שלחש הסנה בזמן הזה מדברי סופרים
חזק עשיות יום טוב אחד תלויה בקרובתה מקום כיצד חס
יהיה מקום בינו ובין ירושלם מהלך חמשה ימים חן פחות שבורה
חשד שיגיע להן שלוחין חזק חסד שחזק מקום זה עושים יום
טוב אחד שמי יחזק לנו שהיו שלוחין יודעין למקום זה חסד
שלח היו שמי שדל ואחר שחזק לקבוע עליהם שבין
ושראם שהן חסד לטעות שני ימים חן
כדק שהיו בין יגורה וגליל בימי חסד שחזק חסד
מונעין חתה שלוחין לעבור חסד חסד חסד חסד
בקרובתה מקום היו כל חסד חסד חסד חסד חסד
שיגיעו להן שלוחין חסד חסד חסד חסד חסד חסד
לא מהלך שחזק חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
תלוי בהיות חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
כל מקום שחזק חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
שני ימים חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
מגיעין חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
מקום חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
שיחזק חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
בחסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
ויחזק חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

[illegible]

[illegible]

11
 12
 13
 14

[illegible][illegible]

[illegible]

אלא ימים שלמים
אן היה חדש שלל בנה תשעה ועשרים
ומחציה בלבד היו כל השנים חדש מלא וחדש חסר והיו ימי שנת
הלבנה שלש מאות ארבעה וחמשים ששה חדשים חסרים וששה
מלאים אבל הספנו החלקים שיש בכל חדש וחדש יתקן על חצי
היום יתקבץ מהן שעות וימים עד שיהיו מקצת השנים חדשים
חסרים יתקן על המלאים ובמקצת השנים חדשים יתקן על החסרים
יום שלמים לעולם עושין אותו ראש חדש בחשבון זה
אם היה החדש מעבד חסר יהיה יום שלמים ראש הבא ואם
היה החדש מעבד מלא יהיה יום שלמים ראש חדש והוא יתקן
ומקצתו ראש חדש ויהיה תשלום החדש המלא מעבד ויהיה
יום אחד ושלמים ראש החדש הבא וממנו הוא המניין והוא יום
הקביעה ולפי כך עושין ראשי חדשים בחשבון זה חדש אחד
יום אחד בלבד וחדש אחד שני ימים
למחצית חסרים לפי חשבון זה כך הוא תשרי לעולם מלא וחדש
שבט ואילול אחד מלא ואחד חסר על הסדר
כאשר יבא אחד חסר ניסן מלא אייר חסר סיון מלא
תמוז חסר אב מלא חשוון חסר כסליו מלא
אדר שני חסר
פעמים יהיו שנים מלאים ופעמים שנים חסרים ופעמים
יהיה מרחשון חסר וכסליו מלא ופעם שני חסרים אן מלאים
הוא שנתאחד שנים שלמים ופעם שיהיו שנים אן חסרים וקראו
חדשים חסרים ופעם שיש בה מרחשון חסר וסיון מלא וקראו חדשים
בסדרן
אובסדרן לפי חשבון זה הוא שיהיה חסר שבע בראש
השנה שיהיה לרע סדר חדשים כמו שיהיה לרע שביעי
הרע יום שיקבע בו ראש השנה של אחת השנים והיום
שביניהן חסר מיום הקביעה של אחת השנים אם תמצא חסר שנה

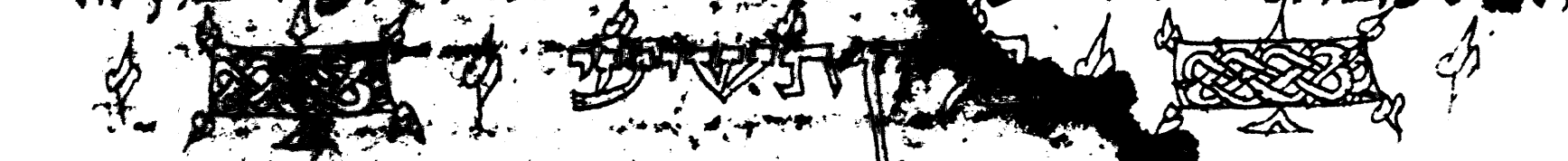
ימים יהיו חדשי השנה חסדים ואם תמצא ביניהם שלשה ימים יחד
בסדרך ואם תמצא ביניהם ארבעה יהיו שלמים בלא בשחיתות

השנה שתמצא לידע סידור חדשיה פשוטה אבל אם הייתה מעוברת
אם תמצא ביך יום קביעותה וביך יום קביעת שנה שלאחריה ארבעה
ימים והיו חדשי אותה השנה המעוברת חסדים ואם תמצא ביניהם
חמשה יהיו בסדרך ואם תמצא ביניהם ששה יהיו שלמים

כיצד הדי שרצינו לידע סידור חדשי שנה חן והיה ראש השנה
בחדשי ויהיא פשוטה וראש השנה שלאחריה בשני בשבת נמצא
ביניהם שלשה ימים ידענו ששנה חדשיה בסדרך ואלי היה ראש
השנה זו בשבת ובשנה שלאחריה בשלושי בשבת היו חדשי שנה
זו חסדים ועל כן ידענו תחשוב לשנה המעוברת כמו שאמרנו

יש שם קביעות שנתם מן עליהם כדי שלא תטעה בחשבון

סידור חדשי השנה והן פשוטים על ניקודי זה החשבון והקבועות
והדחיות שביניהם רדכס ולן הן כל שנה שיהיה ראש השנה
בה בשלישי תהיה לעולם בסדרך לפי חשבוננו
מעוברת ואם יהיה ראש השנה בשבת או בשבת
לעולם ביך פשוטה ביך מעוברת
אם פשוטה היא אי אפשר שיהיה ראש השנה בשבת
ואם מעוברת היא אי אפשר שיהיה ראש השנה בשבת

שנת החמה יש שנה שיהיה ראש השנה בשבת או בשבת
חמשה וששים שנים שיהיה ראש השנה בשבת או בשבת
אומר שהיא שנה שיהיה ראש השנה בשבת או בשבת
ברב זה שיהיה ראש השנה בשבת או בשבת
מחזור שיהיה ראש השנה בשבת או בשבת
ישמרתם לזה כמו שאמרנו לזה ביך תקופה לתקופה אחת

ותשעים יום ושבע שעות יחצי שעה והשתדל תקופה אחת
באידה יום ואידה שעה והשתדל לתחיל למנות מהמה לתקופה השנייה
שאחדיה וסוף השמיה לשלושית עד סוף העולם
תקופת ניסן היא השנה החלק שתכנס בו השמש לתחלת מזל
טלה ותקופת תמוז היות השמש בתחלת מזל סרטן ותקופת
תשרי היות השמש בראש מזל מאזנים ותקופת טבת היות
השמש בראש מזל דלי ותקופת ניסן היות בשנה הראשונה
שלישית לתעבורת זה קודם מזל ניסן בשבעה ימים ותשע
שעות ושש מאות ושנים וארבעים חלקים סימנה דלתל מזל
דוד העבורת התקופה כך הוא תרעומתה כמו
מחזורים שלמים משנת היצירה עד מחזור שתלמה וקח לכל
מחזור מהן שנה אחת חלקים וקבץ כל חלקים שעות וכו'
והנה מהם ותגדע מן הכל שבעה ימים ושש מאות
ושש חלקים והשאר תוסיף אל מזל ניסן שלשנה
והנה יצא לך באידה שנה אחת בחדש תמיד
השנה הראשונה באותו מחזור והשנה
שבע שעות ותחציה לכל
לירע תקופת ניסן שלשנה
הנה יצא לך וכן באידה שנה אחת
השנה השנייה לכל מחזור השנה
שש מאות ושש חלקים ומהם נאבעה
חלקים לכו שנה אחת השנה השלישית
ושש מאות ושש חלקים והשאר תוסיף
תשנה גשמים יום ולששים שעות ושש מאות
ותשעים חלקים והשאר תוסיף אל מזל
ניסן שנה אחת השנה הרביעית שנה אחת
בבמיה יום בחדש היא ובכמה שעה

חשבון זה אינה לעולם אלא או בתחלת הלילה או בחצי הלילה
או בתחלת היום או בחצי היום ותקופת תמיד לעולם אינה לא
או בשבע שעות ומחצה לא בשעה אחת ומחצה ביץ ביום בין
בלילה ותקופת תשרי לעולם אינה אלא או בתשע שעות
או בשלוש שעות ביץ ביום ביץ בלילה ותקופת שבט לעולם
אינה אלא או בעשר שעות ומחצה או בארבע שעות וקופת
ביץ ביום ביץ בלילה אם תרצה לידע ענין זה
מימי השבוע ובאיז שעה תהיה התקופה קצת ביום וקצת
שעבוד משנת היצירה עד שנה שתדע והשון שמינה
ועשרים שמונה ועשרים והנשיא פחות משמונה ועשרים
קח לכל שנה ושנה יום אחד ושש שעות וקצין הכל והוסיף עליו
שלושה השון הכל שבעה שבעה והנשיא מן הימים ומן השעות
תתחיל למנות מתחלת ליל אחד בשבת ולאשר יגיע
בו תהיה תקופת ניסן ולמה מוסיפין שלשה ימים
ראשונה שלשנת היצירה הייתה בתחילת
כיצד הרי שרצונו לידע תקופת
מאות וארבעת אלפים לידע ענין זה
שמונה ועשרים תשיא עליו שלשה ימים
ותוסיף עליו שלשה ימים וקח
בלילה ובשעות וקח עליו שלשה ימים
בשעה ומחצה וקח עליו שלשה ימים
תהי תקופת תשרי שש שעות ומחצה
שבע שעות ומחצה וקח עליו שלשה ימים
מליל שש וקח עליו שלשה ימים וקח עליו שלשה ימים
הבאה ביום שש וקח עליו שלשה ימים
אחד וקח עליו שלשה ימים וקח עליו שלשה ימים
תהיה תקופת ניסן שלשה ימים ותחלה באיזה יום מינה

השנים תהיה ובאיזה יום יקבענסן שלשנה דו וכמה שנים
היה שכל מן המחרת תקח לכל שנה אחד עשר ונתוסף
למים שבעה ימים בחמשים אלו והשלך הכל שלשים
למים שלשים תחיל למנות מלא עד שניסך אם
אניע יום התקופה מוטב ואם לאו הוסיף יום או שני ימים או
שלושה ימים על המניין עד שיגיע ליום התקופה ואם היה
היום שלשים ותחיל למנות מלא עד שני יום ויום
אחרת באותו היום מן החדש תהיה התקופה
כיצד יהיה נספח למדע בכמה בחודש יהיה תקופת נספח
שלשים ונשע מאות שהיא שנה תשיעית מהחודש
לס מנאנך ראש חדש נספח נקבע בה בחמישי ותקופת נספח
בחדמישי ולפי שהיתה שנה דו תשיעית למחרת יהיו השנים
למנות שמונה כשתקח לכל שנה מהן אחת עשר יום ויהיו
למנות שמונים תוסף שבעה הליהכל במאה
למים שלשים נשארו חמשה ימים
מלא עד שניסך שנתה בחמישי
מנן שאין התקופה בשני שנים
עד שתגיע לחמישי שהוא
חוביום שמיני מחדש
התקופה לעולם
אין שלשה
מנאנך
בחדש
התקופה

שנת החמה למי שהוא אומר. שהיא פחות מדביע מחצית שנה
אומר שהוא שלש מאות חמשה ושישים יום וחמש שעות וחמש
מאות שבעה ותשעים חלקים ושימונה וארבעים רגעים והלילה
אחד חמשה ושישים חלקים ולפי חשבון זה תהיה תוספת
החמה על שנת הלבנה עשרה ימים ואחת ועשרים שעות וחמש
ואחד ועשרים חלקים ושימונה וארבעים רגעים סימך וזה יכונה
מח וזהו צא תוספת במחזור שלתשע עשרה בלילה וזהו
מחזור מהם ישלמו שני החמה גם שני הלבנה וזהו מחזור
בין כל תקופה ותקופה לפי חשבון השלש ונתשעים
יום ושבע שעות וחמש מאות ותשעה עשר חלקים ואחד
ושלשים רגעים סימך להן צא זה קיט לא ובשתדע תקופה כדן
התקופות אחת היתה תחשוב מאותו רגע חניף זה ותדע תקופה
שאחריה על דרך שביאלנו בתקופת השנה שהיא לבין
תקופת ניסן לפי חשבון זה היתה בשנה ראשונה
קורם מולר ניסן בתשע שעות ושש מאות וחמשים
חלקים סימך להן טמל מב וכך היתה בכל שנה ראשונה
שכל מחזור קורם מולר ניסן שעות ושש מאות וחמשים
וארבעים חלקים
לא שנה מן המחזור שנת קמט אחר ותשעים יום ושבע
שעות וחמש מאות ותשעה עשר חלקים ואחד ושלושים רגעים
לכל תקופה ותקופה עד סוף המחזור אסתר צה לידע
מתי תהיה תקופת ניסן לפי חשבון זה תדע תחלה שנים גמולות
שעבדו מן השנה אחת לכל שנה מהן תוספתה והיא יכונה
מח וקבץ כל השנים חלקים וכל החלקים שעות וכל השעות ימים
כדרך ששנים במחזורות ותגדע מן הכל תשע שעות ושש
מאות ושש מאות ושישים חלקים והנשא תשליכו חדשי לבנה
והנשא שאין בו חדש לבנה תוסיף אותו על מולר ניסן של אותה

אשר לא ידעו שיגיע בן המניין תהיה תקופת ניסן שלא תהיה
מלאיך הדברים שעל חשבון תקופת זה היו סומכין
לפיכך עיבוד השנה בעיה שביה דין הגדול מצווי שהן מעבדין
מקמי שחזקו מעני העורר לפי שחשבון זה הוא פחות יתר מן
החשבון והוא קרוב מרבדים שנתבאר באמצענינות יתר מן
החשבון הראשון שהיתה בו שנת החמה שלש מאות וחסד שנה
והחשבון שתי התקופות חסד שנה וחסד שנה
ידועים הם בקרבם הוא במחול השמש האמצעי לא בשנה
האמתי אלא בשנה השמש האמתי תהיה תקופת ניסן ביסוד
החשבון שני ימים קודם שתי התקופות שיוצאין בחשבון זה בין
בחשבון זה שחשב רביע יום גמור בין למי שחשב
לפחות

פרק אחד עשר

על שבית ריש הין מחשבית בדקדוק
ראה ידענו שכל מה שחזו נבונה
סודות ויתאנה לידע אנהן
אם יראה הילח בלילה
מחלוקות גהולות
הגיסם עמית
הדברים ונולדו
הנכתה
החשבון
ולפי אורח השמש
לפי חשבון
לפי חשבון
ומפני כל אלו הדברים כשרבעיני לבאר דרכי חשבון שיהיה

נכון לכל מי שמלאו לבו לקדשה אלה מלאכה לעשות אחסא
ואל יהיו דרכים לו קלים בעיניך מפני שאין אנו צריכים לדעת
בדמיון הזה שאלו הדרכים רחוקים ועמוקים הן והדמיון
העבור שהיה חכמים הגדולים יודעים אותנו ואינך מנסה
אותו לכל אדם אלא לסמוכים נבונים אבל זה החששך שהחשש
בדמיון שאין שם בית ריח לקבוע עלה ראיה שאנו מחשבים בו הינם
אפילו תיכונות של בית רבץ מגיעין עד סופו בשלשה ארבעה ימים
שמה יתכונן חכם מחכמי האומות אג מחכמי ישראל שאלו
חכמת יסוד בדרכים לו שאני מחשב בהן לראית הלאה קדוש
מעט במקצת הדרכים ויעלה על דעתו שנתעלה חסנו זה ויהיה
שיש באותה הדרך קדוש אליעלה זה על דעתו לא כל דבר שאלו
דקדקנו בו מפני שידענו בעיקרי הגימטריאנות בדאיות בדורות
שאין דבר זה מפסיד בידיעת הראיה ואין חוששין לה
דקדקנו וכך שידאה בדרך מן הדרכים
הראוי לאותה הדרך בכונה עשינו זה
בדרך אחת עד שיצא הדבר ל
חשבון אלוך כדי שלא יבהל
החשבונות שאין מועילין
שצריך אדם לדעת
לדרכי חשבון
בשלוש מאות ועשר
מתחלת מדל
שש שנים
ותחיל כל
שכונן
עצמו
עשר

ישאר חמשים שניות ותחדור לגרוע החמשים חלקים ~~החמשים~~
חלקים שכבר הודימת מהן חלק אחד ועשיתנו שניות וארבעה עשר
לגרוע חמשים מתשעה עשר לפי כך תרים מעולה אחת מתשעה עשר
ותעשה אותה ששים חלקים ותוסיף על התשעה עשר ארבעה עשר
החלקים תשעה ושבעים תגדל מהן החמשים וישאר דשעיה
ועשרים חלקים ותחדור לגרוע המאתים מעלות פס ארבע שניות
ותשע וחמשים מעלות שכבר הדימות מעולה אחת ועשרים
החלקים ישאר מאתיים תשע וחמשים מעלות ונמצא השאר סימנן
לנט כט ועל דרך דבכל גרעון וגרעון השמש והירח
וכך שאר השבעה כוכבים מהלך כל אחד ואחד בגלגל שלו מהלך
שווה איך בגלגל וללא כבדות אלא כמהלכו הידוע כמו מהלכו
אמש כמו מהלכו למחר כמו מהלכו בכל יום וגלגל של כל אחד מהן
אעפ שהיא מקיף את העולם איך הארץ באמצעו
לפי כך אם תערוך מהלך כל אחד מהן לגלגל המסובב
שהארץ באמצעו שהיא גלגל המדלות יש לה שנים שנים
ביוסיה בגלגל המדלות פחות או יותר מהלך הארץ על גלגל
למחר המהלך השנה שנה אחת שנה אחת או הירח
בגלגלו הוא הנקרא אמצע המהלך שנה אחת המדלות
שהיא פעמים יתר ופעמים פחות הנה המהלך הארץ והירח
מקום השמש או מהלך השמש ומהלך הירח
הדרכים שאנו נראים בהן כות אור אנך לא לשבון לאות הירח
בלבד ולי כן ~~הנה~~ שנים שנים שנים שנים שנים שנים
זה מתחלת לראות שנים שנים שנים שנים שנים שנים
שהיא שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים
וארבע שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים
שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים שנים
חלף מהלכו לא תהיה לא בארץ ישלך כמו שביארנו

אמצעות אלו מוכנים יהיה החשבון קל עליך ללמוד מהחשבון
שתשנה ועשרים יום גמולים מליל הראייה עד ליל הראייה
הבא וכך בכל חודש וחדש איך פחות מתשנה ועשרים יום
שאין חסריו בכל ליל החשבונות לא ליעות הראייה בלילה
וכך מליל הראייה של חודש זה עד ליל הראייה לחודש הבא
הבאה שנה גדולה או שנה ויום אחד וכך בכל שנה
השנה האמצעית לתשנה ועשרים יום שמנה ועשרים יום
וחמש ושלשים חלקים ושנייה אחת סימנך סך כל
לשנה סדרה שלש מאות ושמונה וארבעים מעות וחמש
חלקים וחמש עשרה שניות סימנך שמונה נהיה

אחת יש בגלגל השמש וכך בשאר גלגלי השבעה כוכבים בעת
שהיה הכוכב בה יהיה גבוה מעל הארץ כל מאול ואותה נקודה
של גלגל השמש ושאר הכוכבים חוץ מז' הירח סובבת בשנה
ומהלכה בכל שבעים שנה בקרוב מעלה אחת ונקודה

הנקודה גובה גובה השמש מהארץ גובה
שנייה אחת וחצי שנייה שהיא שלשים חלקים
במאה יום חמש עשרה שניות ומהלכה חצי חלק
ושלשים שניות ומהלכו בעשר שניות וחלקים
ונמצא מהלכו לתשנה ועשרים יום וארבע שניות
סדרה שלש וחמשים

כך אמרנו שהעיקר
שחשנו ההתחלה של השנה הראשונה ליל חמשי שיונה שלוש
לחודש ניסן משנת שמיטה ושלשים חלקים וארבעת שלשים
ליצירה וקווי השנה הראשונה בלילה בעיקר הירח
בעת מעלתו ומהלכו של השנה הראשונה שניות ממדל טלה
סימנך יגלגל השמש והוא בעיקר זה בשש ועשרים
מעלות וארבעים חלקים ושמונה שניות ממדל תאומים
סימנך יגלגל הירח וזה מקום השמש במהלכה

[illegible]

100
100
100

תדציה ולידתה עיקר שתתחיל מחנו משנים שעבדו קודם עתה
זה אן לאחל כחה שנים מעיקר זה הדרך ידועה
היא הדרך כבר ודענה מהלך השמש ולשנה סדורה ומהלכה
לתשעה ועשרים יום ומהלכה ליום אחד ודבר ידוע אצל
שחרשיה שלמים היא יתירה על הסדרה יום אחד בקשנה
שחרשיה חסדים היא חסירה מן הסדרה יום אחד והשנה
המעוברת אם היו חרשיה כסדרן תהיה ותמלא על שנה השדורה
שלמים יום ואם היו חרשיה שלמים היא יתירה על הסדרה
אחד שלמים יום ואם היו חרשיה חסדים היא חסירה על הסדרה
תשעה ועשרים יום ומאחד שכל הדברים האלו ידועים
תדציה מהלך אמצע השמש לכול השנים והימים שבה
ותדסיף על העיקר שעשינו יצא לך אמצעה ליום שנתה

משנים הבאות ותעשה אותה היום עיקר אן תגדע האמצע
מן העיקר שעשינו יצא לך העיקר ליום שנתה
שעבדו ותעשה אותו אמצע עיקר וכזה
שאר הכוכבים אם יהיו ידועים לך
רבינו שכתב שנתה אמצע
כך תדע אמצעה לכל יום

אם תדציה ליה
תחלה מן השנה
מקום גובה
השנה
כמה
ושם
היה

אין

והקדמת המעלה על מקום השמש האמיתית וההדדית
המקדמת עליה או תגדע סמנו הוא המקום האמיתי

המקדמת המעלה על מקום המאזן ושמונים בשורה או שלש מאות וששים
בשורה המעלה לא יהיה המקום האמיתי הוא המקום האמיתי

וכמה הוא מקדמת הכסף

אם מקדמת המעלה עשר מעלות תהיה מנתו עשרים חלקים ואם
עשרה מעלות תהיה מנתו ארבעים חלקים ואם יהיה
שלושים מעלות תהיה מנתו שמונה וחמשים חלקים ואם יהיה
ארבעים מעלות תהיה מנתו מעלה אחת וחמשה עשר חלקים
ואם יהיה חמשים מעלות תהיה מנתו מעלה אחת ותשעים

ועשרים חלקים ואם יהיה ששים מעלות ונחיה מנתו מעלה
אחת וארבעים חלקים ואם יהיה שבעים מעלות תהיה
מנתו מעלה אחת וחמשים חלקים ואם יהיה שמונים
מעלות תהיה מנתו מעלה אחת ושבעים וחמשים חלקים ואם

יהיה מנתו מעלה אחת ותשעים וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושלושה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים

תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים

תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים
תהיה מנתו מעלה אחת ושמונה וחמשים חלקים

הוא
הוא
הוא
הוא

מלכותם של ישראל על כל הארץ
המלכות של ישראל על כל הארץ
תשאר מאה וששים מעלות וכבוד הדיוט
מעלות שנים וארבעים חלקים וכן חנות המלכות
וארבעים חלקים וכן אם היה המלכות
מעלות תגדע אותו מלך מאות לששים ושמונה
שחנות ששים מעלות אחד אחד וארבעים חלקים
השליש מאות מעלות על דרך זו בכל חנות
שהיה המלך אחד וששים מעלות וכבוד
היא מעלה אחת ואחד וארבעים חלק וכן
מעלה אחת ואחד וארבעים חלק וכן
חלקים ולפי חשבון המעלות והיה לכל מעלה חלק אחד
מבית המסלול שהוא אחד וששים מעלות אחת וששים
חלקים וכן אלה המעלות שבע ששים
מעלה אחת וששים וארבעים חלק ועל
מסלול שיהיה בחפצו אחדים עשר
ביד בשאר חשבונות המלכות
מקום השמש האמתית
תמונה ששה דיו תרשים
ק"ה ל"ה כ"ה
יעאל ל"ה ס' תנח
יעאל ל"ה
מעלות
חנות

ולפי שכן מסלולה זה היה פחות ממאה ושמונים הגרע המנה
שהיא שמונה ושלשים חלקים מאמצע השמש ושאר מאה נח
וארבע מעלות ותשעה וחמשים חלקים וחמשים ועשרים שניות
סימנים קר נט כה ונמצא מקום השמש האמיתי בתחלת ליל זה
במזל סרטן בחמש עשרה מעלות בן פחות שניות וחלית פנה
חלה שניות כלל לא במקום השמש ולא במקום הידה ולא בשאר
חשבוניות הרחיקה לא חקור על החלקים בלבד ואם יהיו שניות
קרוב לשלשים גשה חותך חלק והוסיפו על החלקים
ומאחר שתדע מקום השמש בכל עת שתדעה תדע יום התקופה
האמיתי כל התקופה שתדעה בין תקופות הבאות אחר עיקר זה
שממנו התחלנו בין תקופות שעברו משנים קרמוניות

תקבעה עשרה מהלכים

יש לך ידע בלגלג קטן שחצו מקווק חת העולם
ומה לשון חת העולם לתקטן נקדח חת העולם לול
והגלגל קטן עיניו מקווק חת העולם ומהלך
חצו זה שגלגל קטן חת העולם מקווק חת
העולם חת העולם חת העולם חת העולם חת העולם
ביום חת העולם חת העולם חת העולם חת העולם חת העולם
שניות חת העולם חת העולם חת העולם חת העולם חת העולם
והשמש חת העולם חת העולם חת העולם חת העולם חת העולם
סימנים קר נט כה ונמצא מקום השמש האמיתי בתחלת ליל זה
במזל סרטן בחמש עשרה מעלות בן פחות שניות וחלית פנה
חלה שניות כלל לא במקום השמש ולא במקום הידה ולא בשאר
חשבוניות הרחיקה לא חקור על החלקים בלבד ואם יהיו שניות
קרוב לשלשים גשה חותך חלק והוסיפו על החלקים
ומאחר שתדע מקום השמש בכל עת שתדעה תדע יום התקופה
האמיתי כל התקופה שתדעה בין תקופות הבאות אחר עיקר זה
שממנו התחלנו בין תקופות שעברו משנים קרמוניות

[illegible]

פרק **עשרה** **חם תלדה**

בכל יום שבת ויום חול...
לחוננו...
השמיני...
והנשיא...
וכבר...
אין...
המפורסם...
אפשר...
התבונה...

עוד ימים
ונפוצים
מעלות

הוא קדוש לחמש חזן חוש שיץ לתוספת ולא תוסיף כלום ואם
יחד המרחק הכפול משש מעלות עד אחת עשרה מעלות
תוסיף על חמבע המסלול מעלה אחת ואם יהיה המרחק
הכפול משתים עשרה מעלות עד שמונה עשרה מעלות תוסיף
על חמבע המסלול שתי מעלות ואם יהיה המרחק הכפול
מחשע עשרה מעלות עד ארבע ועשרים מעלות תוסיף על
חמבע המסלול שלש מעלות ואם יהיה המרחק הכפול מחמש
ועשרים מעלות עד אחת ושלשים מעלות תוסיף על חמבע
המסלול ארבע מעלות ואם יהיה המרחק הכפול משתים ושלשים
מעלות תוסיף על חמבע המסלול חמש מעלות ואם יהיה
המרחק הכפול מתשע ושלשים מעלות עד חמש וארבעים
מעלות תוסיף על חמבע המסלול שש מעלות ואם יהיה המרחק
הכפול משש וארבעים מעלות עד אחת ותשעים מעלות
תוסיף על חמבע המסלול שבע מעלות ואם יהיה המרחק
הכפול משתים ותשעים מעלות עד ארבעים מעלות
תוסיף על חמבע המסלול מעלה אחת ואם יהיה המרחק
הכפול משתים מעלות עד שלשים מעלות תוסיף על
חמבע המסלול שתי מעלות ומה שיהיה חמבע המסלול
אחר שתוסיף מעלות או הוא הנקרא מסלול הנכון
ואחר כך תראה כמה מעלות הוא המסלול הנכון
אם היה מסלול אחד ושמונים מעלות תגרע מנת המסלול
הזה הנכון חמבע היורה לשעת הדחייה ואם היה המסלול
הנכון ארבע מעלות ושמונים מעלות עד שלש מאות וששים
תנמיך המסלול הנכון על חמבע היורה לשעת הדחייה
ואם היה חמבע אחר שתוסיף עליו חו תגרע ממנו
החמבע האחרתי לשעת הדחייה ורע שאם יהיה המסלול
החמבע ושמונים בשורה חו שלש מאות וששים בשורה

עד
שמונה
וששים

אין
הוא

מער

חידלן מנת לאזהיה מקום הידח החמתי לשעבא דחטה ההח
מקום הידח החמתי וכמה היח מנת המסלול חס מהיה
המסלול הנכון עשר מעלות תהיה מנתן חמשים חלקים נחם
יהיה המסלול הנכון עשרים מעלות תהיה מנתן מעלה אחת
ושמונה ושלשים חלקים וחם יהיה שלשים תהי מנתן שתנ
מעלות וארבעה ועשרים חלקים וחם יהיה ארבעים תהי מנתן
שלש מעלות וששה חלקים וחם יהיה חמשים תהי מנתן שלש
מעלות וארבעה וארבעים חלקים וחם יהיה ששים תהי מנתן
ארבע מעלות וששה עשר חלקים וחם יהיה שבעים תהיה
מנתן ארבע מעלות ואחר וארבעים חלקים וחם יהיה שמונים
תהיה מנתן חמש מעלות וחם יהיה תשעים תהיה מנתן חמש
מעלות וחמשה חלקים וחם יהיה מאה תהיה מנתן חמשה
חלקים וחם יהיה מאה ועשר תהיה מנתן
חמשה מעלות וחמשים חלקים וחם יהיה מאה ועשרים
תהיה מנתן חמשה עשר חלקים וחם יהיה מאה
ושלשים תהיה מנתן חמשה עשר חלקים וחם
יהיה מאה וארבעים חלקים וחם יהיה מאה
חלקים וחם יהיה מאה וחמשים חלקים וחם יהיה מאה
ושמונה וארבעים חלקים וחם יהיה מאה וחמשים
מעלה אחת וששה חלקים וחם יהיה מאה ושבעים
תהיה מנתן תשעה וחמשים חלקים וחם יהיה מאה ושמונים
בשוה חידלן מנה כמין שחמסין לאחמסין חמשה עשר
הוא המקום החמתי וחם יהיה תשעים חלקים וחם יהיה מאה
ושמונים מעלות תגדע תותן מעלה אחת וששים מעלות
בדרך ששית במסלול השמימי וכן חם יהיה מאה וחמשים
תהיה עשרה עשרות וכן חסן הנה עשרים חלקים וחם יהיה מאה
כמו שביאנו במסלול השמימי במנות שכן כדלכא פה

הפסוק במכת שלן. **כיצד** הדי שרצונו לירע מקום
היה האמת בתחלת ליל ערב שבת שיומן שני לחרש
אחד משנה זך שהיה שבת העיקר ומנין הימים הגמורים מתחלת
לילה עיקר עתה תחלת לילה שחנן דרצונו לירע מקום היה האמת
בן תשעה ועשרים יום. וכן ציח אמצע השמש תחלה לילה
זה יצא לך אמצע העה חמש ושלשים מעלות. ושמונה ושלשים
חלקים ושלש שניות סימנים לילה לילה וכן ציח אמצע הירח לשעת
הרחיק לעת זך יצא לך אמצעו שלש וחמשים מעלות וששה
ושלשים חלקים ותשע ושלשים שניות סימנים כגל לן לט. וכן ציח
אמצע המסלול לעת זך יצא לך אמצעו מאה ושלש מעלות ואחר
ועשרים חלקים ושש וארבע עים שניות סימנים כגל כח מן הגדע
אמצע השמש מאמצע הירח ישאר שבע עשרה מעלות וששה
וחמשים חלקים ושש שניות וזה היתה מרחקת הירח מן הארץ
המרחק הכפול חמש ושלשים מעלות וששה חלקים ושלשים
עשרה שניות סימנים לילה לילה. וכן ציח אמצע
המסלול חמש מעלות כמין ששה חלקים ושלשים מעלות מאה
ושמונה מעלות ואחר. וכן ציח אמצע המסלול חמש מעלות
במסלול כדרך שביחורן ששה ושלשים מעלות על המסלול
הכפול שהיה מן המרחק נמצאת מנה שלן חמש מעלות וחלק
אחר. ולפי שחלל הכפול היה פחות ממנה ושמונה מעלות
שהיה חמש מעלות וחלק אחר. ולפי שחלל המסלול הכפול היה פחות
מן אמצע הירח ששה מעלות וארבע עים מעלות וחמשה ושלשים
חלקים ושלש שניות ששה חלקים ושלשים חלקים ושלשים חלקים
החלל מן מקום הירח האמת בשעה זך במסלול שור בשמנה
עשרה ושלשים חלקים ושלשים חלקים ושלשים חלקים ושלשים חלקים
והחלל מן מקום הירח האמת בשעה זך במסלול שור בשמנה
עשרה ושלשים חלקים ושלשים חלקים ושלשים חלקים ושלשים חלקים
והחלל מן מקום הירח האמת בשעה זך במסלול שור בשמנה
עשרה ושלשים חלקים ושלשים חלקים ושלשים חלקים ושלשים חלקים

והגדע האמצע משלש מחות וששים משלול והשאר יהיה מקום
הדש בחותו העת ובגדו לעולם יהיה מקום הזנב
בצדו הדי שר צדק לידע מקום הדש לתחלת ערב שבת שיומן
שני לחד שיא יקד משנה זו שהיה שנת העיקר ומנין הימים הגמורים
מזהח לתלילה עיקר עז תחלת לילה שחנן רוצים לידע מקום
הדש בן תשעה עשר ימים
תוציא חמצע הדש לעת
הזאת על הדרך שירצתה והיא שתוסף מה לכו לתשעה ועשרים
יום על העיקר יבא לך חמצע הדש מזה ושתיים ושמונים מעלות
ותשעה ועשרים חלקים ושלשים שניות סימנס קל' כ"ט לך.

הגדע חמצע זה משלש מחות וששים יסחר לך מזה
ושבע ושבעים מעלות ושלשים חלקים ושלש ועשרים שניות
סימנס קל' ל' כג' וזה הוא מקום הדש וחלת פנה אלה שני
נמצא מקום הדש במזל בתולה בשבע ועשר מעלות מעלות
חלקים ומקום היצב סגור במזל רגים ס' מעלות מעלות
ושלשים חלקים לעולם יהיה מקום היצב הזנב חצי
הגלגל בשווה לתיכך כל מזל יתחלק למקום הדש יהיה
הזנב במזל שביעי מתוך כח המעלות והחלקים בשווה
אם יהיה הדש בעשר מעלות במזל כלוני יהיה הזנב בעשר
מעלות במזל חנוני ומאחר שתדע מקום הדש

ומקום הזנב יתחלק החות והתבונן בשלש חות מזהח
הידח עם המעלות חות וחלק אחד תדע
שתיים הן המעלות לידע פנה שמש ולא לדעתה וחס דחיתה
מקום הדש לידע מקום המזל לידע כגד הזנב תדע
שהמזל יתחלק לשתי חות והוא יהיה לידע מקום הזנב
והמזל יתחלק לשתי חות והוא יהיה לידע מקום הזנב
המזל יתחלק לשתי חות והוא יהיה לידע מקום הזנב
המזל יתחלק לשתי חות והוא יהיה לידע מקום הזנב

וְיִהְיֶה מִקֵּדָשׁ כְּחוֹב הַדָּת וְיִחַס יְהוָה הַיָּדֵה בְּחַחֲתוֹת מִשְׁתֵּי הַנְּקֻדָּה
 לְתִיבָה יֵהְיֶה לְלוֹ רֹחֵב בְּמִן שְׁבִיחַ דְּכֹן - לְעוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה רֹחֵב יֵהְיֶה
 וְיִהְיֶה עַל כָּל מַעֲלֹת בְּעָבֵד כְּסוּף בִּיץ בְּרִנָּה לְחַבֵּךְ הַחֹדֶם
 וְיִהְיֶה לְמִן הַדָּת וְיִהְיֶה מִעַט מִעַט וְיִהְיֶה לְךָ וְכֹסֶף עַד
 שִׁיגִיעַ לְחַמֵּשׁ מִעֲלֹת וְיִהְיֶה חֹדֶם וְיִהְיֶה מִעַט מִעַט עַד שִׁיגִיעַ יְהוָה
 לְלוֹ רֹחֵב בְּשִׁיגִיעַ לְחַבֵּב וְיִהְיֶה חֹדֶם מִעַט מִעַט חֹדֶם חֹדֶם
 כֹּסֶף עַד שִׁיגִיעַ לְחַמֵּשׁ מִעֲלֹת וְיִהְיֶה חֹדֶם עַד שִׁיגִיעַ יְהוָה לְלוֹ
 חֹבֶת כֹּד לִירַע רֹחֵב הַיָּדֵה בְּמִן הַחֹדֶם בְּלִעְרָה
 רֹחֵב

שְׁתַּדְּעָה בֶן חַם עֲפוֹנֵי הָרוּחַ חֲוֵי רִדּוֹמֵי הַבְּצִיָּה מִקּוֹם הַדָּאשׁ וּמִקּוֹם
 הַיֶּרֶחַ הַחֲמִיתִי לְחֻמֶּה דְּעִתְּמִיתְגְּדַע מִקּוֹם הַדָּאשׁ מִמִּקּוֹם הַיֶּרֶחַ
 הַחֲמִיתִי וְהַפְּשָׁחַר הָיָה הַנִּקְרָא מִסְּלֹלֶה לְרוּחַב־חַם יֵהִיָּה מִסְּלֹלֶה
 מִמִּעַלָּה חֲחִית עַד מִחָה וְשִׁמּוֹנִים תִּרְעַ שְׁרוּחַב הַיֶּרֶחַ עֲפוֹנֵי
 לִי יֵהִי עַל מִחָה וְשִׁמּוֹנִים תִּרְעַ שְׁרוּחַב הַיֶּרֶחַ רִדּוֹמֵי
 וְהַפְּשָׁחַר הָיָה הַנִּקְרָא מִסְּלֹלֶה לְרוּחַב־חַם יֵהִיָּה מִסְּלֹלֶה
 מִמִּעַלָּה חֲחִית עַד מִחָה וְשִׁמּוֹנִים תִּרְעַ שְׁרוּחַב הַיֶּרֶחַ עֲפוֹנֵי
 לִי יֵהִי עַל מִחָה וְשִׁמּוֹנִים תִּרְעַ שְׁרוּחַב הַיֶּרֶחַ רִדּוֹמֵי

[illegible]

قصّة
الغرس

מעלות ושנים וארבעים חלק. ואם יהיה המסלול ששים תהיה מנהג
 חמש מעלות. ^{אחריהן} אחרים עם העשרות תהיה הדיון להם
 לשיהיה שבין שתי המנות כמון שעשית במסלול השמש ובמסלול
 הירחים יחד יהיה שהיה מסלול הירח שלש וחמשים מעלות ובכך
 ידעת שאילו היה המסלול חמשים תהיה מנהג שלש מעלות
 וחמשים חלקים. ואילו היה המסלול ששים תהיה מנהג ארבע
 מעלות ועשרים חלקים. נמצא היתר בין שתי המנות שלשים חלקים
 שלשה חלק לכל מעלה ונמצא לפי השבץ מסלול זה שהוא שלש
 וחמשים מנהג שלש מעלות ותשעה וחמשים חלקים. ועל דרך זו
 תעשה בכל מניין ומניין. ^{מאחר} שתדע מנות שלמסלול
 הרוחב עד תשעים כמון שהור ענוך תדע מנות שלכל מנינות
 המסלול שחם יהיה המסלול יותר עלתשעים עד מאה ושמנה
 תגדע המסלול מאה ושמנים והנשאר תרגם בן ^{אחריהן} וכן אם
 היה המסלול יותר מאה ושמנים עד מאה ושמנים תגדע
 מאה ושמנים והנשאר תדע בו ^{ממנו} ואם היה המסלול
 יותר על מאתים ושמנים עד מאה ושמנים תגדע מאתים
 משלש מאות ושמנים וכן תדע עד מאה ושמנים תגדע מאתים
 המסלול מאה וחמשים תגדע מאתים ושמנים נשאר
 שלשים ובכך ידעת ששנים שנים מעלות שלשים חלקים
 וכך תהיה כן ^{מאחר} שיהיה מעלות שלשים חלקים
 המסלול מאתים מאתים תגדע מאתים מאה ושמנים
 ישאר עשרים ובכך ידעת ששנים עשרים היו מעלה אחת ושלשה
 וארבע חלקים ובכך ידעת מאתים תהיה מעלה אחת ושלשה
 וארבע חלקים ^{אחריהן} המסלול שלש מאתים תגדע מאתים
 מאתים ושמנים נשאר ששים ובכך ידעת ששנים ששים
 מאתים ושמנים עשרים חלקים. ובכך ידעת שלש מאתים
 מאתים ושמנים ועל דרך זו בשל המנינות ^{הרי}

שדר צינן
 לירע דווחב הידה כמה היה ובית יצחק דווחב יצחק
 צקוני חנר דווחב בתחלת ליל ערב שבת עני להי ענין
 משנה זו ובבד ירעה שמקום הידה החתיה היה בלילה בשמונה
 מגלות וארבעים חלקים ממזל שור סימנו יח מי ומקום חדש היה
 בחנוכה העת בשבע ועשרים מעלות ושלשים חלקים ממזל בחנה
 סימנו ב"ל בגדע מקום הדאש ממקום הידה יצא לך משלול החוש
 מחתים אחת ושלשים מעלות ועשרה חלקים סימנו ד"ה י לר
 שאיך החלקים בכל משלול ונמצא המנה של משלול ידה בדרכים
 שביחדנו בפרק זה שלש מעלות שלשה וחמשים חלקים וזה הוא
 דווחב הידה בתחלת לילה והוא רדומי שהדי המשלול יתד עלמה

[illegible]

היה מתחלה מילסדסן עד שחך מילסדסן היה החרוך הראשון
עשר מילות בשורה אחת וזהו שחך היה כלל בחותה
הלה בסלסל ישרל' וזה היה החרוך הראשון וזה על עשרים
וארבע מילות וזהו ישרל' בלגבול ישרל' וזה היה החרוך הראשון
מעשר מילות עד ישרל' ועשרים אצטלך לרוש ולחקור באשכונות
הדחיה עד שתדע אם ידעה אם לא ידעה

חשבונות הראשון והשני

יהיה במילטלה תגדע מן החרוך הראשון תשעה וחמשים חלקים
ואם יהיה במילטלה תגדע מן החרוך הראשון מעלה אחת וזה
יהיה במילטלה תגדע מן החרוך הראשון שמונה וחמשים חלקים וזה
יהיה במילטלה תגדע מן החרוך שנים וחמשים חלקים וזה
במילטלה תגדע מן החרוך שלשה וחמשים חלקים וזה
בתולה תגדע מן החרוך שבעה ושלשים חלקים וזה
מחצנים תגדע מן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
עקרב תגדע מן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
קשת תגדע מן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
תגדע מן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
תגדע מן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
מין החרוך שנים וחמשים חלקים וזה
ממנו אן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
אן שמקומו היה תחתיו חצן מים שיהיה בן שש שנים
בחרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
בשנים ארבעה וחמשים חלקים וזה
היה מילטלה תגדע מן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
היה מילטלה תגדע מן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה
היה מילטלה תגדע מן החרוך ארבעה וחמשים חלקים וזה

אין
ח

הרוחב
יג

שכל צדקת הרוחב הרוחב ומה שיהיה חסדו וחסדו
שמוסיף עליו חן גוד עין ממנו חותך חלקים היות הנקודה הרוחב

וכמה הם החלקים

שני גודעין
במחלק טלה תשעה חלקי ואם יהיה במחלק שור עשרה חלקי ואם
יהיה במחלק חומים ששה עשר חלקי ואם יהיה במחלק סגנון שבעה
ועשרים חלקי ואם יהיה במחלק חריה שמנה ושלש עשר חלקי ואם יהיה
במחלק בתולה חרבעה וארבעים חלקי ואם יהיה במחלק מחזנים
ששה וארבעים חלקי ואם יהיה במחלק ששה חרבעה וארבעים חלקי
ואם יהיה במחלק גרי ששה ושלשים חלקי ואם יהיה במחלק רגלי שבעה
ועשרים חלקי ואם יהיה במחלק רגים שנים עשר חלקים ואם יהיה
במחלק חלקים אן ונגד חותך מן הרוחב הראשון חת וסוף עליו כמו
הוא לך הרוחב השני וכבר ידעתה אם הוא נמוט חן
רשמי וזהו חלקים נעשה זה הרוחב השני

ואתחיל בך

ותבין חותך ממנו חותך חלקים
והחלק מן הרוחב הראשון חת וסוף עליו כמו
הוא לך הרוחב השני וכבר ידעתה אם הוא נמוט חן
רשמי וזהו חלקים נעשה זה הרוחב השני
ותבין חותך ממנו חותך חלקים
והחלק מן הרוחב הראשון חת וסוף עליו כמו
הוא לך הרוחב השני וכבר ידעתה אם הוא נמוט חן
רשמי וזהו חלקים נעשה זה הרוחב השני
ותבין חותך ממנו חותך חלקים
והחלק מן הרוחב הראשון חת וסוף עליו כמו
הוא לך הרוחב השני וכבר ידעתה אם הוא נמוט חן
רשמי וזהו חלקים נעשה זה הרוחב השני

אם לא חלף
החלק
לכמה
הוא
החלק
הוא
החלק
הוא

או מעשר
מחלק למאזנים
עד עשר מעלות
מחלק עשרת חלקים
מחלק הרוחב השני
שלישית ואם
יהיה הרוחב מעשר
מעלות מחלק שור
עד עשרים

וְגַם יִהְיֶה הַיָּד
מִתְחַלֵּט מִזֶּל אֲרִיָּה
עַד עֵשֶׂר מַעֲלוֹת מֵאֵת
אוֹ מִתְחַלֵּט מִזֶּל
יָד עַד מִיָּד יָד
תֵּקֶה יָד יָד
יָד יָד

ان خراو

درجہ
نقص

שם המלך המשיח שיש בו שלשה חלקים וכל אחד מהם נקרא בשם אחד מהשנים

על
המורה

[illegible][illegible]

וְהַבִּיז וְזֶה הַמִּשְׁכָּן הַדֶּשֶׁת שֶׁנֶּאֱמָר

והיה שני מדתה אורך כי עלה אחת ודמי לגדוע אחתה מהחומר
הגדול ויבא לך אחתה השם עשר מעלות ושם עה ועשרים חלקים
סימני יס' וסך יס' שני מדתה הדוחב עשרה חלק ולפי שהם
היה אחת דגומה דמי להם סך עליו שני המדה שהיה עשרה
חלק יבא לך הדוחב השם ארבע מעלות ושלושה חלק סימני יס'
ולפי שהיה ארבע סימנים עשרה מעלות מהחל שור דמי לחי לחי
מז הדוחב שני סימנים והוא הנקרא מהעלה הנדח יבא לך מעגל
הנדח לעות שן מעלה אחת וחלק אחד לפי שאין מרחקין בשניות
ולפי שהדוחב הידח דגומה מקום הידח האמת כי דחש
גדי ודחש סרען דמי להוסיף מהעלה עלה הנדח שני יבא לך
האורך השלישי אחת עשרה מעלות ושמונה ועשרים חלק
יבא לך ולפי שהאורך זה במחל שור דמי לחי לחי
השלישי חמושים שהם שתי מעלות ושלושה חלק סימני יס'
האורך הרביעי שלש עשרה מעלות ושלושה חלק סימני יס'
יג' וזה דגומה ארבעה דוחב דמי לחי לחי יבא מנות
גדול המדינה והוא שתי מעלות ושלושה חלק ולפי שהיה
הדוחב דגומה דמי לחי לחי שני סימנים מהחומר הדמי
ישאר לך אחת עשרה מעלות ואחד עשר חלק סימני יס' וזה
היה קשת הרביעי בלילה זה יעלה דמי לחי לחי וזה קשת
קשת הדמי מעלות וחלקים ששה בכל לילה הדמי
שתרצה שתי מעלות שתי שתי חלקים
וזה ששה דמי לחי לחי ששה מעלות
וזה ששה דמי לחי לחי ששה מעלות
הדמי ששה מעלות ששה מעלות ששה מעלות
גדול המדינה ששה מעלות ששה מעלות ששה מעלות

[illegible]

[illegible]

ועו"סין חדשים שלשים אחר שלשים כלה שנה סולה ונמצא בחדר
אחיון אפשר שייראה הירח בלילה חמשה ועשרים בו או בלילה ששה
ועשרים ואין לך רבך שחוק והפסד יתלך מזה
והלכתה חמך
שהרבד הזה רבך שחונן מצוי הוא שלא ייראה ירח בכל השנה
לא רבך קדוש הוא הרבה ופעמים רבות יחדע זה וכיוצא בו במדינות
שחמך הגשמים שם חרוך והעבים רבים שאין חנן חומרים שלא ייראה
הירח בכל השנה לא שלא ייראה בתחלת החדשים וייראה אחר כך
בימים פעמים לא ייראה מעט שחי אפשר לך שייראה וחדשים שחמך
שייראה בהן לא ייראה בהן מפני העבים או מפני שהיה קטן ביותר
ולא נתכוון ארס לך אחרת
לא הקבלה שביד החכמים חיש מכי
חיש מכי משה דבין כך היא שבחמן שלא ייראה הירח בתחלת
החדשים חדש אחד חדש בית ריץ קובעין חדש מעובד משלשים
וחדש חסד מאשעה ועשרים יום וכך מה שבין יתן וחדש
וחדש חסד בקביעה לא בקידוש שחין מה שחין מה שחין
ופעמים עושין מלא אחד מלא אחד חסד שחין שייראה להן
מין החשבון ומתכוונין שחין שחין ייראה
בחדש הבא ייראה בזמן שחין שחין שחין קודם חמך
שהוא ליל שמונה ועשרה שחין שחין שחין שחין
יתבאר לך ותרע מה שחין שחין שחין שחין שחין ועל
זה סומכין ומניין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין
חסד ולעולם שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין
מוסיפין על שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין
שמעבד שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין
שלוש שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין
סומכין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין
בית שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין
וכן שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין שחין

בזמני

יח

בני מנחם סומכין על דאית דידה חו וכו' עיל להם כלום לא לעולם חין
סומכין לא על קירוש בית דין שבהרץ ושרל כמו שביחדנו במה

פעמים **פסק** **הכ** **תעשה ענה** **עשוק** **לפי**
שחמרו שהיו בור דין בהן חתה ערים חומדין להן להיכן היה הירח נוטה

בצד בעיני להודיע רחץ חשבון רבך זה ואין חני מרדק בן מ
בני שחמרו עיל להם כלל ותחלת חשבון נטיית המזלות תחלה
השגולה שהיא עובדת במחצית המזלות שבה מהלך השמש

חינה עובדת באמצע העולם מה צי המזרח להצי המערב לא נוטה
היא מעלה קו השווה המעבב באמצע העולם סגור כפוף ודרום
הציה לעסון ודציה נוטה לדרום

בהן בעגלות הקו השווה המעבב באמצע העולם הנקורה החת סגור
מילטיליה הנקורה השעיה שבה דהש מילטיליה
ששה מילטיליה הנקורה השעיה שבה דהש מילטיליה
נוטות לדרום ולצפון מתחלת טלה עיל

והיא שחמרו עיל להם כלל ותחלת חשבון נטיית המזלות תחלה
הקו השווה פגור דהש מילטיליה הנקורה החת סגור
מעל הקו השווה לרוח

בקי לופא וחדן מהצנים שהיו עיל להם כלל ותחלת חשבון נטיית המזלות תחלה
ולתבדחך בלוי דהש מילטיליה הנקורה החת סגור
הקו השווה מעל הקו השווה לרוח

המזלות מהצנים שהיו עיל להם כלל ותחלת חשבון נטיית המזלות תחלה
הקו השווה מעל הקו השווה לרוח

המזלות מהצנים שהיו עיל להם כלל ותחלת חשבון נטיית המזלות תחלה
הקו השווה מעל הקו השווה לרוח

ומעלה מעלות המעלות כוונה לתפוזן אורחם ויש להטותה שיעור
וקובץ הנטייה לה תהיה יתר על שלש ועשרים מעלות ודאי בקיבוץ
ואתלוה שיעורים של מעלות וההתחלה מהחלוקה

טלה עשר מעלות נטייתם ארבע מעלות עשרים מעלות נטייתם
שמונה מעלות שלשים נטייתם אחת עשרה מעלות ונטייתם
מעלות נטייתם חמש עשרה מעלות ונטייתם שמונה
עשרה מעלות ששים מעלות נטייתם עשרים מעלות נטייתם
נטייתם שהים ועשרים מעלות נטייתם שלשים מעלות
מעלות תשעים מעלות נטייתם שלשים מעלות ונטייתם
ואם יהיו אחרים בהננין תהיה להם חלוקה שתי הנטייתם

כאן שביחידים בשם ובידן פירוש חמש מעלות נטייתם מעלות
שמונה מעלות שלש ועשרים נטייתם ושבע מעלות נטייתם
ואם יהיו אחרים בהננין תהיה להם חלוקה שתי הנטייתם

שמונה מעלות נטייתם חמש עשרה מעלות נטייתם
מעלות נטייתם ששים מעלות נטייתם עשרים מעלות
נטייתם שלשים מעלות נטייתם שלשים מעלות נטייתם

מעלות נטייתם חמש עשרה מעלות נטייתם
מעלות נטייתם ששים מעלות נטייתם עשרים מעלות
נטייתם שלשים מעלות נטייתם שלשים מעלות נטייתם

מעלות נטייתם חמש עשרה מעלות נטייתם
מעלות נטייתם ששים מעלות נטייתם עשרים מעלות
נטייתם שלשים מעלות נטייתם שלשים מעלות נטייתם

מעלות נטייתם חמש עשרה מעלות נטייתם
מעלות נטייתם ששים מעלות נטייתם עשרים מעלות
נטייתם שלשים מעלות נטייתם שלשים מעלות נטייתם

שהיה האחר דומי והשני שסני הגרע המעט משניהן מן הרב והנשא
הוא מדחף הירח מעלה קו השווה בחותה הרוח שיהיה בו הרב משניהן
ביד' באנו לירע כמה הירח נוטה מעלה קו השווה בליל

הרחייה שהוא שני לאחר שאיך משנה יו ובבד ירעת שמעלות הירח
היתה תשע עשרה מחזל שור נטייתה בזכרון פמך שמונה עשרה
מעלות ולחציה היתה בר דוס כמו חרבע מעלות הגרע המעט מן
הרב ישא אלבע עשרה מעלות ונמצא הירח דחוק מעלה קו השווה
אלבע עשרה מעלות לרוח זכרון שהדי המנץ הרב שהוא שמונה
עשרה מעלות היתה שסני וסלח שסני בקירוב בלח דקרוס לפי שאינן
מועיל בדאיה

העולם ירחא ירחא **אם תלכא לירע** לחיזן רוח מדוחות
נוטה תחשב ותירע

מדחוק מעלה קו השווה אם יהיה עלה קו השווה או קרוב ממנו
בשתיים שלש מעלות זכרון או בר דוס ירחא מכוונת

מערכ ותירחא פגימתו מכוונת כנגד מזרח

ואם יהיה דחוק מעלה קו השווה לזכרון

העולם זכרון שסני ונמצא סגירתו

רדח העולם ואם יהיה דחוק מעלה קו השווה לזכרון

יירחא בין מערכ העולם

מזרח העולם כנגד

הכטייה

ורבדה יודע

יירחא הירח

יירחא גב

החלק ב

בדיק רחמנא ר פיעז בהרי

העצמות

הלכות

מצות עשה אחת והיא לעזק

למניי... בכל עת צרה גדולה שתבוא עליהם...
 בעדקים... פירוש...
 לעזק ולהדיע...
 שתבוא עליהם צור שט עליהם צדק חתום והלשון הזה צדקם
 כלומר כל רבד שיצר להם בגוף בצורת ורובד ואחבה וכיוצא בזה
 זעקו עליהם ותדיעו...
 שבזמן שתבוא צרה ויזעקו לה וידיעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם
 הרעים הדע להם ככהוב עונותיהם הטו חלה להם בו והדיוח שיש
 להם להסיר צרה מעליהם...
 והוא דבר... עולם חידע לכו וצדקו נצדקו אוד
 הצדק...
 ותוסף...
 והלכתי...
 הם...
 סופרים...
 השמים...
 בחינת...
 מה...
 מה...
 למני...
 חסד...
 גי...
 על...
 חזק...

תוֹקֵעֵץ בַּהֶן לֹא בִשְׁפָר וְלֹא בַח צוֹעֲדוֹת וְלֹא זוֹעֲקִין וּמִתְחַנְנִין בַּהֶן
 בַּתְּפִלָּה חֵלֶה אִם כֵּן דִּיתָה עֵינֶיךָ שֶׁהִי פוֹדֵגוּיִם חוֹנֶה דֹר סְפִינָה
 הַמִּשְׁלָכִים חֲסִידֵי הַכִּרְיָה מִפְּנֵי גוֹיִם וּמִפְּנֵי לִסְטִים וּמִפְּנֵי לֹוֹד
 דַּעַת מִתְעַנֵּין עַל יִדְדֵי שֶׁבֶת וְזוֹעֲקִין וּמִתְחַנְנִין בַּתְּפִלּוֹת אֲבֵלֵי הָאָרֶץ
 תוֹקֵעֵץ אִם אִם כֵּן תִּקְעוּ לִקְבֹּץ אֶת הָעָם לִילֵךְ לַעֲזוֹר אֲוֹתָן וְלֹדֵי צִילָן
 וְכֵן יִדְּעוּ אֲבֵלֵי תַעֲנִית בַּתְּחִלָּה בְּרַחֲשֵׁי חֲרָשִׁים אֲוֹן בַּחֲנוּכָה
 וּפְּנִיָּה אֲוֹן בַּחֲלוֹן שְׁלֵמוֹעַד וְאִם הִתְחִילוּ לֵהֲתַעֲנוֹת עַל־כֵּן אֲסִלּוֹ
 יוֹם אֶחָד וּסְגַע בַּהֶן יוֹם מֵאֵן מִתְעַנֵּין וּמִשְׁלִימִין הַיּוֹם בַּתְּעִיבֵי
 תַעֲנוּת אֵן שִׁמְתַעֲנֵן בַּהֶן עַל־כֵּן צְרוּת אֵין מִתְעַנֵּין בַּהֶן לֹא
 עֲבָדוֹת לֹא מִנִּיחָוֹת וְלֹא קָטָנִים וּמִוֹתֵרִין לֵאמֹר בְּלִילָה אֵלֶּפֶת שִׁמְתַעֲנֵין
 לְמַחֲרֵי חוּץ מִתְעַנִּית הַמִּטָּה כִּמְרֵי שִׁתְּבָחֵךְ וְכִלְתַּעֲנִית שְׁאוֹסֵלִין בָּהּ
 בְּלִילָה בֵּינָם יִצְבוֹר בֵּין יִחִיד הָאֵלִי זֶה אֲכֹל וְשׁוֹתָה עַד שֶׁעֲלֵה עִמָּךְ
 הַשָּׁחַר וְהָיָה שְׁלֵמָה יֵשֶׁן אֲבֵלֵי אִם יֵשֶׁן אֵינֶן חוֹנְנִים וְאֵינֶן מִתְעַנִּים
 שֶׁצִּיבּוֹר מִתְעַנִּים עַל צְרוּתָם כֵּן הִיחִיד מִתְעַנֵּין כִּי צִיבּוֹר
 שֶׁהִיָּה לוֹ חוֹלָה אֲוֹן תּוֹעֵה בְּמִדְבָּר אֲוֹן חֲסִידֵי יֵשֶׁן לֵן
 לְהִתְעַמּוֹת וּלְבָקֵשׁ עֲלֵיךְ רַחֲמֵיךָ וְאֵלֶּיךָ עֲשֵׂה עִמָּךְ כִּי בַּתְּפִלָּה
 שִׁמְתַפְּלִי וְלֹא יִתְעַנֶּה בְּשִׁתְּבָחֵךְ אֲוֹן עֲרֹתֶיךָ אֲוֹן בְּרַחֲשֵׁי חֲרָשִׁים
 וְלֹא בַחֲנוּכָה וּפְנִיָּה מִלִּפְנֵי שְׁלֵמָה שְׁלֵמָה עֲלֵיךְ הִיחִיד
 מִבְּעוֹר יוֹם אֵינֶן מִתְעַנִּים וְאֵינֶן מִתְעַנִּים כִּי שִׁתְּפִלָּה מִתְעַנֵּין
 אֲוֹן בַּתְּפִלָּה שֶׁהִיָּה לוֹ חוֹלָה לֵבָבוֹ לֵהֲתַעֲנוֹת לְמַחֲרֵי אֵלֶּפֶת שִׁתְּפִלָּה
 בְּלִילָה לֹא הִיָּה לוֹ חוֹלָה וְכֵן אֲוֹן יִצְבוֹר עֲלֵיךְ לְהִתְעַמּוֹת שְׁלֵמָה
 אֲוֹן חֲרָבֵיךְ שֶׁהִיָּה לוֹ חוֹלָה שֶׁהִיָּה לוֹ חוֹלָה בְּלִילָה וְלִילָה
 לֹא הִסְסִיךְ וְאֵינֶן מִתְעַנִּים כִּי צִיבּוֹר לִפְנֵי יוֹם מִבְּעוֹר
 יִצְבוֹר מִתְעַנִּים לְהִתְעַמּוֹת לְמַחֲרֵי בִלְבָד וְהִתְעַנֵּן וְלִילָה וְלִילָה
 לֹא הִסְסִיךְ מִיָּד עֲלֵיךְ שֶׁלֹּא בַתְּעַמּוֹת אֵינֶן מִתְעַנִּים מִפְּנֵי שֶׁלֹּא
 יִצְבוֹר מִתְעַנִּים וְאֵינֶן מִתְעַנִּים לְמַחֲרֵי יוֹם חוֹלָה שְׁלֵמָה בְּלִילָה
 וְהִתְעַנֵּן לְמַחֲרֵי לֵהֲתַעֲנוֹת שֶׁהִיָּה לוֹ חוֹלָה בְּלִילָה וְלִילָה

[illegible]

[illegible]

כבליש בריהיך שחיתך עומדין בצד הצדק הדין צדקה ומתענות
ומתדיעין עליה וכן על הרעשן פלה דוחנת שהן מפילין את הבטן
והזדקין מתעניין ומתדיעין עליה
הדי שירר חולי אחר לחנשים הדבה באותה העיר כגון חסכרה
חנ חד חור וכירצא בהן והיה מתים באותו החולי הדין צדק
ציבור וגודלין להתענות ומתדיעין וכן חיבור לח הדי הוא כשחין
מגדח ואם פשט בדב הציבור מתעניין ומתדיעין עליו חבל
חיבור יבש צועקין עליה לבד
עלה מזונות בייצרי כגון
שהוא לח דבדים שלסחורה שרוב חיי חנשי חותה העיר מהן כגון
כלי פשתן בבבליין ושמץ בארץ ישראל ונתמעט המסח והמתן
ער שיצטרך הסגר למכור שווה עשרה בששה ואחר כך ימצא
לוקח הדין צדק ציבור ומתדיעין עליה וצועקין עליה בשבת
על המסר בייצרי הדי שרובן עליונות
להם הדין צדק מתפללין עליהם שחין לך צדקה וחסד שחין
נופלים זנבם בזהם קבריהם שחין צדקה וחסד שחין
דוב הגשמים מתקני שהיה צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
ודוב הגשמים טובה להם צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
תבואה שחין צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
הדין צדק מתעניין צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
וכן אם הגיע צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
פריחת הצדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
ער שירר צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
אם הגיע צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
כרי צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
ער צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין
על צדקה וחסד שחין צדקה וחסד שחין

ספר שמיים בין גשם לגשם חכם עשן אדם ביהדות האשמים
הרי זו מכתב כונת ומתענות וזועקין עד שחר
הגשמים חן עד שיצבור זמנם
הרי שלח ידרו להזגשמים בל עיזר
מתחלת ימות הגשמים חם הגיע שבעה עשר במדבר ואלו יסין
מתחילין תלמידי חכמים בלבר להתענות עשר וחמשה עשר יום
וכל התלמידים רחויין לסך הגיער חשחר שסליו וליח ירדיו
גשמים בית דין גוזרין שלש תעניות עלה ציבור שני וחמישי
ושני ומותדין בהן לחבול ולשתות בלילה ואנשי משחר חן
מתעניין עמהן מוכני שהז עוסקין בעבודת וכל העם נכנסין לבתי
בנסיות ומתפללין וזו עקין ומתחננים בדרך שעושים בכל החצי
עברו אלו ולא נענו בית דין גוזרין שלש תעניות אחדות
עית' וזו עקין וחמישי וזו שלש אן חובלין ושותין מבעור
ביום וזו עקין וחמישי וחמישי משמר מתעניין מקצת היום
ולא חש ליום וזו עקין וחמישי וחמישי בחובות היום לזו הין
מתענים כל עשרת היום וזו עקין וחמישי וחמישי בחובות היום לזו הין
ופסק וגמר שנת לחיוב חובות כל חלפ שיש שהות ביום
בשקט עניות אן כל יום חובות בעשיות מלחכה
ביום ומותדין בלילה וחמורין בחובות חובות בחובות חבול
ענין ירין ודגלין מחמד גליבך גליבך חמורין בחובות בחובות בחובות
ואם לה עבוד חובות חובות חובות וחמורין בחובות בחובות בחובות
ובנעילות חסר לה בעיה חובות חובות חובות חובות חובות חובות
בנסיות וזו עקין ומתחננים בחובות חובות חובות חובות חובות חובות
ולא נענו בית דין גוזרין שבעה תעניות אחדות עשר וחמשה עשר יום
וחמישי ושני וחמישי וחמישי ושני ובשאר חובות חובות חובות חובות
וכדכיות חובות חובות חובות חובות חובות חובות חובות חובות חובות חובות

מתענות ואשכנש חתנות חין מענה עמך בתענותך לא
אכלות ושותות כהי קיוס הולד ובשפעת עניות אן
חנשי משמר מתענים ומשלימים וחנושי בית אב מתענים מקצת
היום ולא משלימים וסלחבר שהיה חסד בשלש חמשה עשר חסד
באלו השבועות החדשות ויתירות אן שברך בלבר מתרועעין
ומתפללין ברחוב העיר גמור ריז חקן להזמין לעם כרי שישובו
מדרבם ומזסיץ שש בדבובות בתפלת שחרית ובתפלת מנחה
ונסע חתפללין חרבנו ועשעיס צרכות זנו עליון את החניות
ובשני מטיף לעתגדב ופותחין את החניות אבל בחמישי פותחין
כל חיוס מפט כבוד השבת וחס וש לחצות שני פתחים פותח
אחד ונועל אחד וחס וש לחצות חצות לפניה פותח כדרכו
בחמישי וחינו חושש עברו אן וולח ענו ממענו במש

ובלתיז ובכנין של שמה בלח ציור וכיך ונמנה
כגון מיני הדם וזהלם ין ממעטיץ בחיק ונמנה
לא קיים מצות פדיון וכל מי שק ונמנה חסד לו
לשמש מנתן בימי דעבונ ונמנה חסד לו
לחבדן ותלמידי חכמי ונמנה חסד לו
למקום ועם ארץ ונמנה חסד לו
וכבוד ראש ונמנה חסד לו
חמישי ושני ונמנה חסד לו
הציבור ש ונמנה חסד לו
משלש ע ונמנה חסד לו
מותדין ל ונמנה חסד לו
ותש ונמנה חסד לו
חר ונמנה חסד לו
כש ונמנה חסד לו

בזמן הזה לא שימץ קללה הוזהר לולת גחדי כל עיקר החתולות שנה
בדלת בצדק ישראל וסלה דומה לה חבל מקומות שעות
הגשמים שלה קורם שבצד עשר בשדה שוף הולחמה דמיתה
בשיגע דמנם ולחידהו גשמים חזירים מת עניש שני וחמישי
ושני ומסויקין בדחשי חרשים ובחנובה גפוליים ושודין חחד
כך שבעה ימים חס לחידהו גשמים בית דין גיד דין עליהם
שלש עשרה תעניות על חסד שחמדנו כל השנה
שגזרין הציבור בחומה לאדך חובליה בהם כליל ורינה מדין
שחר התעניות שחזר גיד דין עליהם תעניות כגון צום פסח
לא באדך ישראל בלפניו ובלילה מחר ובחנותן עשר תעניות שהן

פרק כח

בשליש יום ויום השבעה עשרה

למנוח מות פלליץ על סדר זה מו"ח ח"ז חת התיבה
עם חת קב"כים ומהבכים בשקים ומהננין
חשד שיקראו לבי ספר תורה סדר לסדאיל חת
חפס חסד חסד עם נוסל חסד חסד חסד חסד
בדחש חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
שיסליו חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

[illegible]

[illegible]

כל מקום שגוזרין אותו שם יהיה שמתפללין ויוציאין בלחש
לבית הקברות ובוכין ומתהננים שם כלומר הרי אתם מתים כאן
חס לכתובו מרדכיכם ובכל מעשות מתעניות הצרות שגוזרין
עליה ציבור מתפללין תפלה נעילה בכל מקום ידר להן
גשמים עד מתי יהיו יודרין ויפסקו הציבור התפלה משירד
בעומק הדרך החדשה טפה ובבוניות טפחים ובעבודה עדי
שילד בעומק שלשה טפחים

פרק - הנה הענין

והוא מקנין צרות שאירעו בהן כדי לעמוד הלבבות ולפתוח
רדכי התשובה ויהיה זה חזקתם למען שיהיה דעים ומעשה חבוותם
שהיו במעשיהם עתה ער שגרם להם ולכן חזקת הצרות שבזמנן
רבדים אן נשוב לה יטיב שט והתורה אף עונם ואת עון חבתם
ואוהן יום שלשה בתשלי שבין

ונכבית גחלת ישראל הנשחקה וסובב לה
בטבת שבן סמך מלך בכל נבוכדנצר המלך
במצור ובמצוק ושבעה עשר שנים היה
בו נשתבדן הלוחות וב...
ידו שלם בחרבץ ציה...
והעמיר אלם...
בן פגזר עליו...
ברחשונה...
בה חלפיה...
וגדולי...
כולם...
לפי...
וה...
ה...

אבל חסידים הראשונים כך היתה מהותם י ערב תשעה באב מביא
לו לאדם לבדו פת חדיבה בשלח ושורה במים ויושב בקו תאור לשים
ואוכלה ושונה עליה קיתון שלמים ברחגה ובשמחון ובכיה במן
שמתן מועל ללכני וכזה דאוי להכמים לעשות אוקרוב מזה וסמיו
לא חבלני ערב תשעה באב חבשיל אפלו תבשיל של ערשים לאדם
היה בשבת עבדות ומעקות מתענות ומשלימות בתשעה
באב ואסור לא יזה בין בחמץ בין מצות ואסור לאו שיטת צען
במים ואסור צדיקה שלתענוג ובניית סנדל ובתשמישה מטה
סיום הספורים ומקום שחגג לעשות בן מלכה עושיין ומקום
שנהגו שלת לעשות אינן עושין חבסל מקום תלמודי חכ בטיולין
בן ואמרו חכ שם לא עושה מלחמה בן חזק לוזה קימן ברכה
לעולם תלמודי חכמים איך תנען שלום זה לזה בתשעה

באב לאין שביס דווים ונחנחים באב יום יום נתיץ להם ענה חל
שלום מחזיקין לו פסקה לפה וכזכר דאש
באב בתורה און בנביאים און בכתובים ו
ובהגדות ואין קולת סח באיוב
ותינוקות שלפית דבן בטיולין
בן תפלין בדאש

שהיו באותו הרור
המלכים אטח
כנגד היתה
בחזקתה
לאורחים
הקערות
והזה
יהי
ב

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

פירא געטא

מצות עשה מדברי סופרים והדברים ירועים שהיא תקנת נביאים
והכלל חייב בקריאתה אנשים ונשים וגרים ועבדים משוחררים
ומחנכים את הקטנים לקרותה ואסלו כהנים בעבודתן מבטלים
עבודתם ובאים לשמוע מקרא מגלה וכפ' מבטלים תלמוד תורה
למקרא מגלה קל וחומר לשאר מצוות של תורה כולן נרחץ מפי
מקרא מגלה וחץ לרוב שנהרה מקרא מגלה מפי חוץ ממנו
שחץ לו קובץ שהפוגע בו קובץ תהלה ואחר כך קורא

אחר הקורא ואחר השומע מקרא הקורא יתחיל חובתו והוא שישמע
ממי שהיה חייב בקריאתה לפיכך אם היה הקורא קטן או שונה
השומע ממנו לא יאמר מצוה לקרות את כולה ומצוה לקרוא
בלילה וביום וכל הלילה כשר לקריאת הלילה וכל היום כשר לקריאת
היום ומבדך קורם קריאתה בלילה שלש ברכות בא"י א"מ חשך
קר שנו במצותיו וימנו על מקרא מגלה בא"י א"מ חשך

ואבותינו בימיס ההם בזמנה זה בא"י א"מ חשך
לימנה זה וביום חנוך חזר ומבדך שבת חנוכה שנהגו
אחריה מבדך בא"י א"מ חשך חלה חנוכה חנוכה חנוכה
והנוקם את נקמתו והנחם את ישראל וזה משלם גמולו לחי
נפשינו בא"י א"מ חשך חלה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

א"י חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
בחמניהם ואלו חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
בימי יהושע בין בארץ בין בחוצה לארץ חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חומה קורא חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
בדרך ובכל חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
ענה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
ע"י חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
א"י חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
תלו חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

בחנוכה
חנ

באותו הזמן כרי שיהיו קוראין בבני שושן וייה שבו כלו הזכרין
מוקפין הוחילו והיו מוקפין בימי יהושע ויהיה זכרון לארץ ישראל
בנס זה בני הכפרים שאינן מתקבצין בבתי כנסיות חללא
בשני ובחמישי תיקנו להם שיהיו מקרימין וקוראין ביום הכניסה
ביצריהם חל אחד בעה עשר להיות בשני ובחמישי קוראין ביום
ואם חל להיות ביום אחד חוץ משני וחמישי מקרימין וקוראין בשני
חן בחמישי הסמוך לאחד בעה עשר ביצרי חל אחד בעה
עשר להיות באחד בשבת מקרימין וקוראין בחמישי שהוא יום
אחד עשר חל להיות בשלישי קוראין בשני שהוא יום שלשה עשר
חל להיות בדביעי קוראין בשני שהוא יום שנים עשר וכלאן שמקרימין
וקוראין קורס אחד בעה עשר אין קוראין אותה בכחות מעשרה
בספר שאין נכנסין בו בשני ובחמישי אין קוראין אותה לא
באחד בעה עשר ועיר שאין בה עשרה בטלנין קבועין בבית הכנסת
הוא חל להיות כספר ומקרימין וקוראין ביום הכניסה
ואם חל להיות בשני חרס ותקנתו קלחלתו והדין כאנשי עיר
גדולה וקוראין באחד בעה עשר בראש שמקרימין
וקוראין ביום הכניסה בראש להז לישאל מלכות אבל בזמן הזה
אין קוראין אותה לא באחד בעה עשר ויום חמשה
עשר בני כפרים ובני עיר קוראין באחד בעה עשר ובני כרכים
קוראין בחמשה עשר בראש עיר שיש להם מנחם ובז כרך שהלך
לעיר חס היתה רעתו לחזור למקומו בזמן קדמיה ונתעבב ולא
חזר קורא במקומו ואם לא היה רעתו לחזור למקומו חזר זמן קדמיה
קורא עם אנשי המקום שהוא שם יסוד וכלאן כל הנדחה
עמו חס היה ביניהם יתר על אגם חמה הדין זה כספר וקוראין בחמשה
עשר עיר שהיא ספק ואין ידוע חס היתה חס יומות
יהושע בזמן חן אחד בן הוקמה קוראין בשני היום שהן באה
עשר וחמשה עשר וכליליהן ומברכין על קריאתה באחד בעה עשר

בלבד הוזהר והוא זמן קריאתה לרוב העולם קדאנא חת המגלה
בחדר וחר כך עיבדו ביתה יין את השנה חזרין וקוראין חותה
בחדר שני בזמנה חזרין קוראין את המגלה בשבת גזרה
שמהיטלנה בידו וילך את כל מי שהוא בקיח לקדושה ויעבירה חננע
אמות בשות הדבים שהכלחיו ביז בקריאתה ואין הכל בקיאתין
בקריאתה לפיכך חס חל זמן קריאתה בשבת מקרימין וקוראין
חותה קודם השבת ושולין ורודשין בה לפות פורים באותה שבת
בדי להזכיר לשדוא פורין כיצרי יום ארבעה עשר שחר

להיות בשבת בני עיירות מקרימין וקוראין בערב שבת ובני כדנים
קוראין בזמנם באחד בשבת חל יום חמשה עשר להיות בשבת
בני כדנים מקרימין וקוראין בערב שבת שהוא יום ארבעה עשר
ובני עיירות קוראין בו ביום שהוא זמנם ונמצא חל קוראין
בארבעה עשר

פירוש ש"ס ושכח

למפרע לא יצא קדא פסוק השט לן וחדר וקדא פסוק ששכח וחדר
לא יצא מפני שקדא פסוק אחר למפרע לא יצא מפני שקדא
מפסוק שני ששכח וקדא עלה ספד לא יצא מפני שקדא
חזיה לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
חזי ראשון שזה קדא לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
קדא ושהה מעט לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
וקדא על הסדר לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
חובתו הלו עש לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
הקדש אע"פ לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
היתה כתוב לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
השומע לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
מלש לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר
לשון לא יצאמר אקדא חזיה לא יצאמר

[illegible]

תפדה שלא בגידין פסולה ואזהרניך לתפוד את כל היריעה בספר
לא תעלו תפוד בגידין שלש תפידות בקצה היריעה ושלש באמצעה
ושלש בקצה השנית כשרה מכני שנקראת חגרת וצריך
הקורא לקרות עשרת בני המן ועשרת בנשימה אחת כרי להוריע
שכולם נתלו ונהרגו באחד ומנהג כל ישראל שהקורא קורא ופושט
בחגרת ובשיגמור חוזר וכורכה כולה ומבדק שני הימים
הלו שהן ארבעה עשר וחמשה עשר חסורין בספר ותענית לכל
אדם בכל מקום בין לבני כרכים שהן עושין חמשה עשר בלבד
בין לבני עיירות שהן עושין ארבעה עשר בלבד ושני הימים
חסורין בספר ותענית באחד הדאשון באחד השני אנשי כפרים
שהקרימו וקראו בשני און בחמישי הסמוך לפורים מותרין
בספר ותענית ביום קריאתן ואסורין בשני הימים
הלו אעפ"י קוראין בהן מצות יום ארבעה עשר לבני
כפרים ועיירות ויום חמשה עשר לבני כפרים
ושמחה ומשלוח מנות לדעים ומתנות לתלמידי חכמים וצניעות
מלאכה ואעפ"י חז"ל ראו לעשות כן חמנו חכמים כל
העושה מלאכה ביום פורים חייב לתת מתנות לצניעות
שקראו וקראו בשני און בחמישי חייב לתת מתנות לצניעות
קריאתן וצחקי חבלה חייב עושין חמשה עשר
בארבעה עשר חייב לתת מתנות וסעודת פורים עשייה
בלילה לא יצא יצאון כיצד חובת סעודה זו שיחבר
בשר ויתקן חמשה עשר כפי השך תמציתו ושנות יין
ער שיסתם ויכנס חייב לשלוח שני מנות שלבשר
און שני מנות חמנו חייב לתת לחבירו שני ומשלוח חמנו
חייב לתת חמנו לתת לחמנו
לדעים משלוח חמנו חייב לתת חמנו חמנו חמנו חמנו
לזה וזה שולח סעודתו לזה כדי לקיים ומשלוח מנות

הבתים בכל לילה ולילה משמנות לילות וימים האין הבקדחין
חנוכה והן חסודין בספר ותענית כימי הפורים והרלקת הנדות בהן
מצוה מרבדי סופרים כקריאת המגלה כל שהייב בקריאת
המגלה חייב בהרלקת נכ חנוכה והמרליק חותה בלילה דחשון
מבדך של שבדכות באייו אמה אשר קרש במצוה להדליק נר
של חנוכה באייו אמה שעשה נסים לחבתינן בימים ההם בזמן
הזה באייו אמה שהחיונו וקיימנו והגיענו לחמץ הזה וכלה דוחה
חותה מבדך שתיים שעשה נסים ושהחיונו ובשאר הלילות מרטיק
מבדך שתיים והדוחה מבדך אחת שאין מבדכין שהחיונו לא בלילה
הדחשון בכל יום ויום משמנות הימים האין גומדין חת
ההלל ומבדך באייו אמה אשר קרש במצוה לגמור חת ההלל בין
יחיד בין ציבור אעפ שקריאת ההלל מצוה מרבדי סופרים מבדך
עליה אשר קרש במצוה וצו כדרך שמבדך עלה מגלה ועל בעידוב
שכל ורצו של רבדיהם מבדכין עליו אבל רבדיהם מבדכין עליו
עשויותם לו מפני הספק בגון מעשר רמחי אצל המלך וכל
מבדכין עליו טוב שני והם לא תפק אצל המלך כרי שלא
יחלצו בו ולחלל בנכסיהם שחמדי סופרים לא
קריאת ההלל לעולם מרבדיהם מבדכין עליו שגומדין בהן את
ההלל ושמנה עשרה מצוה לגמור בהן את ההלל האין
הן שמנות ימי חנוכה ודחשון שלפסח ויום
העצרת אבל דחשון ויום הכפורים אין בהן הלל לפי שהן ימי
תשובה ויהי עליהם שמחה יתירה ולחתיקנן ההלל
בפורים שגומדין את ההלל באחר ועשרים יום תסעות
ימים טובים ויום המנוחה וסני ימים שלפסח ושני ימים שלעצרת
ימי המנוחה ויום המנוחה וסני ימים שלפסח ושני ימים שלעצרת
אבל בארבעה ימים קריאת ההלל מנהג חזונה ומנהג זה
בציבור לפי שן קודחין בחילול ואין מבדכין עליו שאין מבדכין

על המטה ויחיד לא יקרא כלל ואם התחיל יושלים ברילוג כדרך
שקוראין בציבור וכך בשאר ימי הפסח קוראין ברילוג כדאשי
ביצור מרגליו מתחילין מתחלתה הלל ער חלמיש
למענינו מים ורולג וזמר יי זכרנו יבדך כן ערה ללוי וזמר רג
ואומר מה אשוב לוי ערה ללוי וזמר רג מן המצד קראת יי עד סוף
הלל זה הוא המנהג הפשוט ויש מרגליו רילוג אחד כלהים
בשר לקריאת הלל והקורא הלל למפרע לא יצא קראושה וחדר
וקרא ח' ע' ששה ברי לגמור את כולו יצא ימים שגומדין בהן את
הלל ישי לו להפסיק ביץ פדק למדק אבל באמצע המדק לא יפסיק
וימים שקוראין בהן ברילוג אכלו באמצע המדק פוסק
כליום שגומדין בו את הלל במדק לפניו ומקום שנהגו לבדק אחדין
מבדק ביצור מבדק יהללוך יי אלהינו כל מעשיך וחסידיך וצדיקים
עושי מצותיך וכל עמך בית ישראל ברנה יורו לשמך פי חתה יי לך
שם המלך ימים לחמר ומעולם ועד עולם אתה הוא האל
בא יי האל המלך לל המשובח המפאחד חיוקיים תמיד ימלך
לעולם ועד את שנהגו לכפול מאחד ביי עשרה
ער סוף הלל בופלין כל המעשים פועלים ומקום שנהגו לפסול
יכסול ומקום שנהגו שלא לפסול פליץ מנהג קריאת
הלל בימי חבמים הדאשונות שיהיה שם מבדק הגדול שמקדח
את הלל מתחיל וזמר הלל יי וזמר הלל יי וזמר הלל יי וזמר
הלל עברי יי וכל העם עונין הלל יי וזמר הלל יי וזמר הלל יי
וכל העם עונין הלל יי וזמר הלל יי וזמר הלל יי וזמר הלל יי
עולם וכל העם עונין הלל יי וזמר הלל יי וזמר הלל יי וזמר
עונין בכל הלל הלל יי וזמר הלל יי וזמר הלל יי וזמר הלל יי
שלח הדן וכך כשהקורא יצא לרשעים שגומדין חוזרין
וחוזרין מה שחמר ביצור בשמחה וזמר בציבור וזמר יי
כל העם חוזרין וחוזרין בשמחה וזמר יי וזמר הלל יי וזמר

[illegible]

שני פתחים פתוחות צריכה שני נרות שלא יחמרו העובדים
 ברוח זו לא הניחו נר חנוכה אבל אם היו ברוח אחת מרליק באחר
 מהז' חורח שמרליקין עליו בתוך ביתו אינו צריך להרליק
 עליו במקום שנתארח איז לא בית להרליק עליו בן צריך להרליק
 במקום שנתארח בן ומשתתף עמהז' בשמן ואם היה לו בית
 בפני עצמו ח"ע שמרליקין עליו בתוך ביתו צריך להרליק בבית
 שהוצא בו מני העובדים מצות נר חנוכה מצוה חבוהה

היא ער מאר וצריך ארס להזהר בה כדי להוריע הנס ולהוסיף
 בשבח הא והוריה לו על הנסים שעשה חסדו איז לו מה יאכל
 לא מה צדקה שול או מוכר בסותו ולקח שמן נרות ומרליק
 הדי שאיז לו לא פרוטה אחת ולפניו קידוש היום והרלקת
 נר מקרים שמן להרליק נר חנוכה עלייז לקידוש היום הואיז
 ושניהם מרבדי סופדים מוטב להרליק נר חנוכה שיש בו צדון
 הנס' היה לפניו נר ביתו ונר חנוכה שיש בו צדון
 נר ביתו קורס משום שלום ביתו שהדיה
 שלום בין איש לאשתו
 ניתנה לעשות שלום בעולם
 שלום
 בדין דחמשה די בדין הא ובדין שיהיה

בגמר ספר שלי
 ומנין פתחים של ספר זה שבעה חמשים

הלכות	שלושים פקדים	שבת
הלכות	שמונה פקדים	עירובין
הלכות	שביעית	עשור
	שלשה פקדים	

יום י"ט

ה'תשנ"ח

ומצה

שמונה פרקים

חמץ

שמונה פרקים

הלכות

וסוכה ולול

הלכות שופר

שאלים

שמונה פרקים

הלכות

החדש

חרכבה פרקים

הלכות

קידוש

תעניות

תשעה עשר פרקים

הלכות

וחנוכה

חמשה פרקים

הלכות

מגלה

חרכבה פרקים

זוהי מדרש וספרים הידועים בפרשת חרכבה בפרק חרכבה
וזוהי חרכבה פרקים הידועים בפרשת חרכבה בפרק חרכבה
וזוהי חרכבה פרקים הידועים בפרשת חרכבה בפרק חרכבה

זהו חרכבה פרקים הידועים בפרשת חרכבה בפרק חרכבה
וזוהי חרכבה פרקים הידועים בפרשת חרכבה בפרק חרכבה

אין בשנת חרכבה שטן לשטן ומה שנה זו סוף לגמולת
הכל בשורותינו ומחילה ופדיון וקדושה וקדושה
זוהי חרכבה פרקים הידועים בפרשת חרכבה בפרק חרכבה

cat. # ? Rab. 1959

001h 012N

~~012N~~

012N

1493 | NM

S.A. 14

Stroke - Adley

535

acc. m. 0381!

place! 289, 2, Rab. #

5 of 24 A

ה'תקס"ד III 1804
312

written in 1692

$$\begin{array}{r} 01 \\ 17 \\ 01 \\ \hline 114 \\ 21 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 19- \\ 9- \\ \hline 11- \\ 22 \\ \hline 111 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 12- \\ 12- \\ \hline 118 \\ 00 \\ \hline 118 \end{array}$$

$$\frac{12}{11}$$

$$\begin{array}{r} 20 \\ 122 \\ 152 \\ \hline 009- \\ 202 \\ \hline 209- \end{array}$$

$$\frac{11}{11}$$

$$\frac{11}{11}$$

$$\begin{array}{r} 11 \\ 11 \\ 11 \\ \hline 11 \\ 11 \\ \hline \end{array}$$

$$\frac{11}{11}$$

۵۴

17
T-6

$$\begin{array}{r} 212 \\ \hline 3 \\ 21 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 2111 \\ \hline 20 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 81212 \\ \hline 023 \\ 2112 \\ \hline .7 \\ .1 \\ .7 \end{array}$$

1122
2 2 1 1
1 1 1 1

100
 100
100
 100
 100

100
100
 100
100
 100
 100
 100

100
 100
 100

מנחום אהבתי

מ' תרומה

היקנע אדם:

ערבי הוא בן

קובעני ואם

בראוי חורו

אחבבני בני

ניאמית כה קטן מינוט

אחבבני בני

יעקב במל

אלא העה

מחילן חנ

ומשלישי

ק"ב

דָּרַךְ וּפִינָסָל
כְּתִיב וְהָיָה
חַיִּי מֵאִי וְהָיָה
רֵא וּמִתְנַבְּנו
יִהְיֶה כְּנַעֲנִי
וְלֹא הָיָה
לִן דְּאִיקְרִי
אֵלֶיכֶם נִלְמָסִית לֵא
חֶק וְהוֹדִיד
כִּבְרֵה תִגְרָא
בְּאֵשׁ אֲשֶׁר הִסְעִינָה
יִשְׁעִיהָ כִּן